

பொருளியல் நோக்கு

அக். நவம். டிசம். 1992

பிராங்கோயிஸ் ஹெளடார்ட்
ஆசியாவின்
வேங்கைகள்

கென் கோட்ஸ்

ஐரோப்பாவின்
மீட்சி

ஜெரிட் ஹூம்ஸர்

500 ஆண்டுகால
முதலாளித்துவம்

பெர்னான்டோ
மார்டினஸ் ஹெரடியா

இன்றைய
சோஷலிஸம்

பக்கள் வங்கி வெளியீடு

ரிஸால் புயென்டியா

தாராளவாதமும்
சோஷலிஸமும்

கயில் ஒம்வெட்

கமத்தொழில்
புரட்சி

நெல்சன் பீரி

அக்டோபர் 1917

அலஜன்டாரேர்

பென்டானா

ஸார்டினிஸ்டார்கள்
இன்று

தயான் ஜயதிலக

சேகுவோரா குறித்த
சிந்தனை

மற்றும்
பங்குச் சந்தையில் கிட்டும் வாய்ப்புக்கள்
புவிமியல் தகவல் தொகுதிகளின்
அபிவிருத்தி இலங்கையில் மீள்வளங்களின்
பயன்பாடு

முன்னோட்டம்

அக்டோபர் 8ம் திகதி சேருவேராவின் 25வது நினைவு தினமாகும்; நவம்பர் 7ம் திகதி அக்டோபர் புரட்சியின் 75வது வருட நினைவினைக் குறிக்கும் தினமாகும். சே உருவாக்குவதற்கு உதவிய கியூபாவின் புரட்சி அதன் உயிர் வாழ்வுக்காக விரம் செறிந்த துயரார்த்த போராட்டமொன்றில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கும் காலகட்டமொன்றிலும், அக்டோபர் புரட்சியின் விளைவாக உருவாகிய சோஷலிஸ சோவியத் யூனியன், உலக அரசியல் தளத்திலிருந்து மறைந்து சென்றிருக்கும் ஒரு காலகட்டத்திலும் இந்த இரு தினங்களையும் நாம் நினைவுகூர்கிறோம்.

"இதற்கு முன்னர் முற்றமுழுதாக அழிந்துபோன புரட்சிகர கட்சிகள் அனைத்தும், அவை, ஒரு விடமான மனத்திருப்தி நிலைமை வளர்த்துக் கொண்டிருந்தமையாலும், தம்முடைய ஆற்றல்கள் திரண்டிருக்கும் இடங்களை கண்டுக்கொள்வதற்கு தவறியமையாலும், தமது பவலின்கள் குறித்து பேசுவதற்கு அச்சம் கொண்டிருந்தமையாலும் அவ்விதம் அழிவுற்றன" என்று லெனின் கூறினார். இன்று, பின்னடைவுகளும் தோல்விகளும் மலிந்து காணப்படும் சகாப்தமொன்றில் நாய்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். எங்கு தவறு விட்டுள்ளோம் என்பதனை புரிந்துகொள்வதற்கு முயற்சி செய்வதில் இந்த இரு தினவு தினங்களையும் நாம் கொண்டாட வேண்டியுள்ளது. முழு மனித குலத்தினதும் எதிர்காலக் கனவாக மலரவிருந்த சோஷலிசம், அதற்குப் பதிலாக, வரலாற்றில் முன்னோக்கிய பயணத்தின்போது புறமொதுக்கப்பட்டுவிட்டது ஏன்?

புதிய உற்பத்தி உறவுகள் என்றமே புதியவையாக இருப்ப தில்லை; அவை அவ்விதம் இருக்கவும் முடியாது. குறிப்பிட்ட ஒரு கட்டத்தின் பின்னர், அவை இடையூறளிப்பனவாக, உற்பத்திச் சக்திகளின் தொடர்ச்சியான முன்னேற்றத்தை தடுத்து நிறுத்தக்கூடிய தடைக்கற்களாக மாற்றமடையத் தொடங்குகின்றன. அந்த வகையில், தற்போது நிலவிவரும் உற்பத்தி மாதிரியின் இடத்தில், அதிகளவுக்கு முன்னேற்றம் கண்ட உற்பத்தி மாதிரியொன்றை எடுத்துவருவதற்கு அவை வழிகொலுகின்றன. இது மார்க்ஸிஸத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளில் ஒன்றாகும். ஸ்டாலின், இந்த உற்பத்தி மாதிரியை மேலும் அபிவிருத்தி செய்த அதேவேளையில், சோஷலிஸத்தின் கீழும் இந்த திகழ்வுப்போக்கு தொடர்ச்சி யாக இடம்பெறும் என்று கட்டிக்காட்டினார். மேலும், உற்பத்திச் சக்திகளிடையேயும் உற்பத்தி உறவுகளிடையேயும் இது முரண்பாடுகளை உருவாக்க முடியும் என்பதனையும் அவர் எடுத்துக்காட்டியிருந்தார். "சோஷலிஸத்தின் கீழ், உற்பத்தி உறவுகளுக்கும் சமூகத்தின் உற்பத்திசார் சக்தி களுக்கும்மிடையே முரண்பாடுகள் இருக்கமுடியாதென்று நோழர் யரோசென்கோ வலியுறுத்திக் கூறியபோது, அவர் தவறியதைத்தான். உண்மையிலேயே எமது இன்றைய உற்பத்தி உறவுகள், உற்பத்திசார் சக்திகளின் வளர்ச்சியுடன் இணக்கிச் செல்வக்கூடியதாக இயங்கி வருவதுடன், அவை பன்மடங்கு பெருகுவதற்கும் உதவி வருகின்றன. ஆனால், இது குறித்து வெறுமனே திருப்தியடைந்து இருந்துவிட முடியாது. எமது உற்பத்திச் சக்திகளுக்கும் உற்பத்தி உறவு களுக்கும்மிடையே எத்தகைய முரண்பாடுகளும் இல்லை

என்றும் நாம் எண்ணிவிட முடியாது. உண்மையிலேயே முரண்பாடுகள் நிச்சயமாக இருந்து வந்துள்ளன; இருக்க வேண்டும். உற்பத்தி உறவுகளின் அபிவிருத்தி பின்னடைந்து செல்வதனை காணமுடிகிறது; அவை பின்னடைந்து செல்லும் உற்பத்திச் சக்திகளின் அபிவிருத்தியிலும் பார்க்க அதிகள வுக்கு பின்தங்கிவிடும். தெறிப்படுத்தும் திறவன் அமைப்புக் கள் சரியான கொள்கை வழிமுறையொன்றை செயற்படுத்து மிடத்து இந்த முரண்பாடுகள் எதிரெதிரானவையாக வளர்ச்சியடைய முடியாது. அத்துடன், உற்பத்தி உறவு களுக்கும் சமூகத்தின் உற்பத்திசார் சக்திகளுக்கும்மிடையே ஒரு முரண்பாட்டை தோற்றுவிக்கும் அளவுக்கு விடயங்கள் மோசமடையக்கூடிய வாய்ப்பும் இல்லை. ஆனால், நோழர் யரோசென்கோ சிபார்க் செய்வது போல, பிழையான கொள்கை வழிமுறையொன்றை நாய்கள் பின்பற்றுவதாக இருந்தால் இது முற்றிலும் மாறுபட்டதொன்றாகவே இருக்க முடியும். அவ்விதம் நேருமிடத்து, மோதல் தவிர்க்க முடியாத தாக இருப்பதுடன், எமது உற்பத்திசார் உறவுகள், உற்பத்தி சார் சக்திகளின் தொடர்ச்சியான அபிவிருத்திக்கான தடைக் கல்லொன்றாக அமைய முடியும்" என்று ஸ்டாலின் எழுதி யுள்ளார்.

ஆனால், 1960 களில் இடம்பெற்ற ஸ்டாலினுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளின்போது, இந்தச் சொற்கள் மறக்கப்பட்டு விட்டன. விழிப்புணர்வின் இடத்தில் சோஷலிச அமர்ந்து கொண்டதுடன், நேர்மையின் இடத்தை கய ஏமாற்று பிடித்துக் கொண்டது. குருசேவ், சோவியத் யூனியனில் முதலாளித்துவத்தைப் புதைத்துவிட்டு, கம்யூனிஸத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு முயற்சி செய்துகொண்டிருந்தபோது, உற்பத்தி உறவுகள் இந்த பயணத்துக்கான தடைக்கற்களாக எதிர் நின்றதுடன், உற்பத்திச் சக்திகள் மென்மேலும் வளர்ச்சியடைவதற்கு எதிராகவும் அவை நின்றன. வேகமான விகிதமொன்றில் வளர்ச்சியடைந்தீ் கொண்டிருந்த பொருளாதாரம் பின்னடைவு காணத்தொடங்கியதுடன், இறுதியில், பொருளாதாரத்தில் பூச்சிய வளர்ச்சி விகிதம் பதிவு செய்யப்படும் ஒரு நிலை ஏற்பட்டது. பற்றாக்குறைகள் மற்றும் குறைந்த தரத்திலான பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் என்பன அன்றாக திகழ்வுகளாயின. 1950 களிலும் 1960 களிலும் இடம்பெற்றுவந்த தொழில்நுட்பப் புரட்சியுடன் சேர்ந்து முதலாளித்துவம் புத்துயிர் பெற்று வளர்ச்சியடைந்து கொண்டுவந்த காலகட்டத்தில், உண்மையில் நிலவிவரும் சோஷலிஸம் கிழந்துட்டிக் கொண்டிருந்தது. மேலும், திறமை யற்றனர் அளையாடவும், புரிந்துகொள்ளும் திறனைக்கூட இழந்துவந்த ஒரு அமைப்பாகவும் அது மாற்றம் கண்டுக்கொண்டிருந்தது.

ஆரம்பகட்டப் பொருட்குவிப்பு, (அதாவது அரச சோஷலிஸ) காலப்பிரிவில் சில சித்தாந்த ரீதியான முற்போக்கு அம்சங் கள், சோஷலிஸத்தின் அடிப்படையான மற்றும் மாற்றமடை யாத பொருளாதார கோட்பாடுகளின் நிலைக்கு குறிப்பிட்ட சில அம்சங்களை மேலுயர்த்தி, அதேவேளையில், அவை தடைமுறையில் சந்தப்படுத்தலுடன் இணைக்கப்பட்டன. இவ்விதம் ஸ்டாலின் கண்ட லெந்ர், சோஷலிஸத்தின் அடிப்படைய் பொருளாதார விதி மீறப்படுவதற்கு வழி கோலியது. "சோஷலிஸத்தின் அடிப்படைப் பொருளாதார

வெளியீடு: ஆராய்ச்சிப் பகுதி
மக்கள் வங்கி, தலைமையலுவலகம்,
சேர் சிற்றம்பலம் ஏ. காடினர் மாவத்தை
கொழும்பு 2,
இலங்கை.

உள்ளே

ரீ. ஏ. தர்மரத்ன	54	இலங்கையில் மீன் வளங்களின் உச்சமட்டப் பயன்பாடு
எம். எச். ச. செரீப்	58	பங்குச் சந்தையில் கிடைக்கும் வாய்ப்புக்களை நிர்ணயம் செய்தல்
சுமித் பத்திரன	60	புவியியல் தகவல் தொகுப்பு தரவு அடிதளங்கள்

விசேஷ அறிக்கை

சேசுவேராவின் 25 ஆவது நினைவு தினமும் அக்டோபர் புரட்சியும்

பிராங்கோயிஸ் ஹெளடார்ட்	2	ஆசியாவின் புதிதாக தொழில் வளர்ச்சி கண்ட நாடுகள்
கென் கோட்ஸ்	15	ஐரோப்பாவுக்கான மீட்சி நிகழ்ச்சித் திட்டம்
மார்டினஸ் ஹேர்டியா	19	சேசுவேராவும் இன்றைய சோஷலிஸமும்
நெல்ஸன் பிரி	24	அக்டோபர் புரட்சி நீடு வாழி!
அல்ஜன்டானா பென்டானா	25	சார்டினிஸ்டாஸ் எதிர் வாஷிங்டன்
தயான் ஜயதிலக	29	சேசுவேரா
ரிஸால் புவென்டியா	31	பிலிப்பைன்சில் நிலவி வரும் சித்தாந்தங்கள்
ஜெரிட் ஹூய்ஸர்	38	கடந்த 500 ஆண்டுகள்: வணிகச் சரக்குகளை வழிபடும் மதமொன்றாக முதலாளித்துவம்
அடல்பஸ் டோபி	47	நிதியின் சர்வதேசமயமாக்கலும் நைஜீரியாவின் பொருளாதார அபிவிருத்தியும்
சுயில் ஒம்வெட்	49	கமத்தொழில் புரட்சியை நோக்கி

பொருளியல் நோக்கு கருத்துக்களையும் அறிக்கைகளையும் புள்ளிவிவரத்தரவுகளையும் உரையாடல்களையும் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து அளிப்பதன் மூலம் பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதார அபிவிருத்தியிலும் ஆர்வத்தினைத் தூண்டி அறிவினை வளர்ப்பதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்ட இதழாகும்.

பொருளியல் நோக்கு வெளியீடு மக்கள் வங்கியின் முழு ஒருசுழுகப்பணித்திட்டமா அம் எனினும், அதன் பொருளடக்கம் பல்வேறு ஆசிரியர்களால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளைக் கொண்டதாயிருக்கும். அவை வங்கியின் கொள்கைகளையோ உத்தியோகபூர்வமான கருத்துக்களையோ பிரதிபலிப்பவையல்ல. எழுத்தாளரின் பெயருடன் பிரசுரிக்கப்படும் சிறப்புக் கட்டுரைகள் அவ்வாசிரியர்களின் சொந்தக் கருத்துக்களாகும். அவை அவர்கள் சார்ந்துள்ள நிறுவனங்களைப் பிரதிபலிப்பனவுமாகா. இத்தகைய கட்டுரைகளும் குறிப்புக்களும் வரவேற்கப்படுகின்றன.

பொருளியல் நோக்கு மாதத்தோறும் வெளியிடப்படும். அதனை சந்தா செலுத்தியோ அல்லது விற்பனை நிலையங்களிலிருந்தோ பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

அடுத்த இதழில்

- ஆசியா மீதான ஜப்பானின் நேரடி முதலீடு: இலங்கை மற்றும் தாய்லாந்து என்பன குறித்த ஓர் ஆய்வு
- வளர்முக நாடுகளுடனான ஐரோப்பிய சமூகத்தின் வர்த்தகம்: சிறப்பாக இலங்கை குறித்த ஒரு நோக்கு
- வறுமை ஒழிப்பு: சனசக்தி நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின்செயற்பாடும் தாக்கமும்

ஆசியாவின் புதிதாக தொழில் வளர்ச்சி கண்ட நாடுகள்: அவை தென் மண்டல நாடுகளுக்கான முன்மாதிரிகளாக உள்ளனவா?

பிராங்கோயிஸ் ஹெளடார்ட்

"புதிதாக தொழில் வளர்ச்சி கண்ட நாடுகளின் காட்சியுண்மை, புதிய அபிவிருத்தி சித்தாந்தமாக உருவாகியுள்ளது என்பது மிகத் தெளிவாகத் தெரிகின்றது" —

ராண்டோல்ட் டேவிட்

பிலிப்பைன்ஸ் பல்கலைக்கழகம்

"நான்கு வேங்கைகள்" என்று அழைக்கப்பட்டுவரும் தென்கொரியா, தாய்வான், ஹொங்கொங் மற்றும் சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளைப்பற்றிய ஒரு பகுப்பாய்வின் மேற்கொள்வதற்கு முன்னர், ஆசியக் கண்டம் குறித்த சில அடிப்படைத் தரவுகளை நினைவில் வைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். அத்துடன், அபிவிருத்தி மற்றும் வறுமை ஒழிப்பு என்பவற்றுக்கான ஒரு மாதிரியாக, ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியினால் ஆதரித்துப் பேசப்பட்டுவரும் "புதிய நாரானவாதம்" குறித்த தரிசனத்தையும் நாம் தொரிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

I. ஆசியாவின் புதிதாக தொழில் வளர்ச்சி கண்ட நாடுகள் (The Newly Industrialised Countries of Asia)

ஆபிரிக்கா (1990- -2%) மற்றும் இலத்தீன் அமெரிக்கா (1990- 0.6%) ஆகிய பிராந்தியங்களிலும் பார்க்க, ஆசியா ஒட்டுமொத்தமாக உயர்ந்த வளர்ச்சி வீதமொன்றைக் கொண்டிருந்தது. ஆனால், இது பல விந்தியாகக் களை உள்ளடக்கிய நிலைமைகளைக் கொண்டுள்ளது. கடந்த சில வருடங்களில், தொழில் வளர்ச்சி கண்ட நாடுகளின் வளர்ச்சி விகிதங்கள் (பொதுவில் விகிதாசாரங்களைக் கவனத்திலெடுத்து நோக்கும்பொழுது) ஆசியாவின் எணைய நாடுகளின் வளர்ச்சி விகிதங்களிலும்

பார்க்க குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய அளவுக்கு உயர்வானதாக இருக்கவில்லை. ஆனால், கணக்கீட்டு அடிப்படையாக நாட்டுக்கு நாடு வேறுபட்டவையாக இருந்து வருகின்றமையால் அவற்றை இங்கு நாம் கவனத்தில் எடுக்க முடியாதுள்ளது.

ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் தரிசனம்

ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி, பிராந்தியத்தின் பொருளாதாரப் போக்குகள் குறித்த 1992ம் ஆண்டுக்கான அதன் பகுப்பாய்வில் பின்வரும் குறிப்புரையை வழங்கியுள்ளது: "உயர்விகித வளர்ச்சி, சுதந்திரமான சந்தை, சர்வதேச சந்தைகளை நோக்கி நெறிப்படுத்தப்பட்ட

பொருளாதார உபாயங்கள் என்பன வறுமையை ஒழிப்பதற்கான மிகத்திறமையான வழிமுறைகளாக இருந்து வந்துள்ளன." மறுபுறத்தில், அது "கமத்தொழில் சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் மானியப்படுத்தப்பட்ட சமூக சேவைகள் என்பன பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் திறமை அற்றவையாக இருந்து வருகின்றன; அல்லது நிலைமையை மேலும் மோசமடையச் செய்துவிடுகின்றன" என்றும் குறிப்பிடுகிறது. இது, உலக அபிவிருத்தி குறித்த 1991 ஆம் ஆண்டுக்கான உலக வங்கி அறிக்கையில் கூறப்பட்டவற்றை மீண்டும் ஒருமுறை திருப்பிக் கூறுவதாகவே உள்ளது.

இது, அரசாங்கங்கள், பொருளாதாரம் சுதந்திரமான முறையில் செயற்பட்டு வருவதற்கு இடமளிக்க வேண்டுமென்ப தனையும், அரசினால் மட்டுமே மேற்கொள்ளப்படக்கூடிய பாதுகாப்பு, கல்வி, அத்தியாவசிய சேவைகள் போன்றவற்றை மட்டுமே அவை கையாள வேண்டுமென்பதனையும் குறிக்கிறது. ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியைப் பொறுத்த வரையில், ஆசிய நாடுகளில் முதல் முன்னுரிமையாக இருந்துவரும் வறுமை

அட்டவணை 1				
பல்வேறு பிராந்தியங்களினதும் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி (வருடாந்த வேறுபாடு சதவீதத்தில்)				
	1988	1989	1990	1991
ஆசிய வளர்ச்சு நாடுகள்	9.3	5.4	5.9	6.3
புதிதாக தொழில் வளர்ச்சி கண்ட நாடுகள்	9.4	6.4	6.2	6.8
தென் கிழக்காசியா	8.0	7.8	7.2	7.3
தென் ஆசியா	8.5	4.4	5.3	5.2
சீனா (மக்கள் குடியரசு)	10.9	4.0	5.5	6.5
தென் பகபிக்	2.5	2.9	0.8	2.6

ஆதாரம்: ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி, 1992

ஒழிப்பினை எடுத்து வருவதற்கு இதுவே மிகச்சிறந்த வழிமுறையாக உள்ளது. பொருளாதார வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதற்கும், வறுமையை ஒழிக்கும் நோக்கில் மேற்கொள்ளப்படும் வழிமுறைகளுக்கு மிடையே முரண்பாடுகள் எவையும் இல்லை என இந்த அறிக்கை கூறுகின்றது. இது பரவலான நம்பிக்கையொன்றுக்கு மாறுபட்ட கருத்தொன்றாகவே இருந்து வருகின்றது.

உலகில் கொடிய வறுமையில் உழன்று வரும் 83 கோடி மக்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கினர் ஆசியாவிலேயே வாழ்ந்து வருகின்றனர். உலகின் மொத்த வறியோர் தொகையான 110 கோடியில் நான்கில் மூன்று பங்கினர் ஆசியாவில் (இதில் அரைவாசிப் பேர் இந்தியாவில்) வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஒருங்கிணைந்த சிராமிய அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள், கமத்தொழில் சீர்திருத்தங்கள், கொடுகடன் திட்டங்கள் என்பவற்றின்மீது கோடிக்கணக்கான டொலர்கள் செலவிடப்பட்டு வந்துள்ளன. ஆனால், தாராளவாதம் நிலவும் பொருளாதாரச் சூழ்நிலையொன்று மறைமுகமான தாக்கத்தையே எடுத்து வருகின்றது என்றும், ஆயினும், இறுதியில் அது வறுமைக்கு எதிரான போரில் மிகவும் தாக்கமான ஒரு பங்களிப்பினை வழங்குகின்றது என்பதனையும் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி கட்டிக்காட்டுகிறது. காதார நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் போன்ற சில சமூக சேமநல வழிமுறைகள் கொடிய வறுமைநிலையைத் தணித்துவிடுவதில் தாக்கமானவையாக செயற்பட்டு வருகின்றன என்பதனையும் இந்த அறிக்கை எடுத்துக் காட்டுகிறது. ஆனால், இந்த சமூக சேமநல வழிமுறைகள் செலவு கூடியவையாக இருந்து வருவதுடன், துரித பொருளாதார வளர்ச்சி இடம்பெறுகிறது என்ற ஒரு நிபந்தனையுடனேயே அவற்றைப் பராமரித்துவர முடியும்.

இந்த அறிக்கையின்படி, இந்தியாவிலும் பிலிப்பைன்சிலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட கமத்தொழில் சீர்திருத்தங்கள், சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை குறைத்து விடாமல் உற்பத்தித் திறனைக் குறைத்துள்ளன. எனவே, உரவகைகள், பூச்சி கொல்லிகள் அல்லது விவசாய உபகரணங்கள் போன்றவற்றுக்கு மானியங்களை அளிக்கும் கொள்கைகளை அரசாங்கம்

தலாநபர் வருமானம், உலக வர்த்தகத்தின் பங்கு,
நபர் ஒருவருக்கான ஏற்றுமதி

தாடு	தலாநபர் வருமானம் (அ.டொ. 1980)		உலக வர்த்தகத்தில் பங்கு		நபர் ஒருவருக்கான ஏற்றுமதி	
	1963	1988	1963	1988	1963	1988
4 வேங்கைகள்	974	5162	1.9	7.7	-	63.7
தென்கொரியா	747	4094	0.2	2.0	4.8	42.0
தாய்வான்	980	4607	0.2	2.0	17.8	57.0
ஹொங்கொங்	2247	11952	0.7	2.3	78.6	136.0
சிங்கப்பூர்	1770	11693	0.8	1.5	151.4	210.5
ஒப்பீடு						
பிலிப்பைன்ஸ்	965	1460	0.4	0.3	16.5	27.2
ஜப்பான்	2931	10568	3.8	8.0	10.9	13.2

நங்கள் திருத்தி அமைத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமென இந்த அறிக்கை வலியுறுத்திக் கூறுகிறது. இந்த மானியங்கள் பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் ஏற்கனவே சலுகை பெற்றிருக்கும் ஒரு பிரிவினருக்கு பயனளிக்கக்கூடியவையாக இருந்து வருகின்றன என்பது ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் கருத்தாகும். காதாரம் அல்லது வீடமைப்பு போன்ற கொள்கைகள் தொடர்பாகவும் இதே நிலையையே காணப்படுகின்றது.

இந்த அறிக்கை, மிகத்தெளிவாகவே, புதிதாக தொழில் வளர்ச்சி கண்ட நாடுகளை அல்லது (தென்கொரியா, தாய்வான், ஹொங்கொங், சிங்கப்பூர் ஆகிய) நான்கு வேங்கைகளை அவசியமான உதவிக்களை நாடுகளாக முன்வைக்கின்றது: அல்லது வளர்முக நாடுகளுக்கான மாதிரிகளாக அவற்றை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. மேலும், மலேசியா, தாய்வாந்து ஆகிய இரு ஆசிய நாடுகளும் ஏற்கனவே இந்த சரியான வழித்தடத்தில் சென்று கொண்டிருக்கின்றன என்றும் கூறப்படு

கிறது. ஆபிரிக்கா, அரபுலகம் மற்றும் இலத்தீன் அமெரிக்கா ஆகிய பிராந்தியங்களிலும் இந்தக் கருத்து பரவலாக நிலவியிருக்கின்றது. எனவே, இந்த நாடுகளின் சமூக, பொருளாதார அரசியல் கட்டமைப்புகளை மிக நுணுக்கமாக அலசி ஆராய்வது அவசியமாக உள்ளது.

நான்கு வேங்கைகள்

ஆசியாவின் புதிதாக தொழில் வளர்ச்சி கண்ட நாடுகள் குறித்த பொருளாதாரப் பகுப்பாய்வுகள் இல்லாமல் இல்லை. இந்தப் பகுப்பாய்வுகள் அனைத்தும் இந்த நான்கு நாடுகளினதும் - அதேபோல, இந்த மாதிரியைப் பின்பற்றுவதுபோல் தென்படும் ஏனைய ஆசிய நாடுகளான மலேசியா, தாய்வாந்து, இந்தோனேஷியா போன்ற நாடுகளினதும், சற்றுக் குறைந்த அளவுக்கு பிலிப்பைன்சினதும் - பொருளாதாரங்களின் விதிவிலக்கான வெற்றிக் கதைகளை வலியுறுத்திக் கூறுகின்றன.

இந்த நான்கு வேங்கைகளும், உலக வர்த்தகத்தில், பிரான்ஸின் அல்லது

ஆசியாவின் பு.தொ.வ. நாடுகளின் மொ.தெ.உ. வளர்ச்சி: 1965-1990

	1965-80	80-85	1986	1987	1988	1989	1990
தென் கொரியா	9.5	7.9	12.5	12.0	12.1	9.0	7.0
தாய்வான்	9.6	6.5	9.6	11.0	7.1	6.5	7.0
ஹொங்கொங்	8.5	5.9	8.5	13.5	7.5	6.0	7.0
சிங்கப்பூர்	10.2	6.5	1.9	8.8	11.0	8.2	7.0

-ஆதாரம்: யுரோபா பப்ளிக்கேஷன்ஸ், லண்டன் 1990

ஐப்பானியின் பங்குக்கு சமமான ஒரு பங்கினை பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றன. கடந்த 25 வருட காலத்தில், இந்த நாடுகள் உலக உற்பத்தியில் தமது பங்கினை இரட்டிப்பாக்கிக் கொண்டுள்ள துடன், வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் தமது பங்கினை நான்கு மடங்கால் பெருக்கிக் கொண்டுள்ளன. தற்போதைய போக்குகளின் அடிப்படையில் நோக்குப் பொழுது, 2000 ஆவது ஆண்டளவில் இந்நாடுகளின் சார்புரீதியான பங்கு ஆக்கக்கூடியதாக இருக்க முடியுமென எச். எப். ஹெனர் கூறுகிறார். இந்நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சி, ஏற்றுமதிகள் மூலம் தூண்டிவிடப்பட்டுள்ளது. இந்நாடுகள் சர்வதேச அளவில் பெற்றுக் கொண்ட சிறக்குரியல்பு, அவை பெற்றிருந்த சார்புரீதியான அணுகுலத்தின் (தொடக்கத்தில் மனிதவலு பாரியளவில் கிடைத்தமை) அடிப்படையிலேயே தோன்றியது என்றும் அவர் குறிப்பிடுகிறார். ஏற்றுமதிகளிலிருந்து பெறப்பட்ட வருமானம் வெளிநாட்டு நிதிப்படுத்தலின் தேவையை குறைத்துள்ளது. இந்நாடுகள் தொடக்கத்தில், சராசரி அல்லது மோசமான தொழில் நுட்ப (புடவை வகைகள்) கைத்தொழில் உற்பத்திப் பொருட்களின் ஏற்றுமதியிலேயே தங்கியிருந்தன. அதனையடுத்து, இவை, கூடிய சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதியைக் கொண்ட துயர் செய்யப்பட்ட பொருட்களின் உற்பத்தியை ஆரம்பித்தன. வருமான வளர்ச்சி, சம்பள அதிகரிப்புகள் காரணமாக ஏற்றத் தாழ்வுகளை குறைத்துள்ளது என்று எம். நோலண்ட் குறிப்பிடுகிறார். ஏற்றுமதிக் கைத்தொழில்களில் மனித வலுவுக்கான தேவை தொடர்ச்சியாக அதிகரித்துச் சென்ற அதேவேளையில், திரண்டுவந்த மூலதனம், ஐரோப்பிய நாடுகளுடனும் அமெரிக்க உற்பத்தியாளர்களுடனும் வெற்றிகரமான முறையில் போட்டிபோடக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையையும் உருவாக்கிக் கொடுத்தது.

1960ம் ஆண்டுக்கும் 1990ம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி தொடர்பான தரவுகளையும் (அட்டவணை 3) இங்கு நாம் நோக்குதல் வேண்டும். இந்த முப்பது வருட காலத்தில், உண்மையிலேயே கணிசமான அளவில் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட்டு வந்துள்ளது. அதிவிரைவில் மாதிரிகளாக இந்த நான்கு நாடுகளையும் முன்வைப்பது இதன் அடுத்தபடியாக உள்ளது. இதனாலேயே, தொடக்கத்தில் இந்நாடுகளில் காணப்பட்ட நிலைமைகள், வெளிச்சூழல், செயலில் விடப்பட்ட தெரிவுகள், அரசு வசீத்துவந்த பங்கு, சமூக மற்றும் அரசியல் செலவுகள், அண்மைக்கால மாற்றங்கள் என்பவற்றை மிக நுணுக்கமாகப் பரிசீலனை செய்வது இங்கு பயனுள்ளதாக இருக்க முடியும்.

1. புதிதாக தொழில் வளர்ச்சி கண்ட நாடுகளின் வளர்ச்சி

இங்கு எழுப்பப்பட்ட வேண்டிய முதலாவது கேள்வி, புதிதாக தொழில் வளர்ச்சி கண்ட நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சி அற்புதத்தின் தோற்றம் குறித்த கேள்வியாகும். பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில், இந்தத் தோற்றம் விடுபட்டுப்போவது, மிக எளிதான தீர்வுகளை மேற்கொள்வதற்கு வழிகோலுகின்றது. பகுப்பாய்வின் அத்தியாவசிய கூறுகளை நிச்சர்ட் ஹொபின்சனின் நூலிலிருந்து நாம் எடுத்து நோக்குகிறோம். இந்த நூலாசிரியரின் கருத்துப்படி, பின்வரும் காரணிகள் கவனத்திலெடுக்கப்படுதல் வேண்டும்:

1. சம்பந்தப்பட்ட இந்த நான்கு நாடுகளும் காலனித்துவத்துக்கு பிற்பட்ட சகாப்தத்தில் பிரவேசித்தபொழுது நிலவியிருந்த நிலைமைகள் கைத்தொழில்மயமாக்கலுக்குச் சாதகமானவையாக இருந்தன. கெரியா, தாய்வான் போன்ற நாடுகளில் ஐப்பானியர்கள் உண்மையான ஒரு கைத்தொழில் அடித்தளத்தையும், கல்விமுறை ஒன்றுக்கான துவக்கத்தையும், தகுதிபெற்ற ஊழியர் படை ஒன்றையும், அரசு நிர்வாகம் மற்றும் மத்தியமயப்படுத்தப்பட்ட திட்டமிடல் என்பவற்றையும் ஏற்கனவே ஸ்தாபித்திருந்தார்கள். ஹொங்கொங், சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில், அவை தேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வர்த்தக மையங்களாக இருந்து வந்தன. இந்நாடுகள் பிரிட்டிஷ் நிதி, வங்கித்தொழில் மற்றும் வர்த்தக பொதுக்கட்டமைப்புகள் என்பவற்றை தம்மகத்தே கொண்

டிருந்ததுடன், மிகத்திறமையான அரசு முறை ஒன்றினையும் கொண்டிருந்தன.

2. காலனித்துவத்துக்குப் பிற்பட்ட சகாப்தத்தின் முதற் காலப்பகுதியின்போது, இந்நாடுகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் கணிசமான அளவுக்கு மூலதனம் உட்பாய்ச்சப்பட்டது. தென்கொரியா, தாய்வான் ஆகிய நாடுகளின் இறக்குமதி பிரதியீட்டு காலகட்டத்தின் போது, ஐக்கிய அமெரிக்காவிலிருந்து வந்த கடன்களும், உதவியும் இறக்குமதிகளில் முறையே 70% ஐயும் 85% ஐயும் நிதிப்படுத்தின. அவை உள்நாட்டு மூலதனத்தின் முறையே 80% ஐயும் 38% ஐயும் நிதிப்படுத்தின. ஹொங்கொங், சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளின் இறக்குமதி பிரதியீட்டு காலகட்டத்தின் முலதனம் கைத்தொழில்மயமாக்கலுக்கான அடித்தளத்தை உருவாக்கியது. சிங்கப்பூரைப் பொறுத்தவரையில், கைத்தொழில்மயமாக்கலுக்கு வெளிநாட்டுப் பங்களிப்புகள் மூலம் ஆதரவளிக்கப்பட்டது. 1980 கள் வரையில், அந்நாட்டின் முதலீடுகளில் 70% வெளிநாட்டிலிருந்து வந்த முதலீடுகளாக இருந்தன.

3. தென்கொரியா, தாய்வான் ஆகிய நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில், இறக்குமதிப்பிரதியீட்டுக் கைத்தொழில்கள், அடுத்துவந்த பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான அடித்தளத்தை உருவாக்கின. ஹொங்கொங், சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகள், அத்தகைய கொள்கை ஒன்றைப் பின்பற்றுவதற்கு போதிய அளவுக்கு குடித்தொகை ஒன்றைக் கொண்டிருக்கவில்லை. தென்கொரியா, தாய்வான் ஆகிய நாடுகளின் கொள்கை, தீர்வைப் பாதுகாப்புக்கள் மற்றும் ஏகபோகங்கள் அல்லது அரசாங்கங்கள் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தன.

4. 1950 களின் முடிவிலும் 1960 களின் தொடக்கத்திலும் இறக்குமதிப் பிரதியீட்டு உபாயம் அதன் செயற்தாக்கத்தை இழக்கத் தொடங்கிய போது, குறைந்த வேதனங்கள் காரணமாக புதிய வாய்ப்புகள் தோன்றின. ஏற்றுமதிக்கான உற்பத்தியின் விந் தரிப்பாக இது இருந்தது. புடவை வகைகள், இலத்திரனியல் பொருட்களை ஒன்றுகூட்டி தயாரித்தல், பிளாஸ்டிக் பொருட்கள், சீமெந்து

போன்ற ஏற்றுமதிப் பொருட்களின் உற்பத்தியில் விஸ்தரிப்பு நிகழ்ந்தது. மேலைய நாடுகளும் ஜப்பானும் இத்தகைய கைத்தொழில் நடவடிக்கைகளை தென்மண்டல நாடுகளை நோக்கி எடுத்துச் சென்று, அங்கு நிலைபெறச் செய்தன. ஆசியாவின் புதிதாக தொழில்வளர்ச்சி கண்ட நான்கு நாடுகளிலும் நிலவிவந்த கட்டமைப்பு வசதிகள் காரணமாக, இந்த நிலைமாற்றத்தை துவக்கி வைப்பதற்கு மிகப் பொருத்தமான நாடுகளாக அவை இருந்தன.

5. கைத்தொழில்மயமாக்கல் நிகழ்வுப் போக்கில், அரசு கணிசமான ஒரு பங்கினை வகித்து வந்துள்ளது. தாய்வானில் நேரடிப் பொது முதலீடுகள் 1958ல் தேசிய பங்களிப்புக்களின் 6.2% ஆகவும், 1980ல் 5.0% ஆகவும் காணப்பட்டன. தென்கொரியாவில் 1960 களின்போது இது 3.0% ஆக இருந்தது. சிங்கப்பூரில் 1960ல் 29.8% ஆகவும், 1985ல் 30.7% ஆகவும் இருந்தது. சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் பரிந்துரைகளுக்கு மத்தியிலும் கூட, இந்த வகையைச் சேர்ந்த அரசு தலையீடு தாய்வான், தென்கொரியா ஆகிய நாடுகளில் நிலைமாற்ற காலகட்டத்துக்கும் அப்பால் தொடர்ந்தும் நீடித்தது.

6. றொபின்ஸன் எடுத்துக்காட்டும் கடைசிக் கார்னி, தமது சொந்த சலுகைகளை பேணி காத்துக்கொள்வதில் விருப்பம் கொண்டிருந்த சமூக வகுப்புக்களினால், இந்நாடுகளில், அரசு கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை என்ற உண்மையாகும். தென்கொரியா, தாய்வான் ஆகிய நாடுகளில் வேளாண்மைத்துறையை முதலாளித்துவ தர்க்கவியலுக்குள் எடுத்துவரும் நோக்குடன் வகுக்கப்பட்ட கமத்தொழில் சீர்திருத்தங்களுக்கடாக கிராமப்புற உயர்குடியினர் கைத்தொழில்மயமாக்கலில் முதலீடுகளை மேற்கொள்வதற்கு நெறிப்படுத்தப்பட்டனர். தென்கொரியாவில், இறக்குமதி பிரதியீட்டுக் கட்டத்தி லிருந்து, ஏற்றுமதி ஊக்குவிப்புக் கட்டத்துக்கு மாறிச் செல்ல வேண்டிய தேவை தோன்றியபோது, இராணுவம் அங்கு ஆட்சிப்பொறுப்பை கையேற்றது. தாய்வானில் பொருளாதாரத்தை

கட்டுப்படுத்துவதற்காக வழிமுறைகள் எடுக்கப்பட்டன. அரசின் அதிகார வர்க்கத்துக்கும் நவமுதலாளித்துவ வாதிக்குக்கும் இடையில் இருந்த கூட்டு, இடம்பெற்றுக்கொண்டிருந்த இந்த மாற்றங்களுக்கு எவ்விதமான தடக்கல்களையும் போடுவதற்கு முன் வரவில்லை. மேலும், இந்த இரண்டாவது பிரிவினரில் பெரும் எண்ணிக்கையானோர் உற்பத்தியின் புதிய திணைவழியில் தாமே ஈடுபட்டிருந்தனர். இலத்தீன் அமெரிக்காவில் நிலவிய நிலைமைக்கு மாறாக, இங்கு, இறக்குமதிப் பிரதியீட்டுக் காலகட்டத்தினை அடுத்து மக்கள் ஆட்சிகளோ அல்லது ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட தொழிலாளர் இயக்கங்களோ தோன்றவில்லை. இந்த இரு நாடுகளிலும் ஆட்சியில் இருந்த எதேச் சாதிகார ஆட்சியாளர்கள் அதற்கு இடமளிக்கவில்லை.

ஹொங்கொங், சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகள் நகர அரசுகளாக இருந்தன. எனவே, இந்நாடுகளில், கிராமப்புற உயர்குடி மக்கள் பிரிவினர் இருக்கவில்லை; அத்துடன் உள்நாட்டுச் சந்தை மிகச் சிறியதாக இருந்தமையினால் இறக்குமதிப் பிரதியீட்டுக் கொள்கை யொன்றை விருத்தி செய்துகொள்வதற்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. இந்த இரு நாடுகளும் 1982ல் முறையே 30 இலட்சம், 50 இலட்சம் என குடித் தொகைகளைக் கொண்டிருந்துடன், அதே காலத்தில், தாய்வானின் குடித் தொகை 1 கோடியே 70 இலட்சமாகவும், தென்கொரியாவின் குடித்தொகை 3 கோடியே 90 இலட்சமாகவும் இருந்தது. குறிப்பாக, சிங்கப்பூரைப் பொறுத்த வரையில், வெளிநாட்டு மூலதனத்தின் ஆதரவுடன் அரசே ஏற்றுமதிக் கொள்கையை முடிவாக வகுத்துக் கொண்டிருந்தது. ஹொங்கொங்கில் உள்நாட்டு முதலாளித்துவ வர்க்கம் காலனித்துவ அரசின் தாக்கமான பங்களிப்புடன் ஏற்றுமதிக்களில் ஈடுபட்டிருந்தது.

2. பொருளாதாரக் கட்டமைப்புகள்

இந்த வெற்றிக் கதையை சரியாகப் புரிந்துகொள்ளும் பொருட்டும், பொருளாதாரத் தரவுகளை விளக்கிக்கொள்

வதற்கும் சில தகவல்கள் உதவமுடியும். இந்த வெற்றியை சிலர், "மார்க்ஸிஸ்ட் கொள்கைகளின் படுதோல்வி" என்று கூட வர்ணிக்கத் தயங்குவதில்லை. பூகோளரீதியில், ஆசிய அயல் நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கும்பொழுது இந்நாடுகள் சார்புரீதியில் சிறு நாடுகளாகவே உள்ளன. இந்த உண்மை, சிலரைப் பொறுத்தவரையில், ஒரே சீரான பொருளாதாரக் கொள்கை ஒன்றைப் பின்பற்றுவதற்கு அனுகூலமானதாக இருந்து வருகின்றது. குறிப்பாக, பொதுக் கட்டமைப்பு வசதிகள் தொடர்பான செலவுகள் குறைவாக இருப்பதே இதற்கான காரணமாகும். இந்நாடுகளின் பூகோளரீதியான அமைப்பு சாதகமானதாக இருந்து வந்துள்ளது என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். இதேபோல, வேறுசில நாடுகளும் பூகோளரீதியில் அனுகூலமான அமைவிடங்களில் - அதாவது கடலை அண்மித்தோ அல்லது கைத்தொழில் ரீதியாக வளர்ச்சி கண்டுள்ள பொருளாதாரங்களை அண்மித்தோ - அமைந்திருக்கவில்லையா? ஆனால், அந்நாடுகள் ஏற்றுமதிக்களில் கணிசமான ஒரு வளர்ச்சி மட்டத்தை எய்தாதது ஏன்? எனவே, இதனை விளக்குவதற்கு வேறு சில விளக்கங்களையும் கண்டறிய வேண்டியுள்ளது.

அட்டவணை 4

ஏற்றுமதிகளின் பெறுமதி (பத்து இலட்சம் டொலர்களில்)		
	1965	1985
தென் கொரியா	104	27,669
தாய்வான்	129	23,363
ஹொங்கொங்	995	27,540
சிங்கப்பூர்	338	13,317
ஒப்பீடு		
சீனா	-	13,380
பிலிப்பைன்ஸ்	43	2,53434

குறைந்தபட்சம், ஏனைய ஒருசில வளர்முக நாடுகளிலேனும் தொடக்க நிலைமைகள் சாதகமானவையாக இருந்து வந்துள்ளன என்பதனை நாம் ஏற்கனவே கட்டிக்காட்டியிருந்தோம். நகர்மயமாக்கல் மட்டம் உயர் அளவில் இருந்தது. ஹொங்கொங் மற்றும் சிங்கப்பூர் என்ப

வற்றைத் தவிர்த்து நோக்கும்பொழுது. 1950ல் கொரியாவின் நகரக் குடித் தொகை 28% ஆகவும், தாய்வானின் நகரக் குடித்தொகை 58% ஆகவும் இருந்தது. மேலும், எழுத்தறிவு விகிதமும் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய அளவுக்கு நிலவியவந்தது. இது 1960ல் ஹொங்கொங்கில் 70% ஆகவும், தென்கொரியாவில் 71% ஆகவும், தாய்வானில் 51% ஆகவும் இருந்தது. ஒப்பிட்டு நோக்கும்பொழுது. இது இந்தியாவில் 28% ஆகவும், பாகிஸ்தானில் 15% ஆகவும் நிலவியவந்தது. வியாபார நடவடிக்கைகள் குறித்த நீண்ட பாரம்பரியமொன்றைக் கொண்டிருந்த சீன சிறுபான்மையினர் இந்த வலயத்துக்குள் பெருமளவில் திரண்டிருந்தார்கள் என்ற விடயத்தினையும் இங்கு நாம் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். தாய்வான், ஹொங்கொங் மற்றும் சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளில் இந்நிலைமை காணப்பட்டது.

'நான்கு வேங்கைகளின்' பொருளாதாரங்கள் அபிவிருத்தியடைந்த காலகட்டத்தில், உலகபொருளாதாரம் - குறிப்பாக ஐக்கிய அமெரிக்க பொருளாதாரம் - திறந்துவிடப்பட்டிருந்ததுடன், விரிவடைந்துகொண்டும் வந்தது. மூன்றாவது மண்டலத்தின் ஏனைய நாடுகளிலிருந்து எத்தகைய போட்டியும் இருக்கவில்லை. மலிவான மனிதவலு அணுகுலத்தைக் கொண்டிருந்தமையால் இந்நாடுகள் பெருமளவுக்கு இலாபரீட்டிக் கொண்டிருந்த முடியும். 1980 களில், சமூக இயக்கங்களின் செல்வாக்கின் கீழ் ஊழியத்தின் செலவு அதிகரித்தது. அப்பொழுது, உற்பத்தி கூடிய சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதியைக் கொண்ட பொருட்களை நோக்கி வழிப்படுத்தப்பட்ட தொழில்கள். இதனால் ஏனைய வளர் முக நாடுகள், கூடிய ஊழியச்செறிவு கொண்டிருந்த உற்பத்திப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்யவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டன.

இந்த சார்புரீதியான அணுகுல நிலையை முடியுமான கால அளவுவரையில் பேணிக்கொள்ளும் நோக்கில், ஊழியம் குறித்த மிகக்கடுமையான சட்ட வாக்கங்கள் விதிக்கப்பட்டதுடன், தொழிலாளர் இயக்கங்கள் மீது அடக்கு முறையுடன்கூடிய நெருக்குதல்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. உத்தியோகபூர்வமான வேலைநாட்கள் மிக நீண்ட வையாக

இருந்தன. 1980ல், தென்கொரியாவில் வேலைநேரம் வாரமொன்றுக்கு 59 மணித்தியாலங்களாகவும், தாய்வானில் 51 மணித்தியாலங்களாகவும் உயர்த்தப்பட்டது. (இந்தியாவில் வாரமொன்றுக்கு வேலைநேரம் 35 மணித்தியாலங்கள்).

அரசின் தொடர்ச்சியான தலையீடுகள் காரணமாகவே இவை அனைத்தும் சாத்தியமாகின. உள்ளகச் சந்தையை பாதுகாத்துக்கொள்ளல், ஏற்றுமதிகளை ஊக்குவித்தல் மற்றும் சமூக இயக்கங்களை தடுத்து ஒடுக்குதல் போன்றவற்றைக் கொண்ட வகையில் இந்த அரசு தலையீடு இடம்பெற்று வந்தது. கெடுபிடியுத்தம் ஆரம்பமான காலத்தில் இந்த நாடுகள் கொண்டிருந்த பூகோள - அரசியல் நிலை காரணமாக, இவற்றுக்கு வெளியுலகிலிருந்து பேரளவில் உதவிகள் வந்து சேர்ந்தன என்ற உண்மையையும் இங்கு நாம் மறந்துவிட முடியாது. (இப்பிராந்தியத்தில் பின்னர் பல நேரடிப் போர்கள் மூண்டன: கொரியா, வியட்நாம்).

இறுதிக் காலப்பிரிவில் (அதாவது, ஏற்றுமதிப் பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட காலப்பிரிவில்) ஆராய்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்தி என்பவற்றுக்கு கூடிய முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டது. இந்த துறையில் ஈடுபட்டிருந்தோர் விகிதம் தாய்வானில் 1000 தொழிலாளர்களுக்கு 6.2 நபர்களாகவும், தென்கொரியாவில் 5.2 நபர்களாகவும், சிங்கப்பூரில் 4.8 நபர்களாகவும் இருந்து வந்தது. அதேவேளையில், இந்நோனே வியாவில் இந்த விகிதம் 0.3 ஆகவும், தாய்வானில் 0.2 ஆகவும் இருந்தது. எனினும், ஐப்பான், ஜேர்மனி, ஐக்கிய அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளின் விகிதங்களுக்கு இணையானவையாக இவை இருக்கவில்லை. எனவே, இந்தவகையில், மூலதனம், நடுத்தரப் பொருட்கள் மற்றும் தொழில்நுட்பம் என்பவற்றின் வளங்கள் போன்றவற்றைப் பொறுத்தவரையில் இந்நாடுகள் பெருமளவுக்கு ஐப்பானில் தங்கியிருக்க வேண்டியிருந்தன.

இந்நாடுகள் பின்பற்றிவரும் சுத்திரவர்த்தக வலயங்கள் குறித்த கொள்கை காரணமாக இவை பெருமளவுக்கு சுற்றுலாப் பயணிகளை கவர்ந்திழுத்துக் கொள்கின்றன என்ற விடயத்தையும் ஒரு துணைக் காரணியாக நாம் இங்கு கட்டிக்

காட்ட வேண்டியுள்ளது. எனவே, சுற்றுலாத்துறை மூலமான வருமானம், 1991ல் சிங்கப்பூரின் மொத்த தேசிய உற்பத்தியின் 10% ஆகவும், ஹொங்கொங்கில் 7% ஆகவும், தாய்வானில் 2.0% ஆகவும், தென்கொரியாவில் 1.7% ஆகவும் இருந்து வந்தன. இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் இது 0.6% ஆக மட்டுமே இருந்தது.

இந்தப் பொருளாதாரக் கொள்கைகள், மேற்குறிப்பிடப்பட்ட நாடுகள் ஒவ்வொன்றிலும் எவ்விதம் செயற்படுத்தப்பட்டு வந்தன என்பதை இப்பொழுது சற்று விரிவாக நோக்குவோம்.

அ. தென்கொரியா

கொரியா இருவேறுபட்ட காலகட்டங்களைக் கண்டுள்ளது; இறக்குமதிப் பிரதியீட்டுக் கைத்தொழில் காலகட்டம், ஏற்றுமதி நோக்கிலான கைத்தொழில் காலகட்டம் என இவற்றைக் குறிப்பிட முடியும். ஒவ்வொரு காலகட்டமும் அரசு கொள்கையொன்றினை உடனத்தே தோன்றின. இந்த இரு காலகட்டங்களுக்குரிய உடையிலான இடைவெளி இராணுவ ஆட்சிக் கையேற்பொன்றின் மூலம் குறிக்கப்படுகின்றது.

முதலாவது காலகட்டத்தின்போது, இறக்குமதிப் பிரதியீட்டு கைத்தொழில் மயமாக்கலை சாதித்துக்கொள்ளும் பொருட்டு, நிர்வாக அதிகார வர்க்கத்தினருக்கும் தொழில்முயற்சியாளருக்கு மிடையே மிக நெருக்கமான ஒரு பிணைப்பு ஸ்தாபித்துக் கொள்ளப்பட்டது. 1950கள் வரை - குறிப்பாக பு.வை உற்பத்தி, மரப்பொருட்கள் மற்றும் களிப்பொருட்களை அகழ்ந்தெடுத்தல் என்பவற்றில் - சிறிய மற்றும் சராசரி அளவுகளைக் கொண்ட தொழில் முயற்சிகள் ஒரு முக்கியமான பங்கினை வகித்தன. பொருளாதார அபிவிருத்தி குறித்த இரண்டாவது காலகட்டத்துக்குத் தாண்டிச் சென்ற காலப்பிரிவில், இந்தத் தொழில்முயற்சிகளிடமிருந்து கடும் எதிர்ப்பினைச் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. இத்தொழில்முயற்சிகளை நெருக்கும்பொருட்டு, அரசு தலையீடு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியிருந்தது. இதன் காரணமாக, உற்பத்தி நடவடிக்கைகள் பாரிய அமைப்புக்களின் கைகளில் ஒன்றுதிரண்டன. 1980ல் 10 பிரதான பெரிய தொழில்முயற்சிகள் (சாபோல்) மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 70

சதவீதத்தினை பங்களிப்புச் செய்தன. இலத்திரனியல் பொருட்கள், இரும்பு மற்றும் உருக்குக் கைத்தொழில் எண்ணெய் இரசாயனம், புடவை, ஆயுதங்கள், மோட்டார் காரர்கள், கப்புல செவிப்புல சாதனங்கள் போன்ற உற்பத்திப் பிரிவுகளிலேயே கைத் தொழில்கள் பெருமளவுக்குத் திரண்டிருந்தன.

பொறியியலாளர்களின் எண்ணிக்கை 1960க்கும் 1980க்கும் இடையில் பத்து மடங்காகப் பெருகியதுடன், முகாமை யாளர்களின் எண்ணிக்கை இரண்டரை மடங்கால் பெருகியிருந்தது. தொழில் நுட்பத்தை பொறுத்தவரையில், அது, கணிசமான அளவு உதவியுடன் வெளியிலிருந்து பெறப்பட்டது. இரண்டாவது காலகட்டத்தின்போது, கொரியாமீது ஜப்பான் செலுத்திவரும் பொருளாதார செல்வாக்கினை உள்ளிட்ட அனைத்து விதமான செல்வாக்குகளுக்கு எதிராகவும் தேசியரீதியில் எதிர்ப்பு வலுப்பெற்றிருந்தபோதிலும் ஜப்பானின் மீது தங்கியிருக்கும் நிலை அதிகரித்தது. ஜப்பான், கொரியாவை 50 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக தனது காலனித்துவ நாடாக வைத்துக்கொண்டிருந்தது. எனவே, இந்த வகையில், 1962 க்கும் 1980 க்குமிடையில் ஆக்க உரிமைகளில் 59% ஜப்பானைச் சேர்ந்தவையாக இருந்ததுடன், ஏற்றுமதிகளின் முகாமைக்குப் பிரதானமாக ஜப்பானிய கம்பனிகளே பொறுப்பாக இருந்தன. ஜப்பானின் வெளிநாட்டு முதலீடுகளைப் பொறுத்த வரையில், மலிவான ஊழியத்தினை கண்டிறிய வேண்டிய தேவை ஏற்பட்ட பொழுது, அது, இயல்பாகவே (கொரியா, தாய்வான் போன்ற) காலனித்துவ நாடுகளை நோக்கிச் சென்றது.

கொரியப் பொருளாதாரம் 1972/73 எண்ணெய் நெருக்கடியினதும், அதே போல உலகப் பொருளாதார பின்னடைவினதும் செலவுகளை வெற்றிகரமான முறையில் சமாளித்தது. மேலும், 1985 இல் 4,700 கோடி டொலர் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதிலும், 1988ல் 3,000 கோடி டொலர் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதிலும் அது வெற்றி கண்டது. 1992 அளவில், கொரியா எந்தக் கடனையும் கொண்டிருக்கவில்லை. மாறாக, அது, கடன் கொடுத்த

நாடாக இருந்தது. ஐக்கிய அமெரிக்காவின் பாதுகாப்புவாத எதிர்த்து நிற்கு லுக்கு முன்னால், தென்கொரியா அதன் வர்த்தக மிகையை அமெரிக்கா தொடர்பாக 700 கோடியிலிருந்து 900 கோடி டொலர் வரையிலான எல்லைகளுக்குள் வைத்துள்ளது. 1987ல் சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் திர்ப்பந்தத்தின் கீழ் வொண் நாணயம் 9% பெறுமதி இறக்கம் செய்யப்பட்டது. 1988 தொடக்கம், தொழிலாளர் கோரிக்கை காரணமாக சம்பளங்கள் அதிகரித்துள்ளதுடன், தொடக்க கால சார்புரீதியான அனுசூலம் இப்பொழுது படிப்படியாக வீழ்ச்சியடைந்துகொண்டு வருகின்றது. இதன் காரணமாக, வெளிநாடுகளை நோக்கி-குறிப்பாக பிலிப்பைன்னை நோக்கி-முதலீட்டுப் பாய்ச்சல்கள் இடம்பெற்று வருகின்றன.

வேளாண்மைத் துறையை பொறுத்த வரையில், அது ஒரு நிலைமாற்றத்தை அனுபவித்து வருகின்றது. இந்த நிலை மாற்றத்தை அரசே முன்னின்று மேற்கொண்டு வருகின்றது. பாரம்பரிய சிலர் ஆட்சிமுறையுடன் கூடிய அமைப்பினை நீக்கும் நோக்கிலான கைத்தொழில் துறை சீர்திருத்தங்கள் மிகத்துரிதமாக இடம்பெற்று வந்துள்ளன. எனினும், இந்த மாற்றங்களின்போது, கைத் தொழில் அபிவிருத்திக்கு இணையான ஒரு சமநிலை எடுத்து வரப்படவில்லை. இதன் விளைவாக ஸ்திரமற்ற நிலையும், பணவீக்கமும், வருமான ஏற்றத்தாழ்வும், சமூக கொந்தளிப்புக்களும் தோன்றியுள்ளன.

ஆ. தாய்வான்

தாய்வான், கொரியாவுக்கு இணையான வரலாறு ஒன்றினையே அநேகமாகக் கொண்டுள்ளது. அது 1885 தொடக்கம் ஜப்பானின் காலனித்துவ நாடொன்றாக இருந்து வந்தது. 1949ல் சீனாவில் கம்யூனிஸ்டு புரட்சி வெற்றி கண்ட மையையடுத்து, சீனப் பெருநிலத்தைச் சேர்ந்த பெரும் எண்ணிக்கையிலான தொழில்முயற்சியாளர்கள் தாய்வானுக்கு குடிபெயர்ந்து சென்றனர். இவர்கள், குறைந்தது தமது மூலதனத்தில் ஒரு பாகத்தை யேனும் தம்முடன் எடுத்துச் சென்றனர். ஒட்டு மொத்தமாக, சுமார் 20 இலட்சம் சீனர்கள் சீனப் பெருநிலத்திலிருந்து சென்று தாய்வான் தீவில் குடியேறினர்.

இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின்போது நாசம் செய்யப்பட்டிருந்த கைத்தொழில்கள் 1946 க்கும் 1952 க்கும் இடையில் மீண்டும் கட்டியெழுப்பப்பட்டன. புடவை மற்றும் இரசாயனக் கைத்தொழில்கள் பலப்படுத்தப்பட்டு, பாதுகாக்கப்பட்டதுடன், குறிப்பாக உள்நாட்டுச் சந்தை குறித்த பல பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. எனினும், இந்த முறைமை, 1954 தொடக்கம் ஒரு நெருக்கடிக்குள் பிரவேசித்து 1958 லிருந்து ஏற்றுமதிகள் மீது அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டது. கைத்தொழில் வளர்ச்சி விகிதம் மிகத்துரித கதியில் அதிகரித்துச் சென்றது. 1961ம் ஆண்டுக்கும் 1973ம் ஆண்டுக்குமிடையில் வருடாந்தம் 17% வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. அடுத்துவந்த வருடங்களில், பணவீக்க விகிதங்களுக்கு ஏற்ப ஏற்ற இறக்கங்கள் காணப்பட்டன.

தாய்வானில் 1951 க்கும் 1965 க்குமிடையில், மூலதனவாக்கத்தில் 26 சதவீதத்துக்கு அமெரிக்கா பொறுப்பாக இருந்தது. அத்துடன், 1967 வரையில் வெளிநாடுகளில் வாழும் சீனர்களிடமிருந்தும், ஜப்பானிலிருந்தும் வரும் வெளிநாட்டு மூலதனத்துக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டது. இதன் பின்னர், ஏற்றுமதி வருமானமே உள்நாட்டு அபிவிருத்தியை நிதிப்படுத்தியது.

1986 அளவில், மொத்த ஏற்றுமதி களில் ஐந்திலொரு பங்கு புடவை ஏற்றுமதிகளாக இருந்தன. இலத்திரனியல் பொருட்கள் மற்றும் இயந்திர கருவிகள் என்பவற்றினையடுத்த நிலையில் புடவை ஏற்றுமதிகள் காணப்பட்டன. 1960ல் மொத்த தேசிய உற்பத்திக்கான கைத்தொழில் துறையின் பங்களிப்பில் சிறு கைத்தொழில்கள் 60% பங்கினை வகித்து வந்தன. இது 1977ல் 48% ஆக இருந்தது. 1965ன் பின்னர் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட புதிய கைத்தொழில்கள், பெருமளவுக்கு ஏற்றுமதி நோக்கிலான கைத்தொழில்களாக இருந்து வந்தன. கண்பார்வை உபகரணங்கள், பிளாஸ்டிக் பொருட்கள், மின்சாரப் பொருட்கள், இரசாயனப் பொருட்கள், நுண் இலத்திரனியல் பொருட்கள் போன்ற துறைகளில் இக் கைத்தொழில்கள் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தன. 1980 களில் மோட்டார் கார் கைத்தொழில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட

துடன், 1982ல் ஜப்பானிய உற்பத்தியாளர்களுடன் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளப்பட்டது. 1992ல், ஐக்கிய அமெரிக்க ஆகாய விமான கைத்தொழில் வட்டாரங்களுடன் உற்பத்திப் பங்குகொன்றைப்பெற்றுக் கொள்வதற்காக பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்று வந்தன. மேலும், அறிவுசார் சொத்துக்கள் குறித்த — குறிப்பாக கம்பியூட்டர் உற்பத்தி தொடர்பாக — தோன்றிய பிரச்சினை யொன்று காரணமாக ஐக்கிய அமெரிக்காவுடன் தகராறு ஒன்றும் தோன்றி விருந்தது.

முதலாவது ஏற்றுமதி மிகைநிலை 1964ம் ஆண்டிலேயே சாதிக்கப்பட்டது. இது 1971 க்கும் 1973 க்குமிடையில் ஓர் உச்ச நிலையை அடைந்தது. எண்ணெய் நெருக்கடி, 1974ல் மிகக் கடுமையான பற்றாக்குறையொன்றை உருவாக்கியதுடன், அது, முன்னேற்றகரமான முறையில் உறிஞ்சிக்கொள்ளப்பட்டது. 1986 லும் 1988 லும் ஏற்றுமதிகளில் 47% ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கே சென்றது. அமெரிக்காவுடனான தாய்வானின் வர்த்தக மிகை 1040 கோடி டொலர்களாக இருந்து வந்ததுடன், இதன் காரணமாக, இந்த மிகையை குறைத்து விடும்பொருட்டு தாய்வான் அரசாங்கம் சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய நிலை தோன்றியது. தாய்வான் டொலர் பலமுறை பெறுமதியிறக்கம் செய்யப்பட்டமை இந்த நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாகும். வெளிநாட்டு முதலீடுகளைப் பொறுத்தவரையில், அவை மிக முக்கியமான பங்கினை வகித்து வந்தன. 1952 க்கும் 1988 க்குமிடையில், 853,150 கோடி டொலர் வெளிநாட்டு முதலீடுகள் இடம்பெற்றன. இவற்றில் 1/4 பங்கு முதலீடுகள் இலத்திரனியல் பொருட்கள் மற்றும் மின்சாரப் பொருட்கள் போன்ற கைத்தொழில்கள் மீதே மேற்கொள்ளப்பட்டன.

மனிதவலுவின் விலை அதிகரிக்கத் தொடங்கியமையை அடுத்து, பொருளாதாரத்துக்குப் பொறுப்பாக இருந்தவர்கள் — குறிப்பாக சீனப் பெருநிலத்தில் — புதிய சந்தைகளைத் தேடத் தொடங்கியதுடன், மூலதனத்தை ஏற்றுமதி செய்யவும் முற்பட்டனர். 1980 களின் முடிவிலிருந்து, வெளிநாட்டு மனிதவலு, குறிப்பாக தாய்வாந்திலிருந்து திரட்டப்

பட்டது. இது 1992ல், இந்த இரு நாடுகளுக்கிடையே, சம்பள அளவுகள் குறித்த ஒரு பிணக்கினை தோற்று வித்தது.

1949ம் ஆண்டுக்கும் 1953ம் ஆண்டுக்கும் இடையில், கைத்தொழில் சீர்திருத்தங்களில் முதற்கட்டம், முன்னைய நில உரிமையாளர்களுக்கு மிகப்பரவலான இழப்பீட்டுச் சலுகைகளை வழங்கியது. கைத்தொழில்களில் முதலீடு செய்வதற்கு அவர்கள் ஊக்குவிக்கப்பட்டனர். 1975 க்கும் 1982 க்கும் இடையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இரண்டாவது கட்டம், நீர்ப்பாசனம் பெற்ற பண்ணைகளை, அவை இயந்திரமயப்படுத்தப்பட்டிருந்த அளவின் பிரகாரம் மீளமைப்புச் செய்தது. சாகுபடியின் கீழ் இருந்த நிலப்பரப்பின் மூன்றில் இரண்டு பங்கினை இது உள்ளடக்கியது. 1987ல் 80,000 விவசாயிகள் புதிய பயிற்சியை பெற்றுக்கொண்டதுடன், உற்பத்தியலகுகளைப் பெருப்பித்துக்கொள்ளும் பொருட்டு கானிகளை கொள்வனவு செய்துகொள்வதற்காக மானியங்கள் வழங்கப்பட்டன.

இ. ஹொங்கொங்

1949ம் ஆண்டில், சீனா முழுவதும் கம்யூனிஸ்டு நாடாக மாறியபோது, பெரும் எண்ணிக்கையிலான அகதிகள் ஹொங்கொங்கில் வந்திறங்கினர். ஷாங்காயிலிருந்து வந்த தொழில்முயற்சியாளர்களும், வணிகர்களும் இவர்களிடையே இருந்தனர். முக்கியமாக புடவை வியாபாரிகள், தயார் செய்யப்பட்ட உற்பத்திப் பொருட்களின் வியாபாரிகள் போன்ற பிரிவினர் பெரும்பான்மையினராக இருந்தனர். இதற்கு முன்னரேயே இங்கு 1843ம் ஆண்டில், பிரிட்டிஷ் குடியேற்றநாட்டு அரசாங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதுடன், (ஆங்கில மருந்து வியாபாரிகளைப் பாதுகாப்பதற்கான) அபினி யுத்தம் இடம்பெற்றதைத்தொடர்ந்து ஹொங்கொங் ஒரு துறைமுக நகரமாகவும், ஒரு கப்பல் தளமாகவும் — அனைத்துக்கும் மேலாக வியாபார மற்றும் வங்கித் தொழில் மையமொன்றாகவும் — வளர்ச்சி கண்டுவந்தது. எனவே, இங்கு முக்கியமான பொதுக் கட்டமைப்பு வசதிகளும் பொருளாதார நடவடிக்கை குறித்த ஒரு பாரம்பரியமும் ஏற்கனவே நிலவி வந்தன.

குறிப்பாக, ஏற்கனவே காணப்பட்ட புடவைக் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டது. இது, இப்பொழுது, அனைத்துக் கைத்தொழில்களிலும் 40 சதவீதமான பங்கினை வகித்து வருகின்றது. இதுதவிர, இலத்திரனியல் பொருட்கள், பொம்மைகள், கடிக்காரங்கள், பிளாஸ்டிக் பொருட்கள் போன்றவற்றை உற்பத்தி செய்யும் கைத்தொழில்களும் முக்கிய இடத்தை வகித்து வருகின்றன. கைத்தொழில் உற்பத்திகளில் சுமார் 90 சதவீதமானவை ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. சீனாவிலிருந்து வரும் பொருட்களின் மீள் ஏற்றுமதியும் ஒரு முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. குறிப்பாக, புடவைகள், இலத்திரனியல் பொருட்கள் என்பன இவ்விதமாக மீள் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. இந்த பின்னணியில் நோக்கும்பொழுது, ஹொங்கொங் உலகின் இரண்டாவது மிகப்பெரிய கொள்கலன்கள் துறைமுகமாக இருந்து வருகின்றது என்பதில் வியப்பேதுமில்லை. 1986 தொடக்கம், வர்த்தக நிலுவையின் பற்றாக்குறையை குறைத்து விடும் முயற்சியில் ஐக்கிய அமெரிக்கா ஈடுபட்டதையடுத்து, வேறு சந்தைகளைத் தேட வேண்டிய நிலை தோன்றியது. கைத்தொழில் உற்பத்தி இந்நாட்டில் மிகச்செறிவான முறையில் இடம்பெற்று வந்தமையினால், மிகக்கடுமையான கற்றுச்சூழல் தொடர்பான பிரச்சினைகள் உருவாகியிருந்தன. இதன் காரணமாக, 1988 தொடக்கம் ஹொங்கொங் அதன் கற்றுச்சூழலை பெருமளவுக்கு மாசுபடுத்தும் கைத்தொழில்களை சீனாவின் கிழக்குப் பிரதேசங்களுக்கு எடுத்துச் சென்றது.

விவசாயம் மிகச் சிறு அளவிலேயே நடைபெற்று வருவதுடன், சீனாவிலிருந்து வரும் அரிசியின் செலவின் அடிப்படையில் விலைகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. பாதிப்பினை ஏற்படுத்தி வரும் மற்றுமொரு காரணி அமெரிக்க டொலரில் ஏற்பட்டுவரும் தளம்பல்களாகும். ஏனெனில், ஹொங்கொங்கின் நாணயம் அமெரிக்க டொலருடனேயே இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஹொங்கொங்கின் பொருளாதார வெற்றி, பெருமளவுக்கு மலிவான ஊழியத்திலேயே தங்கி வந்துள்ளது. 1950ம் ஆண்டுக்கும் 1980ம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் தொடர்ச்சியான குடியேற்றம் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்

தமையினால், பேரளவில் மனிதவலு இந்நாட்டுக்குள் வந்து சேர்ந்தது. அத்துடன், இது, அதிக கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தாத மனித வலுவொன்றாகவும் இருந்தது. அதன் பின்னர், கைத்தொழில்கள் ஊழியப் பற்றாக்குறையை அனுபவிக்கத் தொடங்கின. இதன் விளைவாக, குறிப்பாக சம்பளங்கள் அதிகரிக்கப்படும் ஒரு நிலை தோன்றியது. 1955 க்கும் 1988 க்கும் இடையில் சம்பளங்கள் 20% அதிகரிக்கப்பட்டன.

ஈ. சிங்கப்பூர்

சிங்கப்பூர் கிழக்காசிய ஆங்கில கம்பனியால், வர்த்தக நடவடிக்கையின் மையமொன்றாக 1826ல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. தொடக்கத்திலிருந்தே இது ஒரு கட்டற்ற துறைமுகமாக இருந்து வந்ததுடன், பிரிட்டிஷ் முதலாளித்துவத்தின் மகத்தான பாரம்பரியமான தலையிடாக்கொள்கைக்கு ஏற்றவிதத்தில் அது வளர்ச்சியும் கண்டது. முழு ஆசியப் பிராந்தியத்திலிருந்தும் வணிகர்களையும், வெளிநாட்டுப் பிரஜைகளையும் அது தன்பால் கவர்ந்திழுத்துக் கொண்டது. இவ்விதம் வந்தவர்களில் பெரும்பாலானோர் சீனர்களாகவே இருந்தனர். சிங்கப்பூர் 1867ல் முடிக்குரிய குடியேற்ற நாடொன்றாக மாற்றமடைந்ததுடன், ஜிப்போன்டாக்கும் தூர கிழக்குக்கும் இடையேயான வர்த்தக நடவடிக்கைகளை அது துரிதப்படுத்தியது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், சிங்கப்பூரின் குடித்தொகையில் நான்கில் மூன்று பங்கினர் சீனர்களாகவே இருந்தனர். 1922ல் 360,000 சீனர்கள் சிங்கப்பூரில் வந்து இறங்கினார்கள். முதலாவது உலகப்போரின் பின்னர், இது, ஆங்கிலேயரின் இராணுவ மற்றும் கடற்படைத்தள மொன்றாக மாறியது. 1963ல், சிங்கப்பூர், மலேசியாவிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு ஒரு சுதந்திர நாடாக உருவாகியது.

சிங்கப்பூரின் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி மூன்று காலகட்டங்களை கொண்டிருந்தது. முதலாவது காலகட்டமான 1960-1968 காலப்பிரிவில், சார்புரீதியில் மிதமான அளவில் பிரதிபீட்டுக் கைத்தொழில் அபிவிருத்தியடைந்துடன், வெளிநாட்டு மூலதனத்துக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டது. 1968 தொடக்கம் 1979 வரையுள்ள காலப்

பிரிவை இரண்டாவது காலகட்டமாக குறிப்பிட முடியும். ஊழியச் செறிவு மிகுந்த ஏற்றுமதிக் கைத்தொழில்கள் இக்காலகட்டத்தின் பிரதான அம்சமாக இருந்தது. 1979 தொடக்கம் மிகப்பலம் வாய்ந்த தொழில்நுட்ப மற்றும் மூலதனக் கூறிவைக் கொண்ட ஏற்றுமதிக் கைத்தொழில் இங்கு வளர்ச்சியடைந்தது. இயந்திர கருவிகள், அச்சிடுதல், இலத்திரனியல் பொருட்கள், கம்பியூட்டர்கள், தொலைக்காட்சி, வானொலிப் பெட்டிகள், தொலைத்தொடர்பு உபகரணங்கள் என்பவற்றின் திசையில் கைத்தொழில் துறையின் உற்பத்தி முடுக்கிவிடப்பட்டிருந்தது. அதேவேளையில், துறைமுக, விமான நிலைய நடவடிக்கைகள், கப்பல்தளங்கள், போக்குவரத்து, காப்புறுதி போன்ற நடவடிக்கைகளும் வளர்ச்சிகண்டன.

சிங்கப்பூரைப் பொறுத்தவரையில், 1960ம் ஆண்டுக்கும் 1980ம் ஆண்டுக்கும் இடையில் ஏற்றுமதிகள் பிரமிப்பட்டுமளவுக்கு 12 மடங்கினால் பெருகியிருந்தபோதிலும் (இந்த ஏற்றுமதிகளில் மீள் ஏற்றுமதிகள் ஒரு முக்கிய பாகமாக இருந்தன) நாடு அவ்வப்பொழுது பல பொருளாதாரப் பின்னடைவு நிலைமைகளை அனுபவித்தே வந்துள்ளது. வெளிநாட்டிலிருந்து வரும் நுட்பம் மற்றும் மூலதனம் என்பவற்றின் மீது மிதமிஞ்சிய அளவுக்குத் தங்கியிருந்தமையினால், குறிப்பாக 1985 லும் 1986 லும் பின்னடைவுகள் ஏற்பட்டன. இது சிக்கனக் கொள்கையொன்று கடைப்பிடிக்கப்படுவதற்கு வழிகோலியதுடன், இக்கொள்கை பெருமளவுக்குச் சம்பளங்களை குறைத்துவிடும் வடிவத்தைக் கொண்டிருந்தது. ஏற்றுமதிகள், குறிப்பாக ஐக்கிய அமெரிக்காவை நோக்கிச் சென்றதுடன், அதனையடுத்து, ஆசியப் பிராந்தியத்துக்கும் ஐரோப்பிய சமூக நாடுகளுக்கும் சென்றன. கொரியாவிலும், வியட்நாமிலும் இடம்பெற்ற இருடித்தங்கனம் சிங்கப்பூரின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கு மிக உறுதியான தூண்டுகோல் ஒன்றினை வழங்கின என்பதனை இங்கு சுட்டிக்காட்டுதல் வேண்டும். 1980கள் தொடக்கம், ஏற்றுமதிகள் எடுத்துவந்த மிகை மிக முக்கியமான அம்சமொன்றாக இருந்து வந்துள்ளது.

தொழிலாளர் இயக்கங்கள் 1980 க்கும் 1968 க்கும் இடையில் மிகுந்த

கறுகறுப்புடன் இயங்கி வந்தன. முதலில், இவை ஒருக்கப்பட்டதுடன், அதன் பின்னர் அரசு முகாமை நிறுவனத்துக்குள் உறிஞ்சிக்கொள்ளப்பட்டன. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நிலவிவந்த காலப் பிரிவுகளும் (1957ல் 2%) இருந்தன. 1980 தொடக்கம், கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்கும் மனிதவலு வீழ்ச்சியடைந்து சென்றுள்ளது. முன்னைய தசாப்தங்களில் பின்பற்றப்பட்டுவந்த குடித்தொகை தொடர்பான கொள்கைகள் இதற்கு ஓரளவுக்குக் காரணமாக இருந்தன. 1984ல், இந்நாட்டில், ஏற்கனவே 150,000 வெளிநாட்டுத் தொழிலாளர்கள் இருந்து வந்தனர்.

3. அரசின் பங்கு

சம்பந்தப்பட்ட இந்த நான்கு நாடுகளும் பின்பற்றிவந்த கொள்கைகளை ஒப்பிட்டு நோக்கும்பொழுது, அவற்றுக்கிடை யே பல்வேறு வேறுபாடுகள் நிலவிவந்தபோதிலும், அடிப்படையான சில ஒத்ததன்மைகள் நிலவிவந்திருப்பதனை அவதானிக்க முடிகிறது. இவற்றை இங்கு வலியுறுத்திக் கூற வேண்டியது மிக முக்கியமான ஒரு தேவையாகவுள்ளது. ஏனெனில், நான்கு வேங்கைகளினதும் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் சந்தை விதிகள் மட்டுமே மேலோங்கி இருந்தன என்ற வகையில் பொதுவான ஒரு எண்ணப்போக்கு நிலவி வருகின்றது. ஆனால், யதார்த்தத்தில் இந்த நான்கு நாடுகளிலும் (ஹொங்கொங்கில் தொடக்கத்தில் அரசின் பங்கு ஓரளவுக்குக் குறைவாக இருந்தது) அரசு ஒரு முக்கியமான பங்கினை வகித்து வந்துள்ளது. இவ்வெளியில் பல்கலைக் கழகத்தின் பொருளியலாளரான பேராசிரியர் ஜோர்ஜ் ரோசன், ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் செய்திக் குறிப்பேட்டில் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்: "1970 களிலும் 1980 களிலும் சிங்கப்பூர், கொரியக் குடியரசு, தாய்ப்பே, சீனா ஆகிய நாடுகளின் கைத்தொழில் மயமாக்கல் திகழ்ச்சித்திட்டங்களின் பெரு வெற்றி. அபிவிருத்தியில் அரசாங்கம் வகிக்கவேண்டியிருக்கும் செயல்முறைப்பு மிகுந்த பங்குக்குச் சாதகமான மிகச் சக்திவாய்ந்த வாத மொன்றை எடுத்து வருகிறது".

பின்பற்றப்பட்ட பிரதான கோட்பாடுகளில் பின்வருவனவற்றை ஒருவர் குறிப்பாக அவதானிக்க முடியும்: (1)

கைத்தொழில் அபிவிருத்தியில் நேரடி மற்றும் மறைமுகத் தலையீடுகள்; (2) வெளிநாட்டுச் சந்தைகள் தொடர்பாக, முக்கியமாக பிரதியீட்டுக் கைத்தொழில்களின் அபிவிருத்தி இடம்பெற்று வந்த காலகட்டத்தின்போது தீர்வை தொடர்பான பாதுகாப்பு முறைகளை ஸ்தாபித்தமை; (3) நாணய கொடுகடன் மற்றும் முதலீட்டு வழிமுறைகள் மூலம் ஏற்றுமதிகள் ஊக்குவிக்கப்பட்டமை; (4) உள்நாட்டு திரண்ட மூலதனம் போதியதாக இல்லாதிருந்தமையால் நாணய வழிமுறைகள் மூலம் வெளிநாட்டு முதலீடுகளுக்கு ஊக்கமளித்தமை; (5) பொதுக் கட்டமைப்பு வசதிகளையும் கல்வி மற்றும் அரசியல் விஞ்ஞானப் பயிற்சி போன்ற வற்றையும் நிதிப்படுத்தியமை; (6) தொழிற் சங்க இயக்கம் ஓடுக்கப்பட்டதற்கூடாக ஊழியச் சந்தையின் தொடர்ச்சியான செயற்பாடு.

இந்நாடுகள் தமது கைத்தொழில்மயமாக்கல் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை தொடக்கிவைத்த காலகட்டத்தில், ஐக்கிய அமெரிக்காவிலிருந்து பிரமாண்டமான அளவிலான வெளிநாட்டு உதவிகள் இந்நாடுகளுக்கு வழங்கப்பட்டன என்பதனையும் இங்கு எடுத்துக் காட்டுதல் வேண்டும். மேலும், 1970 களின் முடிவுவரையில், அமெரிக்காவின் சந்தை இந்நாடுகளுக்காகத் திறந்துவிடப்பட்டிருந்தது.

இந்த அவதானிப்புக்களை மேலும் தெளிவாக மேற்கொள்ளும்பொருட்டு, நாங்கள் மீண்டும் ஒருமுறை சம்பந்தப்பட்ட இந்த நான்கு நாடுகளையும் தனித்தனியாக எடுத்து சற்று நோக்க வேண்டியுள்ளது.

அ. தென் கொரியா

தென் கொரியாவில், பொருளாதார அபிவிருத்தியின் பல்வேறு கட்டங்களில் அரசு மிக முக்கியமான நிர்ணயகரமான பங்கொன்றினை வகித்து வந்துள்ளது. இது இரு வகைகளைக் கொண்டதாக இருந்தது: முதலில், அரசின் பணிப்புரையின் கீழ் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக ஒரு தலையீடு மேற்கொள்ளப்பட்டது; இரண்டாவதாக, மேற்கொள்ளப்படவிருக்கும் நடவடிக்கைகளுக்குச் சாதகமான நிதிசார் நிலைமைகளை உருவாக்குவதற்கு திட்டமிடப்பட்டது. இது தொடர்பாக இரு பொறிமுறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன, ஒரு

புரத்தில், நிறுவனங்கள் அரசின் ஒப்புதலுடன் ஏற்றுமதிக்குறிக்கோள்களை வகுத்துக் கொண்டன; அதனையடுத்து, குடியரசு ஜனாதிபதியின் நேரடிப் பொறுப்பின் கீழ் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தை ஊக்குவிப்பதற்கான மாதாந்தக் கூட்டங்கள் நடாத்தப்பட்டன.

அலிஸ் அம்ஸ்டன் என்பார் "ஆசியாவின் அடுத்த பூகம்" என்ற தமது நூலில், கொரியாவில் அரசு தலையீடு குறித்த இரண்டு பிரதான காலகட்டங்களைப் பின்வருமாறு எடுத்துக்காட்டுகிறார்: "அரசு எப்போதுமே பலம்பொருந்தியதாக இருந்து வந்துள்ளது. அது நிதி நிறுவனங்களையும் மூலதன அசையையும் கட்டுப்படுத்தி வருகிறது. மேலும், கைத்தொழில் கட்டமைப்பிலும் விலைகளை நிர்ணயம் செய்வதிலும் அது தலையீட்டு வருகிறது. இங்கு, அரசு பொருளாதாரக் கொள்கைகளைத் தீர்மானிப்பதுடன், "சாபோல்ஸ்" என்றழைக்கப்படும் பெரிய கட்டு நிறுவனங்கள் அவற்றை செயற்படுத்தி வருகின்றன." ஆனால், இவற்றைச் சற்று விவரமாக நோக்க வேண்டியுள்ளது.

கொரிய யுத்தத்திற்குப் பின்னர் சிக்மன்ட் ஜனாதிபதியாக இருந்த காலத்தில் 1961 வரையில், சிறிய மற்றும் நடுத்தர தொழில் முயற்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்த கைத்தொழில் கொள்கையே நாட்டை மீளக் கட்டியெழுப்பி இருந்தது. அதன் பின்னர் இக்கொள்கை சீர்குலையத் தொடங்கியது. அரசு நிர்வாக அமைப்பு, பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் மிக நெருக்கமாக சம்பந்தப்பட்டிருந்தது. இது, பெருமளவுக்கு ஊழல் தோன்றுவதற்கு வழிகோலியது. பெருந்தொகையான முறைகேடுகளும் ஊழல்களும் இக்காலத்தில் அம்பலப்படுத்தப்பட்டன. இவை எதிர்க்கட்சிகளின் கடும் விமர்சனத்துக்கு உள்ளாகின. இந்த எதிர்ப்பினை வெளிப்படுத்துவதில் கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள் - குறிப்பாக புரட்டன்ஸ்தாந்து தேவாலயங்கள் - முக்கியமான பங்கொன்றினை வகித்தன.

ஜெனரல் பார்க்கின் தலைமையின் கீழ் 1961ல் புரட்சிச் சதி இடம்பெற்ற தனையடுத்து, ஒரு புதிய கட்டம் உருவாகியது என்று கூறலாம். முதலில், இறக்குமதிப் பிரதியீட்டுக் கைத்தொழில்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது.

ஊழலில் ஈடுபட்டிருந்த தொழில்முயற்சியாளர்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். ஆனால், பின்னர், அரசின் கருத்துக்களில் பங்கேற்க வேண்டுமென்றும், இந்த வகையான கைத்தொழில்களில் முதலீடுகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றும் நிபந்தனைகள் விதிக்கப்பட்டு அவர்கள் விடுவிக்கப்பட்டனர். பாதுகாப்பு வாதக் கொள்கையொன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. 1970ல், 1312 அடிப்படையிலான உற்பத்திப் பொருட்களில், 524 பொருட்கள் கட்டுப்பாடுகளுக்கு இலக்காக்கப்பட்டதுடன், 73 பொருட்களின் இறக்குமதி தடைசெய்யப்பட்டது.

அரசு கைத்தொழில்களை நேரடியாக ஊக்குவிப்பது ஜனாதிபதி பார்க்கின் கொள்கையாக இருக்கவில்லை; மாறாக, உற்பத்தி நிகழ்வுப்போக்கில் மறைமுகமாகச் செயற்படும் ஒரு கொள்கை பின்பற்றப்பட்டது. முன்னைய ஆட்சியின் நிர்வாக வர்க்கத்தினால் உருவாக்கப்பட்டிருந்த ஏற்றுமதிக் கொள்கைக்கான தடங்கல்களை ஒழித்துவிடுவதற்கு அவர் முயன்றார். ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்கள் மீதான நேரடி வரிக்களை அவர் 50% குறைத்தார். கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்துவதனை துரிதப்படுத்தினார். குறுங்கால மற்றும் நடுத்தரகால கடன்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு சலுகை யுடன்கூடிய வாய்ப்புக்களை வழங்கினார். இந்த வகையான உற்பத்திக்கு அவசியமான பொருட்கள் மற்றும் மூலதனம் என்பவற்றை இறக்குமதி செய்யும் பொழுது, அவற்றுக்குச் செலுத்தவேண்டியிருக்கும் இறக்குமதி வரிக்கு ஒன்றில் விலக்களித்தார்; அல்லது வரி அளவைக் குறைத்தார். நடுத்தர பொருட்களுக்கு மறைமுக வரிகளிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு செய்ததன் மூலம், மிகத் தெளிவாகவே அவர் பாரிய தொழில் முயற்சிகளுக்கு (சாபோல்) சாதகமாக நடந்து கொண்டார். 1962ம் ஆண்டுக்கும் 1970ம் ஆண்டுக்கும் இடையில் வட்டிவிகிதம் 6.9% ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்ததுடன், பணவீக்கம் 12.5% ஆக இருந்தது. அதே வேளையில், சுதந்திரச் சந்தையில் வட்டிவிகிதம் 49.8% ஆக உயர்ந்திருந்தது. மேலும், இந்த மாதிரியை பின்பற்றாத தொழில் முயற்சிகளை ஒழித்துவிடுவதற்கும் அவர் சற்றும்தயங்கவில்லை.

வெளிநாட்டு உதவியும் மிக முக்கியமானதாக இருந்தது. 1950 களிலும்

1960 களின் தொடக்கத்திலும் ஐக்கிய அமெரிக்காவிலிருந்து வந்த உதவி அரச வருமானத்தின் 50% ஐ உள்ளடக்கி யிருந்தது. தென் கொரியா, அமெரிக்கா விடமிருந்து 1945 க்கும் 1978 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் 600 கோடி டொலருக்கும் அதிகமான தொகையைப் பெற்றுக் கொண்டது. இது, இதே காலப் பிரிவில் அனைத்து ஆபிரிக்க நாடுகளுக்கும் வழங்கப்பட்ட மொத்த உதவிக்குச் சமமானதாகும். ஏற்றுமதிகளில் 80% ஆனவை ஐக்கிய அமெரிக்காவினால் நிதிப்படுத்தப்பட்டன. அமெரிக்க உதவியுடன் பொறியியலாளர்களுக்கும் முகாமையாளர்களுக்கும் வெளிநாடுகளில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது.

வியட்நாம் யுத்தம் வாகித்த பங்கிணையும் இங்கு கட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது. இது 1967ல் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 44% க்குப் பங்களிப்புச் செய்ததுடன், ஏற்றுமதிகளில் 58.2% க்குப் பொறுப்பாக இருந்தது. ஏற்றுமதிக் கொள்கை புதிய பாய்ச்சலை மேற்கொள்வதற்கு அது மிகவும் தெளிவான பங்களிப்பினை வழங்கியிருந்தது. வியட்நாமில் அமெரிக்கர்களின் பக்கத்தில் அணிதிரண்டிருந்த 50,000 போர்வீரர்களின் நட்டத்துக்குப் பகரமாக, கொரியாவுக்கு பெருமளவுக்கு பொருளாதார அணுகுலங்கள் கிடைத்தன.

பல்வேறு வடிவங்களையும் பெற்றிருந்த இராணுவ சர்வாதிகாரமொன்றினை அடுத்தே இப்பொருளாதாரக் கொள்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்தக் கொள்கையின் பொருளாதாரத் திறமை இதனை நியாயப்படுத்துவதாக இருந்தது. ஊழியம் தொடர்பான சட்டவாக்கங்களை அரசே நிர்ணயம் செய்தது. பொருட் குவிப்பினை துரிதமாக மேற்கொள்ளும் பொருட்டு, குறைந்தமட்ப வேதனங்களைப் பராமரித்துவர வேண்டியிருந்தது. அடக்குமுறை, அச்சுறுத்தல் போன்ற வழிமுறைகள் அடிக்கடி உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வந்தன. ஆகவே, 1980ல் தொழிற்சங்கங்களைச் சேர்ந்த 11% தொழிலாளர்கள் மட்டுமே இருந்து வந்தனர். வேலைநிறுத்தங்கள் தடைசெய்யப்பட்டிருந்தன. இந்தக் கொள்கையின் விளைவாக பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பெறுபேறுகளை பெரிதும் சிலாகித்துப் பேசும் அலிஸ் அம்டன், அரசதுறையில் தொழிலாளர் ஊழியம் தொடர்பான உறவுகளுக்குப்

பொறுப்பாக இருந்தவர்கள், கொரிய மத்திய புலனாய்வு முகவரகத்தைச் சேர்ந்தவர்களே என்ற உண்மையையும் தயக்கமின்றிக் கூறுகிறார்.

நீண்ட காலமாக, வேதனங்கள் மிகக் குறைந்த மட்டங்களில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அத்துடன், வாரமொன்றுக்கான வேலை நேரங்களும் மிக நீண்டவையாக இருந்தன. பெண் ஊழியத்தைப் பொறுத்தவரையில், பெரும்பாலானவர்கள் புடவை மற்றும் இலத்திரனியல் கைத்தொழில்களிலேயே ஈடுபட்டிருந்தனர். இந்தப் பெண் ஊழியர்கள் மிதமிஞ்சிய அளவுக்குச் சுரண்டப்பட்டு வந்தனர். 1980ம் ஆண்டில், ஐந்து பேரைக் கொண்ட குடும்பமொன்றுக்கு அவசியமான குறைந்தபட்ச வருமானம் 270,000 வொண் நாணயங்கள் என மதிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால், 31 சதவீதமான தொழிலாளர்கள் 70,000 வொண்னகளுக்கும் குறைந்த வருமானத்தினையே சட்டிவந்தனர். சுமார் 88 சதவீதமான தொழிலாளர்கள் 200,000 வொண்னகளுக்கும் குறைவான வருமானத்தையே பெற்று வந்தனர்.

எவ்வாறிருந்தபோதிலும், எண்ணற்றமானவர் ஆர்ப்பாட்டங்கள் இடம் பெற்றதுடன், ஆங்காங்கே வேலை நிறுத்தங்களும் இடம் பெற்றன. இந்த வேலை நிறுத்தங்கள் 1961, 1975, 1973, 1980 ஆகிய ஆண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1984, வன்முறை யுட்கூடிய அடக்குமுறை இடம்பெற்ற ஆண்டாக இருந்தது. 1987ல் இடம் பெற்ற முக்கியமான வேலைநிறுத்த மொன்றின் விளைவாக, 20% சம்பள அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது. 1987 க்கும் 1990 க்கும் இடையில் 7,000 வேலை நிறுத்தங்கள் இடம்பெற்றன. சமூக மாற்றங்களுக்குப் பங்களிப்புச் செய்திருந்த அரசியல் எதிர் அணி, ஜனாதிபதி சிங்மன்ட் ரீலின் ஆட்சிக் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்டது. இது குறிப்பாக மாணவர்களினால் வழிநடாத்தப்பட்டு வந்தது.

ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள், 1987ல் குறிப்பாக ஜனநாயகத்தை வலியுறுத்தினர். நாட்டின் நடுத்தட்டு மக்களின் பெரும்பாலான பிரிவினர் இந்த ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களுக்கு ஆதரவாக அணி திரண்டிருந்தனர். இந்த நடுத்தட்டு மக்கள், திரட்டிக் கொள்ளப்பட்ட

செல்வத்தை ஸ்திரமாக வைத்துக்கொள்ள விரும்பியதுடன், ஜனநாயகம் இதற்கு அவசியமான ஒரு நிபந்தனையாக உள்ளதென்பதையும் கண்டு கொண்டனர். தொழிற்சங்கங்கள் சம்பள அதிகரிப்புகளையும் குறைந்த வேலை நேரங்களையும் கோரிநின்றன. இரு கிறிஸ்தவ அமைப்புகளின் தலைமையின் கீழ் அணி திரண்டிருந்த உழவர் இயக்கங்கள், தமது கடன்கள் இரத்து செய்யப்பட வேண்டுமென்றும், வேளாண்மைத்துறை உற்பத்திப் பொருட்கள் மலிவு விலையில் விற்பனை செய்யப்படுவது நிறுத்தப்பட வேண்டுமென்றும் வேண்டின. இவை அனைத்தும் சேர்ந்து, 1987ல், ஜனநாயகமையாக்கலுக்கும் ஐக்கியப்படுத்தலுக்குமான இயக்கத்தின் உருவாக்கத்துக்கு வழிகோலியது. அணுகுலங்கள் மேலிருந்து கீழே படிப்படியாக கசிந்து செல்ல முடியும் என்ற கோட்பாட்டின் செல்லுபடியாகும் தன்மையை இப்போராட்டங்கள் நிராகரிக்கின்றன. மிகக் கடுமையான சமூகப் போராட்டங்களின் பின்னரே தொழிலாளர்கள் அணுகுலங்களை வென்றெடுத்துள்ளனர்.

ஆ. தாய்வான்

தாய்வானின் நிகழ்வுப்போக்கு ஓரளவுக்கு வித்தியாசமானதாக இருந்த போதிலும், பெரும்பாலும் சமாதரமானதாகவே காணப்பட்டது. இங்கு அரசு பின்வரும் பொறிமுறைகளை மேற்கொண்டிருந்தது:

1. அரசினால் வரையறுத்து ஒதுக்கப்படும் துறைகளை நோக்கிவரும் வெளிநாட்டு முதலீடுகளுக்கு அணுகுலங்கள்.
2. அதே துறைகளுக்கென, வரிக்குறைப்பு மற்றும் கடன் தீர்ப்பவை சலுகைகள் என்பவற்றுக்கடாக உள்நாட்டு மூலதனத்துக்கு ஊக்குவிப்புகள் அளித்தல்.
3. எண்ணெய் கத்திரிப்பு நிலையங்கள் அலுமினியம், இரசாயன உருவகங்கள், உருக்கு போன்ற முன்னுரிமைத் துறைகளில் அரசு முதலீடுகள். இது 1970ல் கைத்தொழில் உற்பத்தியில் 23% ஆகவும் நிலையான மூலதனவாக்கத்தில் 31% ஆகவும் இருந்தது.
4. வரி வழிமுறைகளுக்கடாக குறிப்பிட்ட சில துறைகளுக்கு பாதுகாப்பு அளித்தல். 1970 கள் தொடக்கம், இது, தயார் செய்யப்பட்ட உற்பத்திகள் தொடர்பாக 30% ஆக மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1980 களின் முதலரைப் பகுதியில் இந் வகையில் 500 உற்பத்திப் பொருட்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. குறிப்பிட்ட சில

உற்பத்திப் பொருட்கள் (உயர் புடவைகள்) தென் கொரியா, ஜப்பான், ஹொங்கொங் போன்ற உலகப் போட்டி நாடுகளிடமிருந்து இறக்குமதி செய்வது தடை செய்யப்பட்டிருந்தது.

5. தாய்வான் வங்கியினால் மிகக் குறைந்த வட்டிவீதங்களில் வழங்கப்படும் கடன்கள் மூலம் ஏற்றுமதிகளை ஊக்குவித்தல். ஏற்றுமதியாளர்கள் வருமானம் தொடர்பாக வரிவிலக்குச் சலுகைகளை அளித்தல்.

பொருட்குவிப்பின் முதலாவது கட்டத்தின்போது, வெளிநாட்டு உதவி ஒரு முக்கிய பங்கினை வகித்தது. இந்த வகையில், 1951 க்கும் 1965 க்கும் இடையில் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் இருந்து வந்த உதவி 146.5 கோடி டொலர்களாக அதிகரித்திருந்ததுடன், மூலதனவாக்கத்தில் 26 சதவீதத்தினையும் அது நிதிப்படுத்தியிருந்தது.

தாய்வானிலும் கூட, தொழிலாளர் தொடர்பான சட்டவாக்கங்கள் பொருளாதாரக் கொள்கைக்கு ஏற்ற விதத்தில் உருவாக்கப்பட்டன. 1980 கள் வரையில், யுத்த காலச்சட்டம், தானாகவே அனைத்து வகையான வேலை நிறுத்தங்களையும், கூட்டுப் பேரங்கனையும் தடை செய்திருந்தது. ஆட்சியில் இருந்த குவாமிங்டான் கட்சியினால் தொழிற்சங்கங்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. இது நீண்ட காலமாக, குறைந்த வேதன மட்டங்களும் நீண்ட வேலைநேரங்களும் நிலவிவருவதற்கு வாய்ப்பளித்தது.

இ. ஹொங்கொங்

ஹொங்கொங்கைப் பொறுத்த வரையில், அரசு, பொருளாதாரத்தில் நேரடித் தலையீட்டினை மிகக் குறைந்த அளவுக்கே மேற்கொண்டது. மறுபுறத்தில், இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்திற்குப் பின்னர் பின்பற்றப்பட்டுவந்த சேமநல அரசு குறித்த பிரிட்டிஷ் கொள்கை, இக்குடியேற்ற நாட்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கொள்கை வழிமுறைகள் மீது தனது செல்வாக்கினைச் செலுத்தியிருப்பதுபோல் தெரிகிறது. பொருளாதார விஸ்தரிப்புக்குச் சாதகமான சூழ்நிலை ஒன்றை உருவாக்குவதிலேயே காலனித்துவ நிர்வாகம் அதிக அளவுக்குக் கவனம் செலுத்தியிருந்தது. எனினும், அரசு தலையீடு படிப்படியாக நேரடியாக இடம்பெறத் தொடங்கிற்று. குறிப்பாக, 1980 களின் தொடக்கத்தின் பின்னர்,

இந்த தலையீட்டினை ஹொங்கொங்கில் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

அரசினால் தீர்மானிக்கப்படும் துறைகளுக்கு பாதுகாப்பு வழங்குதல், குறித்துரைக்கப்பட்ட துறைகளில் வெளிநாட்டு மூலதனத்துக்கு ஊக்கமளித்தல், நானயத்தை குறைவாக மதிப்பீடு செய்தல், கடன்கள் மீதான மிக இறுக்கமான கட்டுப்பாடு, பொதுக் கட்டமைப்பு வசதிகளில் பாரிய முதலீடுகளை மேற்கொள்ளல் போன்ற வழிமுறைகள் இங்கு செயற்படுத்தப்பட்டன. இந்தத் தசாப்தத்தின் முடிவிலின்போது, புதிதாக தொழில் வளர்ச்சி கண்ட ஏனைய நாடுகளிலிருந்து வந்த போட்டி மற்றும் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் பாதுகாப்புலாதக் கொள்கை என்பவற்றின் விளைவாக, ஹொங்கொங்கில் பொருளாதாரத்தின் மீதான அரசு தலையீடு தீவிரமடையத் தொடங்கியது. அரசு குறிப்பாக ஆராய்ச்சி, அபிவிருத்தித்துறையில், "ஹொங்கொங் உற்பத்தித்திறன் கவுன்சில்" என்ற அமைப்புக்கூடாக முதலீடுகளை மேற்கொண்டது. மேலும் புதிய தொழில்நுட்பங்கள் குறித்த பரிசீலனைகளை அரசு நிதிப்படுத்தியது.

ஹொங்கொங், புதிதாகத் தொழில் வளர்ச்சி கண்ட ஏனைய நாடுகளுக்கு மாறாக, முதலில், வெளிநேருக்குதல்களை எதிர்கொள்ளும் பொறிமுறையொன்றாக அதன் நானயத்தை மீள்பெறுமதியிடும் வழிமுறையைப் பின்பற்றவில்லை. மாறாக, ஹொங்கொங் டொலர் அமெரிக்க டொலருடன் பிணைக்கப்பட்டது.

தொழிலாளர்கள் மீதான அடக்குமுறை ஏனைய நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டதுபோல அவ்வளவு முனைப்பானதாக இருக்கவில்லை. இதற்குப் பிரதானமாக முதலாவது காலகட்டத்தின்போது சீனப்பெருநிலத்திலிருந்து பெரும் எண்ணிக்கையில் அகதிகள் இங்கு வந்து சேர்ந்தது காரணமாக இருந்தது. இந்த அகதிகள் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் தம்மைச் சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்ளாதிருந்தது மட்டுமன்றி, கடின உழைப்பாளிகளாகவும் கீழ்ப்பணிவுள்ளவர்களாகவும் இருந்தனர். ஒருசில தொழிலாளர்கள் மட்டுமே தொழிற்சங்க மொன்றில் சேர்ந்து கொள்ளக்கூடிய விதத்தில், தொழிற்சங்கச் சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. எனினும், சில எதிர்ப்பியக்கங்கள் தோன்றுவதனை

இதனால் தடுத்து நிறுத்தமுடியவில்லை. இவற்றின் விளைவாக, 1980 களில், சம்பளமட்டங்களில் ஓர் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது.

காலனித்துவ நிலைமை காரணமாக, 1952 க்கும் 1980 க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் அரசியல் நடவடிக்கைகள் பெருமளவுக்கு குறைவாகக் காணப்பட்டன. ஹொங்கொங்கை 1997ல் அதன் தாய்நாட்டுக்கு திருப்பியளிப்பது தொடர்பாக சீனாவுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட பேச்சுவார்த்தைகள் சில பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவித்தன. ஆனால், இந்த நகருக்கு பொருளாதார மற்றும் அரசியல் சலுகைகளை வழங்கிய 1984 இன் ஒப்பந்தத்தின் பின்னர், பொருளாதார நடவடிக்கைகளில்—முக்கியமாக நிர்மாண நடவடிக்கைகளில்—ஒரு புத்துயிர்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது.

ஈ. சிங்கப்பூர்

சிங்கப்பூரில், 1961ம் ஆண்டின் கைத்தொழில் மயமாக்கல் குறித்த முதலாவது திட்டம் துவக்கி வைக்கப்பட்டதிலிருந்து, பொருளாதாரத்துறையில், அரசாங்கக் கொள்கை மிகவும் சுறுசுறுப்பாக செயற்பட்டு வந்துள்ளது. தெரிவு செய்யப்பட்ட கைத்தொழில் களுக்கு பாதுகாப்பு வழங்குதல், ஏற்றுமதிகள் மற்றும் சுற்றுலாத்துறை என்பவற்றை மேம்படுத்துதல், குறிப்பிட்ட சில பஸ்தேசிய நிறுவனங்களின் முதலீடுகளுக்கு சலுகைகளை வழங்குதல், தொலைத்தொடர்பு, பொதுக் கட்டமைப்பு வசதிகள் மற்றும் கல்வி என்பவற்றிலான அரசு முதலீடுகள் போன்ற வழிமுறைகள் இங்கு பின்பற்றப்பட்டு வந்தன. சமீபகாலத்தில், உயர் தொழில்நுட்பத்துறைகளை ஊக்குவிப்பதன் மூலம், அரசாங்கம் புதிய உற்பத்திப் பொருட்களின் அபிவிருத்தியை நிதிப்படுத்தி வந்துள்ளது. அத்துடன், உயர் மூலதனச் செறிவு கொண்ட தொழில்களுக்கும் உதவியுள்ளது.

ஊழியத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், கடுமையான தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளும் வேலைநிறுத்தங்களும் இடம்பெற்ற குறுகிய ஒரு காலகட்டத்துக்குப் பின்னர், தொழிலாளர் அமைப்புகள் மிக இறுக்கமான சட்டவாக்கமொன்றுக்குள் எடுத்துவரப்பட்டன. சம்பளங்கள் நிர்ணயம் செய்வது தொடர்பான தீர்மானங்களில் அது அவர்களை ஒருந்

கிணைத்தது. எனினும், அவர்களுடைய நடவடிக்கை எல்லைகள் பெருமளவுக்கு வரையறுக்கப்பட்டன. தொழிலாளர் இயக்கங்களில் காணப்பட்ட செயல் முனைப்பு மிகுந்த உறுப்பினர்களுக்கெதிராக கடுமையான அடக்குமுறைகள் இந்தக் கட்டத்தில் ஆரம்பமாகின. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சட்டவிரோதமானதாக பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. தொழிலாளர்களை வேலைக்குச் சேர்த்துக்கொள்வதில் தொழில் முயற்சியாளர்களுக்கு அதிக நெகிழ்ச்சித் தன்மையை வழங்கிய சட்டவாக்கம் 1948ல் நிறைவேற்றப்பட்டது.

4. கலாச்சாரக் காரணி

ஆசியாவின் புதிதாக தொழில் வளர்ச்சி கண்ட நாடுகளின் அபிவிருத்தியில் கலாச்சாரக் காரணி—முக்கியமாக கன்பியூசியனியை நத்துவத்தின் செல்வாக்கு—மையமான ஒரு பங்கினை வகித்து வரவில்லையா என்ற கேள்வியைப் பலர் எழுப்பியுள்ளனர். இந்தப் பிராந்தியங்களுக்கிடையே காணப்படும் பூகோளநியாயான ஒத்ததன்மையும், கன்பியூசியனியை கலாச்சாரம் எனருவியுள்ள வலயமாக, தற்செயல் நிகழ்வாக இது இருந்து வருவதும் இந்த அனுமானம் தோன்றுவதற்கு வழிகோலியிருக்க முடியும். 'நான்கு வேங்கைகள்' என்று அமைக்கப்படும் இந்த நாடுகளின் அபிவிருத்தி மாதிரி, கன்பியூசியனியை அறவியலுடன் பிணைப்புக்களைக் கொண்டுள்ள தனால்தான். அதனை வேறு நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய முடியாது உள்ளது என அமெரிக்க சமூகவியலாளரான பீட்டர் பேகர் குறிப்பிடுகிறார். கன்பியூசியனியை தத்துவம் கிழக்காசியாவின் முதன்மையான பண்பாட்டுத் தொகுப்பாக இருந்து வருகிறது என்பதனை எவரும் மறுக்க முடியாது. எனவே, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் நடத்தைவின் மீது செல்வாக்குச் செலுத்தக்கூடிய இந்நத்துவத்தின் உள்ளார்ந்த அம்சங்கள் குறித்து நாம் நோக்க வேண்டியுள்ளது.

கன்பியூசியனியை சிந்தனையை இரு அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் வழிநடத்துகின்றன. தனிநபர், முழுமையின் ஒரு பாகமாக இருந்துவருகிறார் என்பதும், முழுமை சர்வ வியாபகமானதாக இருந்து வருகின்றது என்பதும் இதன் முதலாவது கோட்பாடாகும். தந்தையிலிருந்து மகனுக்கு, ஆணிலிருந்து பெண்ணுக்கு,

கீழானவருக்கு மேல் உயர்ந்தவர் என்ற ஏறுமுகமான நெறிமுறை இரண்டாவது கோட்பாடாகும். இந்தக் கோட்பாடுகள் பொருளாதார நடத்தையின் மீதும், உழைப்பின் அறவியல் மீதும் ஒரு தாக்கத்தை எடுத்து வந்திருக்க முடியும். எனினும், இதனை நாங்கள் உண்மையான சான்றாதாரங்களுடன் பரிட்சித்துப் பார்த்தல் வேண்டும்.

இக்கோட்பாடுகளை உறுதியான வடிவங்களில் எடுத்துவரும்பொழுது, பின்வரும் விழுமியங்களுக்கு அவை எம்மை இட்டுச் செல்கின்றன; குடும்பஸ்திரத்தன்மை; குழு ஒருமைப்பாடும் கூட்டுமுயற்சியும்; சேமிப்பும் உழைப்பு தொடர்பான நெறிமுறையும்; அதிகாரத்தின் தொடர்பினை, அறவியல் சமுதாய மொன்றாக நிலைமாற்றும் வகையில் அதிகாரத்தின் ஆதரவாளர்களுக்கும் நிர்வாகத்துக்கும் இடையே பரஸ்பர செயற்பாடு என்பவற்றை இது உள்ளடக்குகின்றது. எவ்வாறிருப்பினும், இது எதேச்சாதிகாரத்தையும் ஆன் ஆதிக்கத்தையும் ஆதரிக்க முடியும் என்பதனையும் இங்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது.

அதிகளவுக்கு இயங்கியல் சாந்த நிலைப்பாடொன்றினை பின்பற்ற வேண்டியுள்ளது. முதலில், கன்பியூசியனியை ஒருவரையறுக்கப்பட்ட சமுதாயத்தில் தோற்றம் பெற்றதுடன், அது, முன்வைக்கும் விழுமியங்கள் தர்க்கத்துடன் சம்பந்தப்பட்டவையாக இருந்து வருகின்றன. அது, குறிப்பாக, இறந்தகாலத்துடன் சம்பந்தப்பட்டதாகவே உள்ளது. எனவே, கலாச்சார விழுமியங்களை நெறிப்படுத்துவதில் ஏனைய காரணிகள் தலையிடவில்லையா என்ற கேள்வியை ஒருவர் எழுப்ப வேண்டியுள்ளது. உதாரணமாக, சீனமக்களின் நீண்டகால வியாபாரப் பாரம்பரியம் இங்கு கவனத்தில் எடுக்க வேண்டிய ஓர் அம்சமாக உள்ளது.

இறுதியாக, இன்றைய காலகட்டத்தில், வெறுமனே இறந்தகாலத்தை மட்டும் ஆதாரமாகக் காட்டி கலாச்சாரக்கூறு ஒன்றுக்கு ஆதரவு அளிப்பதன் மூலம் மட்டும் பொருளாதார நடத்தையை விளக்கிவிட முடியாது என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. முதலாளித்துவ பொருட்குவிப்பின் தர்க்கவியலையும் அது ஊக்குவித்துவரும் நடத்தையையும் இன்று முழு உலகிலுமே காணமுடிகிறது.

அத்தகைய ஒரு தர்க்கவியல் கன்பியூசியனியை விழுமியங்களின் குறிப்பிட்ட நில அம்சங்களுக்கு முரணானதொன்றாக இருந்து வருகின்றது. ஆனால், அதே வேளையில், முதலாளித்துவமானது, கன்பியூசியனியை விழுமியங்கள் தனக்கு உபயோககரமாக இருக்குமிடங்களில் அவற்றை பயன்படுத்திக் கொள்கின்றது. முதலாளித்துவம் என்பது, குறிப்பிட்ட ஒருதோற்றவாயைக் கொண்ட ஒரு காட்சியுண்மையாகும். ஆனால், அது கிழக்காசியாவில், கலாச்சாரத்தில் உட்பொதிந்திருக்கும் குறித்துரைக்கப்பட்ட வரவேற்பொன்றை பெற்றுக்கொள்கிறது. அதேபோல, கன்பியூசியனியை நத்துவத்தின் உட்கிடக்கைகளிலிருந்தும் அது பயன்பெற்றுக் கொள்கிறது.

5. ஆசியாவில் புதிதாக தொழில் வளர்ச்சி கண்ட நாடுகள் தென் மண்டலத்தின் ஏனைய நாடுகளுக்கான மாதிரிகளாக உள்ளனவா?

இந்தப் பிரச்சினை தொடர்பான சரியான முடிவொன்றினை எட்டும் வகையில், இரண்டு கட்டங்களில் இதனை நாம் நோக்க வேண்டியுள்ளது. முதலில், அவை முன்வைக்கும் அபிவிருத்தி வகையை சுருக்கமாக பகுப்பாய்வு செய்தல் வேண்டும். அதனையடுத்து, தென் மண்டலத்துக்கான மாதிரி குறித்த கேள்வியை முன்வைக்க வேண்டியுள்ளது. ஆசியாவின் புதிதாக தொழில்வளர்ச்சி கண்ட நாடுகளின் அனுபவம், முதலாளித்துவம், பொருளாதார வளர்ச்சியின் சக்திமிக்குத் உந்துவிசையாக இருந்து வருகின்றது என்பதனை காட்டுகின்றது என பீட்டர் நோலான் குறிப்பிடுகிறார். மேலும், அடிப்படை மார்க்கனிஸத்தை பகுப்பாய்வு செய்வதிலும் இது சம்பந்தப்பட்டுள்ளது என்றும் அவர் கூறுகிறார். ஆனால், தலையிடக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட தூய்மையான சுதந்திரச் சந்தை முதலாளித்துவம் ஒரு மாயையாக இருந்து வருகின்றது என்பதனை சுட்டிக்காட்டும் அவர், புதிதாக தொழில் வளர்ச்சி கண்ட நாடுகளின் அபிவிருத்தி, பலம்வாய்ந்த அரச தலையீடு, கணிசமான அளவிலான வெளிநாட்டு உதவி என்பவற்றுக்கு ஊடாகவே ஏற்பட்டுவந்துள்ளது என்பதனை எடுத்துக் காட்டுகிறார். இந்த அமைப்பு முறை 1980 கள் தொடக்கம் ஒரு நெருக்கடிக்குள் சிக்கியுள்ளது. பின்பற்றப்பட்ட புதிய வழி

முறைகள் இத்தகைய தீர்வுகளை எடுத்து வரவில்லை. அதன் முக்கிய கூறுகள் பின்வருமாறு:

1. ஐக்கிய அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பிய சமூக நாடுகள் என்பவற்றின் பாதுகாப்பு வாங்கக் கொள்சை காரணமாக, ஒரு புதிய சர்வதேச தழ்நிலை தோன்றியது. இதன் காரணமாக ஏற்றுமதிகளை மேற்கொள்வது வரவர கஷ்டமாகியது. எனவே, முன்னைய சோஷலிஸ்ட் நாடுகளிலும் மத்திய மற்றும் தென் அமெரிக்க நாடுகளிலும் புதிய சந்தைகளைத் தேர்வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.
2. குறைந்த வேதனை மட்டங்களைக் கொண்டிருக்கும் பிராந்தியங்களைத் தேடி மூலதனம் தகர்ந்து செல்வதனைக் காண முடிகிறது. சம்பளங்கள் ஓர் அதிகரிப்புப் போக்கைக் காட்டுகின்றன. புலவை உற்பத்தித் துறையில் 1989ல் மனித தியாய சம்பளம் தாய்வாளில் 3.56 டொலர்களாகவும், தென்கொரியாவில் 2.8 டொலர்களாகவும் இருந்த அதே வேளையில், இது சீனாவிலும் இந்தோனேஷியாவிலும் முறையே 4 டொலர்களாகவும், 0.23 டொலர்களாகவும் இருந்து வந்தது. மேலும், வெளிநாட்டு மனிதவலு இறக்குமதி செய்யப்படுவதுடன் இது இணைந்து செல்கிறது. மேலும், மூலதனம், புதிய தொழில்நுட்பத்தில் முதலீடு செய்வதிலும் பார்க்க எனக் முதலீடுகளையே அதிகம் விரும்புகிறது. ஆராய்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்தி என்பன ஏனைய கைத்தொழில் நாடுகளின் மட்டங்களை எட்டவில்லை. தாய்வாளில் இடம்பெற்று வரும் மூளைசாஸிகள் வெளியேற்றத்தினையும் இங்கு கவனத்தில் எடுக்க வேண்டியுள்ளது. ஒவ்வோர் ஆண்டும் சுமார் 7,000 மாணவர்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்கின்றனர். இவர்களில் 1,600 பேர் மட்டுமே நாட்டுக்குத் திரும்பி வருகின்றார்கள்.
3. தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள், கம்பியூட்டர்கள், மோட்டார் கார்கள் போன்ற உயர்தொழில் நுணுக்கம் கொண்ட பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதற்காக வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் பாகங்களின் விலிதம் மிக உயர்வாக உள்ளது. இவற்றில் 30% தொடக்கம் 85% வரையான பாகங்கள் பெரும்பாலும் ஐப்பானிலிருந்தும் ஐக்கிய அமெரிக்காவிலிருந்தும் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன.
4. தொழிலாளர் வர்க்கம் கடும்திர்ப்புக்களைக் காட்டிவந்துள்ளது. வேலைநிறுத்தங்களில் ஈடுபடுவதற்கும் அது தயக்கம்

காட்டிவில்லை. அதேவேளையில், சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளும் வறுமையும் பெருகி வரும் நிலையில் சமூக கொந்தளிப்பு மிக மோசமான கட்டத்தை அடைந்துள்ளது. சிங்கப்பூரில் வாழும் குடித்தொகையினரில் 30 சதவீதத்தினரும், சியோல் நகரின் குடிமக்களில் சுமார் 60 சதவீதத்தினரும் கசுபாதரக் கோடான வீடுகளில் வசித்து வருகின்றார்கள்.

5. வேளாண்மைத்துறை நெருக்கடிகளை எதிர்நோக்கி வருவதுடன், ஐக்கிய அமெரிக்காவிலிருந்து மலிவான வேளாண்மை உற்பத்திப் பொருட்கள் இறக்குமதி செய்யப்படுவதன் காரணமாக, தெல் அல்லாத ஏனைய பயிர்த்துறைகள் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளன.
6. உயிரினச் சூழல் நெருக்கடியொன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. சியோல் நகரின் மழைவீழ்ச்சியில் 67% உலகில் காணப்படும் சல்பூர்டியொக்சைட் அமிலத்தின் ஆகக்கூடிய விலிதத்தை கொண்டுள்ளது. நாட்டில் சிடைக்கும் தண்ணீர் பருகுவதற்கு அருகதையற்றதாகவே இருந்து வருகின்றது. சுகஜ நிலையை மீள்ஸ்தாபிப்பதற்காக 1990ம் ஆண்டுக்கும் 1996ம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் 500 கோடி டொலர்களை செலவிட வேண்டியுள்ளது. தாய்வாளில் 20% ஆள வேளாண்மை நிலங்கள் கைத்தொழில் கழிவுகளினால் மாசுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. 30% நெல் பழுதடைந்து போயுள்ளது.

எனவே, இந்த நெருக்கடி மிகக்கடுமையான கட்டத்தினை அடைந்துள்ளது என்பதனை இப்பகுப்பாய்வின் மூலம் கண்டுகொள்ள முடிகிறது. இதே நூலாசிரியர்கள், தீர்வுகளையும் முன்வைக்கிறார்கள். பொருளாதாரக் கொள்கையை, உள்நாட்டுச் சந்தையின் மீது மையப்படுத்துவதன் மூலம் மறுசீராகம் செய்ய வேண்டியுள்ளதென அவர்கள் கருதுகிறார்கள். சம்பள அதிகரிப்பு, வேளாண்மைத்துறைப் புனரமைப்பு மற்றும் உயிரினச்சூழல் சீர்குலைவுக் கெதிரான போராட்டம் என்பவற்றின் மூலம் இதனைத் தூண்டிவிட வேண்டியுள்ளது. மேலும், ஏற்றுமதிக்கொள்கையை திருத்தியமைக்க வேண்டியதுடன், குறிப்பாக நடுத்தரப் பொருட்களின் ஏற்றுமதியில் கவனம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. ஆசியாவின் ஏனைய நாடுகளுடன் உருவாக்கிக்கொள்ளப்படும் பிராந்திய ஒத்துழைப்புக்கள், இந்தப் பணிகளை நாடுகளுக்கிடையே பிரித்துக்

கொள்வதற்கு வாய்ப்பளிக்கும். இறுதியாக, உண்மையான ஜனநாயகமொன்றை ஸ்தாபிப்பதன் மூலம் மட்டுமே இந்நாடுகளை தற்போதைய நெருக்கடியிலிருந்து மீட்டெடுக்கக்கூடியதாக இருக்குமென்று வோல்ட்டன் பெலோ மற்றும் ஸ்டீபன் றொசன்பீல்ட் ஆகியோர் கூறுகின்றனர்.

தென்மண்டல நாடுகளின் அபிவிருத்திக்கு இது ஒரு மாதிரியாக உள்ளதா?

புதிதாக தொழில் வளர்ச்சி கண்ட நாடுகள், பாரிய சர்வதேச நிதிநிறுவனங்களினால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. ஆசியாவிலும் ஆபிரிக்காவிலும் இலத்தீன் அமெரிக்காவிலும் 30 க்கும் அதிகமான சீராக்கல் கடன்களை சர்வதேச நாணய நிதியமும் உலகவங்கியும் செயற்படுத்தி வருகின்றன. இந்த நடவடிக்கை, ஆகக் குறைந்தது ஓரளவுக் கேணும், புதிதாக தொழில் வளர்ச்சி கண்ட நாடுகளின் வெற்றிக்கு வழி கோலிய அதேவேழியில் பயணிப்பதற்கான நிலைமைகளை உருவாக்குவதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.

ஆசியாவின் புதிதாக தொழில் வளர்ச்சி கண்ட நாடுகள் என்று வர்ணிக்கப்படும் தென்கொரியா, தாய்வான், சிங்கப்பூர், ஹொங்கொங் ஆகிய நாடுகளின் அனுபவங்களிலிருந்து பயனுள்ள பல பாடங்களை நாம் பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமில்லை என பெலோ மற்றும் றொஸன்பீல்ட் ஆகிய நூலாசிரியர்கள் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றனர். ஆனால், அதே வேளையில், உலக வங்கியும் சர்வதேச நாணய நிதியமும் சுட்டிக்காட்டுவது போல, பாரிய உள்ளகத் தியாகங்களின் செலவில், கைத்தொழில் வளர்ச்சி கண்ட நாடுகளை நோக்கிய ஏற்றுமதி களைக் கொண்ட கைத்தொழில்களை உருவாக்க முடியாது என்பதனையும் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். இந்நாடுகளிலிருந்து நாம் பெறக்கூடிய படிப்பினைகளை இந்நூல் ஆசிரியர்கள் பின்வருமாறு தொகுத்துத் தருகிறார்கள்:

1. கைத்தொழில் சீர்திருத்தங்களின் முக்கியத்துவம்: இச்சீர்திருத்தங்கள் தாய்வான், தென்கொரியா ஆகிய நாடுகளில், சிவர் உரிமை பிற்போக்கு வர்க்கங்களை ஒழித்துக்கட்டி அபிவிருத்திக்கான மூல வளங்களை விடுவித்ததன் மூலம் முக்கியமான ஒரு பங்கினை வகித்து வந்துள்ளன.

(23 ம் பக்கம் பார்க்க)

ஐரோப்பாவுக்கான ஒரு மீட்சி நிகழ்ச்சித்திட்டம்

கென் கோட்வ்

ஐரோப்பிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர், தலைவர், மனித உரிமைகள் உபகுழு

(ஐரோப்பிய பாராளுமன்ற தொழிற்கட்சியின் வேண்டுகோளின் பேரில் தயாரிக்கப்பட்ட கட்டுரையின் நகல் வடிவம்)

1992ன் நாணய நெருக்கடி, பொதுவாக ஐரோப்பிய ஒருமைப்பாட்டு நிகழ்வுப்போக்குக்கு ஓர் அச்சுறுத்தலாக இருந்து வருகின்றதென கூறப்படுகிறது. ஆனால், இதில் ஓர் எதிர்முரண் நிலையும் காணப்படுகிறது. அதாவது, தனியொரு ஐரோப்பிய நாணயம் அத்தியாவசியமாகி உள்ளது என்ற கருத்துக்கு இதே நெருக்கடி மிகத் தெளிவான ஆதரவினை அளித்து வருகின்றது.

இத்தகைய முரண்பாட்டுடன்கூடிய கண்ணோட்டமொன்றை, மிக எளிதில் நடைமுறைச்சாத்தியமான வழிமுறைகளாக மாற்றியமைத்துக்கொள்ள முடியாது. மாஸ்டரிச் ஒப்பந்தத்தின் அளவுகோல்கள் நாணயக்கொள்கையியதிகளில் எடுத்து விளக்கப்பட்டன. ஒழுங்குவிதிகள் தளர்த்தப்பட்டமை தொடர்பான தற்போதைய மட்டங்ககளையும், அனுகூலமான சந்தை நிலைமைகளையும் அவை கவனத்திலெடுத்திருந்தன. இந்த ஒப்பந்தத்துக்கு எதிராக டென்மார்க் வாக்களிப்பதற்கு நீண்ட காலத்துக்கு முன்னரேயே, இந்த அளவுகோல்களில் பெரும்பாலானவற்றின் நடைமுறைச் சாத்தியம் குறித்த பல கேள்விகளை பொருளாதார மந்தம் எழுப்பியிருந்தது. பெருமளவுக்கு அபிவிருத்தி கண்ட பொருளாதாரங்களும் குறைவிருத்திப் பொருளாதாரங்களும் சங்கமிப்பது என்பதனை, அந்த சங்கமத்தின் மூலம் மிக வறிய பொருளாதாரங்களின் உற்பத்தியாற்றல் விருத்தியடைவதாக இருந்தால், மிகச்சிறந்த ஒரு நடவடிக்கை என்றே வருணிக்க முடியும். ஆனால், சிங்கத்துக்கும் எருதுக்கும் ஒரே சட்டத்தினை விதிப்பது கொடுங்கோன்மையானதாகும், வறிய நாடுகளிடும், அதே போல செல்வந்த நாடுகளிடும் பொதுப்படுகடன் அளவுகுறித்த ஒரே விதமான வரையறைகளை விதிப்பதானது, வறிய

நாடுகளை கடும் பொருளாதார மந்தத்துக்குள் தள்ளிவிடக்கூடியதாகவிருக்கும்.

இந்தப் பிரச்சினைகள் குறித்து ஏற்பட்ட ஒரு விழிப்புணர்வு, "ஐரோப்பாவின் மீட்சி" என்ற நிகழ்ச்சித்திட்டத்துக்கான கோரிக்கையைத் தூண்டிவிட்டது. இந்த நிகழ்ச்சித்திட்டம், ஒருங்கிணைப்பினை நோக்கிய பயணத்தில், முழுஅளவு தொழில்வாய்ப்பு என்ற அத்தியாவசிய அம்சத்தினை தனது பிரதான கவனமையமாகக் கொண்டிருக்கும். மாஸ்டரிச் கூட்டத்துக்குப் பின்னர், ஒரு பொது இணக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த யோசனைகள் "டெலர்ஸ் 2 தொகுதி" என்று அழைக்கப்படுகின்றன, ஸ்பெயின், போர்த்துக்கல், கிரேக்கம் மற்றும் அயர்லாந்து ஆகிய நாடுகளில் சமூக ஒட்டுணர்வை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு இதன் மூலம் நிதிகள் ஒதுக்கப்படும். எனினும், இந்த உதவித்தொகுதி, அமைச்சர்களின் குழுவினராலும் கூட பின்பற்றப்படவில்லை. இவர்கள், இந்த அர்ப்பணிப்புக்களுக்குத் தேவையான மூலவளங்களை விடுவிப்பதில் தயக்கம் காட்டியுள்ளனர்.

1992 செப்டம்பரின் மாபெரும் ஊக நடத்தையிலிருந்து நாம் எத்தகைய பாடிப்பினைகளை பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

முதலில், இந்த ஊக நடத்தையின் பரிமாணம், ஒழுங்குவிதித்தளர்ப்பு நிகழ்வுப்போக்கின்போது கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டுள்ள மிகப்பயங்கரமான அரசுக்கள் குறித்த சித்திரமொன்றை எமக்குத் தருகின்றது. இன்று, வெளிநாட்டுச் செலாவணிக் கொடுக்கல் வாங்கல்களில் 90% க்கும் மேற்பட்டவை ஊக வியாபார வகையைச் சேர்ந்தவையாக இருந்து வருகின்றன. இது செலாவணிக் கட்டுப்பாடுகள் நிலவிவந்த காலப்பிரிவில் 10 சதவீதத்துக்கும் குறைவானதாகவே இந்தது. பல்தேசிய நிறுவனக்

கள் இதில் ஈடுபட்டிருப்பதனால், சமகாலப் பொருளாதாரத்தில் காணப்படும் கலினோ தூதாட்ட சூழ்நிலையை அது மேலும் தீவிரப்படுத்தியுள்ளது. கம்பனிகள், எதிரில் வரக்கூடிய பெறுமதியிறக்கத் தண்டனையைத் தவிர்த்துக் கொள்ளும் வகையில், நாணயச் சந்தையில் புகுந்து விளையாடி வருகின்றன. செப்டம்பரின் வீழ்ச்சி, எதிரில் வரவிருக்கும் நிகழ்வுகள் குறித்த பயங்கரமான எச்சரிக்கை ஒன்றினைத் தருகின்றது.

செலாவணி விகிதப் பொறிமுறையிலிருந்து பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் விலகிச் சென்ற விதம், ஐரோப்பிய நிறுவனங்கள் மீது பாரிய அடியொன்றாக இருந்தது என்பதனை இங்கு எடுத்துக் காட்டுதல் வேண்டும். இது நேச நாடுகளிடையே உச்சமட்டத்திலான குழப்ப நிலையையும், நெருக்குதல்களையும் தோற்றுவித்தது. இந்த அணியில் மீண்டும் இணைவதனை பிரிட்டன் கூட சிநேரம் வரையில் தாமதித்தது. அதன் பின்னர், இந்த ஒப்பந்தத்திலிருந்து ஒரு தலைப்பட்டசமூக தன்னை முறித்துக்கொண்டன் மூலம், தன்னிச்சையான விதத்தில் பெறுமதியிறக்கத்தை மேற்கொண்டது. இதன் விளைவாக, மேலும் குழப்பநிலையே தோன்றியது. இந்தப் பொறிமுறைக்குள் நாணயங்களை மீள இணைத்துக்கொள்வதற்கான ஒப்பந்தமொன்றை எடுத்து வருவதற்கு முயற்சியொன்று மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கமேயானால், இக் குழப்பத்தில் பெரும்பகுதியை தவிர்த்துக் கொண்டிருக்க முடியும்.

தனியொரு நாணயத்துக்கான தேவை ஒரு நிதிசார் தேவையொன்றிலும் பார்க்க, சமூக மற்றும் பொருளாதார தேவையொன்றாக உருவாகியுள்ள கட்டமொன்றை இப்பொழுது நாம் அடைந்துள்ளோம். எந்த ஒரு நாடும், அதன்

நாணயம், அந்நியச் செலாவணிகளில் ஏற்படும் சிறியதோர் அசைவினாலும் கூட பாதிப்புறக்கூடிய நிலையிலிருக்கும் பொழுது, தொழில் வாய்ப்புக்களின் உருவாக்கத்திலோ அல்லது சமூக சேமநல செலவினங்களிலோ அதிகரித்தளவில் செலவினங்களை மேற்கொள்வது சாத்தியமில்லை. தயக்கம் காட்டும் அரசாங்கங்கள் மீது தாட்சர்வாத நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை திணிப்பது குறித்த சூழ்ச்சியொன்றினை எதிர்பார்க்க வேண்டிய தேவையில்லை. மறைமுகக் கரமொன்று இந்த நிகழ்வுப்போக்கினை ஒழுங்குபடுத்தும் என்று கருதப்பட்டால், அதன் பலவந்தம் மிகத் தெளிவாகத் தெரியவரும். அரசாங்கங்கள் உயர் அளவிலான முதலீடு மற்றும் செலவினம் என்பவற்றுக்குத் திட்டமிடுவதற்கான ஆற்றலை மீண்டும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமானால், தனி நாணயமொன்றின் சக்தியை நோக்கி நகர்ந்து செல்லும் அதேவேளையில், அவை இணைந்து செயலாற்ற வேண்டிய தேவையும் உள்ளது. நாணயக் கொடுக்கல்வாங்கல்கள் மீதான பொதுவரி முறையொன்றை வகுப்பதன் மூலம் ஊக நடத்தையின் ஆற்றலை அவை கட்டுப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. இத்தகைய ஒரு வரிமுறை ஊக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவோருக்கு அபராதங்களை விதிப்பதுடன், இதனுடன் இணைந்த வகையில், செலாவணி விகிதப் பொறிமுறையை அறிமுகம் செய்வதும் கடினமானதாக இருக்க மாட்டாது. நாணயங்களின் ஐக்கிய நிலை தோன்றிய பின்னர், வெளிக் கொடுக்கல்வாங்கல்களுக்காகவும் இதனைப் பேணிவர முடியும். ஒரு சதவீதத்தின் காற்பங்கினைக் கொண்ட தொடக்க வரிமுறையொன்று செயற்படுத்தப்பட்டாலும்கூட, அது ஊக வியாபார நடவடிக்கைகளை தடுத்துவிட முடியும் என சில மதிப்பீடுகள் தெரிவிக்கின்றன. மிகப் பெரிய கொடுக்கல்வாங்கல்கள் தொடர்பாக அல்லது கடுமையான நெருக்குதல்கள் நிலவிவரும் காலப்பிரிவுகள் தொடர்பாக உயர் விகிதங்கள் விதிக்கப்பட முடியும். அனைத்து நாடுகளும் இணைந்து செயற்பட்டால் இத்தகைய ஒரு வரிமுறையை செயற்படுத்துவது முழு அளவில் சாத்தியமானதாக இருக்கும்.

செலாவணி விகிதங்களை மீள இணைப்பதனை நிர்ணயம் செய்வதில்

தனியார் இலாபத்திலும் பார்க்க பொதுத் தேவைகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படுகின்றது என்ற எடுகோளினையே இவை அனைத்தும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இத்தகைய ஒரு பெறுபேற்றினை உருவாக்குவதற்கு மாஸ்ட்ரிச் ஒப்பந்தம் மட்டும் போதியதாக இருக்கமாட்டாது என்பது மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. மேலும், மாஸ்ட்ரிச் பாணியிலான நாணய ஒருமைப்பாடு பெருமளவுக்கு பணக்கருக்க வழிமுறைகளை எடுத்து வருகின்றது. பொருளாதாரப் பின்னடைவுக்கும் பொருளாதார மந்தத்துக்கு மிடையிலான சுத்திமுனையில் நின்றிருக்கும் நாடுகள் மூன்று சதவீத எல்லையினைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதனை இந்த வழிமுறைகள் காட்டுகின்றன. மாஸ்ட்ரிச் ஒப்பந்தத்தினால் தற்காலிக ஒழுங்கீனங்களுக்கு இடமளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், சில நாடுகளில் தற்காலிக நிவாரணம் போதியதாக இருக்கமாட்டாது. ஐரோப்பிய சமூகத்துக்குள் இருக்கும் நாடுகளின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் காணப்படும் ஏற்றத்தாழ்வு, இக்கொள்கையைப் பின்பற்றுவதில் நெகிழ்ச்சித்தன்மை இருக்க வேண்டுமென்பதனை வலியுறுத்துகிறது.

ஊழியர் பட்டையின் 15 சதவீதத்தினர் அல்லது 20 சதவீதத்தினர் வேலையற்றோராக இருக்கும்பொழுது, பொதுச் செலவினம் அவசியமாகவே பணவீக்கப் போக்கினைக் கொண்டதாக இருக்க மாட்டாது. ஐரோப்பிய சமூகத்தில் காணப்படும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் குறித்த போக்குகள் மிகவும் கடுமையானவையாக இருந்து வருகின்றன என்று ஸ்டுவர்ட் ஹொலன்ட் என்பவரை உள்ளடக்கிய பொருளியலாளர் குழு தெரிவித்துள்ளது. தற்போதைய எதிர் பார்ப்பான குறைந்த வளர்ச்சி விகிதம், நாடுகளுக்கிடையிலான பலவீனமான ஒட்டுணர்வு என்பவற்றின் பின்னணியில் நோக்கும்பொழுது, இந்த நூற்றாண்டின் முடிவில் ஐரோப்பிய சமூக நாடுகளில் சராசரியாக 12 சதவீத வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நிலவிவர முடியுமெனக் கணிக்கக்கூடியதாகவுள்ளது. சில பகுப்பாய்வாளர்கள் இது 15 சதவீதம் வரையில் உயர்வாக இருக்க முடியுமென்று கூறுகிறார்கள். சரிப வருடங்களில், இளைஞர்களிடையேயான வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பொது வேலையில்லாத திண்டாட்ட அளவின்

இரு மடங்காகப் பெருகி வந்துள்ளது என்ற விஷயத்தையும் நாம் இங்கு நினைவு கொள்ளல் வேண்டும். விரத்தியுற்றிருக்கும் இளைஞர்கள் வாழும் பிரதேசங்களிலேயே பாணிமும், தீவிரவாதமும் இப்பொழுது தலைதூக்கியுள்ளது என்பதில் வியப்படைவதற்கு எதுவுமில்லை.

ஐரோப்பிய சமூகத்தின் தற்போதைய நாடுகளில், 2000 ஆவது ஆண்டளவில் நிலவிவரக்கூடிய வேலையின்மை மட்டங்கள் குறித்த பல்வேறு விரிவான மாறிகளையும் ஸ்டுவர்ட் ஹொல்லன்ட் குழுவினர் தயாரித்துள்ளனர். இந்த மாறிகள் உயர்ந்த தாழ்ந்த வளர்ச்சி விகிதங்களையும் பலம்வாய்ந்த பலவீனமான ஒட்டுணர்வு நிகழ்ச்சித்திட்டங்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளன. எடுகோள் அடிப்படையில், முறையே 1.6, 3.5 என்ற விகிதங்களைக் கொண்டுவளர்ச்சி விகிதங்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. சக்திவாய்ந்த ஒட்டுணர்வும், உயர்வளர்ச்சியும் ஐரோப்பிய சமூகத்தின் வேலையின்மையை மூன்றில் ஒரு பங்கால் குறைத்துவிட முடியும் என்பதனை அட்டவணை காட்டுகின்றது. ஜேர்மனியில் இந்தக் குறைப்பு விகிதம் இடம்பெறும். ஸ்பெயின், பிரிட்டன், பிரான்ஸ், அயர்லாந்து போன்ற நாடுகளில் இதில் 25% வீழ்ச்சி ஏற்படும். அவ்விதம் நேரும் பொழுது, ஒட்டுமொத்த சராசரி 10% ஆகவே இருக்க முடியும்.

தற்பொழுது இடம்பெற்று வரும் குறைந்த வேலை நேரங்கள் கைத்தொழில்துறையில் கடுமையான பேரம் பேரல்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. தொழிற் சங்கங்கள் குறைந்த வேலை நேரங்களுக்கான போராட்டத்தை தொழில் வாய்ப்புக்களின் உருவாக்கத்துக்கான மிக முக்கியமான உத்தியொன்றாக கவனத்தில் எடுக்க முடியும். ஏற்கனவே, ஆண்டொன்றுக்கு 1500 மணித்தியாலம் என்ற அளவு ஜேர்மனியில் எடப்படக்கூடிய நிலையில் இருப்பதுடன், மிகவும் தீவிரமான கருத்துக்கள் இப்பொழுது அநேகமாக ஏற்புடையனவாக இருந்து வருகின்றன. பின்னைகளை பராமரிப்பதில் பங்கேற்றல் மற்றும் அன்றாட வீட்டு வேலைகளில் பங்குகொள்ளல் போன்றவை வேலை நேரங்களில் வெட்டுக்களை ஏற்படுத்துவதற்கான தீர்ப்பந்தங்களை

எடுத்து வருவதுடன், வீட்டுவேலைகளை கவனிப்பதற்காக வீவு பெற்றுக்கொள்ளும் புதிய உரிமைகளை அங்கீகரிப்பதற்கான நெருக்குதல்களையும் எடுத்து வருகின்றன. புதிய தொழில்நுட்பம் அவசியப்படுத்தும் பயிற்சிப் புரட்சி, சம்பளத்துடனான கல்வி விடுமுறைக்கான தேவையை வலியுறுத்துவதுடன், தொழில் வாழ்க்கை முழுவதிலும் கல்வி வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய முக்கியத்துவத்தையும் கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. ஐரோப்பிய பாராளுமன்றம் இந்த விடயத்துக்கு ஆதரவளிப்பதுடன், இதனை ஒரு முன்னுரிமைத் துறையாகவும் சிபார்சு செய்தல் வேண்டும். மேலும், வேலை கொள்வோருக்கும் ஐரோப்பாவின் தொழிற் சங்கங்களுக்குமிடையேயான சமூக உரையாடல்களில் இந்த விடயத்துக்கு முதல் முன்னுரிமை அளிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

ஐரோப்பிய பொருளாதார மீட்சி நிகழ்ச்சித்திட்டமொன்றுக்காக காணப்படும் முன்னுதாரணங்கள் எவை? அவை மிகத் தெளிவாக உள்ளன.

ஐப்பான், 6,140 கோடி ஐரோப்பிய நாணய (ஸ்டேர்லிங் பவுன் 4,300 கோடி) மொத்த செலவினைக் கொண்ட விசேஷ மீட்சி நிகழ்ச்சித்திட்டமொன்றை அறிவித்தது. ஐரோப்பிய சமூகத்தின் வருடாந்த வரவுசெலவுத்திட்டமாக இருந்துவரும் 6,320 கோடி ஐரோப்பிய நாணயத்துக்கு அநேகமாக இது சமமானதாக உள்ளது. இது, மிக விரிவான அளவில் ஒரு பாரிய பணியாக இருந்து வருவதுடன், பொருளாதார நடவடிக்கையின் அனைத்துத் துறைகளுக்கும் நிதிகளை வழங்கும் என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. பொது மராமத்து வேலைகள் மற்றும் பொதுக் கட்டமைப்பு வசதிகள் என்பவற்றுக்கான 2,710 கோடி ஐரோப்பிய நாணயத்துக்கு இணையான யென் நாணய செலவினம் ஒதுக்கப்படவுள்ளது. இந்தத் தொகையில் பிராந்திய மற்றும் உள்ளூர் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களுக்காக 710 கோடி ஐரோப்பிய நாணயம் ஒதுக்கப்படும். மேலும் ஐரோப்பிய சமூகத்தின் நிதி அமைப்புக்குள், ஐப்பானால் 2,850 கோடி ஐரோப்பிய நாணயத்துக்கு சமமான அளவு பாய்ச்சப்படவுள்ளது. இந்நிதிகள், நலிவுற்றிருக்கும் வங்கிகளைப் பலப்படுத்துவதற்கு

மட்டுமன்றி, விசேஷ குறைந்த வட்டி விகிதங்களுக்கிடாக அபிவிருத்தியை தூண்டிவிடுவதற்கும் முனையும்.

ஐரோப்பா அதன் பொருளாதார மீட்சிக்காக, ஐப்பான் செய்வதிலும் பார்க்க குறைந்தளவில் எதனையும் செய்யக்கூடிய நிலையில் இருக்குமா? இந்த மீட்சியை ஒழுங்குபடுத்துவது எப்படி? தேசிய அரசுகள் இனிமேலும் மீட்சியின் உந்துவிசைகளாகச் செயற்படுவது சாத்தியமில்லை. இந்த மீட்சிக்கான பிரதான உந்துவிசையாக, எழுச்சிகண்டுவரும் ஐரோப்பிய சமூகமே நிச்சயமாக இருத்தல் வேண்டும்.

ஐரோப்பிய பாராளுமன்றத்தின் சோஷலிஸ குழுவிடம் பேசியபொழுது, ஜக்குவஸ் டெலர்ஸ் அண்மையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:

"நங்கள் ஒரு விஷயத்தை நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். 1997ல் ஐரோப்பிய சமூக செலவினம், உறுப்பு அரசுகளின் மொத்தப் பொது செலவினத்தின் மூன்று சதவீதத்தினை மட்டுமே பிரதிநிதித்துவம் செய்வதாக இருக்கும். பொருளாதார மற்றும் நாணய ஐக்கியத்தைக்கொண்ட அமைப்பின் கீழ் தேவையாக இருக்கும் தொகை 5 சதவீதமாக இருக்குமென்று நான் கணக்கிட்டுள்ளேன்."

உண்மையில் சொல்வதானால், "டெலர்ஸ்-2 மதவித்தொகுதி", ஒரு மிதமான செய்திட்டமாக இருந்து வந்துள்ளபோதிலும் மிகக் கடுமையான விமர்சனங்களுக்கு உள்ளாகியுள்ளது. பல்வேறு தேசிய அரசாங்கங்கள் இதனைத் தவறாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளன என்பது உண்மையாகும். சில அரசாங்கங்கள், இந்தத்திட்டம் ஐரோப்பிய சமூகத்தின் செலவினத்தில் 30% அதிகரிப்பொன்றினை உத்தேசித்திருப்பதாக முறையிட்டுள்ளன. உண்மையிலேயே திட்டமிடப்பட்டுள்ள அதிகரிப்பு 15% ஆகவே இருக்கும். இந்தத் தொகை பொருளாதார மற்றும் சமூக ஒட்டுணர்வு செலவினத்துக்காக ஒதுக்கப்படும். இதற்கு இணையான அளவில், தேசிய செலவினங்களும் மேற்கொள்ளப்படும். இந்தத் தேசிய செலவினம் உதவி பெறும் நாட்டிலிருந்தே வரும். இந்த நிகழ்ச்சித் திட்டத்திற்கும் ஐப்பானின் பொருளாதார மீட்சித்திட்டத்துடன் ஒப்பிட முடியாது. அத்துடன், பொருத்தமான ஐரோப்பிய மீட்சி நிகழ்ச்சித்திட்டம்

மொன்றுக்கு ஐப்பானின் மீட்சி நிகழ்ச்சித் திட்டம் பதிலீடாக இருக்கும் என்றும் எவரும் என்ன முடியாது.

இங்கு நாம் இன்னொரு முரண்பாட்டினை எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. மாஸ்ட்ரிச் உடன்படிக்கையின் கீழ், பற்றாக்குறை அளவு, மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 3% எல்லைக்குள் இருந்தல் வேண்டுமென கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டிருந்தது. இது, ஏற்கனவே, இந்த உடன்படிக்கையை உறுதிப்படுத்துவது தொடர்பான விவாதத்தின்போது மிகக் கடுமையான கண்டனக் கணைகளை எடுத்து வந்துள்ளது. ஐரோப்பிய சமூகத்தின் முழு அளவு சடுபாட்டினைப் பெற்றுக்கொள்ளாத நடவடிக்கைகள் பிரிவினைவாத இயல்பு கொண்டவையாக இருந்துவர முடியும். அத்துடன், அத்தகைய நடவடிக்கைகள் வெற்றியடைவதும் சாத்தியமில்லை. ஐரோப்பிய சமூகத்தின் சொந்த வரவுசெலவுத்திட்டத்தில் ஏற்படும் பாரிய அதிகரிப்பொன்று மட்டுமே பொருளாதார மீட்சி நிகழ்ச்சித்திட்டமொன்றின் அபிவிருத்திக்கு உசிதமான துழ்நிலையைத் தோற்றுவிக்க முடியும்.

இந்த தடுமாற்ற நிலையை எதிர்கொள்வதற்கு, சமூக செலவினங்களை சுருக்கிவிடும் உடனடிப் பிரச்சினையை நாம் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பொருளாதார மந்தத்திணையடுத்தும் இத்தகைய ஒரு நிலைமை தோன்றுகின்றது. குறிப்பாக தற்போதைய பொருளாதாரம் பின்னடைவில், சமூக சேமநலச் செலவினங்களை சுருக்கி விடுதல் குறித்த விடயம் கூடிய முக்கியத்துவத்தை பெறுகின்றது. இத்தகைய செலவினங்கள், சுருக்கப்படுவதிலிருந்தும் தப்பித்துக்கொள்ளக்கூடியவையாக இருந்து வருதல் அவசியமாகும்.

மாஸ்ட்ரிச் உடன்படிக்கையின் மிக முக்கியமான பலவினத்தை இங்கு நாம் எதிர்கொள்கிறோம். முற்றுமுழுதான ஐரோப்பிய சமூக அமைப்பிலிருந்தும் விலகிக்கொள்வதற்கான தெரிவினை பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்துக்கு வழங்குவது தொடர்பான தீர்மானத்தில் இந்தப் பலவினம் பிரதிபலிக்கப்படுகின்றது. ஆனால், இந்த சமூக சமவாயம் எதிர் பார்க்கப்படும் அளவுக்கு பலம்வாய்ந்த தொன்றாக இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. டெலர்ஸ் 2 தொகுதி இந்தப்

பிரச்சினையை மிகத் தெளிவாக உணர்ந்து கொண்டிருப்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. மேலும், 1990 களில், ஐரோப்பிய சமூக நடவடிக்கையின் இரு முக்கிய பரிமாணங்களாக போட்டியிடும் திறனும், ஒட்டுணர்வும் இருத்தல் வேண்டுமென இது வலியுறுத்துகிறது. சமூக ஒட்டுணர்வுக் கொள்கைகள் அனைத்துமே பாரிய மொலினங்களுடன் சம்பந்தப்பட்டவையாக இருப்பதில்லை. தேசிய மட்டத்திலும் உழைக்கும் மக்களின் நேரடி அக்கறைகளுடன் சம்பந்தப்பட்ட பல கொள்கைகள் இருந்து வருகின்றன. இவற்றில் சிலவற்றை நோக்குவோம்:

1. குறைந்த வேலையேற்குள், அவற்றுக்கு இணையான விதத்தில் உற்பத்தித் திறன் அதிகரிப்பு ஏற்படாதிருக்கும் அளவுக்கு வேலை கொள்வோர் மீது அதிக செலவுகளைத் திணிக்கும். ஆனால், நவீன சைத்தொழிலில் காணப்படும் அமைப்பு ரீதியான பிரச்சினை, உற்பத்தித் திறன் அதிகரிப்புக்கள் சாத்தியமான சந்தை வளர்ச்சி மட்டத்தையும் மிஞ்சிய விதத்தில் இருந்து வருவதாகும். ஐரோப்பிய சமூகம் முழுவதிலும் வேலை நேரத்தில் 5% குறைப்பு மேற்கொள்ளப்படும் பொழுது, 2000 ஆவது ஆண்டில் எதிர்பார்க்கப்படும் வேலையில்லாத திண்டாட்ட அளவை அநேகமாக அது கொண்டிருக்கும். மிகச் சிறந்த நிலைமைகளில், ஐரோப்பிய சமூக பிராந்தியம் முழுவதிலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் 8% க்கும் சற்று உயர்வாக உயர்ந்த அளவில் குறைவடைந்திருக்கும்.
2. அதேபோல, மகளிர் மற்றும் ஏனைய ஊழியர்கள் போன்ற பிரிவினருக்கான உரிமைகளின் ஸ்தாபிதத்தை மேலதிக செலவினங்களை மேற்கொள்ளாமலேயே மிகப் பரவலான முறையில் எடுத்துவர முடியும். குடும்பத் தேவைகளுக்கும் பொருத்தக்கூடிய விதத்தில் நெகிழ்ச்சித் தன்மையுடன்கூடிய வேலை நேரங்கள் குறித்த பேச்சுவார்த்தைகளுக்கான உரிமை, நவீன தொழில்நுட்பங்களுடன் சேர்ந்து மேலதிக செலவு எதுவுமின்றி உற்பத்தித் திறனை விரந்தியடையச் செய்ய முடியும்.
3. கைத்தொழில் புதுமைப்புனைவு சம்பந்தப்பட்ட மான்ட்ரிச் திட்டத்தின் யோசனைகள் அவசியமானவையாகவும், காலத்துக்கு ஏற்றவையாகவும் இருந்தன. முன்னணி நிறுவனங்களின் பேரளவிலான புதுமைப் புனைவு முயற்சிகளுடன் இணைந்த விதத்தில்,

ஐரோப்பிய சமூகத்தின் செலவினங்களை மேற்கொள்ளுதல் இதற்குள்ள வழியாகும்.

4. ஐரோப்பா, கடைமுடிப்பில் உள்ள அதன் ஊழியத்தின் அந்தஸ்தினை நிலைமாற்றம் செய்யாவிடின், அது, ஐப்பானின் போட்டி அறைகவலினை சந்திக்க முடியாது. இதற்கு செலவுகளை மேற்கொள்வதிலும் பார்க்க கூட்டு நடவடிக்கையே அவசியமாக உள்ளது.
5. உற்பத்தி, சந்தைப்படுத்தல் என்பவற்றைக் கொண்ட வலைப்பின்னல் முறைகளுக்காக சிறிய மற்றும் நடுத்தர தொழில்முயற்சிகளின் வாய்ப்புக்களை உயர்த்துதல். இது பிராந்திய கொள்கையில் ஒரு முக்கிய பரிமாணமாக உள்ளது. இதற்கு ஐரோப்பிய சமூகத்தின் பிராந்தியங்கள் தாமே மூலவளங்களை ஒதுக்குதல் வேண்டும்.

இந்த வழிமுறைகள் எவையும் கூட்டாக மேற்கொள்ளப்படுமிடத்து, முழுவதுமே செலவற்றவையாக இருக்க முடியாது. ஆனால், இவையனைத்தும் உடனடியாக, உறுதியான அணுகலங்களை எடுத்துவர முடியும். எவ்வாறிருந்தபோதிலும், இந்த நிகழ்ச்சித்திட்டத்துக்கு கணிசமான அளவில் நிதிப்படுத்துவது என்பது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையாக இருந்து வருகின்றது. ஐப்பானில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் முன்முயற்சிகளுக்கு ஒத்தவையாக இவை இருத்தல் வேண்டும். மேலும், உலக பொருளாதாரம் பின்னடைவுக்கூடாகச் சென்று மிக மோசமான பொருளாதார மந்தமொன்றுக்குள் வீழ்ந்துவிடாதிருப்பதையும் அது உறுதிசெய்தல் வேண்டும். ஐரோப்பா இத்தகைய நிகழ்ச்சித்திட்டமொன்றை ஏற்பாற்ற தயாராக இல்லாதிருக்குமிடத்து, ஏற்கனவே பல வளர்முக்க நாடுகளில் வர்த்தகத்தை முக்கத்திணை வைத்திருக்கும் உலகளாவிய ரீதியிலான பிரச்சினைகளை தீர்த்து வைப்பதற்கு பொருத்தமான வழிமுறைகள் எவையும் இருக்கமாட்டாது. இந்த அரசியல் நிகழ்ச்சிதிரல் அமெரிக்கத் தேர்தலின் பின்னர் பொருளாவுக்குத் தளர்த்தப்பட்டக்கூடிய சாத்தியம் உள்ளது. உலக பொருளாதாரத்தில் ஐரோப்பா வகித்துவரும் பங்கு மிகவும் சக்திவாய்ந்ததாக இருந்து வருகின்றது. உலகம் தழுவிய பொருளாதார மீட்சியை போஷிப்பதற்கு, நாம் எமது பொறுப்புக்களை ஏற்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையையும் அது முன்வைக்கின்றது.

ஏற்றுமதிகளின் விஸ்தரிப்பு, படுகடன் மதிலொன்றினால் முழு அளவில் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. பெரும்பாலான குறைவிருத்தி நாடுகள் இந்த கடன் பொறியில் சிக்கலுண்டு, இப்பொழுது, வளர்ச்சிக்குப் பதிலாகப் பொருளாதாரத்தை நோக்கிச்சென்று கொண்டிருக்கின்றன. முதல்தலைப் பண்டங்களின் விலைகளில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி, இதற்கு முன்னர் 1880 களிலும் 1930 களிலும் ஏற்பட்ட நிகழ்வுகளை ஒத்ததாக இருந்து வருகின்றது. 1880 களில் தயார் செய்யப்பட்ட பொருள்களின் விலைகளுக்கு சார்புரீதியாக பண்ட விலைகளில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி சுமார் 25 சதவீதமானதாக இருந்தது. 1930 களில் இந்த வீழ்ச்சி 50% வரை துரிதமானதாக இருந்தது. இன்றைய வீழ்ச்சியும் பெருமளவுக்கு அந்த விகிதத்திலேயே காணப்படுகின்றது.

கங்கத் தீர்வைகளுக்கான பொது உடன்பாட்டு அமைப்பின் (GATT) பேச்சுவார்த்தைகளின் தோல்வியினால் இந்தப் பிரச்சினைகள் அனைத்தும் மேலும் அதிக அளவுக்குத் தீவிரமடைய முடியும். உலகளாவிய ரீதியில் மக்களின் கொள்வனவுச் சக்தியை மீள ஸ்தாபிக்க வேண்டுமானால், கடன்களை ஒழித்து விடுவதற்கான சாதகமான வழிமுறைகளும், பெருகிவரும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை சீர்செய்வதற்கான வழிமுறைகளும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். எந்த ஒரு அரசாங்கமும் மிகவும் துணிகரமான முறையில் இந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடியாதுள்ளது. ஆனால், விஸ்தரிப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டமொன்றை ஐரோப்பிய சமூகம் முன்னெடுத்துச் செல்லுமானால், ஐக்கிய அமெரிக்கா மற்றும் ஐப்பான் ஆகிய நாடுகள் மீது ஒரு நெருக்குதலை அது எடுத்துவர முடியும். இதற்குப்பதிலாக, மிக மோசமான பின்விளைவுகளைக் கொண்ட வர்த்தகப் போர்கள் கட்டிவிடத்துவிடப்பட்டுள்ள ஒரு நிலைமையையே நாம் சந்திக்கிறோம். வளர்முக்க நாடுகள் மீது கணிசமான அளவில் மூலவளங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தால், அந்நாடுகளின் பொருளாதார மீட்சிகளுடன் இணைந்த வகையில் ஐரோப்பிய ஏற்றுமதிகள் அதிகரிக்கும். ஆனால், படுகடனும் அவலமும் பெருகினால், இந்தப் பேரழிவிவிருந்து நாம் தப்பியுள்ளோம் என்று கருதிக் கொண்டிருக்கும் நாடுகளையும்கூட அது அழித்துவிட முடியும்.

சே குவேராவும் இன்றைய சோஷலிஸமும்

பெர்னாண்டோ மார்டினஸ் ஹெரெடியா

கடந்த சில வருடங்களில் இடம்பெற்று வந்த நிகழ்வுகளும் சமூக மாற்றங்களும் மிக முக்கியமான பரிமாணங்களை கொண்டவையாக இருந்து வந்துள்ளன. இந்த நிகழ்வுகளும் மாற்றங்களும் அவற்றின் பரிமாணத்தின் அடிப்படையில், 1940ன் தசாப்தத்தினதும் 1950ன் தசாப்தத்தினதும் திரண்டுவந்த ஒட்டு மொத்த மாற்றங்களுக்கு மட்டுமே இணையானவையாக இருந்து வருகின்றன. நாஸிஸத்தின் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும், ஐரோப்பாவின் மத்தியில் சோவியத் யூனியன் மற்றும் ஐக்கிய அமெரிக்கா என்பவற்றின் பிரசன்னம், ஏழு ஐரோப்பிய நாடுகளில் முதலாளித்துவத்தின் முடிவுக்கு வழங்கப்பட்ட அங்கீகாரம் போன்ற முக்கியமான வரலாற்று நிகழ்வுகளும் சமூக மாற்றங்களும் 1940 களிலும் 1950 களிலும் இடம்பெற்று வந்தன. முதலாளித்துவ உலகில் ஐக்கிய அமெரிக்கா வெளிப்படையாகவே தலைமைத்துவ அந்தஸ்தினை பெற்றிருந்தது. மேலும், கெடுபிடி யுத்தம், இரண்டாவது உலகமகா யுத்தத்திற்குப் பிற்பட்ட காலத்தின் புதிய பூகோள-அரசியல் நிலை, காலனித்துவத்தின் முடிவு, நவகாலனித்துவத்தின் ஆரம்பம் என்பன உலக அரசுகில் இடம்பெற்று வந்தன. சீனாவில் புரட்சி வெற்றியடைந்ததுடன், வியட்நாமிலும் அல்ஜீரியாவிலும் வெற்றிகரமான விடுதலைப் போராட்டங்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கியூபாவின் புரட்சியும் வெற்றியீட்டியது. யுத்தத்துக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில், சோவியத் யூனியன் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்பட்டதுடன், குருசேவின் ஆட்சி மற்றும் பல மாற்றங்கள் என்பன ஏற்பட்டன.

அந்த உலகம் இன்று சீர்குலைந்து போயுள்ளது; பேரளவிலான கொந்தளிப்புக்களினால் தலைகீழாக மாற்றம் கண்டுள்ளது. கிழக்கேரோப்பாவின் சோஷலிஸ அமைப்பும், சுமார் நான்கு தசாப்தங்களாக நிலவிவந்த இரண்டு அரசியல் அணிகளைச் சேர்ந்த வல்லரசுகளின் அரசியலும் முடிவுக்கு வந்துள்ளன. ஐக்கிய அமெரிக்கா ஒரேயொரு வல்லரசு

சாக எழுச்சிகண்டு வருவதுடன், அது அதன் இராணுவ, சித்தாந்த, பொருளாதார சக்தியை உலகின் ஏனைய நாடுகளின்மீது திணித்து வருகின்றது. பொருளாதார ரீதியில், ஜப்பானும் மேற்கு ஐரோப்பாவும் மிகப் பலம்பொருந்திய இரு பிராந்தியங்களாக இருந்துவந்த போதிலும், அமெரிக்கா அனைத்துத் தளங்களிலும் தனது முதன்மை நிலையை மிகுந்த முனைப்புடன் வலியுறுத்தி வருகின்றது. சோவியத் யூனியனின் அஸ்தமனம் வியப்பூட்டும் ஒன்றாக இருந்தது. உலகின் மிகப்பெரிய வல்லரசு ஒன்று. யுத்தமொன்றின் மூலம் மேற்கொள்ளப்பட்ட தலையீடு ஒன்று இல்லாமையிலேயே முற்றுமுழுதாக ஒழித்துக் கட்டப்பட்ட வேறு எந்த வரலாற்று உதாரணமொன்றையும் எம்மால் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. இந்தத் தசாப்தங்களில் இடம்பெற்று வந்த பொருளாதார மற்றும் சித்தாந்த ரீதியான நிகழ்வுப் போக்குகளுக்கடாக ஏகாதிபத்தியவாதம் வளர்ச்சியும் முதிர்ச்சியும் கண்டு வந்தது. அதன் ஜனநாயகம், அதன் சந்தை, ஈவிரக்கமற்ற வாழ்க்கை முறை, அதன் உலக ஒழுங்கு என்பன இப்பொழுது வெற்றியீட்டியுள்ளவையாகவும், விரும்பத்தக்கவையாக அல்லது தவிர்க்க முடியாதவையாகவும் நோக்கப்படுகின்றன. சோஷலிஸ இலட்சியங்கள் கடுமையான தோல்விகளையும் வெகுஜன அதிருப்தியையும் சந்தித்து வந்துள்ளன. இந்த யதார்த்த நிலைமைகள் எடுத்து வரும் அலைகளில் அள்ளுண்டுசெல்லும் நிலையில், அபிவிருத்திக்கான முயற்சியும், மூன்றாவது மண்டல நாடுகளைச் சேர்ந்த மக்களின் விடுதலைப் போராட்டங்களும் இப்பொழுது வெகுதூரம் அப்பால் சென்றுள்ளனவபோல தெரிகின்றன. மேலும், மூன்றாவது மண்டல நாடுகளின் உயிர்வாழ்க்கைக்கான நியாயமான அபிலாஷையும், இறைமையும்கூட மாற்றங்கள் குறித்த இந்த அலைகளினால் வெகுதூரம் உள்ளிச் செல்லப்பட்டுள்ளன.

1940-50 தசாப்தங்கள், இளம்

ஏர்னெஸ்டோ சேகுவேரா புரட்சிவாதி ஒருவராக உருவாக்கிக்கொண்டு வந்த காலகட்டமாக இருந்தது. 1959ம் ஆண்டளவில், அவர், ஏற்கனவே 'சே' ஆக உருவாகியிருந்தார். இப்பொழுது நாம் வாழ்ந்துவரும் இருள்தழ்ந்த இந்த வருடங்கள், ஒருவேளை, சே யின் சிந்தனையை நாம் மறந்துவிடுவதற்கு வழிகோலக்கூடும். 1989ம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில், 20 ம் நூற்றாண்டை சிறப்பாக குறித்துக் காட்டிய முக்கியமான சகாப்தமொன்றின் இறுதிக்கட்டம் முடிவுக்கு வந்தது. இந்த சகாப்தம் முழுவதிலும் சோவியத் யூனியனின் சித்தாந்தரீதியான செல்வாக்கும், பொதுவான தாக்கமும் உலகின் சோஷலிஸ இயக்கத்துக்கான நிர்ணயகரமான காரணிகளாக இருந்து வந்தன. சோவியத் யூனியன் அநேகமாக உலகம் முழுவதிலும் இயங்கிவந்த அரசியல் கட்சிகளைக் கொண்ட ஓர் அமைப்புக்குத் தலைமை தாங்கி வந்ததுடன், பல இலட்சக்கணக்கான மக்களின் வாழ்க்கையின் மீது ஏதோ ஒருவகையிலான தாக்கத்தை எடுத்துவரக்கூடிய ஆற்றலைத் தன்னகத்தே கொண்டதாகவும் இருந்தது.

பாஸிஸத்துக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க வீரம் செறிந்த போராட்டத்தின்போது, சோவியத் மக்கள், சோவியத்தின் பெருமையை மீட்டெடுத்து மீளவும் ஸ்தாபித்தனர். இந்த வெற்றியை அடுத்து, சோவியத் யூனியனின் அரச அதிகாரம் அதன் உச்சக்கட்டத்தை எட்டியது. ஒரு தொகுதி நாடுகளுக்கு அது தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுவந்தபோதிலும், சோவியத் சோஷலிஸ இயக்கத்தை மீட்டெடுக்கும் பணியிலும், ஆழமாக வேரூன்றிச் செய்யும் பணியிலும் அது நிறன் அற்றுது என்பதனை பின்னர் நிரூபித்துக் காட்டியது. ஆதிக்கக் கலாச்சாரத்திலிருந்து தீவிரமான முறையில் வேறுபட்டதாக இருக்கக்கூடிய புதிய கலாச்சாரமொன்றை கட்டியெழுப்புவதிலும் அது தோல்வி கண்டது. இந்த அடிப்படை குறைபாடு (அதாவது,

பல்வேறு இனக்குழுக்களைக் கொண்ட சோவியத் யூனியனுக்கு சக்திவாய்ந்த அத்திவாரமொன்றை அளிப்பதற்கு தவறிய இந்தக் குறைபாடு). சோவியத் யூனியனின் செல்லாக்கின் கீழிருந்த ஏனைய நாடுகளுக்கும் பரவியதுடன், அது, இந்த நாடுகள் சோஷலிஸ சமூகங்களைக் கொண்ட சமுதாய அமைப்பொன்றை நோக்கி முன்னேறிச் செல்வதனையும் தடுத்து நிறுத்தியது. சோவியத் நாடு உலகம் தழுவிய ரீதியில் ஒரு பங்கினை வகித்துவந்தபோதிலும், உலகின் ஏனைய பகுதிகளில் வாழ்ந்து வந்த ஒடுக்கப்பட்ட சமுதாயங்களுக்கான கவர்ச்சி மையமொன்றாக அதனால் உருவாக முடியாது போய்விட்டது. மூன்று வருடத்துக்கும் குறைந்த ஒரு காலப் பிரிவுக்குள் அனைத்துமே முடிவுக்கு வந்து விட்டன. திடீர் அழிவு, தலைவர்களும் சித்தாந்த வாதிகளும், அதிகாரிகளும் அதுவரையில் தாம் பெரிதும் மதித்துப் போற்றிவந்த இலட்சியங்களை மானக் கேடான ஒரு விதத்தில் ஒரே அடியாகக் கைவிட்டுவிட்ட விதம், எதிர்ப்போ அல்லது வேறு எந்த வகையான எதிர் கொள்ளல்களோ இல்லாமல் ஒரே அடியாக முடிவு வந்தவிதம், புதிய அரசியல் மற்றும் பொருளாதார நிர்வாகத்தில் முன்னைய அமைப்பைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் பேரளவில் பங்கேற்றமை, முதலாளித்துவத்தை மீள ஸ்தாபித்துக் கொள்வதில் அவர்கள் காட்டிய ஆர்வம் ஆகிய அனைத்துமே சோஷலிஸ பகுப்பாய்வுகளை மிகவும் கடினமானவையாக ஆக்கிவிடுகின்றன. இருந்தபோதிலும், இந்த நிகழ்வுப்போக்கினை சரியாக உணர்ந்து, மதிப்பீடு செய்ய வேண்டிய தேவை உள்ளது. இன்றைய உலகில் பரவலாக நிலவிவரும் எதேச்சாதிகார முறையிலான பொதுசன அபிப்பிராய உருவாக்கல் போக்கிலிருந்து முற்றிலும் விடுபட்டு இந்த மதிப்பீட்டினை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இலத்தீன் அமெரிக்காவிலிருந்து இந்தப் பொருள் விளக்கங்களை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய தேவையை நான் இங்கு கோட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

சோவியத் யூனியனிலும் கிழக்கே ரோப்பிய அணியைச் சேர்ந்த நாடுகளிலும் கடந்த தசாப்தங்களின்போது நிலவிவந்த புரட்சிக்குப் பிற்பட்ட அதிகாரம், உற்பத்திச் சக்திகளைக்

கொண்ட சோஷலிஸமொன்றை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு முயன்றது. உலக முதலாளித்துவ உற்பத்திச் சக்திகளின் அபிவிருத்தியினால் அது தோற்கடிக்கப் பட்டுவிட்டது. அரசு மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ் மற்றும் லெனின் ஆகியோரின் கருத்துக்களின்படி சோஷலிஸ புரட்சியின் கருவியொன்றாக இயங்கிவரவில்லை. மாறாக, இந்த சர்வ வல்லமை பொருந்திய அரசு, நடைமுறையில், தொடர்ச்சியாக சீரழிவுக்குட்பட்டுக்கொண்டு வந்ததுடன், சமூகத்தை மூச்சுத் திணறவைத்து, குறிப்பிட்ட ஒரு குழுவினரின் அதிகாரத்தை நிரந்தரமாக ஸ்தாபித்து, சலுகைகளை அவர்களுக்கிடையே பகிர்ந்தளித்தது. அரசும் சமூகமும் படிப்படியாக, தீவிரமாக பிளவுபட்டுக்கொண்டு வந்தன. இந்தப் பயணத்தின்காரை, ஒரு கட்டத்தில், தவிர்க்க முடியாத நிலையில் இந்த அமைப்பு அஸ்தமித்தது. ஐக்கிய அமெரிக்காவுடனான பூகோள-அரசியல் எதிர்கொள்ளல் நிலை மிகத் தெளிவாகவே தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்று வந்தது. எனினும், அதன் துரித சீரழிவு, அதன் இறுதி நெருக்கடியை முன்னுணர்ந்து கூறிய துர்ச்சகனமொன்றாக இருந்தது.

இந்த அமைப்பு முறையின் வீழ்ச்சி, மக்கள் புரட்சிகளுக்கடாக இடம்பெறவில்லை. தடங்கல்கள் நீக்கப்பட்ட பொழுது, இந்த ஒழுங்குமுறை தொடர்பான மக்களின் எதிர்வினைவு தானாகவே உருவாகிப் பல்கிப்பெருகியது. குறிப்பிட்ட சில இயக்கங்களிலும் குறிப்பிட்ட சில நிறுவனங்களிலும் மக்கள் பங்கேற்புடன் கூடிய புத்தாக்கங்களுக்குச் சாதகமான வளமார்ந்த ஒரு ஆற்றல் காணப்பட்டது. எனினும், பாரிய குழப்ப நிலைமைகள், இனக்குழு மற்றும் தேசியவாத மோதல்கள், அரசியல் மீதான குறைந்த அளவு ஆர்வம், உள்ளூர் தன்மை வாய்ந்த அபிலாஷைகள் என்பனவே பொதுவான அணுகுமுறைகளாக பெருமளவுக்கு உருவாகின: சித்தாந்த ரீதியான மற்றும் அறநெறி சார்ந்த கூறுகள் கைவிடப்பட்டமை, கம்யூனிஸ கற்பனா உலகம், உலக முதலாளித்துவத்துக்கெதிரான ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் தோழமை உணர்வுடனான போராட்டம், தோழமை, மார்க்ஸியக் கோட்பாடு என்பவற்றின் பிணைப்புக்கள் மேலிதிற்கும் அடிப்படையிலான புதிய சமூகங்களின் உருவாக்கம்

என்பவற்றைக் கொண்ட உலக வரலாற்றின் மாபெரும் சமூக நிகழ்ச்சித்திட்டத்துக்கு எந்தப் பெரும்பான்மை மக்களின் ஆதரவு தமக்கு இருந்துவருவதாக அந்த அரசு கூறிவந்ததோ அந்தப் பெரும்பான்மையினரின் முன்முயற்சிகள் வீரியமிழக்கச் செய்யப்பட்டமை என்பன இந்த வீழ்ச்சிக்கான காரணங்களாக இருந்தன.

எத்தனையோ பல எதிர்பாராத வெற்றிகளினால் திக்குமுக்காடிப்போயிருக்கும் ஏகாதிபத்தியவாதம், இப்பொழுது, சாத்தியமான ஆக்கூடிய அணுகுலத்தினையும் பெற்றுக் கொண்டுள்ளது. அனைத்துக்கும் மேலாக, நவதாராளவாத சித்தாந்தம் வெற்றி கண்டுள்ளது என்ற பரவலான நம்பிக்கையை அது எடுத்துவந்துள்ளது. மேலும், மார்க்ஸிஸம் செல்லாக் காசாகிவிட்ட தென்றும், அதன் கருத்துக்களும் முடிவுகளும் இப்பொழுது நமது அக்கறைக்குரியவையாக இருக்கவில்லை என்றும் அது எடுத்துக்கூறுகிறது. பரந்த நோக்கில், அனைத்து விதமான புரட்சிகர சிந்தனைகளுக்கும் இதே கதியே நேர்ந்துள்ளது என்றும் கருதப்படுகிறது. மெய்யான சோஷலிஸத்தின் கருத்துக்களும் இலட்சியங்களும் கூட புறமொதுக்கப்பட்டுள்ளன.

யதார்த்தத்தில், இலத்தீன் அமெரிக்காவில் ஒரு புதிய வரலாற்றுக் காலகட்டம் ஆரம்பமாகியுள்ளது. மக்களின் அபிலாஷைகளுடன் சமரசம் செய்துகொண்டதாக இருக்கும் ஒரு சிந்தனைமுறை, முதலாளித்துவத்தின் சித்தாந்த மற்றும் கலாச்சார மேலாதிக்கத்திலிருந்து பிரிந்து கதந்திர மானதாகச் செயற்படக்கூடிய ஆற்றலை தன்னகத்தே கொண்டிருக்க வேண்டியுள்ளதுடன், மேலும், அது தாக்கமான முறையிலும் திறமையுடனும் செயற்பட வேண்டுமாயின், முதலாளித்துவ சித்தாந்தத்தையும் கலாச்சாரத்தையும் எதிர்க்க வேண்டியுமுள்ளது. ஜனரஞ்சகமான சமூக மற்றும் அரசியல் அமைப்புக்களும், அத்தகைய அமைப்புக்களை நெறிப்படுத்த விரும்புபவர்களும் இதனையே செய்ய வேண்டியுள்ளது. ஆரம்பமாகும் இந்த புதிய நிகழ்வுப்போக்கில் சோஷலிஸ கருதுகோள், இடையறாது வளர்ந்துவரும் ஒரு பங்கினை வகிக்கும். சோஷலிஸ வாழ்க்கையின் திரண்ட அனுபவச் செல்வத்தினை மீட்டெடுப்பதற்கும், சோஷலிஸ உணர்வுகளையும் கோட்பாடுகளையும் அகிலம் தழுவிய அதன் பாரம்

பரியத்தையும் மீட்டெடுப்பதற்கும் உசிதமான முறையில் இந்தக் கொள்கைகள் வகுக்கப்பட வேண்டியுள்ளன.

இந்த அனைத்து நோக்கங்களுக்காகவும், சேகுவேராவின் நடவடிக்கை, சிந்தனை, பிதூராஜிதம் ஆகிய அனைத்துமே தொடர்ந்தும் செல்லுபடியாகக் கூடியவையாகவும், உபயோககரமானவையாகவும் இருந்துவரும். கிழக்கேரோப்பிய சோஷலிஸம் குறித்த அவரது விமர்சனம், அதன் ஆட்சி மையத்தை நோக்கி ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டது. சோஷலிஸ நிலைமாற்றம் குறித்த ஒரு சிந்தனைத் தொகுதியை அவர் முன்வைக்கிறார்.

மார்க்ஸின் மார்க்ஸிஸத்தை அகிலம் தழுவிவதொன்றாக உருவாக்குவதிலும், இலத்தீன் அமெரிக்க சோஷலிஸ புரட்சியிலும் முக்கியமான செயல்வீரராக அவர் இருந்தார். அவர், பின்பற்றுபவராக இருக்கவில்லை; தானே சிருஷ்டிப்பவராக இருந்தார். அறிவுசார் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்த ஒரு விமர்சகராக சேகுவேரா இருக்கவில்லை; மாறாக, சோஷலிஸ நிர்மாணத்தின் நடைமுறைவாதியாக அவர் வாழ்ந்தார். சோவியத் சோஷலிஸத்தின் மீது அவர் பகைமை பாராட்டவில்லை. மேலும், கிழக்கேரோப்பிய உலகுடன் அவற்றின் கௌரவத்தை நிலைநாட்டிக்கொள்ளும் வகையிலான பரவலான உறவுகளை பேணி வருவதற்கும் அவர் ஆதரவளித்தார். சேகுவேராவின் இந்த மூன்று குணம் சங்கனும் கிழக்கேரோப்பிய சோஷலிஸம் குறித்த அவருடைய விமர்சனத்துக்கு அதிக வலுவினை அளிப்பனவாக உள்ளன. மேலும், சோஷலிஸ அபிவிருத்திகளைக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இந்த நிலைப்பாடுகள் கவர்ச்சிகரமானவையாகவும் இருந்து வருகின்றன. அவர்கள் அதேவேளையில், சேகுவேராவின் விமர்சனத்துக்கு மிக மோசமான கண்டனங்களை முன்வைத்ததுடன் அவரை மிகவும் அபாயகரமான, தள்ளிவைக்கப்பட வேண்டிய மனிதராகவும் நோக்கி, அவர்மீது பல்வேறு தாக்குதல்களையும் தொடுத்தார்கள்.

கமார் 30 வருடங்களுக்கு முன்னர் முன்வைக்கப்பட்ட சேகுவேராவின் விமர்சனத்தின் ஆழமும் வளமும், அவற்றை ஒருவர், சமீபத்திய நிகழ்வுகளின் பின்புலத்தில் நின்று நோக்கும்

பொழுது பாராட்டத்தக்கவையாக இருந்து வருவதைக் காணமுடிகிறது. அவர் சொன்னதற்கேற்ப, கிழக்கேரோப்பிய வில் நடைமுறை நிரூபணம் எழுச்சிகண்டது. சந்தை சோஷலிஸத்தைக் கொண்ட அரசாங்கங்களில், அத்தகைய அரசாங்கங்கள் ஊக்குவிக்கும் சமூகங்கள் சோஷலிஸ நிலைமாற்றத்தை கொண்டதாக இருப்பதில்லை என்றும், நிரந்தரமான நடுத்தர கட்டமொன்றில் அவை இறுகிப்போய் விடுகின்றன என்றும் அவர் கூறியிருந்தார். அரசியலிலும் பொருளாதாரத்திலும் பங்கேற்பதில் பெரும்பான்மையான மக்கள் புறமொதுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும், சிவில் சமூகங்களின் குரல்வளை நகக்கப்படுகின்றது என்றும் அவர் கூறினார்.

இந்த விமர்சனம், மார்க்ஸிசம் மற்றும் சோஷலிஸம் என்பவற்றின் சில கருதுகோள்களின் விளைவாகவே தோன்றியது என்பதனையே இங்கு நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். உலகின் புரட்சிகர மற்றும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு சக்திகளிலிருந்து ஆற்றலைப் பெற்று, சோஷலிஸத்துக்காகவும், கம்யூனிஸத்துக்காகவும் போராட்டமொன்றை முன்னெடுத்துச் செல்வதை இந்த நடைமுறைத்தத்துவம் தனது கருதுகோளாகக் கொண்டுள்ளது. இந்தக் கருதுகோள், மிக நெருக்கமான, மிகச் சிக்கலான ஒரு முறையில், அரசியல், அறவியல், பொருளாதாரம், கல்வி என்பவற்றை ஒன்றாக இணைக்கின்றது. அத்துடன், மக்களுக்கு சேவை செய்யும்பொருட்டு, பலாத்காரத்தையும் அதிகாரத்தையும் அது ஒன்றிணைக்கின்றது. சமூகப் போராட்டத்துடன் சேர்ந்து, தனிநபர்களின் திருப்தியையும், சுயசாதனைகளையும் அது எடுத்து வருகின்றது.

சேகுவேராவின் சிந்தனை ஓர் அலையின் முகட்டின் மீது இருப்பதுபோல் தோன்றுகிறது. 1960 களின் போது, 1940 கள் மற்றும் 1950 கள் என்பவற்றின் உலகிலிருந்து தோன்றிவந்த பாரிய முரண்பாடு ஒன்று தலையெடுத்தது. அப்பொழுது, புதிதாக மூன்றாவது மண்டலம் என்று அறியப்பட்டிருந்த உலகம் அதன் சர்வதேச பங்குகளை ஒருக்கிணைப்பதற்கான வழிமுறைகளை முழுமூல்கடன் வகுத்துக் கொண்டிருந்தது. ஆசியாவிலும் ஆபிரிக்காவிலும், இலத்

தீன் அமெரிக்காவிலும் அமைந்திருந்த பல நாடுகளில் ஏற்பட்ட புரட்சிகள் காரணமாகவும், அவை உருவாக்கிய புரட்சிகர சூழ்நிலைகள் காரணமாகவும் முதலாளித்துவத்தின் அகிலம் பரவிய தன்மை ஓரளவுக்கு சமனற்றதொன்றாக ஆகியது. கிழக்கு குறித்த சித்திரம் ஆர்த் தெழும் வியட்நாமின் பிரதிபிம்பங்களாகவே இருந்தது. முதலாளித்துவத்தின் முக்கியமான மையங்களில் எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சிகள் தோன்றின. இந்த எதிர்ப்பு இயக்கங்கள், சில சந்தர்ப்பங்களில், இதுவரையில், அசைக்கமுடியாதது என்று கருதப்பட்டு வந்த ஒழுங்கு ஒன்றுக்கு அறைகூடல் விடுப்பனவாக இருந்தன. டல்லாசில் பெருகிவந்த குற்றச்செயல்கள், சிவில் உரிமைகளுக்கான போராட்டம், கியூபாவிலும் இலத்தீன் அமெரிக்காவிலும் இடம்பெற்ற புரட்சி, கறுப்பின மக்களின் புரட்சிகள், வியட்நாம் போர் தொடர்பாகக் காட்டப்பட்ட எதிர்ப்பு, வாட்டர்கேட் ஊழல் போன்ற நிகழ்வுகளினால் ஐக்கிய அமெரிக்கா ஆட்டம் கண்டிருந்தது. கருத்துக்களும், சித்தாந்த ஆதரவுகளும், சமூக அவலங்கள் குறித்த நாளாந்த குற்றச்சாட்டுகளும், மூன்றாவது மண்டல நாடுகளில் இடம்பெற்ற இரத்தப் பெருக்கும் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த இலட்சக்கணக்கான மக்களின் கவனத்தை கவர்ந்து கொண்டிருந்தன. ஏகாதிபத்தியவாத அமைப்பும் அதன் வாழ்க்கைமுறையும் பேரளவிலான சட்டபூர்வமற்ற ஒரு தன்மையை எதிர்கொண்டன.

ஆனால், இது முதலாளித்துவ உலகத்துக்கு மட்டும் பொருத்தக்கூடிய ஒரு காட்சி உண்மையாக இருக்கவில்லை. சோஷலிஸத்தின் பெயரால் உருவாக்கப்பட்டிருந்த உலகமும் இதே காலப்பிரிவில் பல சவால்களையும், நெருக்கடிகளையும் சந்தித்தது. "வலதுசாரிக்கு எதிரான இடதுசாரி இயக்கம்," அதன் பெருமிதத்துடன், வெகுமதிகளையும் தண்டனைகளையும் பகிர்ந்தளிக்கும் ஓர் அமைப்பாகவும் முதன்மைச் சித்தாந்தம் ஒன்று என்றவகையில் ஒரு நெருக்கடியைச் சந்தித்துக் கொண்டிருந்தது. பொது மக்களினதும் புதிய புரட்சிவாதிகளினதும் கண்களுக்கு முன்னாலேயே அந்த உலகம் வங்குரோத்து நிலையை அடைந்தது. சீனாவில் இடம்பெற்ற மாவோ சேதுங்கின் கலாச்சாரப் புரட்சி பல

நாடுகளைக் கவர்ந்ததுடன், பல்வேறு நாடுகள், அவற்றின் தேவைகளுக்கும் குறைபாடுகளுக்கும் ஏற்றவிதத்தில் அதனை வரவேற்றன. மூன்றாவது மண்டல நாடுகளில் கணக்குவிக்கப்பட்ட சோஷலிஸத்துக்கு, அவற்றின் குறைபாடுகள், தவறுகள் மற்றும் கடுமையான தேசிய வாதம் என்பன பாரிய அடிக்களாக இருந்தன. பல்வேறு புதுக்குரல்களும் மார்க்ஸுக்கும், புரட்சிகர மார்க்ஸிய பாரம்பரியத்துக்கும் சரிமைகோரிக் கொண்டிருந்தன. இவை கோட்பாட்டினையும், வரலாற்று அனுபவங்களையும் கலந்துரையாடலுக்கு எடுத்தன. கம்யூனிஸ கற்பனாவாத உலகத்தினை, செயல்களுக்கடாகச் சென்றடைவதற்கான தேவை ஒரு புதிய உத்வேகத்துடனும் முனைப்புடனும் உணரப்பட்டது.

புரட்சிகர கியூபா இந்த அனைத்துச் சவால்களினதும் முன்னோடியாக இருந்தது. இடம் மற்றும் காலம் என்பன குறித்து நம்பப்பட்டுவந்த பரிமாணங்களுக்கு முற்றிலும் மாறாக, எந்த வகையிலுமே உகந்தது என்று கருதப்பட்டிருக்காத ஓர் இடத்திலும் ஒரு கணத்திலும் கியூபாவின் புரட்சி வெற்றி கண்டு, நீடித்து நிலைத்தது. அது, 'மனித அவாவின் ஓர் அற்புதம்' என்று நோக்கப்பட்டது. அதன் சோஷலிஸம், சர்வதேச கம்யூனிஸ இயக்கம் நிலவிவந்த பிராந்தியத்துக்கு வெளியே எழுச்சி கண்டதுடன், அதன் ஆர்வாளர்களின் இளமைத்துடிப்பு, அதன் மொழியின் புதுமை, அதன் வழிமுறைகளின் தீவிரவாதம், அது பெற்றுவந்த அளவற்ற ஜனரஞ்சகம், ஏகாதிபத்தியவாதத்தை அது எதிர்த்து நின்றவிதம், அது முன்வைத்த சர்வதேச அழைப்பு ஆகிய அனைத்துமே அதனை ஒரு தனித்துவமான புரட்சியாக உருவாக்கி இருந்தன. அந்தப் புரட்சி முன்வைத்த அறைகூவல் எவ்வளவு சக்திவாய்ந்ததாக இருந்ததென்றால், 1962 அக்டோபர் கியூபா ஏவுகணை நெருக்கடியின்போது, வல்லரசுகளுக்கிடையே அணு ஆயுதப்போர் ஒன்றினை எடுத்துவரக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை அது தோற்றுவித்திருந்தது.

கியூபா, இலத்தீன் அமெரிக்காவுக்கும் மூன்றாவது மண்டலத்தைச் சேர்ந்த நாடுகளுக்கான புரட்சிகர அழைப்பொன்றாக இருந்தது. இலத்தீன் அமெரிக்கா, மூன்றாவது மண்டல உலகின் அதிக

அளவுக்கு வளர்ச்சி கண்ட கண்டமாகவும், அதிக அளவுக்கு முரண்பாடுகளைக் கொண்ட கண்டமாகவும் இருந்து வந்தது. அப்பொழுது, இலத்தீன் அமெரிக்காவில் ஒரு வரலாற்றுக் கட்டம் முடிவுக்கு வந்து கொண்டிருந்ததுடன், பொருளாதார உறவுகள், அரசு, சிவில் சமூகம் மற்றும் சித்தாந்தங்கள் என்பவற்றில் முதலாளித்துவமும் முதலாளித்துவ மேலாதிக்கமும் ஒரு நிலைமாற்றத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்த மற்றொரு கட்டம் ஆரம்பமாகிக் கொண்டிருந்தது. இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் மேலாதிக்கம் செலுத்திவந்த சமூக வர்க்கங்கள், தமது மேலாதிக்கத்தை தொடர்ந்தும் நிலைநிறுத்திக்கொள்ளும் பொருட்டு, நத்திரமான முறையில் செயற்பட்டுவந்ததுடன், உலக அபிவிருத்தியினால் தூண்டப்பட்ட தவிர்க்க முடியாத மாற்றங்களுடன் அணுகுலமான விதத்தில் அணுகித்துச்செல்ல அவை முயன்றன. இந்த நிகழ்வுப்போக்கில், இந்நாடுகள் மீது ஐக்கிய அமெரிக்காவின் கட்டுப்பாடு அதிகரித்துக்கொண்டுவந்தது. இத்தகைய சமூக வர்க்கங்கள், இந்த வகையில், ஏகாதிபத்தியவாதத்துடன் இணங்காணப்பட்டதுடன், அடக்கு முறைகளை எகூடிய மாதிரிகளின் வழி முறைகளின் மூலம் தமது கரண்டலினை யும் கட்டுப்பாட்டினையும் பேணி வந்தன. மேலும், எதிர்ப்பு இயக்கங்கள் மற்றும் கிளர்ச்சி அமைப்புகள், விடுதலைப் புரட்சிகள் என்பவற்றை, ஒன்றில், இந்த வர்க்கங்கள் தவிர்ந்துக் கொண்டன; அல்லது நேரெதிர் கொண்டன.

பாரிய சீர்திருத்தவாத முயற்சிகளுக்கு மத்தியிலும் அடக்குமுறை தொடர்ந்தும் நிலைத்துவந்தது. எதிர்ப்பு இயக்கங்கள், பெருமளவுக்கு நியாயமான காரணங்களைக் கொண்டிருந்ததுடன், புரட்சி, காலத்தின் தேவை என்றும் உணரப்பட்டிருந்தது. இந்தப் புதிய புரட்சி, பல தீவிரமான குறிக்கோள்களை முன்வைத்தது. முதலாளித்துவத்துக்கெதிரான தேசிய விடுதலை, அதன் முதன்மை வர்க்கங்களுக்கு எதிரான கிளர்ச்சி என்பன பெரும்பாலான மக்கள் ஏகாதிபத்தியவாதத்தையும் சீர்திருத்தவாதத்தையும் கண்டித்து ஒதுக்குவதற்கு வழிகோலியது. கியூபாவின் புரட்சி மகிழ்ச்சிகரமான ஒரு உடனிகழ்வாக இருந்ததுடன், அதன் புரட்சிச் சூழல் முடி இலத்தீன் அமெரிக்கக் கண்டத்தை யுமே தழ்ந்து

கொண்டது. இவை இரண்டும் ஒன்றி லொன்று செல்வாக்குச் செலுத்தி பரம்பரம் உரமூட்டிக் கொண்டன.

இந்தப் புரட்சி, உலகுக்கான இலத்தீன் அமெரிக்காவின் அறிமுக அட்டையாக இருந்தது. இந்த இலத்தீன் அமெரிக்க அறைகூவல்களின் சேர்க்கையினை சேருவேரா உருவகப்படுத்திக் காட்டினார். எனவே, அவருடைய நியாகத்தை உடனடுத்து அவர் கடவுள் நிலையில் வைத்து பூஜிக்கப்பட்டமை விதிவிலக்கானதாக இருந்ததுடன், குறுகிய காலத்தைக்கொண்டதாகவும் இருந்தது. ஆகவே, 1960 களில் எழுச்சி கண்ட அவை உடையத்தொடங்கிய பொழுது, அனைத்துச் சக்திகளும் ஒரே நேரத்தில் சேருவேராவை மறக்கத் தொடங்கின. ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஒழுங்கு வரிசை மீண்டும் ஒருமுறை நிலவிவந்ததுடன், சில சந்தர்ப்பங்களில், அது, மாற்றியமைக்க முடியாத மாற்றங்களையும், வளர்ச்சிகளையும் அங்கீகரித்தது; வேறு சில சந்தர்ப்பங்களில், இந்த மாற்றத்தின் முகவர்களையும் அணுதாபிகளையும் அழித்து ஒழித்து வந்துள்ளது. அதனையடுத்து, மிதவாதம் குறித்த, மேலாதிக்கத்தை சட்டபூர்வமாக்கும் முயற்சியின் ஒரு பாகமாக ஒரு புதிய செய்தி முன்வைக்கப்பட்டது. சேருவேராவின் முன்மாதிரியும் சிந்தனையும் இந்த சக்திக்கு ஏற்புடையதாக இருக்கவில்லை.

சோவியத் யூனியனும் அதன் முகாமைச் சேர்ந்த ஏனைய நாடுகளும், அந்த அமைப்புக்குள் நிலவிவந்த சர்வதேச பொருளாதார உறவுகளை நிர்ணயம் செய்யும் நாடுகளாக இருந்து வந்தன. கியூபா போன்ற ஒரு சிறிய நாடு தனது பொருளாதார கட்டமைப்பு தொடர்பாக வெளிநாட்டுப் பிணைப்புக்களிலேயே பெருமளவுக்கு தங்கியிருக்க வேண்டியிருந்தது. கிழக்கு ஐரோப்பாவுடனான பொருளாதாரப் பிணைப்புக்கள் படிப்படியாக சீர்குலைந்துகொண்டு வந்தன. மறுபுறத்தில், படிப்படியான சீர்குலைவுக்குப் பதிலாக, கிழக்கேரோப்பாவுடனான தொடர்புகள் இரண்டு வருடத்துக்கும் குறைவான காலப்பிரிவுக்குள் ஒரேயடியாக வீழ்ச்சி கண்டன. கியூபாவின் வெளிநாட்டு வர்த்தகம் 1989 டிசம்பருக்கும் 1991 டிசம்பருக்கும் இடையில் அதன் மொத்தப் பெறுமதியில் அரைவாசியளவுக்கும் குறைவாக வீழ்ச்சியடைந்தது. குடித்

தொகையினருக்கான உணவு வழங்கலும், பொருளாதாரத்தின் அடிப்படை செயற்பாடும் மிகவும் இக்கட்டான ஒரு நிலைமையைச் சந்தித்துக் கொண்டிருந்தன. கியூபா, பல நீண்டகால ஒப்பந்தங்கள் மூலம் அதன் பொருளாதாரக் கட்டமைப்புக்கு ஆதரவளித்து வந்துள்ளது என்பதனை நோக்கும்பொழுது, இப்பொழுது நிலைமை மிகவும் மோசமானதாக மாறியிருப்பதனைக் கண்டு கொள்ள முடியும். எரிபொருள், உணவுப் பொருட்கள், மூலப்பொருட்கள் போன்ற அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்கான நிதி ஏற்பாடுகள் வீழ்ச்சியடைந்திருந்தன. எமது முதன்மை உற்பத்திப் பொருட்களுக்கான சந்தைகள் சீர்குலைந்து போயுள்ளன. விலைகள் மற்றும் கொடுப்பனவுகள் என்பவற்றைக் கொண்ட அமைப்புமுறை அநேகமாக எந்தும்பித்துப் போயுள்ளது. பல்வேறு விதங்களில், தேசியபாதுகாப்பு கடுமையான அச்சுறுத்தல்களை எதிர்நோக்கி வருவதுடன், கியூபா தேசத்தின் வரலாற்று ரீதியான எதிரி நாடு, திடீரென தனது நடவடிக்கைகளை அதிகரித்துக் கொண்டுள்ளது.

இன்றைய கியூபாவின் முக்கிய பிரச்சினைகளையும் வாய்ப்புக்களையும் இங்கு என்னால் பகுப்பாய்வு செய்யமுடியாது. கியூபாவின் சோஷலிஸம் மூன்று முனைகளிலான ஓர் அச்சுறுத்தலை எதிர்நோக்கி வருகின்றது என்று மட்டும் என்னால் கூறமுடியும். அதன் குடிமக்கள் கண்ணியமான ஒரு மட்டத்தில் தொடர்ந்தும் வாழ்க்கை நடத்துவது, அதன் தேசிய இறைமை மற்றும் சோஷலிஸ ஆட்சி என்பன மிக மோசமான ஒரு திருப்பம் தோன்றுவதற்கு முன்னர் உயிர் பிழைத்து வாழ்வது, அதன் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பின் உயிர்வாழும் திறன், இப்பொழுது இடம்பெற்று வரும் பொருளாதார அமைப்பின் நிலைமாற்றங்களிலிருந்து உருவாக்கக்கூடிய அமைப்பு முறையின் இயல்பு என்பனவே இந்த மூன்று அச்சுறுத்தல்களுக்குமாகும்.

கிழக்கேரோப்பிய முறையின் வீழ்ச்சி கியூபாவுக்கும் கிழக்கேரோப்பாவுக்கும் இடையில் நிலவியதும் பேரளவிலான வேறுபாட்டை மிகத்தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியது. கியூபாவின் ஆட்சி நிரந்தரமாக நிலைத்து வந்தமைக்கு அது கொண்டுள்ள வெகுசன கவர்ச்சியும், எதிர்ப்புக்களை சமாளிக்கும் அதன்

ஆற்றலும், அதற்கே உரிய தனித்துவ முடிகாரணங்களாக உள்ளன. கியூபா தொடர்ந்தும் ஒரு சோஷலிஸ நாடாக நிலைத்துவருகிறது. அதன் கலகக்காரத்தன்மை, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு விழுமியங்கள், புரட்சிகரக் கலாச்சாரம், அதன் மக்களின் வாழ்க்கைமுறை என்பன சோஷலிஸம் சாத்தியமானது என்பதற்கான இலத்தீன் அமெரிக்க நிரூபணத்தை வழங்குகின்றன. தோழமையுணர்வு, முழு அளவிலான விடுதலை என்பவற்றை அடிப்படையாகக்கொண்ட சுற்பனாவாத சமூகமொன்றை பொறுத்தவரையில், கியூபாவின் ஆட்சி பல குறைபாடுகளைக் கொண்டதாக இருந்து வருகிறது. எனினும், அதன் குறிக்கோள்களின் அபிலாஷை காரணமாகவும், அதன் சாதனைகள் காரணமாகவும் கியூபா பாரிய ஒரு சோஷலிஸ அனுபவமாக இருந்து வருகின்றது.

சோஷலிஸம் இப்பொழுது சுற்பனாவாத உலகை நோக்கி தனது கவனத்தைத் திருப்பியிருப்பதுடன், முன்னோக்கிச் செல்வதற்காக அதற்குள்ள புதிய சக்தியை தேடிக்கொண்டிருக்கின்றது. இலத்தீன் அமெரிக்கா, இந்த இயக்கத்துக்கான விதிவிலக்கான நிலைமைகளை அளிக்கின்றது.

அனைத்து முயற்சிகளிலும், கருத்துக்களிலும், உணர்வுகளிலும், நிறுவனங்களிலும், இன்றைய போராட்டங்களிலும் வருங்கால இயக்கங்களுக்கும் மாற்றங்களுக்குமான மூலக்கூறுகள் காணப்படுகின்றன. எனினும், 'தாண்ட முடியாதது' போல் தோன்றும் பாரிய சுவரொன்றினால் வருங்காலம் தடுக்கப்பட்டுள்ளது. மேலாதிக்கத்தின் வெளிப் பொறிமுறைகளினால் ஆதரவளிக்கப்பட்ட முதன்மை வர்க்கங்களின் மேலாதிக்கமே இந்தத் தடைச்சுவராக இருந்து வருகின்றது. என்னைப் பொறுத்தவரையில், இலத்தீன் அமெரிக்கா கொண்டுள்ள பாரிய அளவிலான ஊழியம் காரணமாக, மேலாதிக்க சக்திகளின் நடுமையத்தை உடைத்து விடக்கூடிய நடவடிக்கையையும், சிந்தனையையும் எடுத்துவரக்கூடிய ஆற்றலை அது கொண்டதாகவுள்ளது.

(14 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

2. பொருளாதார அபிவிருத்தியை எடுத்து வரும் முகவரகம் ஒன்று என்ற முறையில் அரசு வகித்துவரும் பங்கு.

3. ஜனநாயக நிகழ்வுப்போக்கின் அவசியம்: சமுதேய ஹண்ட்டிங்டன் போன்ற சிலர், எதேச்சாதிகாரத்தின் உதவியுடன் மட்டுமே அபிவிருத்தியை எட்ட முடியும் என்று வலியுறுத்தி வருகின்றனர், ஆனால், புதிதாக தொழில் வளர்ச்சிகண்ட ஆசிய நாடுகளிலும் கிழக்கு ஐரோப்பாவிலும் தொழிலாளர்களிடையேயும் ஏனைய சமூக வகுப்பினரிடையேயும், தாம் அந்நியப்பட்டுப் போயுள்ளதாக ஓர் உணர்வு தோன்றியுள்ளதாகவும், துரிதமான வளர்ச்சியுள்ளதிரம் தம்மைக் கீழே தள்ளிவிட்டு தொடர்ந்து சென்றுகொண்டிருப்பது போல் அவர்கள் உணர்வதாகவும் இந்நூலாசிரியர்கள் கூறுகிறார்கள். அதே போல, இந்த இரு பிராந்தியங்களிலும் சுற்றுச்சூழல் மீது ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள அழிவுகள், ஓரளவுக்கு எதேச்சாதிகார அபிவிருத்தி முறையின் விளைவாகவே தோன்றியுள்ளன. பல்வேறு கொள்கை வழிமுறைகளினதும், சுற்றுச்சூழல் தாக்கங்கள் தொடர்பான அடிப்படை எதிரொலிகளை முன்வைப்பதற்கு இங்கு வாய்ப்புக்கள் இருக்கவில்லை.

4. அபிவிருத்தி குறித்த வரைவிலக்கணம்: இந்த நான்காவது பரிமாணமாக உள்ளது. உண்மையிலேயே அபிவிருத்தி என்பதனை வெறும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு மட்டும் வரையறுத்துவிட முடியாது. அது, வறுமைக்கு எதிரான போரினை ஒருங்கிணைக்கின்றது என்று கூறுவது மட்டும் போதியதாக இல்லை. உலகவங்கியும் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியும் இதனையே கூறிவருகின்றன. பொருட்கள் மற்றும் பண்பாட்டு வாய்ப்புக்கள் என்பவற்றின் சிறந்த பரிசீலனை தொடர்பான அக்கறை, தனிநபர்களை மேம்படுத்துதல் என்பன அபிவிருத்தியின் உள்ளார்ந்த கூறுகளாக இருந்து வருகின்றன. இவற்றைக் கவனத்திலெடுக்கும்பொழுது, அதன் விளைவாக, முதலாளித்துவ அபிவிருத்தியினை உடனடித்துவரும் போலி நவீனத்துவத்தை விமர்சிக்கவேண்டி ஏற்படும்.

எனவே, ஆசியாவின் புதிதாக தொழில் வளர்ச்சி கண்ட நாடுகளின் மாதிரியினை, தென் மண்டலத்தின் நாடுகள் வெறுமனே ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இந்நாடுகள், இத்தகைய மாதிரியைக் கொண்ட அபிவிருத்திக்கு சமூக ரீதியாகவும், அரசியல் ரீதியாகவும் உயர்விலையொன்றைச் செலுத்த வேண்டியிருக்கும்.

அக்டோபர் புரட்சி நீடு வாழி !

நெல்ஸன் பிரி

(நெல்ஸன் பிரி 50 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக ஐக்கிய அமெரிக்காவில் புரட்சிவாதியாக செயற்பட்டு வருபவர். கம்யூனிஸ்டு தொழில் கட்சியின் ஸ்தாபக உறுப்பினர்களில் ஒருவர்)

நவம்பர் 7, 1992 மாபெரும் அக்டோபர் புரட்சியின் 75 வது நினைவு தினமாகும். உலகின் உழைக்கும் மக்கள், தம்மை சுரண்டிப் பிழைப்போருக்கெதிராக பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் மேற்கொண்டுவந்த போராட்டங்களின் மாபெரும் முயற்சி ஒன்றினையும், மாபெரும் சாதனைகளையும் இந்தப் புரட்சி துவக்கி வைத்தது. இந்தப் புரட்சியும் அதனையடுத்துவந்த சோஷலிஸம் கட்டியெழுப்பப்பட்ட தசாப்தங்களும் உலகின் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை உகப்பிவிட்டதுடன், அனைத்து மக்கள் பிரிவினருக்கும், தம்முடைய விடுதலை சாத்தியமானது என்ற செய்தியை என்றென்றைக்குமாக முன்வைத்தது.

சோஷலிஸம் கட்டியெழுப்பப்பட்ட முதல் இருபது வருடங்களில், அது தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்காக இருபத்தியிரண்டு போர்களில் ஈடுபட வேண்டியிருந்தது; அத்துடன், மூர்க்கம் மிகுந்த ஏகாதிபத்தியவாத மொன்று அதனைச் சுற்றிவளைத்து, அதற்குப் பல்வேறு இடையூறுகளையும் உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தது. இத்தகைய பகைமை மிகுந்த தழ்நிலையில் கட்டியெழுப்பப்பட்ட சோஷலிஸம், உண்மையிலேயே மனித வரலாற்றின் ஈடுஇணையற்ற ஒரு சாதனையாக உள்ளது. பாசிஸ இராணுவ அணிகளின் மிகக் கொடுமான தாக்குதல்களினால் இரண்டு கோடியே எழுபது இலட்சம் சோவியத் குடிமக்கள் கொல்லப்பட்டனர். பல இலட்சக்கணக்கானோர் படுகாயமுற்றனர். நகரங்களும் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு வசதிகளும் நிர்மூலம் செய்யப்பட்டன. சோவியத் யூனியனின் உயிர்வாழ்க்கையும், புனர்

நிர்மாணமும் சோஷலிஸத்தின் அறநெறி சார்ந்த மற்றும் பொருளாதார மேன்மை நிலையை நிரூபித்துக் காட்டின.

இந்த 75 வது நினைவு தினம் அனுஷ்டிக்கப்படும் இவ்வேளையில், முன்னைய சோவியத் யூனியனின் குடிமக்கள் தமது மிகப் பெரிய நெருக்கடியை சந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு காலத்தில் பெருமைமிக்கதாகவும், பேராற்றல் கொண்டதாகவும் மிளிர்ந்து கொண்டிருந்த உலக கம்யூனிஸ இயக்கம் இப்பொழுது சிதைவுற்றுப் போயுள்ளது. கம்யூனிஸத்தை நோக்கிய உலக வரலாற்றின் பயணத்தில் வெற்றிகளும் தோல்விகளும் ஓர் அங்கமாகவே இருந்து வருகின்றன.

இயங்கியல் கோட்பாடுகள், மார்க்ஸிஸ்டுகளை வழிநடாத்துகின்றன. இப்பொழுது, கைத்தொழில் யுகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்து, புதிய உற்பத்தி மாதிரியொன்றை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும் நவீன இலத்திரனியல் உற்பத்திச் சக்திகளின் முக்கியத்துவத்தை நாம் புரிந்துகொண்டுள்ளோம். முதலாளித்துவமோ அல்லது சோவியத் பாணியிலான சோஷலிஸமோ, இந்த பெருமாற்றங்களை எடுத்துவரும் அலையில் உயிர்வாழ முடியாது. விவசாயத் துறையிலிருந்து கைத்தொழில் துறையை நோக்கி சமூகப் புரட்சி ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்த காலத்தில், பாரிஸ் கம்யூன், பாட்டாளி வர்க்கத்தின் எழுச்சி குறித்த ஒரு புதிய யுகத்தை எடுத்து வந்தது. இப்பொழுது, அதிநவீன தொழில்நுட்பம், கைத்தொழில் யுகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்திருப்பதுடன், சமூக சோஷலிஸத்

தின் தோல்வியின் விளைவாக, அது புதிய சமூகப் புரட்சியொன்றை உருவாக்கி வருகிறது. வரலாற்று சகாப்தமொன்று முடிவுக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றது.

புரட்சி ஒழிக்கப்பட்டுவிடவில்லை; அது நிலைமாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்பொழுது, உலகபூர்வ வர்க்கமொன்றும், உலக பாட்டாளி வர்க்கமொன்றும் உலக உற்பத்தியும் உலகச் சந்தையும் களத்தில் இருந்து வருகின்றன. ஒவ்வொரு நாட்டிலும், உற்பத்திச் சாதனங்களில் ஏற்பட்டு வந்துள்ள புரட்சியினால் தீவிரமயப்படுத்தப்பட்டுள்ள பாட்டாளி வர்க்கப் போராளிகள், உலகளாவிய புதிய போராட்ட முன்னணியை, உலகப் புரட்சியை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இறுதிப் போராட்டம் கைக்கெட்டிய தாரத்துக்கு வந்து விட்டது.

எக்காளமிட்டுக் கொண்டிருக்கும் கோழைகளினால் தழும்புட்டு, தமது வெற்றிக் களிப்பினால் போதை தலைக்கேறியிருக்கும் துரோகிகளினால் எதிர்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் நாம், புரட்சியின் பதாகையை மீண்டு மொருமுறை ஏந்தி நிற்கிறோம். இந்தக் கணத்தின் அபாயத்தினையும் முக்கியத்துவத்தினையும் மிகத் தெளிவாக உணர்ந்து கொண்டவர்களாக, எமது அரசியல் வெளிக்கிராட்டின் அகழிகளுக்குள் நாம் பிரவேசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். தீவிரமான கம்யூனிஸ்டுகளாகிய நாம், எந்த விதத்திலும் மனம் தளர்ந்துவிடவில்லை; சோர்ந்து போய்விடவில்லை. அதற்கு மாறாக, மிக உறுதியான, சக்திவாய்ந்த இயக்க மொன்றுக்காக இப்பொழுது போராடி வருகிறோம். மாபெரும் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியை விரம் செறிந்த விதத்தில் கொண்டுவருவதிலும், அதன் சாகாவரம்பெற்ற தலைவர்களையும், மாபெரும் சாதனைகளையும் நினைவு கூர்வதிலும் உலகெங்கிலும் வாழும் போராளிகளுடன் நாமும் இணைந்து கொள்கிறோம்.

முன்னோக்கிச் செல்லுங்கள் தோழர்களே! சுதந்திரம் உங்களுக்கு காகக் காத்திருக்கிறது.

ஸார்டினிஸ்டாஸ் எதிர் வாஷிங்டன்

கட்டம் 2

அலஜன்டாரே பென்டானா

(முகாமை குறித்த சர்வதேச கற்கைகள் நிறுவனத்தின் பணிப்பாளர்)

ஐக்கிய அமெரிக்காவும் எப். எஸ். எல். என். (FSLN) இயக்கமும் கமரோ அரசாங்கத்துக்கு, வேறுபட்ட காரணங்களுக்காக, வேறுபட்ட அக்கறைகளை கவனத்திலெடுத்து தமது முழு ஆதரவு விலையும் அளித்து வருகின்றன. அரசியல் அக்கறைக்கு அப்பால், பொருளாதார அக்கறை நிலைகொண்டிருக்கும் என்பது வாஷிங்டனின் கருத்தாகும். அதாவது, புதிய அரசாங்கத்தின் நவதாராளவாத சடுபாடுகள், அதன் அமெரிக்க சார்பான நிலை, பொருளாதார உதவி பெறவேண்டிய தேவை என்பன அதனை எதிர்ப்புரட்சி வழி முறையொன்றினைப் பின்பற்றுவதற்கு நிர்ப்பந்திக்க முடியுமென்று வாஷிங்டன் கருதி வருகிறது. மேலும், இந்த வழி முறைகளின் இறுதிவிளைவாக, சார்டினிஸ்டாஸ்கள் வரலாற்றின் குப்பைத் தொட்டிக்குள் வீசப்பட்டுவிடுவார்கள் என்றும் அது கருதுகிறது.

அரசியல் மற்றும் சமூக அக்கறை பொருளாதார அக்கறைகளை மேலிய நிலையில் இருக்க முடியுமென்பது எப். எஸ். எல். என். இயக்கத்தின் கணிப்பாடும். சார்டினிஸ்டாஸ்கள் "அடிமட்டத்திலிருந்து ஆட்சிபுரிவார்கள்" என்று டனியல் ஓடேகா கூறியபோது, அரசு அதிகாரம் இழக்கப்பட்டமை புரட்சி தோல்வியடைந்துள்ளது என்பதனை குறிக்கவில்லை என்ற கெளிப்படையான கோட்பாட்டு ரீதியான நிலைப்பாடாகவே அது இருந்தது. மக்கள் சக்தியிலும் பார்க்க அதிகளவுக்கு அரசு அதிகாரத்தில் தங்கியிருக்கும் புரட்சிகள் புரட்சிகளே அல்ல என்பது மட்டும் இதற்கான காரணமல்ல. மிக மோசமான சர்வதேச பொருளாதார மற்றும் பூகோள-அரசியல் சூழ்நிலையொன்று தோன்றியிருக்கும் நிலையில், புரட்சிகர இயக்கமொன்று செய்யக் கூடிய மிகச்சிறந்த காரியம், குறைந்தது சிறந்த உலகளாவிய அதிகார சமநிலை ஒன்று. ஆட்சியிலிருக்கும் புரட்சி அரசாங்கமொன்று உயிர்வாழ்வதற்கு

இடமளிக்கும் வரையில், ஆட்சி செய்வதை தவிர்த்துக் கொள்வதாகும்.

பின்னர் இரு அடிகளை முன் எடுத்து வைக்கும் நோக்குடன், இப்பொழுது ஓரடி பின்வாங்கிச் செல்வதாகவே இது உள்ளது. திருமதி கமரோவின், நிபுணர்களைக் கொண்ட அரசாங்கம் தனக்கே உரிய ஒரு புதிய சிந்தனையைக் கொண்டிருந்தது. ஐக்கிய அமெரிக்காவின் பொருளாதார ஆதரவு, சார்டினிஸ்டா இராணுவத்தின் இராணுவ ஆதரவு, சமூக எதிர்ப்புக்களை அரசியல் ரீதியாக சாந்தப்படுத்துவதில் எப். எஸ். எல். என். இயக்கத்துடன் கூட்டு என்ற வகையிலேயே இந்த சிந்தனை காணப்பட்டது.

இங்கு, புதிய உலக ஒழுங்குக்கான ஒரு சோதனை காத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த சமநிலை நடவடிக்கையை தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளக்கூடிய நிலையில் கமரோ அரசாங்கம் இருந்து வருமேயானால், அது, அமைதியான அரசியல் மாற்றம் சாத்தியமானது என்பது குறித்தும், முதலில் ஆயுதம் ஏந்திய வெகுஜன பிரிவுகளின் குறைகளைக் கவனத்திலெடுத்து பேசித் தீர்க்கப்பட்ட உடன்படிக்கைகளை ஐக்கிய அமெரிக்கா மதித்து நடக்கும் என்பது குறித்தும் தெளிவான சமிக்ஞைகளை எல்சல்வடோருக்கும் கௌதமாலாவுக்கும் அனுப்பிவைக்கும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமில்லை. மத்திய அமெரிக்காவில் உள்ள இ-துசாரி இயக்கம், போதிய பாதுகாப்பு மற்றும் பொருளாதார உத்தரவாதங்கள் என்பவற்றுடன் கூடிய சீர்திருத்தியமைக்கப்பட்ட அரசியல் கட்டமைப்பொன்றில் பங்கேற்பதற்கான வாய்ப்பைப் பெறுவதற்குப் பகரமாக, அதன் ஆயுதங்களை துறந்து விடவேண்டுமென கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஆனால், இவற்றுக்கு மாறாக, ஐக்கிய அமெரிக்கா எதிர்ப்புரட்சியை வலியுறுத்தி, அரசாங்க-சார்டினிஸ்டா கூட்டு

நடவடிக்கைகளுக்கு இடையூறு விளைவிக்குமேயானால், மத்திய அமெரிக்காவில் புதிய அரசியல் ஒழுங்கு ஒன்றுக்கான வாய்ப்புக்கள் மீது ஒரு பாரிய அடிவழி முடியும். எல்சல்வடோரினும் கௌதமாலாவினும் இயங்கிவரும் மக்கள் இயக்கங்கள், அரசாங்கத்துடன் ஒப்பந்தங்களில் கைச்சாத்திடுவது என்பது, எதையுமே தரமுடியாத நிலையிலிருக்கும் ஒருவருடன் பேரம்பேகுவதற்கு ஒப்பானது என்ற முடிவுக்கு வரமுடியும்.

இந்தப் பரிட்சார்த்தம் இதே விதத்தில் நிகராகுவாவினும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. அதாவது, பேசித்தீர்க்கப்பட்ட ஒப்பந்தங்கள், முரண்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு தரப்பினரும் எடுத்துவர விழையும் அரசியல் கூட்டுக் கோப்புக்களை நிலைநிறுத்த முடியுமென்பதாகும். ஆயுதந்தாங்கிய போராட்டம், எந்த ஒரு தரப்பினருக்கும் மிகத் தெளிவான வெற்றி இல்லாத நிலையில் தீர்த்துவைக்கப்படுகிறது. சமூகமாற்றம், வருமான மீன்பகிர்வு என்பவற்றைக் கோரி ஐக்கிய அமெரிக்காவினாலும் உலகளாவிய சந்தை அமைப்பினாலும் ஆதரவளிக்கப்பட்டுவரும் நவதாராளவாத அரசாங்க திட்டத்துக்கு எதிராக மாற்று அரசியல் திட்டமொன்றுக்கான போராட்டமும் தொடர்ந்தும் முன்னெடுத்துச்செல்லப்படுகிறது. இந்தப் போராட்டத்தை, வெகுசன இயக்கங்களுக்குள்ளேயும் கூட மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

இந்த வகையில், ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கும் சார்டினிஸ்டாஸ்களுக்குமான போட்டி அதிகளவுக்கு சிக்கலடிக் கதாகவும், சிந்தாந்த ரீதியானதாகவும் இருந்து வருவதுடன், அது சார்டினிஸ்டா முகாமுக்குள்ளேயே இடம்பெற்று வருகின்றது. வாஷிங்டனிலும் சார்டினிஸ்டாக்களுக்கிடையிலும் நிலவிவரும் திரிபுவாத எடுகோள், உலகளாவிய மற்றும் தேசிய மாற்றங்கள் இருதரப்பினரும் தமது வரலாற்று ரீதியான உறவினை மீள்மதிப்பீடு செய்வதற்கு நிர்ப்பந்தித்துள்ளது என்பதாகும். மேலும், தேர்தல் ரீதியில், சார்டினிஸ்டாஸ்களின் நன்றித்தையை கவனத்திலெடுக்க வேண்டியுள்ளதுடன், கமரோ அரசாங்கத்துக்கு ஆதரவளிப்பதற்கு ஒத்துழைப்பினையும் வழங்க வேண்டியுள்ளது.

பொருளாதாரப் போர்

எப்.எஸ்.எல்.என் இயக்கம் அரசியல்

மற்றும் நிறுவனரீதியான கட்டமைப்பொன்றினை உருவாக்குவதற்கு உதவியளித்து வந்துள்ளது. எனவே, அந்த கட்டமைப்புக்கு ஆதரவளிப்பதில் அது அக்கறை ஒன்றைக் கொண்டுள்ளது. இந்தக் கட்டமைப்பு, சார்டிபினிஸ்டாஸ்களுக்கு, மீண்டும் அதிகாரத்துக்கு வருவதற்கு சித்தாந்தரீதியாக ஒரு வாய்ப்பினை முன்வைத்தது. கமரோ அரசாங்கத்தின் மீள் இணக்க முயற்சிக்கு ஆதரவளிப்பதனையே இது குறித்தது. மறுபுறத்தில், அதே அரசாங்கம், தாராளவாத பொருளாதார நிகழ்ச்சித்திட்டமொன்றை பின்பற்றி வந்துள்ளது. சர்வதேச வங்கிகளிலும், சர்வதேச அபிவிருத்திக்கான ஐக்கிய அமெரிக்க முகவரகத்தினாலும் விதிக்கப்பட்ட அமைப்பு ரீதியான சீராக்கல் தேவைப்பாடுகளை, சில சந்தர்ப்பங்களில், இந்த அரசாங்கம் மிதமிஞ்சிய அளவில் செயற்படுத்தி வந்துள்ளது. பத்தாண்டுகாலப்போரினாலும், பொருளாதாரத் தடையினாலும் ஏற்கனவே துன்புற்றுப்போயிருக்கும் குடிமக்கள் மீது இது மேலும் கடும்துன்பங்களை எடுத்து வந்தது. இந்த விடயம் தொடர்பாக ஓர் இசைவாக்கம் இல்லாதிருப்பது சார்டிபினிஸ்டா கட்சியின் ஒற்றுமையை குலைத்துவிடக்கூடும். இக்கட்சியின் ஒற்றுமை, தேர்தல் தோல்வி ஏற்படுத்திய எதிர்பாராத அதிர்ச்சியினாலும், அரசாங்கத்தின் பொருளாதார கொள்கைகளை எதிர்கொள்ளும் விஷயத்தில் சமூகத்தின் அடித்தட்டிலிருந்து பெருகிவரும் கோரிக்கைகளினாலும் ஏற்கனவே குறைந்து போயுள்ளது.

சார்டிபினிஸ்டாஸ்கள், தாம் வழங்கும் ஆதரவுக்குப் பதிலாக திருமதி கமரோவின் அரசாங்கத்தின் மீது இரு கோரிக்கைகளை முன்வைத்தார்கள். கடந்த தசாப்தத்திலிருந்து மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்திருக்கும் கமத்தொழில் மற்றும் நகர சீர்திருத்தங்களுக்கு மதிப்பளித்தல், பொலிஸ் மற்றும் இராணுவப்படைகளின் ஆணைக் கட்டமைப்பில் மாற்றங்கள் எதனையும் செய்யாதிருத்தல் என்பனவே இந்த கோரிக்கைகளாகும். புரட்சியிலிருந்து பயன்பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் அனைவருக்கும் பொருளாதார மற்றும் பாதுகாப்பு உத்தரவாதங்களுக்கான உறுதியை வழங்குவதே இதன் நோக்கமாகும். காலம் கடத்துவதற்காகவும், உறுதிப்பாட்டை எடுத்துவருதற்காகவும்

மேலும் பேசுவதற்கு விருப்புநிலையிலிருக்கும் கமரோ அரசாங்கத்துடன் ஒரு புரிந்துணர்வு எட்டப்பட்டது.

திருமதி கமரோவின் அரசாங்கத்தில் கூட்டுச்சேர்ந்த பெரும்பாலான உறுப்பினர்களும் தலைவர்களும், அரசாங்கம், எப்எஸ்எல்என் இயக்கத்துக்கு எதிராக தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென விரும்பினர். 1991 ஆம் ஆண்டின் முடிவிற்போது, எப்எஸ்எல்என் இயக்கம் அரசாங்க ஆதரவு இயக்கமாக மாறியதுடன், யூ.என்.ஓ. இயக்கம் மிகக் கடுமையான அரசு எதிர்ப்பு இயக்கமாக மாறியது.

முன்னைய அரசாங்கத்தின் கீழ் இடம் பெற்ற சொத்துப்பறிப்புக்கள் மற்றும் பகிர்தளப்புக்கள் என்பவற்றை நிவர்த்தி செய்வதாகவும் கமரோவின் அரசாங்கம் வாக்குறுதியளித்திருந்தது. குறிப்பாக, தேர்தலுக்கும் அதிகாரமாற்றத்துக்கும் இடைப்பட்ட மாதங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்த இத்தகைய நடவடிக்கைகளை மாற்றியமைப்பதாக அது இணக்கம் தெரிவித்திருந்தது. சார்டிபினிஸ்டா கமத் தொழில் மற்றும் நகர சீர்திருத்தங்கள் மூலம் அனுகூலம் பெற்றவர்கள் இன்னமும் தமது சொத்துரிமைகளை பெற்றுக்கொள்ளாதிருந்தது இந்த நிலையை மேலும் சிக்கலாக்கியது.

சட்டசபையில், வலதுசாரிக் கட்சிகள் கமத்தொழில் சீர்திருத்த சட்டமூலத்துக் கெதிரான சட்டமூலமொன்றை முன்வைப்பதில் மீண்டும் மீண்டும் முயற்சிகளை எடுத்து வந்தன. முன்னைய உரிமையாளர்கள் நீதிமன்றங்களுக்குச் சென்று தமது சொத்துக்களுக்கான உரித்தினை மீளக்கோர இடமளிப்பதே இத்தகைய சட்டமூலமொன்றின் நோக்கமாக இருந்தது. இப்பொழுது, ஒவ்வொரு நாள்கு நிகரருவாவாசிகளிலும் ஒருவர் தமது வீட்டிலிருந்து, நகர குடியிருப்பிலிருந்து அல்லது பண்ணையிலிருந்து வெளியேற்றப்படக்கூடிய அச்சுறுத்தலை எதிர்கொண்டுள்ளனர்.

வெறுமனே சொத்து உரித்துக்கள் மட்டுமன்றி, அதைவிட முக்கியமான பல விடயங்கள் இப்பொழுது ஆபத்தினை எதிர்நோக்கி வருகின்றன. அரசாங்கம் சார்டிபினிஸ்டாஸ்கள் தொடர்பாக மிகக்கடுமையான ஒரு நிலைப்பாட்டை எடுக்க வேண்டுமென பல மாதகாலமாக தீவிர வலதுசாரி அமைப்

புக்களும், ஐக்கிய அமெரிக்காவும் கோரி வருகின்றன. முக்கியமாக, புதிதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட அரசாங்கத்துக்கும் எப். எஸ். எல். என். இயக்கத்துக்குமிடையே 1990 மார்ச்சில் செய்து கொள்ளப்பட்ட நிலைமாற்ற ஒப்பந்தம் ரத்துச் செய்யப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை மிகுந்த முனைப்புடன் முன்வைக்கப்படுகிறது. இந்த ஒப்பந்தத்தின் மூலம், புதிய அரசாங்கம், அடிப்படை புரட்சிகர மாற்றங்களை சட்டரீதியாக மாற்றியமைப்பதில்லை என வாக்களித்திருந்தது.

கடந்த பத்து வருட காலத்தின் முக்கியமான மாற்றங்களின் உயிர்நாடியை மறுதலிப்பதற்கான யூ.என்.ஓ. இயக்கத்தின் அப்பட்டமான முயற்சி, சார்டிபினிஸ்டாஸ்கள் தமது பேச்சுவார்த்தை முயற்சிகளை மேலும் பலப்படுத்துவதற்கு தீர்ப்பளித்தது. கெடுபிடி யுத்தத்துக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் புரட்சி உபாயத்தின் புதிய வழிமுறை என்று அறியப்பட இருக்கும் "பேச்சுவார்த்தைகளும், வெகுசன நடவடிக்கைகளும்" அவசியமாகவே இருவேறுபட்ட விடயங்கள் அல்ல என்பதனை எப். எஸ். எல். என். இயக்கம் கண்டுகொண்டுள்ளது. தன்னை பாரம்பரிய அரசியல் எதிர்க்கட்சியாக மட்டும் குறைத்துக்கொள்வதானது, முதுகுக்குப் பின்னால் ஒரு கைகட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையிலும், வெகுசன அக்கறைகளுக்கும் சாதகமற்ற பொருளாதார விதிகளுக்குக் கீழும் போராடுவதாகவே இருக்கும். விடுதலை இயக்கமொன்றுக்குப் பெருமளவுக்குப் பொருத்தக்கூடிய, முற்றிலும் "நேரெதிர் கொள்ளல்" நிலைப்பாடுகளை எடுப்பதானது, தேர்தல் போட்டியொன்றின் போது மிகவும் நிர்ணயகரமானதாக இருக்கக்கூடிய ஆதரவினை வழங்கக்கூடிய, குடித்தொகையின் ஏனைய பிரிவினரின் எதிர்ப்பினை சம்பாதித்துக் கொள்ளும் ஆபத்தினைக் கொண்டிருந்தது.

வலதுசாரி சக்திகளின் சொத்து மை தொடர்பான தீர்ப்பந்தங்களுக்கு அரசாங்கம் அடிபணிவதாக இருந்தால்— சித்தாந்தரீதியாக அது அவ்விதமே உள்ளது— நிச்சயமாக ஒரு சமூக எழுச்சி உருவாக முடியும். அத்தகைய ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், எப். எஸ். என். எல். என். இயக்கம் வெறுமனே புறம்ஒதுங்கி இருந்து விடமுடியாது. மேலும், பேச்சுவார்த்தை

நிகழ்வுப்போக்கில் இடம்பெறுவது போல, மக்களை, ஒரு நீர்க்குழாயைப் போல திறந்துவிடவும் மூடிவிடவும் முடியாதிருக்கும், இப்பொழுது தொழிலாளர்களின் கைகளில் இருந்துவரும் கூட்டுறவு அமைப்புக்களையும், கைத் தொழில்களையும் மீண்டும் திருப்பி அளிப்பதாக இருந்தால் எதிர்ப்புரட்சி பொருளாதார அமைப்புமுறை ஒன்று உருவாக்கப்படுகின்றது என்பதே அதன் பொருளாகும்.

நிகராகுவாலின் அரசியல் மற்றும் சமுதாய அமைப்பின் அபிவிருத்தி, உற்பத்திச் சாதனங்களின் உரித்து தொடர்பான பிரச்சினைகளைப் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. பொருளாதாரக் குழுக்கள் அதிகாரத்தை கொண்டிருந்ததுடன், அரசியல் அமைப்புக்களை உருவாக்கும் ஆற்றலையும் சித்தாந்தரீதியான தேர்தல்களத்தில் ஈடுபடும் ஆற்றலையும் கொண்டிருந்தன. கமர்தொழில் சீர்திருத்தங்களை மாற்றியமைப்பதானது, ஜனரஞ்சகமான சமூகப் பிரிவுக்கான அரசியல் மற்றும் பொருளாதார வாய்ப்பினை இல்லாமல் செய்துவிட முடியும். இது மறுபுறத்தில், ஐக்கிய அமெரிக்காவும் பழைய வலதுசாரி சக்திகளும் இராணுவ மற்றும் தேர்தல் வழிமுறைகள் மூலம் சாதித்துக்கொள்ளத் தவறியதை பொருளாதார வழிமுறைகள் மூலம் சாதித்துக் கொள்வதனையே குறித்துக் காட்டுவதாக இருக்கும். ஜனரஞ்சக அக்கறைகளை பாதுகாப்பது என்பது, பொருளாதாரத்தின் வெகுசன பங்கேற்பு குறித்த மாதிரியமைப்பொன்றைப் பாதுகாப்பதாகவே இருக்கும். இந்த வகையில், சார்டினிஸ்டாவின் செல்வாக்குக்குட்பட்ட தேசிய தொழிலாளர் சம்மேளனம் கணிசமான அளவில் அணுகுலங்களைப் பெற்றுக்கொண்டுள்ளது.

தனியார்மயமாக்கல், தனியார் தொழில் முயற்சியாளரின் அணுகுலத்துக்கு ஏற்றவிதத்தில் செயற்பட வேண்டுமென்பதே ஐக்கிய அமெரிக்காவின் கருத்தாகும்; அதாவது, சொத்துக்களைப் சேர்ப்பதில் பேராசை கொண்டிருக்கும், ஏற்கனவே செல்வந்தர்களாகவுள்ள சமூகப் பிரிவினருக்கு பயனளிக்க வேண்டும் என்பதாகும். எப். எஸ். எல். என். இயக்கத்தை பொறுத்தவரையில், இது, பொருளாதார ஜனநாயகம் குறித்த ஒரு பிரச்சினையாக இருந்து வருகின்றது. வலதுசாரி அரசாங்கமொன்றின் கீழ்கூட,

புரட்சியை அல்லது குறைந்தபட்சம் அதன் அணுகுலங்களை முன்னெடுத்துச் செல்வது எப்படி? வெகுசன பிரச்சினைகளையும் நிறுவனங்களையும் மேம்படுத்துவதற்குச் சாதகமான அரசியல் அமைப்பொன்றுக்குள்ளேயே அரசாங்கம் இயங்கி வந்துள்ளது என்பது உண்மையாகும். சட்டபூர்வதன்மை மக்களின் பக்கமே இருந்தது. புரட்சியின் ஆதாயங்கள், பொருள்சார்ந்த உடைமைகளைக் கொண்ட புதிய சமூக-பொருளாதார நிறுவன வடிவங்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்டன. இத்தகைய பொருள்சார்ந்த உடைமைகள் இல்லாமல் போகுமிடத்து, மக்களின் ஒன்றுதிரளும் ஆற்றலும், முதலாளித்துவமற்ற விழிப்புணர்வொன்றைப் பேணிவரும் நிலையும் பங்குபட்டு போய்விடும்.

அடிப்படை முரண்பாடு தீர்த்து வைக்கப்படவில்லை. அநேகமாக இது முற்றுமுழுதாக அரசியல் மற்றும் சமூக சீர்குலைவின் மூலம் தீர்த்து வைக்கப்படுவதானது. இரு தரப்பினருக்கும் - அதாவது சோஷலிஸ்ட் நோக்குடைய பெரும்பாலான சார்டினிஸ்டாஸ்க்குக்கும் நவ தாராள வாத முதலாளித்துவ அரசாங்கத்துக்கும் - தாக்கங்களை எடுத்துவரக்கூடியதாக இருக்க முடியும். ஐக்கிய அமெரிக்காவில் உள்ள சில பிரிவினரும், சில அதிர்விர வலதுசாரிப்பிரிவினரும், தமது வெற்றிக்கான வாய்ப்புக்கள் மிகவும் மங்கலாகவே இருந்து வருகின்றன என்பதனை அறியாத நிலையில் இந்த துணிகர முடிவினை எடுக்க விரும்புகின்றன.

வாஷிங்டனில் மீண்டும் கெடுபிடியுத்தத்தை நோக்கி

கமரோ அரசாங்கத்தின் முதல் இரண்டு வருடகால தெளிவற்ற போக்கினையும் உணர்வாட்டத்தினையும், புஷ் நிர்வாகத்துடனான அதன் நீண்டகால தேன்திலவிலிருந்து கண்டுகொள்ள முடியும். நிகராகுவா அரசாங்கம், எந்த விதத்தில் எப். எஸ். எல். என். இயக்கத்தை சாந்தப்படுத்தியதோ, அதே விதத்தில், வாஷிங்டன் நிர்வாகத்தையும் சாந்தப்படுத்திக்கொண்டு இருந்தது. அதாவது, சொத்துரிமை தொடர்பான பிரச்சினையிலும், பாதுகாப்புப் படைகள் தொடர்பாகவும் ஒவ்வொரு தரப்பினரும் எதனை செவிமடுக்க விரும்பினார்களோ அதனையே கூறிக்கொண்டு இருந்தது.

தேன்திலவு காலகட்டத்தின்போது கமரோ அரசாங்கம், சந்தேகத்தின் அரசியல் மற்றும் நிதிசார் அணுகுலங்களைப் பெற்றுக்கொண்டது. இக்காலப் பிரிவின்போது, சார்டினிஸ்டா தேசிய விடுதலை முன்னணியின் செல்வாக்கினை பெருமளவுக்குக் குறைத்துவிடுவதே புஷ் நிர்வாகத்தின் முக்கியமான குறிக்கோளாக இருந்தது. இந்த வகையில், கமரோ அரசாங்கத்துக்கு உதவியளிப்பதும் வலதுசாரி தனியார்துறையை, வெளி பொருளாதார மற்றும் அரசியல் ஒத்துழைப்பின் மூலம் பலப்படுத்துவதும் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

அரசாங்கம் சார்டினிசியான பொருளாதார ஸ்திரநிலையொன்றை எய்துவதில், அமெரிக்கா மிக வெற்றிகரமான முறையில் உதவியளித்தது. நாட்டின் தற்போதைய நாணய உறுதிப்பாட்டுக்கும் வர்த்தக செழிப்பு நிலைக்கும் வெளிநாட்டு உதவி பெருமளவுக்குப் பொறுப்பாக இருந்தது. இவ்விதமாக வந்த வெளிநாட்டு உதவியில் ஆக்கக்கூடிய பாகத்தை ஐக்கிய அமெரிக்காவே வழங்கியது. இத்தகைய செழிப்பு நிலைமைகள் காணப்பட்டபோதும், தேசிய உற்பத்தியும் தனியார்துறை முதலீடும் பெருமளவுக்கு பின்தங்கிய நிலையிலேயே காணப்பட்டன. இது அமெரிக்காவுக்கு ஒரு பிரச்சினையை தோற்றுவித்துள்ளது. நிகராகுவாவுக்காக கணிசமான அளவில் அளிக்கப்பட்டுவரும் மானியத்தினை, தொடர்ச்சியாக அவ்விதம் அளித்துக்கொண்டிருக்கும் நோக்கம் அமெரிக்காவுக்கு இல்லை.

மேலும், ஐக்கிய அமெரிக்கா, அதன் முதலீட்டுக்கான அரசியல் பிரதிபலன் குறித்தும் அவ்வளவாக மகிழ்ச்சியடையவில்லை. கமரோ அரசாங்கம் வலதுசாரிக் கட்சிகளின் செலவில், சார்டினிஸ்டா ஆதரவினைப் பெற்றுக்கொள்வதன் மூலம், அரசியல் ஸ்திரநிலையை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளும் ஒரு போக்கினை காட்டி வருகிறது. இந்த ஏற்பாடு குறித்து புஷ் நிர்வாகம் அதன் பொறுமையை இழந்து வருகின்றது என்பதற்கான அறிகுறிகள் 1992ன் நடுப்பகுதியில் மிகவும் தெளிவாகத் தென்படத்தொடங்கியிருந்தன.

கூட்டாக ஆட்சிசெய்வதற்கு செய்து கொள்ளப்பட்டுள்ள ஏற்பாடு நிரந்தரமானதொன்றாக மாற்றமடையக்கூடிய

அபாயம் உள்ளது என்பதே வாஷிங்டனின் கருத்தாகும். இது புதிய உலக ஒழுங்குடன் பொருந்துவதாக இருக்கவில்லை. புஷ் நிர்வாகம், கமரோ அரசாங்கத்தினை பயமுறுத்தும் ஒரு தோற்றத்தினைக் காட்ட விரும்பவில்லை. இன்னமும் கூட, அது கமரோ அரசாங்கத்துக்கு பொது ஆதரவினை அளித்து வருவதாகவே கூறிக்கொண்டு இருக்கிறது. இந்த வகையில், செனட்டர் ஜெனி ஹெல்ம்ஸின் தலைமையின் கீழ், புஷ் நிர்வாகம் பகிர்ந்தளிப்பதற்கான நிதிகளைப் பெற்றுக்கொண்டுள்ளது. கமரோ அரசாங்கம், சார்டினிஸ்டாஸ் முன்னணியின் வெறும் கைப்பாவையொன்றாக இருந்து வருவதாகவும், அமெரிக்காவின் பணம் வீண்விரயம் செய்யப்பட்டு வருகின்றதென்றும், சார்டினிஸ்டாஸ் அமைப்புக்களுக்கு பாய்ச்சப்பட்டு வருகின்றதென்றும் செனட்டர் ஹெல்ம்ஸ் பகிரங்கக் கண்டனம் ஒன்றை விடுத்தார்.

நிகாராகுவாவில் தமது சொத்துடைமைகள் தொடர்பாக தீர்க்கப்படாத கோரிக்கைகளைக் கொண்டிருக்கும் ஐக்கிய அமெரிக்கப் பிரஜைகளின் வேண்டுகோளை ஏற்றேதாம் அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுத்து வருவதாக ஐக்கிய அமெரிக்க காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். இவர்களில் சிலர் முன்னைய நிகாராகுவா பிரஜைகளாக இருந்தனர். ஹெல்ம்ஸின் கருத்தின்படி, இந்த தலைமீட்டுக்கான ஏனைய காரணங்கள் இராணுவம், பொலீஸ்படை, நீதித்துறை என்பன தொடர்பான அரசியல் பிரச்சினைகளுடன் சம்பந்தப்பட்டுள்ளன. இந்தத்துறைகள் சார்டினிஸ்டாவின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்து வருவதாக அவர் கருதுகிறார்.

இந்த வகையில், ஐக்கிய அமெரிக்க சட்டசபையில் இருந்துவரும் கோரிக்கைகள், புஷ் நிர்வாகம், ராஜாங்கத்தினைக் களம் மற்றும் மனாகுவாவின் ஐக்கிய அமெரிக்கா நூதுவராலயம் என்பவற்றினால் முன்வைக்கப்படும் கோரிக்கைகளிலிருந்து அதிக அளவுக்கு வேறுபட்டனவாக இருக்கவில்லை. ஆனால், இப்பொழுது, இதற்கு காங்கிரஸை குறை கூறி, தனது கோரிக்கைகளை முன்னிறுத்தக்கூடிய ஒரு சிறப்பான நிலையில் புஷ் நிர்வாகம் உள்ளது. மேலும், இந்த நேரத்தில் நிதிப்படுத்தலைத் தடுத்து நிறுத்துவ

தானது, ஒரு சில மாதங்களுக்குள் நிகாராகுவா பொருளாதாரத்தில் ஒரு சீர்குலைவை எடுத்துவர முடியும் என்ற சன்மை நன்கு அறியப்பட்டுள்ளது.

நிகாராகுவா அரசாங்கம், 1992 ஜூன் அளவில், சொத்துக்களை திருப்பி அளிக்கும் வேலையை மிகுந்த அவசரத்துடன் தொடக்கியது. சமோசா குடும்பத்துக்கு சொந்தமாக இருந்த சில சொத்துக்களும் இதில் அடங்கியிருந்தன. மேலும், இன்னமும் தகராறின் கீழ் இருந்து வரும் சொத்துக்களை தமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கும் தொழிலாளர்களை ஈரத்தியடித்துவிட்டு, அவற்றைக் கைப்பற்றுமாறு பொலிஸ் மற்றும் இராணுவ பிரிவுகளுக்கு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது.

முன்னர், அரசாங்கத்துக்கும் முக்கியமான தொழிற்சங்கங்களுக்குமிடையில் எப்.என்.எல்.என். இயக்கத்தின் ஆதரவுடன் கைச்சாத்திடப்பட்டிருந்த உடன்படிக்கைகளின் விதிகளை பல சந்தர்ப்பங்களில், இந்த வடிக்கைகள் அப்பட்டமாக மீறுபவையாக இருந்தன. சமோசா குடும்பம் தொடர்பான எந்தவிதமான சொத்துக் கோரிக்கைகளையும் ஏற்பதில்லை என்ற அதன் முன்னைய வாக்குறுதியிலிருந்தும் அரசாங்கம் பின்வாங்கியிருந்தது. இந்த சொத்துப் பிரச்சினை தொடர்பாக, ஐக்கிய அமெரிக்காவை சாந்தப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் அவசரம் காட்டிவந்தது. இது நடைமுறையில் பாரிய முதலாளித்துவ வாதிகளுக்கு, அவர்கள் கோரிக்கொண்டிருந்த பிணை உத்தரவாதங்களை அளிப்பதாகவே இருந்தது. அத்துடன், ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருந்த தொழிற்சங்கங்கள் சார்டினிஸ்டா முன்னணி என்பவற்றுடன் செய்துகொள்ளப்பட்டிருந்த புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தங்களை மீறும் செயலாகவும் அது இருந்தது.

அரசாங்கம் 1992 செப்டம்பரில் சார்டினிஸ்டா பொலிஸ் தலைவரை பதவிநீக்கம் செய்ததுடன், வாஷிங்டன் நிர்வாகத்தையும், செனட்டர் ஹெல்ம்ஸையும் சமாதானப்படுத்தும் நோக்கில் உயர் பொலிஸ் அதிகாரிகள் ஆறு பேரையும் பதவிநீக்கம் செய்தது. இது குறித்து சார்டினிஸ்டா தலைவர்கள் கொதிப்படைத்திருந்தபோதிலும், அவர்களினால் அதிகமாக எதனையும் செய்யமுடியாதிருந்தது. குறிப்பாக, இராணுவப் பிரி

வினரின் விகவாசத்தினை உறுதிப்படுத்திக்கொள்வது மிக முக்கியமான அம்சம் என்பதனை ஐக்கிய அமெரிக்கா தொடர்ந்தும் வற்புறுத்திக் கொண்டிருந்தது. கமரோ அரசாங்கம், அதன் பங்குக்கு, இராணுவத்தை கணிசமான அளவில் மீள் ஒழுங்குபடுத்தும் நடவடிக்கைகள் இடம்பெற்று வருகின்றன என உறுதியளித்தது. இராணுவ படையினரை "தொழில்மயமாக்கும்" திட்டத்துக்குள் பெயரின் உதவி வருவதாகவும் அது கூறியது. அரசாங்கம் முழு பெர்லின் படையையும் இராணுவத்தினையும் கலைத்துவிடாதிருந்தால், ஒரு சார்டினிஸ்டாஸ் அதிகாரியினிடத்தில் மற்றொரு சார்டினிஸ்டா அதிகாரி அமருவதற்கு வாய்ப்புள்ளது என்பது தெரிகிறது.

ஐக்கிய அமெரிக்க ராஜாங்கச் செயலாளர் பேக்கர், 1992 ஜனவரியில் மனாகுவாவுக்கு விஜயம் செய்த பொழுது, கமரோ அரசாங்கத்துக்கு ஐக்கிய அமெரிக்க விடுக்கும் நிபந்தனைகளை மிகத் தெளிவாகவும் துணிச்சலுடனும் எடுத்துக் கூறினார். தனியார் முதலீடு இடம்பெறுவதற்குத் தனியார் சொத்துரிமைக்கு மதிப்பளிக்கப்படுதல் வேண்டும்; மதிப்பளிப்பது என்பது, உடைமைகளுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்குவது என்பதாகும். இந்தப் பாதுகாப்பினை கட்சிச்சார்பற்ற பாதுகாப்புப் படையொன்றினால் மட்டுமே வழங்க முடியும். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதானால், பொருளாதார மறுசீரமைப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டத்துக்கு இணையான விதத்தில், அரசியல் மற்றும் பாதுகாப்புப் பிரிவுகளில் மறுசீரமைப்பொன்று இடம்பெறாதிருந்தால் முதலாளித்துவ மீட்சியையும் ஸ்திரநிலையையும் எடுத்து வர முடியாது. இரண்டு வருடகாலப் போராட்டம் மற்றும் பேச்சுவார்த்தைகள் என்பவற்றின் பின்னர், சார்டினிஸ்டா புரட்சி, நிகாராகுவாவின் சிலில் மற்றும் அரசியல் சமூகம் குறித்த அதன் செல்வாக்கினை இழந்துவிடவில்லை என்ற முடிவுக்கு ஒருவர் வரவேண்டியுள்ளது.

சே குவேரா

தயான் ஜயதிலக

ஹய்டி சாந்தா மரியா, சே குவேரா குறித்த தனது உருக்கமான குறிப்பில், சேயின் மரணத்தின்போது பிடல் கஸ்ட்ரோ அவர்மீது பொழிந்த புகழாரங்கள் குறித்து குறிப்பிடுகிறார். அவர், 1967 அக்டோபர் மாதம் 18ம் திகதி கஸ்ட்ரோ நிகழ்த்திய உரையையே இங்கு குறிப்பிடுகிறார் என நினைக்கின்றேன். 'கலைஞன்' என்ற தலைப்பில் அவர் அதிக கவனம் செலுத்துகிறார்.

சே குவேரா, கெரில்லா போர் முறையில் ஓர் வல்லுனர் என்ற வகையில், 'கெரில்லா போர் முறையின் கலைஞன்' என கஸ்ட்ரோ இந்த வார்த்தையை பிரயோகித்திருப்பார் என நான் நினைக்கின்றேன். ஆனால், ஹய்டி இந்த அர்த்தத்தை மேலும் விஸ்தரித்து, "சே குவேரா வின் மிகச்சிறந்த படைப்பு அவரே யாகும்" என்ற வகையில் எடுத்துக் கூறுகிறார். அவர், தன்னளவில் முழு நிறைவான ஒரு புது மனிதனாக இருந்தார்; தனது ஆளுமையின் மீது செயற்பட்டு வந்தார்; இதுவே அவரது கலைப்படைப்பாகும். சே குவேரா தானே ஒரு கலைஞனாக இருந்தார்.

இந்த இடத்திலிருந்தே நாம் ஆரம்பிக்கிறோம். எந்த முக்கியமான ஒரு கலைப்படைப்பும் பல்வேறு வகைப்பட்ட உட்கிடக்கைகளை தன்னகத்தே கொண்டதாக இருந்து வருகின்றது. இந்த உட்கிடக்கைகள் கால ஓட்டத்தில் மேலும் விரிவடைந்து வருகின்றன. ஒரு கவிதையிலிருந்து அல்லது ஓர் ஓவியத்திலிருந்து இப்பொழுது நாம் பெற்றுக்கொள்ளும் பொருள், இன்றிலிருந்து பல வருடங்களின் பின்னர் நாம் பெற்றுக்கொள்ளும் பொருளிலிருந்தும் வேறுபட்டதாக இருக்கும். சேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள் குறித்தும் இது கூறப்பட்டுள்ளது. அதே போல சே குவேரா என்ற கலைப்படைப்பு 1960 களில் திரைநீக்கம் செய்து வைக்கப்பட்டபொழுது எத்தகைய பொருளை வழங்கியதோ, எத்தகைய முக்கியத்துவத்தை கொண்டிருந்ததோ அதே பொருளையும், முக்கியத்துவத்தையும் இன்று வராமல் எமக்கு அது தரவில்லை.

மாறாக, ஒரு வேறுபட்ட பொருளையும் வேறுபட்ட முக்கியத்துவத்தையும் அது இன்று எமக்குத் தருகிறது. ஆனால், இந்தப் புதிய உட்கிடக்கைகள் மறைந்துள்ள பரிமாணங்கள் மற்றும் ஆழங்கள் என்பன, ஆரம்ப மனப்பதிவினையும் நினைவினையும் எந்த வகையிலும் மங்கச் செய்துவிடவில்லை என்பதனையும் இங்கு கூறவேண்டியுள்ளது. இந்தப் புதிய நோக்கு, சே குவேராவிடம் மிகத் தெளிவாக, மிகச்சக்திவாய்ந்த முறையில் எந்த அம்சத்தைக் கண்டதோ அதனை மேலும் மேலுயர்த்துவதற்கே உதவி வருகின்றது. தொகுப்பு மற்றும் மீள் தொகுப்பு என்பவற்றைக் கொண்ட இந்த நிகழ்வுப்போக்கு இன்னும் முடிந்துவிடவில்லை. ஒவ்வொரு தலைமுறையும் சே குவேராவின் முக்கியத்துவத்தையும், பொருளையும் கண்டு கொள்ளும்; மீள மீள கண்டு கொள்ளும். மாற்றமடையும் ஆற்றல் கொண்ட, வளரும் திறன் கொண்ட எந்த ஒரு பொருளும் வாழ்ந்து வருகிறது; அதேபோல, சுயமாக உருவாகிய சே குவேராவும் சிரஞ்சீவியாக வாழ்ந்து வருவார்.

சே குவேரா, 1960 களிலும் 1970 களின் தொடக்கத்திலும் எமக்கு எவ்விதம் தோற்றமளித்தார்? புரட்சிவாதத்தினதும் அதிதீவிரவாதத்தினதும் குறியீடொன்றாக அவர் இருந்தார்; பிடல் கஸ்ட்ரோ குறிப்பிட்டது போல, வீரம் செறிந்த ஒரு கெரில்லா போராளியாக அவர் இருந்தார். ஆயுதப் போராட்டத்தை நம்பி, அதைச் செயற்படுத்திவரும் ஒரு மனிதனாக, அதிதீவிர வடிவிலான போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லும் ஒரு போராளியாக, வியட்நாமுக்காக மாபெரும் தியாகத்தை செய்த ஒரு மாமனிதராக அவரை அன்று கண்டோம். தூய்மையான கோட்பாடுகளையும் இலட்சியங்களையும் கொண்டவராக பொலிவியாவில் மீண்டும் ஒருமுறை புதிதாக கெரில்லா போரினை துவக்கி வைப்பதற்காக, தான் பெற்றிருந்த அனைத்தையும் துறந்துவிட்டுவந்த தியாக சீரராக அவரை நோக்கினோம். சே கு

வேரா மிக முக்கியமான புரட்சி வீரராவார். இந்த வீரத்துவம், கெரில்லாப் போராளி என்ற இரு அம்சங்களையும் இணைத்தே பிடல் கஸ்ட்ரோ சே குவேராவை உருவாக்கினார். அதுதான் சே குவேரா; அந்த நாட்களில் அவர் அவ்விதமாகத்தான் தோற்றமளித்தார்.

வேறு எவரையும்விட சே குவேராவை மட்டும் நாம் எமக்கு மிக நெருக்கமானவராக உணர்ந்தது ஏன்? இதற்குக் காரணம் அவர் எமது சமகாலத்தவராக இருந்ததும் அவரது எளிமையும் ஆகுமென நான் கூறுவேன். சே குவேரா செய்ததுபோல வேறு எந்த மாபெரும் புரட்சிவாதியும் தனது அனுபவத்தினை சொற்களால் தீட்டவில்லை. கியூபாவின் புரட்சிப் போரின் நிகழ்வுகளில் இருந்து தொடங்கி அவர் இவற்றை எழுதினார். இந்த வகையில் நோக்குமாறுபொழுது, 1962ல் கவிஞர் ரொபேர்ட்டோ நெடாமார் எடுத்துக் காட்டிய 'ஊடுருவிச் செல்லும் நெருக்க உணர்வு' என்ற சொற்பிரயோகம் மிகச்சரியானதாகும். விசேஷமாக, சே குவேரா இன்றைய யுகத்துக்குரிய ஒரு மனிதராக விளங்கினார்.

லெனினைப் போன்ற புரட்சிவாதிகள், வழிமுறை மற்றும் அணுகுமுறை என்பவற்றைப் பொறுத்தவரையில் இன்றும் கூட பெருமளவுக்கு பொருந்தக் கூடியவர்களாக இருந்து வருகிறார்கள். லெனினைப் பொறுத்தவரையில் அவரது அறிவுசார் சாதனை பிரமிப்பூட்டுவதாக உள்ளது. ஏனெனில், அவர் குறிப்பிட்ட ஒரு மட்டத்திலுள்ள குறிப்பிட்ட ஒரு வகையைச் சேர்ந்த மேதையாக விளங்கினார். எவரும் முழுமையாகப் பின்பற்றக்கூடிய ஒரு மாதிரி உருவாக அவரை கருதமுடியுமென்று கூறுவதற்கில்லை. ஆனால், சே குவேரா வித்தியாசமானவராக இருந்தார். ஒமார் கபேஸாஸ் "மலையிலிருந்து தீ" என்ற தனது நூலில், தம்மைப் பயிற்றுவித்தவர், சார்டினில் டாஸ் படையணியின் குறிப்பிட்ட அந்தப் பிரிவினரை பலவந்தப்படுத்தி நாடாத்திய மிகக் கடுமையான அணிவகுப்புகளைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறார். இந்த இளைஞர்

கள் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், தம்மை பயிற்று விப்பவரான "டெலோ" என்பவருக்கு எதிராகக் கலகம் செய்தனர். நிலைமை இவ்விதமாக மோசமடைந்துகொண்டு வந்த நிலையில், ஒவ்வொருவரும் கைகளில் ஆயுதமேந்தி இருந்தமையினால் மிக மோசமான பின்விளைவுகளை எடுத்துவரக்கூடிய வன்செயல் வெடித்திருக்க முடியும். அந்த சந்தர்ப்பத்தில் தான் சார்டினிஸ் டான் விரொரோவர் இந்த இளைஞர்களுக்கு 'புதிய மனிதன்' குறித்து நினைவுபடுத்துகிறார்: "இங்கே சோஷலிஸமும் கம்யூனிஸமும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதன் பின்னர் புதிய மனிதன் உருவாக்கப்பட வேண்டியவனாக உள்ளானா? இல்லை; புதிய மனிதன் மேலே அந்த மலைச்சரிவில் உங்களுக்காகக் காத்திருக்கின்றான்". இந்த உருவகம் சேகுவேராவை குறிப்பதாக நான் நினைக்கிறேன்.

புதிய மனிதன் மலைச்சரிவில் காத்துக் கொண்டிருந்தான். அவனை சென்றடைவது சாத்தியமில்லாவிட்டாலும்கூட அவனைப் பின்தொடர்ந்து செல்வதாகவது சாத்தியமானதாகும். இந்த விதத்திலேயே சார்டினிஸ் டியூக்கம், 1967ல், பிட்ல்கன்ட்ரோவின் உரையில் இருந்து "சேகுவேராவைப் போல இருங்கள்" என்ற தலைப்பு வாசகத்தை பெற்றுக் கொண்டுள்ளது. "லெனினைப்போல இருங்கள்; அல்லது மாவோவைப்போல இருங்கள்" போன்ற வாசகங்கள் இதே அளவுக்குத் தாக்கம் கொண்டவையாக இருக்குமென்று எதிர்பார்க்க முடியாது. ஏனெனில், அவர்கள் குறித்து மிக அதிகமாக எதுவும் எமக்குத் தெரியாது. ஒருவேளை, ஒருவரின் சொந்த அனுபவங்களையும் மனப்பாங்குகளையும் எழுத்தில் வடிப்பது 'செய்யக்கூடாத ஒரு செயல்' என்று கருதப்பட்ட வித்தியாசமான கலாச்சாரங்களை அல்லது வித்தியாசமான காலகட்டங்களைச் சேர்ந்தவர்களாக அவர்கள் இருந்திருக்க முடியும்.

ஆனால், சேகுவேரா எம்மைப்போல இருந்தார்: எம்மைப்போல இருக்கவில்லை என்பதனை எம்மால் நம்ப முடியும். பைபிளில் கூறப்படுவதுபோல, 'யேசுபிரான் வேறு எவரையும்போல ஒரு மனிதராக இருந்தார்' என்ற அர்த்தத்தில் சேகுவேராவை இங்கு குறிப்பிட முடியாது. சேகுவேராவின் எழுத்துக்

களும், கடிதங்களும் எம்மால் இலகுவில் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய எம்முடன் சேர்ந்து இனங்கண்டு கொள்ளக்கூடிய ஒரு நெருக்கமான உணர்வினை எமக்குத் தந்தன. ஏனைய புரட்சிவாதிகளின் மன உணர்வுகள், அவர்களுடைய பாரிய அளவிலான அரசியல் எழுத்துக்களினாலும் பரந்த வீச்சிலான நடவடிக்கைகளினாலும் மூண்டு இருந்தமையினால் அவர்களிடம் இந்த உணர்வினை நாம் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆனால், சேகுவேராவை பொறுத்தவரையில், அனைத்துமே ஒரு மானிட அம்சத்தை கொண்டிருந்தன "புரட்சிகர போரொன்றின் நிகழ்வுகள்" என்ற நூலின் பாத்திரங்களுடனும் தும்பினை களுடனும் நீங்கள் எளிதில் ஒன்றித்துவிட முடியும். இதற்கு முன்னர் எவரும் எம்முடன் பேசியிராத ஒரு விதத்தில் சேகுவேரா எம்முடன் பேசியுள்ளார்.

ஆனால், பாய்ச்சலும் பெருமாற்றமும் பொலிவியாவுடன் தொடங்கியது. ஏனெனில், அங்கு மேற்கொண்ட ஒரு தனி நடவடிக்கையினால் சேகுவேரா எம்மிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட ஒரு மனிதராக மாற்றமடைந்தார். மூன்று கண்டங்களையும் சேர்ந்த மக்களுக்கு விடுத்த செய்தியில், தனது ஆரம்பகால எழுத்துக்களுக்கூடாக எமது நண்பராகவும் மூத்த சகோதாரராகவும் இருந்த சே. அதிகளவுக்கு வித்தியாசமான ஒரு இடத்திலிருந்து எம்முடன் பேசுகிறார். தரீதியான அர்ப்பணிப்பு குறித்த வேறுபட்ட பரிமாணமொன்றிலிருந்து அவர் உரையாடுகிறார். மீண்டும் அவரது தினக்குறிப்பேட்டை வாசிக்கும்பொழுது தலைசிறந்த ஒரு மானிடராக அவரைக் காண்கிறோம். பொலிவியாவில் அவர் கடவுளுக்கு மிக நெருக்கமாக இருந்த சந்தர்ப்பத்தில், தனது உன்னதமான மானிட அம்சத்தை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகிறார்.

பொலிவியா குறித்து ஏற்கனவே பல விடயங்கள் கூறப்பட்டுவிட்டன. குழுக்கள் சார்ந்தோரும், சித்தாந்தவாதிகளும் திரிபுவாதிகளும் இதனை, இந்த மனிதரின் குணம்சத்துக்கு இயல்பான சாக்ச்செயல் ஒன்று மட்டுமே எனக்கூறி திராகரித்துள்ளனர். ஆனால், விரும்பெறிந்த வியட்னாம்போராட்டத்துடன் தோழமை உணர்வை வெளிப்படுத்திக் காட்டிய அதிஉன்னத அடையாளமாக இதனை

நாம் நோக்குகிறோம். மேலும், பொலிவியா இன்னொரு விடயத்தையும் கொண்டிருந்தது என நான் கினைக்கின்றேன். அதாவது, பொலிவியா, சேகுவேரா தனக்காக வைத்துக் கொண்ட பரிட்சிப்பொன்றாக இருந்தது. தனது எழுத்துக்களுக்குப் பின்னர், புதிய மாணுடன் குறித்த தனது தரிசனத்தின் பின்னர், சர்வதேசவாதம் மற்றும் ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டம் என்பவற்றின் பின்னர் அவர் இந்தப் பரிட்சையை சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. சேயை பொறுத்தவரையில், இது அவசியமாகவும் இருந்தது. மேலும், சேகுவேரா தன்னைத்தானே தரிசித்துக்கொள்வதற்காகவே பொலிவியாவிற்குச் சென்றார். தனது நடைமுறைகளில் இருந்து உருவாகியிருந்த கோட்பாட்டினை மீண்டும் ஒரு முறை நடைமுறைக்கு எடுத்துவந்த பாய்ச்சல் பொலிவியாவிலேயே இடம் பெற்றது. உண்மையான கோட்பாடு, நடைமுறையில் சிக்கல் எதுவுமின்றி மென்மையாக ஒருபோதும் மாற்றம் காண்பதில்லை. கோட்பாடும் யதார்த்தமும் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதுவதுடன், இந்த மோதலின் அதிர்வு தவிர்க்க முடியாததாகும். கோட்பாட்டினதும் நடைமுறையினதும் இயங்கியல் ரீதியான ஐக்கியம் எம்பொழுதும் வன்முறையுடன் கூடிய ஒரு ஐக்கியமாகவே இருந்து வருகின்றது.

பொலிவிய நாட்குறிப்பில் எமது நண்பரும் மூத்த சகோதரருமான சேகுவேராமை மீண்டும் ஒருமுறை நாங்கள் சந்திக்கின்றோம். புதிய சோஷலிஸ மனிதன், இன்னமும், அதே உணர்ச்சிகளையும் வேதனைகளையும், பலவீனமான கணங்களையும் கொண்ட ஒரு மனிதனாக இருந்து வருகின்றான் என்பதை அவருடைய நாட்குறிப்பு எமக்குக் காட்டுகிறது. இந்தவகையில், அவர், வெகு தொலைவில் பொலிவியாவில், எம்மால் எளிதில் சென்று அடைந்து விட முடியாத இடத்தில் இருந்தவந்த போதிலும், எம்மால் அவரை எளிதில் அணுக முடிகிறது. வேதனை, போராட்டம், பின்வாங்குதல், எதிரில் தெரியும் ஆபத்து என்பவற்றை வரிசைப்படுத்திக் காட்டும் அவருடைய இத்தக் குறிப்புகள், புதிய சோஷலிஸ மனிதன் எத்தகைய

(46 ம் பக்கம் பார்க்க)

பிலிப்பைன்ஸில் சித்தாந்தங்கள்: ஓர் ஒப்பீட்டுப் பகுப்பாய்வு

ரிலால் புயென்டியா

(விசேஷ விளிவுரையாளர், பொருளாதார மற்றும் அரசியற் கல்லூரி, பிலிப்பைன்ஸ் பல்தொழில்நுட்பப் பல்கலைக்கழகம்)

பிலிப்பைன்ஸின் பல்தொழில்நுட்பப் பல்கலைக்கழகத்தில் செப்டெம்பர் 12-13, 1992 திகதிகளில் இடம்பெற்ற "பிலிப்பைன்ஸின் இளம் விபரல் வாதிகள்" அமைப்பின் முதலாவது தேசிய மகாநாடு முன்றாம் ஆண்டு நிறைவு விழா வைபவத்தின்போது நிகழ்த்தப்பட்ட ஆய்வுரை சிறிது மாற்றியமைக்கப்பட்டு, விளிவுபடுத்தப்பட்டுத் தரப்படுகிறது.

அறிமுகம்

சுருக்கமாகக் கூறுமிடத்து, இந்த ஆய்வறிக்கையானது, இன்று நாட்டிலுள்ள பல்வேறு கட்சிகள், குழுக்கள், இனக்குழுமங்கள் என்பவற்றால் கடைப்பிடிக்கப்படும் பாரிய சித்தாந்தங்களைத் தருவதற்கும், பிலிப்பைன்ஸிற்கான சீரிய அரசியல் அமைப்பு முறையொன்றின் எண்ணக் கருக்களைப் பகுப்பாய்வு செய்வதற்குமான ஒரு முயற்சியேயாகும். நாட்டின் பலதரப்பட்ட, சிக்கலான சமூக-கலாசார, பொருளாதார, அரசியற் பிரச்சினைகளும், அவற்றிற்குத் தீர்வுகளை வழங்குவதில் சித்தாந்தங்கள் தொடர்ச்சியாகப் போட்டியிடுவதும், தேசிய நெருக்கடிகளுக்குத் தீர்வுகாண்பதற்கான அரசாங்கத்தின் திட்டங்களும் இங்கே தரப்பட்டுள்ளன.

சித்தாந்தவாதிகள் தமது சித்தாந்தங்களுக்கு மக்களின் ஆதரவைப் பெறுவதற்காக தமக்கிடையேயுள்ள வேறுபாடுகளையும், தமது சிறப்பியல்புகளையும் கூர்மைப்படுத்தி வருகிறார்கள்; இதேபோன்று நாட்டின் அரசியற் சூழலின் சித்தாந்தத் தேவைப்பாடுகளுக்குப் பொருத்தமாக புதியவை தோன்றுகின்றன; அல்லது மீள் தோற்றம் பெறுகின்றன. இந்த அபிவிருத்திகள் பெரிதும் வரவேற்கப்படுவதுடன், ஊக்கமளிப்பனவாகவும் உள்ளன. ஏனெனில், நாட்டின் கூரிய சமூக நோய்களுக்கு பதிலளிக்க விரும்பும் அரசியல் இயக்கங்களின் வளர்ச்சியினை அவை குறித்துக்காட்டுகின்றன.

சகல சித்தாந்தங்களும் தாம் உயிர்

வாழ்வதற்குரிய தமக்கான, காரணங்களைக் கொண்டுள்ளன; தமது அரசாங்கச் செயற்திட்டங்களை நியாயப்படுத்துவதற்கு வலுவான வாதங்களை முன்வைக்கின்றன; தற்போதுள்ள சமூக, பொருளாதார, அரசியல் முறையினுள் அல்லது பழையதின் சாம்பலிலிருந்து நிர்மாணிக்கப்படும் புதியவற்றுள் மீளருவமைக்கப்பட்ட கட்டுமானங்கள் அல்லது முற்றிலும் புதிதாக கோட்டு வரைவமைக்கப்பட்ட கட்டுமானங்கள் போன்றவற்றைக் கொண்ட சிறந்த ஓர் அரசியல் அமைப்புமுறைக்கான தந்திரோபாயங்களை முன்வைக்கின்றன.

ஒரு வரலாற்று முனையிலுள்ள சித்தாந்தங்கள், தரப்பட்ட காலப்பகுதியிலுள்ள அதிகார நிறப்பிரிவுகளில் அதன் நிலைப்பாட்டிலேயே பெரிதும் தங்கியுள்ளது; இவை பொதுவாக பழமைவாதமென்றோ, சீர்திருத்தவாதமென்றோ, புரட்சிவாதமென்றோ அல்லது தீவிரவாதமென்றோ கருதப்படுகின்றன. இவற்றைப் பின்வரும் குழுக்களின் கீழ்வகைப்பாடு செய்யலாம்: இது அதிகாரத்திலிருக்கும்போதும் உயர் ஸ்தானத்தை வகிக்கும்போதும் பழம்பெருமைகளின் உறுதியான பாதுகாவலனாகக் கருதப்படுகிறது ("பழமைவாதிகள்" அல்லது "வலதுசாரிகள்"); இது அரசியல் அதிகார விளிம்பிலிருக்கும்போது அப்போதிருக்கும் முறைமையினுள் மாற்றமொன்றை வலியுறுத்துகிறது ("மிதவாதி" அல்லது "நடுநிலைவாதி"); இது அதிகாரத்திற்கு வெளியிலிருக்கும்

போது, தற்போதைய சமூக, பொருளாதார, அரசியல் கட்டமைப்பின் கீழ் அரசியல் அதிகாரத்தைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்புக்களைக் கொண்டிருக்காவிட்டால் "புரட்சிகர வன்முறையின்" மூலம் அப்போதிருக்கும் சமூக முறைமையினை பூரணமாக அழித்துவிடுவதில் உறுதியான நம்பிக்கையுடையதாக இருக்கிறது ("தீவிரவாதிகள்" அல்லது "இடதுசாரிகள்").

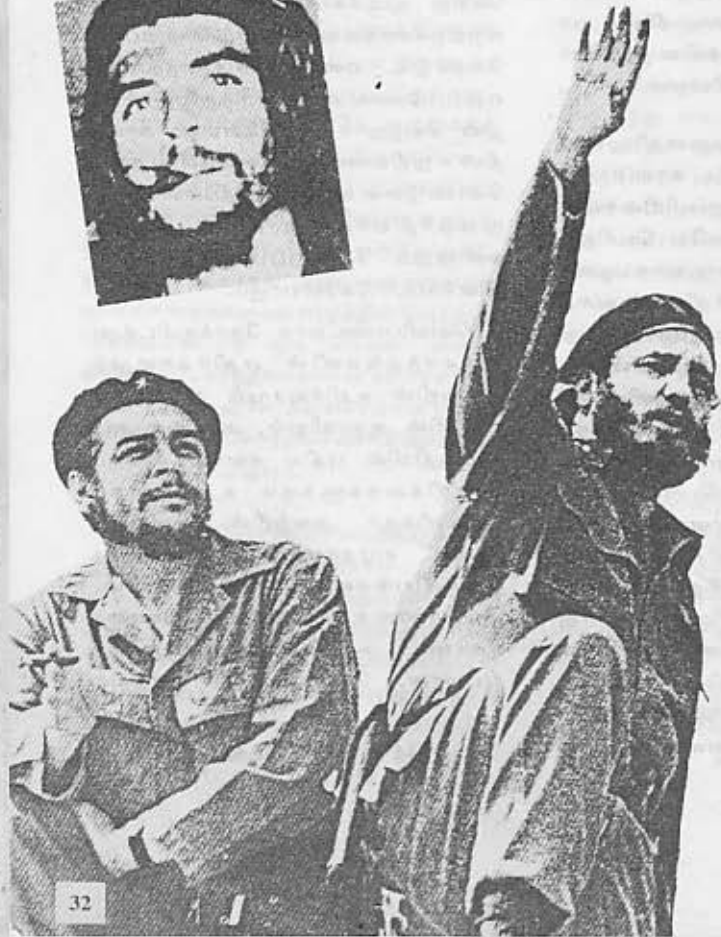
இப்பாரிய வகைபடுகளுக்கு அப்பால், மேற்சொன்ன வகைப்பாடுகளில் "இடைநடுவில்" இருக்கும் ஏனைய சில சித்தாந்தங்களும் உள்ளன. இச் சித்தாந்தங்கள் ஏற்கெனவேயுள்ளவற்றின் மாற்றுருவங்களாகவும் பாரிய சித்தாந்தங்களின் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட அடிப்படைக் கூறுகளின் சாயலைக் கொண்டவையாகவும் உள்ளன. இந்தச் "சாயல்கள்" காலத்திற்குக் காலம் அரசியல் விஞ்ஞானிகளினால் உருவாக்கப்பட்டு "இட்டுக்கட்டப்படுகின்றன"; அத்துடன், இவை தரப்பட்ட சமுதாய மாற்றங்களின் அரசியல் பகைப்பலமாகத் தொடர்ந்து செய்யப்பட்டு வருகின்றன, எவ்வாறிருந்தபோதிலும், அவற்றின் சித்தாந்த வேர்கள், அவை எப்படி மாற்றத்தை அடைகின்றன, எவ்விதத்தில் செய்து முடிக்கப்படுகின்றன என்பன வற்றிற்கினங்கவகைப்பாடு செய்யப்படவேண்டும். எனவே, சித்தாந்தங்கள் எனப்படுபவை காரணாரித்த சாராம்சத்தின் வெற்று உற்பத்திகளல்ல; காலத்தின் உறுதியான நிபந்தனைகளில் தளங்கொண்டுள்ள வரலாற்றுரீதியான, நடைமுறைரீதியான அரசியல் நிகழ்வுகளினதும் தோற்றப்பாடுகளினதும், விளக்கப்பாடுகளேயாகும்.

வெளிப்படையாக நோக்குமிடத்து, சித்தாந்தங்களின் எதிர்காலமும் அவற்றின் உயிர்வாழும் தன்மையும் மக்களின் ஆதரவிலும், அரசியல் அபிவிருத்தியில் புதிய சவால்களுக்கும் கோரிக்கைகளுக்கும் உறுதியாகப் பதிலளிக்கும். அவற்றின் திறனிலும், "நல்ல" சமுதாயத்திற்கான உயர்ந்த இலட்சியங்களிலும் தங்கியுள்ளன. இவ்வாறான உயர்ந்த இலட்சியங்களைக் கொண்ட அரசியல் அமைப்புமுறை திடமான, பொருள்முதல் தளத்தில்

(34 ம் பக்கம் பார்க்க)

“சோஷலிஸத்தின் நிர்மாணம் குறித்த இந்தக் கட்டத்தில், பொருட்களின் தரம் தொடர்பாக எத்தகைய சமரசத்தையும் செய்துகொள்ள முடியாது என்பதனை நாங்கள் எப்பொழுதும் நினைவில் வைத்திருத்தல் வேண்டும். தன்னை தளைகளிலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டிருக்கும் சமூகமொன்றின் உற்பத்தியாளர்கள் என்ற முறையில், எமது கடமைப் பொறுப்பு, மக்களுக்கு எம்மால் அளிக்கக்கூடிய ஆகச் சிறந்த வற்றை அளிப்பதாகும் என்பதனையும் நாங்கள் நினைவில் வைத்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும். எமது மிகச்சிறந்த முயற்சிகள், உயர்தரம் வாய்ந்த உற்பத்திப் பொருட்களின் வடிவத்தில் பிரதிபலிக்கின்றன.”

(உழைப்பு குறித்த ஒரு புதிய அணுகுமுறை)

“நாங்கள் வெறுமனே பொருளாதாரத்துக்காக மட்டும் பொருளாதாரம் குறித்து பேசவில்லை. மாறாக, நாட்டின் அனைத்துவிதமான தேவைகளையும் நிறைவு செய்யக்கூடிய ஓர் ஊற்று என்ற முறையிலேயே பொருளாதாரம் குறித்துப் பேசுகிறோம். கல்வி, சுகாதாரமான வாழ்க்கை, உழைப்பு வாழ்க்கைக்கான வாய்ப்பு போன்றவையே இத்தகைய தேவைகளாகும்.”

(அரசியல் இறைமை)

"சோஷலிஸ நிர்மாணம் குறித்த இந்த இரட்டை அம்சத்தை நாங்கள் எப்பொழுதும் வலியுறுத்தி வந்துள்ளோம். சோஷலிஸத்தை கட்டியெழுப்புவது என்பது உழைப்பு தொடர்பான ஒரு விடயம் மட்டுமோ அல்லது பிரக்ஞை தொடர்பான ஒரு விடயம் மட்டுமோ அல்ல. அது உழைப்பையும் பிரக்ஞையையும் ஒன்றாக இணைக்கின்றது. அது உழைப்புக்கூடாக பொருள் சார் வளங்களின் உற்பத்தியை விரிவுபடுத்துகிறது; அதேவேளையில், பிரக்ஞை உணர்வையும் விருத்தி அடையச் செய்கின்றது. இந்த இரு குறிக்கோள்களையும் இரு பணிகளையும் பேருக்கத்தினால் நிறைவுசெய்து வைக்க வேண்டியுள்ளது."

(தேசிய சீனி மாநாட்டில் நிகழ்த்திய உரை - 1963)

"சோஷலிஸம், உழைப்பின் அறுவடை, உச்சமட்ட உற்பத்தி மற்றும் பாரிய உற்பத்தித்திறன் என்பவற்றின்மீது கட்டியெழுப்பப்படுகின்றது: நாங்கள் எமது உற்பத்தியை அதிகரிக்காவிட்டால், எமது மக்களுக்கிடையே பகிர்ந்தளிப்பதற்கான பொருட்களைப் பெற்றிராவிட்டால், உச்சமட்டம் குறித்த எமது பிரக்ஞையை ஆழப்படுத்துவது பயனற்ற ஒரு வேலையாகவே இருக்கும்.

சோஷலிஸம் என்பது, சமூகத்தின் செல்வத்தினை சமமான விதத்தில் பகிர்ந்தளிப்பதனை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு சமூக முறையாகும். ஆனால், இதற்கு, பகிர்ந்தளிப்பதற்கு சமூகத்திடம் செல்வம் இருத்தல் வேண்டும்; இந்த இயந்திரங்கள், எமது மக்களின் நுகர்வுக்குத் தேவையான பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதற்கென மூலப்பொருட்களைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். நாங்கள், எந்த அளவுக்கு, முழு மக்கள் பிரிவினருக்கும் கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்கும் உற்பத்திப் பொருட்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கின்றோமோ அந்த அளவுக்கு சோஷலிஸத்தை கட்டியெழுப்பும் பணியில் முன்னோக்கிச் செல்கிறோம்."

(31 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நங்கூரமிடப்பட்டுள்ளதா, நாட்டின் அரசியல் கலாசாரத்திற்கு உகந்த வகையில் மாறுபட்ட சூழ்நிலையிலும் தொடர்ந்து வாழக்கூடியதா என்பவற்றை மக்கள்தான் தீர்மானிக்க வேண்டும்; வரலாறுதான் நீதி வழங்கவேண்டும்.

நேரம் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளதால் இந்த அரசுக்கில் பல்வேறு சித்தாந்தங்களை விரிவாகவும், ஆழமாகவும் விவாதிக்க முடியவில்லை. இத்தலைப்பினை காத்திரமாகவும், தெளிவான மார்க்கத்திலும் ஆராய்வதற்கு எமக்கு அரையாண்டு காலம் அல்லது அரசியலில் இரண்டு கற்கைநெறிகள் வேண்டும். சித்தாந்தங்கள் மீதான வாதம் இன்று நாட்டின் நின்றநிலவும் பாரிய சித்தாந்தங்களின் எல்லைக்குட்பட்டனவாக விளங்குகின்றன.

சித்தாந்தம்

சித்தாந்தமானது (எண்ணம்+தர்க்க சாஸ்திரம்) பொதுவாக எண்ணங்கள், கோட்பாடுகள், விழுமியங்கள் அல்லது விசாலமான நம்பிக்கைகளினதும் தற்போதுள்ள அரசியல், பொருளாதார, சமூக நிறுவனங்களுக்கு சட்டபூர்வமான அல்லது சட்டபூர்வமற்ற தன்மையை வழங்கும் தர்க்கரீதியாகத் தொடர்புடைய நோக்குகளினதும் ஒரு தொகுதியினையும் குறித்து நிற்கின்றது. இது தற்போதுள்ள அரசியல் முறைமைக்கு ஒரு விமர்சனத்தையும் சிறந்தவொரு அமைப்பு முறைக்கான நோக்கையும் தருகிறது. அந்தஸ்தினை நியாயப்படுத்துவதற்கும், அதனை மாற்றுவதற்கான ஒவ்வொரு முயற்சியைத் தடுப்பதற்கும் அல்லது மாற்றத்தின் தேவைப்பாடுகளுக்குச் சேவகஞ் செய்வதற்கும் இதனை உபயோகிக்கலாம். தற்போதுள்ள ஒழுங்கினைப் பாதுகாப்பது அல்லது அதனைப் பகிரங்கமாக எதிர்ப்பது ஆகிய இரண்டு செயற்பாடுகளும் ஓர் உன்னத சமூக-பொருளாதார, அரசியல் அமைப்பு முறையென்ற இறுதி இலக்கை அடைவதற்கான ஆரம்ப ஏதுக்களாக சீர்திருத்தம் அல்லது வன்முறை வடிவத்தை எடுக்கக்கூடும்.

இதற்கும் மேலாக, ஒரு சித்தாந்தமானது அது புலப்படுத்தும் தோற்றப்பாட்டினைப் பொறுத்து அடக்குமுறையின் அல்லது விடுதலையின் ஒரு கருவி

யாக இருக்கக்கூடும். உதாரணமாக, அந்தஸ்தினைப் பாதுகாப்பவர்களும் அதனை மாற்றுவதற்கு விரும்பாதவர்களும் "பரிசுத்த வலதுசாரிச் சித்தாந்தத்தை" (பழமைவாதம்) உதவிக்கழைக்கிறார்கள். ஆட்சியாளர்களின் கையிலிருக்கும் அதிகாரமும் ஆட்சிவலுவும் ஆண்டவனிடமிருந்து கிடைத்த ஏதோ வொன்றென அவர்கள் கருதுகிறார்கள். இப்படியான ஆட்சியாளர்களினால் வழங்கப்படும் கொள்கைகளும், ஆணைகளும், சட்டங்களும் கேள்விகளுக்கு உட்படுத்தக்கூடாதன என்றும், அவ்வாறு செய்யப்படுவது ஆண்டவனின் அதிகாரத்தை கேள்வி கேட்பதை ஒத்ததென்றும் அவர்கள் கருதுகிறார்கள். மறுபுறத்தில், கிளர்ச்சிவாதிகள் ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிரான தமது வன்முறைச் செயற்பாடுகளை நியாயப்படுத்துவதற்காக "இயற்கை உரிமைகள்" அல்லது "ஆளப்படுபவர்களின் அபிலாஷைகள்" (விடுதலைவாதம்) என்ற கோட்பாடுகளை குறிப்பிட்டுக்காட்டுகிறார்கள்.

எவ்வாறிருந்தபோதிலும், தமது "ஆண்டவர்களிடமிருந்து" வரப்பிரசாதமாகப் பெற்றுக்கொண்ட அதே சித்தாந்தம்தான் அதன் பின்னர் "ஆளப்படுபவர்களை" அடக்குவதற்கும் உபயோகிக்கப்பட்டது. இதே மாதிரியே சோஷலிசவாதிகள், வெகுஜனங்களை, தனித்துவமாக உழைக்கும் வர்க்கத்தினை "முதலாளித்துவ சுரண்டற் சங்கிலிகளை உடைப்பதற்காகவும்", பூர்ஷ்வா அரசின் சாம்பலின்மீது ஜனநாயக சோஷலிச ஆட்சியொன்றை நிறுவுவதற்காகவும் தூண்டிவருகிறார்கள். இதேவேளையில், சோஷலிஸமானது உழைக்கும் வெகுஜனங்களின் மீது சட்டபூர்வ சர்வாதிகாரக் கட்டுப்பாட்டினை உபயோகித்து வருகிறது.

அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய பின்னர் சித்தாந்தங்கள் தமது நிறத்தை, உன்னத இலக்குகளை, நலன்களை வேறுபடுத்தவும் மாற்றவும் முனைந்துள்ளன. ஒரு சித்தாந்தம், தான் அதிகாரத்தில் இல்லாதபோது முற்போக்கின் உன்னத இலட்சியங்களையும் கோட்பாடுகளையும் உள்ளடக்கியதாகக் காணப்படும்; ஆனால், அது, அதிகாரத்தைக் கையிலெடுக்கும்போது மந்தமானதாகவும் சோர்வுடையதாகவும் ஆகிவிடுகிறது. இதன் மூலம், ஆட்சியைக் கைப்பற்றியுள்ளவர்

களின் அதிகாரத்திற்கு அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தும் சித்தாந்தத்தை முன்வைக்கும் சமுதாயத்திலுள்ள முற்போக்குக் காரணிகளிடமிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்கிறது. இவ்வாறானபோது, இச்சித்தாந்தம் தனது வலிமையினை இழந்து விடுவதுடன், பிற்போக்கானதாகவும் மாற்றத்திற்குத் தடையானதாகவும் மாறி விடுகிறது. இவ்வாறான சித்தாந்தங்கள் நடைமுறை அரசியலின் மாறுதல்களுக்குப் பதிலளிக்கத் தவறிவிடுகின்றன. இத்துடன் காலத்தின் அரசு அமைப்பொழுங்குகளிலிருந்து உறுதியான சூழ்நிலைகளைப் பிரதிபலிக்கவும் தவறிவிடுகின்றன.

ஒரு சித்தாந்தம், குறித்த ஒரு அரசியல் படைப்புலத்திலும் சமூக வாழ்க்கைச் சூழலிலும் வலுவுடன் இயங்க மறுத்து விட்டால், அது, தனது பொருத்தத் தன்மையை இழந்துவிடும்; அதனுடைய செல்லுபடித்தன்மை குன்றிவிடும்; வெகுஜனங்களிடமிருந்து ஆதரவு மறைந்து விடும். ஏனையோர்களின் நம்பிக்கைகளுக்கு முரணாக, அரசியல்மீது கதந்திரமான காரணார்த்த தாக்கமொன்றைக் கொண்டுள்ள கதந்திரமான மாற்றப் பொருளை சித்தாந்தமாகும். இது முன்னர் செயற்பட்டதைவிட இப்பொழுது கூடிய செயல்முறைப்பானதாக உள்ளது. சிறந்த சமுதாயமொன்றை அடைவதை நோக்கி முன்னேறிச் செல்லும் வகையில் அரசியல் நம்பிக்கையின் இரைவுவாய்ந்த அமைப்பு முறையொன்றில் முற்போக்கான எண்ணங்களையும் கோட்பாடுகளையும் இது ஒன்றிணைக்கிறது.

எவ்வாறிருந்தபோதிலும், அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய பின்னர் பிற்போக்கான தன்மைகளை நாடிநிற்கும் ஒரு சித்தாந்தம், அது பதவியேற்பதற்கு முன்னர் முற்போக்கான தோற்றத்தினைக் காட்டிநின்றபோதிலும்கூட, அரசியல் வாழ்க்கையில் எண்ணங்களின் பாத்திரத்தினையும் சித்தாந்தங்களின் முக்கியத்துவத்தையும் குறைவடையச் செய்வதற்குத் தானாகவே விரும்பி முயற்சிப்பதாகவே இருக்கிறது. அரசியல் நடவடிக்களின் உண்மையான உள்ளார்த்த நோக்கங்களை ஒரு "சித்தாந்த" போர்வையின் கீழ், அச்சித்தாந்தம் முற்போக்காகத் தோற்றமளித்தபோதிலும்கூட, அது மறைக்கவே முயற்சிக்கிறது. சித்தாந்தங்களை இங்கு மங்குமாகச் சிதைத்த தோற்றப்பாடுகளாக

வும், இதைவிட அதிகமான அடிப்படையிலான அறிஞர்களாகவும் குறைவடையச் செய்யும் தத்துவங்கள் "குறைப்புலாதம்" என்று அறியப்படுகின்றன. இந்தக் குறைப்புலாதச் சித்தாந்தங்கள் மூன்று பிரதான வகையாறாக்களுக்குள் அடங்குகின்றன: அதிகாரக் குறைப்புலாதம்; பொருளாதாரக் குறைப்புலாதம்; உளவியற் குறைப்புலாதம்.

உதாரணமாக, அதிகாரக் குறைப்புலாதமானது, சித்தாந்தத்தினை பிறிதொன்றின்மீது தங்கியிருக்கும், மாற்றத்திற்குள்ளாகும் பொருளாகவும், அரசியல் அதிகாரத்தினை சுதந்திரமான மாற்றத்திற்குள்ளாகும் பொருளாகவும் நோக்குகிறது. இவ்விலையத்தில் அதிகாரமானது, அரசியலின் ஆரம்பக் காரணிகளாகவும் முடிவுகளாகவும் நோக்கப்படுகிறது. எதிராளிகள் தூக்கிவிடப்பட்ட பாதுகாப்புக் கவசங்களாகவுள்ளார்கள்; நடு நிலைவாதிகள் அதிகாரத்தை அடைய முனைபவர்களின் பக்கம் தூண்டிற் புழுவை வீசிவிட்டுக் காத்திருக்கிறார்கள்; அல்லது அவர்கள் முன்பிருந்த இடத்திலேயே வைத்திருக்கப்படுகிறார்கள். சித்தாந்தப் பிணக்குகள் தூண்டிவிடப்படுகின்றன; அரசின் அதிகார நிலைப்பாட்டினைப் பேணுதல் அல்லது பாதுகாத்தல், உயர்வடையச் செய்தல் ஆகிய நியதிகளின் அடிப்படையிலேயே "தேசிய நலங்கள்" வரையறை செய்யப்படுகின்றன.

மறுபுறத்தில், சித்தாந்தங்களின் ஒரேயொரு அத்திவாரம் பொருளாதார நலங்கள் மட்டுந்தானென்று பொருளாதார குறைப்புலாதம் நம்புகிறது; குறித்தவொரு குழுவின் பொருளாதார நலங்களை நாங்கள் அறிந்திருந்தால் அவர்களின் சித்தாந்தக் கொள்கைகளை நாங்கள் இலகுவாக முற்பகர்வு செய்யலாம். இந்தக் கோட்பாட்டிற்கிணங்க, சிறப்புரிமைபெற்ற வர்க்கங்களின் பழைமைவாதச் சித்தாந்தங்களை நோக்கி சர்க்கப்படுவதும், அந்தத் தினைப் பாதுகாப்பதற்காகப் பணியாற்றுவதும் தயையற்ற செயற்பாடுகளாக உள்ளன. இதேபோன்று சமுதாயத்தின் சிறப்புரிமை குறைந்த ஏழைகளின் பிரிவுகள் புரட்சிகர எண்ணங்களை இலகுவாக உயர்த்திப் பிடித்தன.

எவ்வாறிருந்தபோதிலும், இந்த இலகுவான

வான அணுகுமுறை சரியற்றதென்று நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. புரட்சிகளின் தலைவர்கள் அநேகமாக செல்வந்த வர்க்கத்திலிருந்தே வந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும், இதேபோது ஏழைகள் பெரும்பாலும் மாற்றத்திற்குத் தடையாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் அல்லது புரட்சிகரச் சக்திகளுக்கெதிராக உளவாளிகளாகக்கூட சேவையாற்றியுள்ளார்களென்பதையும் புரட்சிகர இயக்கங்களுக்கிடையேயுள்ள அனுபவங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

இறுதியாக, உளவியல் குறைப்புலாதமானது, சித்தாந்தங்கள், ஒருவரின் மனத்தின் சிறப்பு அம்சங்களாகவும், மனச்சார்புகளாகவும் இருப்பதாகக் காண்கின்றது. சில பொதுவான கோட்பாடுகள் அல்லது தத்துவங்களின் நியதிகளுக்கமைய மக்களின் கபாவங்களும் செயற்பாடுகளும் வடிவமைக்கப்படுவதாக இச்சித்தாந்தம் நோக்குகிறது. சகல மிதவாதங்களையும் உளவியல் "எச்ச சொச்சங்களில்" இருந்து கிடைக்கப்பெற்ற "கிளைத் தோன்றல்கள்" என்று பற்றி (1963) கூறுகிறார். இக்கிளைத்தோன்றல்கள், ஏனையவற்றுடன், தனிமனித குணம்சங்களின் வெளிப்பாடுகளை மதரீதியான நம்பிக்கைகளையும் அரசியற் சித்தாந்தங்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளன.

சித்தாந்தங்களை வாகிக்கையில் முற்பகர்வு செய்யத்தக்க குற்றங்குறைகளுக்கப்பால் மக்கள் 'சித்தாந்தம்' என்ற பதத்தினை உபயோகிப்பதனால் ஏராளமான "தளர்வான" வரைவிலக்கணங்களும்" அவற்றிற்கு இருக்கவே செய்கின்றன என்பது முற்றிலும் வெளிப்படையானது; சித்தாந்தம் கவாரால்யமற்றதாகவும் அத்தியாவசியமற்றதாகவும் இருந்தால் அது அவசியமற்றதாகிவிடும். எவ்வாறிருந்தபோதிலும், சித்தாந்தமென்ற பதத்தின் உபயோகத்தின்போது எழும் குழப்பங்களை நிவர்த்தி செய்வதற்காகவும், நுட்பமான தேவைப்பாடுகளுக்காகவும் "இறுக்கமான" வரைவிலக்கணமொன்று ஆக்கப்படவேண்டும்.

இந்த ஆய்வறிக்கையில் றொபேட் ஹாபேலின் சித்தாந்த வரைவிலக்கணம் தெரிந்தெடுத்துக் தரப்படுகிறது. அவரின்வகுமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

"சித்தாந்தம் அறிவுசம்பந்தமான ஓர் உற்பத்தியென்றவகையில் பல்வேறு மூலகங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது: (1) ஒழுக்கரீதியான விழுமியங்களின் தொகுதியொன்று பரிபூரணமானதாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்; (2) அந்த விழுமியங்களை நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய "நல்ல சமுதாயம்" ஒன்று வரையறுத்துத் தரப்பட வேண்டும்; (3) தற்போதைய சமுதாய ஒழுக்கமைப்புகளின் ஒழுங்குமுறையான விமர்சனமும் (அல்லது அவற்றினை உளர்ஜிதப்படுத்தலும்) அவற்றின் இயக்குவலுவினைப்பகுத்தாய்வு செய்தலும்; (4) தற்காலத்திலிருந்து எதிர்காலத்தை அடைவதற்கான ஒரு தந்திரோபாயத் திட்டம் வகுக்கப்பட வேண்டும்..." (1969: 283)

எனவே சித்தாந்தங்கள், அரசியல் நம்பிக்கையின் மிகத் தெளிவான, மிக உயர்வான ஒழுங்குமுறையான வடிவங்களாயிருக்க வேண்டும். ஹகோபியன் இதனை "சில கவர்ச்சிகரமான தத்துவ அமைப்புமுறையின் ஒரு திட்டமிடப்பட்ட, காத்திரமான பேச்சு மற்றும் உரைநடைப் பிரயோகம். இது அரசியற் செயற்பாட்டை நோக்கி மக்களைக் கிளர்ந்தெழச் செய்கிறது; அச்செயற்பாட்டிற்கான தந்திரோபாய வழிகாட்டலையும் இது வழங்கக்கூடும்" என்று பிரகடனஞ் செய்கின்றார்.

மறுபுறத்தில், அரசியற் கவாச்சாரமானது, மிகச் சிக்கலானதாகவும், அரசியல் நம்பிக்கைகளின் சிதைவுகளின் தொகுதிகளாகவும் உடைந்த சித்திலங்களினால் செய்யப்பட்ட அலங்கார ரூபமாகவும் உள்ளது. இது போட்டியிடும் நம்பிக்கைகள் பலவற்றை உள்ளடக்கியிருப்பதுடன், அரசியல் வாழ்க்கையில் செல்வாக்கினைச் செலுத்தும் அமைப்புமுறையொன்றில் (உப கவாச்சாரங்கள்) நம்பிக்கைகொண்டதாகவும் உள்ளது. அரசியல் வழிமுறைகள் மீதும், நிறுவனங்கள் மீதும் ஏறக்குறைய நேரடியாகவே தாக்கத்தைச் செலுத்தும் நாட்டின் பொதுவான கவாச்சாரத்தின் சகல செயற்பாடுகளையும் இது குறித்து நிற்கிறது.

ஒரு சித்தாந்தம் மூன்று பிரதான கட்டுமானத் தோற்றப்பாடுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது: அவையாவன: கவர்ச்சியான தத்துவார்த்த அமைப்புமுறையொன்றுடனான உறவுமுறை; தத்துவார்த்த அமைப்புமுறையொன்றிலிருந்து பெறப்பட்ட செயற்திட்டம்; திட்டமிட்ட

இலக்குகளை அடைவதற்கான தந்திரோபாயம் (ஹுகோபியன் யூ.எ.: 391). வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரு சித்தாந்தமானது, ஒரு தத்துவமல்ல; ஆனால் ஸ்தூலமான தத்துவார்த்தக் கோட்பாடொன்றினை, குறித்தவோர் இலக்கினை அடைவதனை நோக்கமாகக் கொண்ட உறுதியான அரசியற் திட்டமொன்றாக மாற்றுவதேயாகும்.

இதற்கும் மேலாக, ஒரு சித்தாந்தமானது பின்வரும் செயற்பாடுகளையும் ஆற்றிவருகிறது: இது அரசியல் அதிகாரத்திற்கு ஆன்மீக நியாயப்படுத்தலை வழங்குவதுடன், அதனைச் சட்டபூர்வமானதாக்கவும் முயல்கிறது; அரசியல் உலகின் சிக்கலான தன்மையினை ஒழுங்கமைப்பதன் மூலம் யதார்த்தத்தினை சிந்தனையின் மேலும் தயாரான, சமாளிக்கத்தக்க வகையறாக்களாகப் பொருளுணர்த்துவதற்கு உதவுகிறது; தின்றுநிலவும் அரசியல் ஒழுங்குமுறையொன்றிற்கு ஆதரவளிப்பதற்காகவோ அல்லது அதனைத் தூக்கி வீசுவதற்காகவோ வெகுஜனங்களைத் தூண்டிவிடுகிறது.

தரப்பட்ட மேற்கூறிய அம்சத்தின்படி சித்தாந்தமொன்றிற்கான வரைவிலக்கணத்தில் உருவாக்கப்பட்ட அளவுகோலை உபயோகித்து பிலிப்பைன்ஸிலுள்ள சித்தாந்தங்கள் பகுப்பாய்வு செய்யப்படவுள்ளன.

லிபரல் ஜனநாயகம்

அமெரிக்கர்களினால் பிரசாரஞ்செய்யப்படும் காலனித்துவ ஆதரவுள்ள லிபரல் ஜனநாயகச் சிந்தனையுடன் இன்னமும் பிணைக்கப்பட்டுள்ள கட்சிகளினாலும், குழுக்களினாலும், கூட்டமைப்புக்களினாலும் நாட்டில் கடைப்பிடிக்கப்படும் பல்வேறு சித்தாந்தங்களில் லிபரல் ஜனநாயகச் சித்தாந்தமும் ஒன்றாகும். 1946ல் பிலிப்பைன்ஸிற்குச் சுதந்திரம் "வழங்கப்பட்ட" காலம் தொடக்கம் அரசியல் தேர்தல் அரசியல் கட்சிகளினால் நாட்டில் முக்கியமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுவரும், மிக நீண்ட காலம் தின்றுநிலவும் சித்தாந்தம் இதுவேயாகும். லிபரல் ஜனநாயகம் நியோ-லிபரல்வாதமாகவும்; அல்லது ஜோன் வொக் (இயற்கை உரிமைகள் லிபரல்வாதம்), ஜோன் ஸ்ருவாட்ரில் (பிரயோ

சன லிபரல்வாதம்), ஷூர்பேட் ஸ்பென்ஸர் (சமூக டார்வினிஸ லிபரல்வாதம்) என்பவற்றின் சாஸ்திரிய லிபரல்வாதமாக அடையாளங்காணப்பட்ட நவீன லிபரல்வாதமாகும். சாஸ்திரிய லிபரல்வாதமும், நியோ லிபரல்வாதமும் சமூகம் பகுப்பாய்வின் ஒரே கூறினை-தனிமனிதன்-பகிர்த்து கொள்கின்ற யோதிலும், முன்னையது, லிபரல்வாதம் ஜனநாயகத்துடன் ஒவ்வாதிருப்பதாக நம்புகிறது; இதேவேளையில் பின்னையதோ லிபரல்வாதமும் ஜனநாயகமும் பிரிக்க முடியாதவையென வலியுறுத்துகிறது.

லிபரல் ஜனநாயக சுதந்திரத்தினை உடன்பாடான அர்த்தமொன்றில் வரையறை செய்கிறது. தனிமனித சுதந்திரத்தினை ஒருவரது சிந்தனைமீதும் செயற்பாட்டின்மீதும் மேற்கொள்ளப்படும் ஆகக்குறைந்த அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டினாலும், சமூக அடித்தத்தினாலும் அல்லது இவை வெறுமனே இல்லாதிருப்பதாலும் முழுமையாகப் பெற்றுவிட முடியாதென இது கருதுகிறது. ஒருவர் ஒரு குறித்த "சுதந்திரத்தை உருவாக்கும்" மனோநிலையை அடையும்போது மட்டுமே சுதந்திரம் பெறப்பட்டதாக கருதப்படுகிறது; இதற்கு அரசாங்கத்தின் செயற்பாடு வேண்டியதாக உள்ளது; தனது பிரசாகளின் விழிப்புணர்வு மட்டத்தை குறித்தவொரு புள்ளிக்கு உயர்த்துவது இதன் கடப்பாடாகும். இந்நிலையில் ஒரு தனிமனிதன் முதிர்ச்சியடைந்த, பொறுப்புள்ள முறையில் தனது சுதந்திரத்தினை உபயோகிக்கத்தக்கதாக இருக்க வேண்டும். இவ்வாறான புள்ளிக்கு அப்பால் ஒருவரின் சுதந்திரத்தின் வளர்ச்சியும் விரிவும் ஒரு சொந்தப் பொறுப்புணர்ச்சியாகிவிடுகிறது. ஒருவரால் பெறப்பட்ட சுதந்திரத்தைப் போஷிப்பதற்கு அல்லது அழிப்பதற்கான தனிமனித பொறுப்புணர்ச்சியை மறுதலிக்கும் "தந்தைவழி அரசாங்கம்" ஒன்றினை நவீன லிபரல்வாதிகள் ஒருபோதும் ஆதரிக்கமாட்டார்கள். தனிமனிதனின் உரிமைகளுக்கும் சுதந்திரத்திற்கும் பாதுகாப்பளிக்க லிபரல்வாதிகள் அழைப்புவிடுக்கும் அதேவேளையில், ஒருவரின் தனித்துவத்தை எப்படிப் பெறலாமென்பதற்கான காரணிகளில் சாஸ்திரிய மற்றும் நியோ-லிபரல்வாதங்கள் வேறுபட்டு நிற்கின்றன. முன்னைய

திற்கு அரசாங்கம் ஆகக்குறைந்த சட்டவொழுக்கினைப் பிரயோகிக்க வேண்டும். இதேவேளையில், பின்னையதோ அதன் பிரளையங்களின் விவகாரத்தில், விசேஷமாக பொருளாதார மற்றும் கல்வியியற் துறைகளில் விஸ்தரிக்கப்பட்ட பாத்திரத்திற்கு ஆதரவாயுள்ளது.

ஒரு "சாதகமான" அல்லது "பாதகமான" சுதந்திர எண்ணக் கருவிலிருந்து மாறிச் செல்வதும், ஜனநாயக விரோத லிபரல்வாதத்திலிருந்து லிபரல் ஜனநாயகத்திற்கான மாற்றமும் தர்க்கரீதியான அவசியப்பாட்டின் விவகாரமேயல்லாமல் வரலாற்று அபிவிருத்தியின் உற்பத்தியல்ல, லிபரல்வாத மற்றும் ஜனநாயகக் கருத்துக்களின் கூட்டமைப்பே, ஒரு தத்துவத்தைவிட, அபிவிருத்தியில் எழக் கூடிய நடைமுறைச் சாத்தியமான பிரச்சினைகளை வேகமாகத் தீர்த்து வைக்கிறது.

லிபரல்வாதத்தின் இலட்சியங்களை உத்தரவாதப்படுத்துவதில் தலையிடக் கொள்கையைக் கொண்ட பொருளாதாரங்கள் இனிமேலும் தாக்கமான பங்கொன்றினை வகிக்கமுடியாதிருப்பதால் பொருளாதாரத்தின் மீதான அரசு தலையீட்டினை ஒதுக்கிவிட முடியாதுள்ளது. தலையிடக் கொள்கையானது 'வலியவன் வாழ்வான்' என்ற கொள்கையை மேம்படுத்தமாட்டாது என்றும், இது, சிலரால் பலர் கரண்டப்படுவதை உறுதிசெய்யுமென்றும் ஜோன் ஸ்ருவாட்ரில் வாதிடுகிறார். தொழிலாளர்களினால் செய்யப்பட்ட வேலையின் அளவிற்கு ஏற்ற நீதியான நஷ்டசட்டினை அது உறுதிசெய்யாது; ஆனால், வெகுமதி வேலையின் எதிரிடை விகிதாசாரத்தில் அமைந்திருந்தது (தோடையும் ஏனையோரும் 1983:100). இவ்வாறே, சமூக மற்றும் அரசியற் சீர்திருத்தங்கள் அரசாங்கத்தினால் பொறுப்பேற்கப்பட வேண்டுமென்பது அவசியமாகிவிட்டது. எனவே, அரசானது ஒரு சமூகப் பணியைக் கொண்டதாக உள்ளது.

தனிமனித சுதந்திரமானது, பொருளாதார ரீதியில் ஒன்றிலொன்று தங்கியிருக்கும் சமுதாயங்களுக்கு வெளியே ஒருவரின் இயல்பு, இயங்குதிறன்கள், உரிமைகள் என்பவற்றைத் திரட்டுவதிலும் பார்க்க, சமுதாய உள்ளடக்கத்தினுள்ளேயே கட்டாயம் வரையறை

செய்யப்பட்ட வேண்டுகோள்கள் விபரம் ஜனநாயகவாதிகள் நம்புகிறார்கள். தனிமனித முன்னேற்றத்திற்கும் அபிவிருத்திக்கும் சமூகத் தேவைப்பாடுகள் அவசியமாக இருக்கின்றன. வெகுஜனங்களின் உண்மையான தனிமனிதவாதத்திற்கும் அறிவிக்கும் கொடுமை, ஏழ்மை, அறியாமை என்பவற்றிற்கெதிரான கூட்டுச் (அரசாங்க) செயற்பாடு அவசியமானதாக உள்ளதென அவர் நினைக்கிறார். ஒருவரின் சிந்தனைகளும் செயற்பாடுகளும் நியாயங்களினாலும் ஒழுக்கநியதிகளினாலும் ஆளப்படும்போது மட்டுமே தனிமனிதனின் உண்மையான சுதந்திரம், "தாழ்ந்த" (உள்ளூர்ச்சிகளும் பெருவிருப்புகளும்) சுயத்திற்குப் பதிலாக "உயர்ந்த" அல்லது "உண்மையான" சுயம் என்று பதப்பிரயோகம் செய்யப்படும் சுதந்திரம் வெளிப்பாடு பெறுகின்றதென்று நியோ-லிபரல் வாதிகள் கருதுகிறார்கள். "உயர்ந்த" சுயத்துணும் அல்லது "சுய-உணர்வுடனும்" கூடிய உண்மையான சுதந்திரம் குழுவொன்றுடன் தனிமனிதன் கூடியிருந்து பங்களிப்புச் செய்வதன்மூலம் கிடைக்கிறது. சூலி கூறியுள்ளதைப் போல:

"ஏனையோருடன் பரந்தளவில் பல்வகைப்பட்ட கூட்டுறவுகளைக் கொள்ளும் போது மட்டுமே இடம்பெறும் தனிமனித நிலைச்சக்தியின் வெளிப்பாடும் பூரண முழு சுதந்திரமாகும்; குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பொன்றினை தனிமனிதன் சுயமாக ஆக்குவதற்கும், கூட்டுச்சேர்தலின் பலப்பலங்களை தனது சொந்த வழியிலேயே அனுபவிப்பதற்குமான சக்தியே அதுவாகும்."

சாஸ்திரீய விபரல்வாதத்துடன் ஒப்பிடும்போது, தனிமனிதவாதப் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குவதில் விபரல் ஜனநாயகம் மேலும் பன்மைத்துவ முடையதாகவும் ஜனநாயகப்போக்குடையதாகவும் காணப்படுகிறது. தனிமனிதனின் "சுதந்திரத்தை உருவாக்கும்" மனோநிலை எல்லையினுள் தலைமிடாத வரையில் தனது பிரஜைகளின் சுதந்திரத்தினை மேலுயர்த்துவதில் ஓர் அரசியல் நிறுவனமாக ஓர் அரசாங்கத்தின் முக்கிய பாத்ந்திரத்தினை அது கண்டறிகிறது. இதற்கும் மேலாக, சமுதாயம் சிக்கலுடையதாக மாறும்போது, குடிமக்களின் விவகாரங்களில் அரசாங்கத்தின்

வளர்ந்து வரும் பங்களிப்பினையும் நியோலிபரல்வாதிகள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். அவர்களைப் பொறுத்தமட்டில், விபரல்வாதத்தின் அடிப்படத்தே தேவைகளில் உறுதியாயிருப்பது தவிர்க்கமுடியாததாக உள்ளது; சகல பிரஜைகளுக்கும் சுய அபிவிருத்திக்கான சமதையான சந்தர்ப்பங்களைப் பெற்றுக்கொடுப்பதே அதுவாகும். அரசாங்கமானது, மத்திய வர்க்கத்தினருக்கு மட்டுமன்றி, அதிக சலுகை பெற்றவர்களுடன் காத்திரமாகப் போட்டியிடுவதற்கு தமது கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்ட சூழ்நிலைகளினால் தடுத்துநிறுத்தப்பட்ட பிரஜைகளுக்கும் அதிக நலன்புரிச் செயற்பாடுகளை ஆற்றுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

விபரல் ஜனநாயகமானது, ஜனநாயகத்துடனான அந்நுடைய பற்றுறுதியின் தன்மையினால், பரந்த அர்த்தத்தில், பாராளுமன்ற அரசாங்கத்திற்காகப் பரிந்துரைத்து வருகிறது. சட்டசபையின் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களின் அமைப்பாகிய இது நிறைவேற்றதிகாரிகளின் அதிகாரத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. பகுத்தறிவுள்ள யாவரும் தம்மைத் தாமே ஆட்சிசெய்வதற்கான பாராதினப்படுத்த முடியாத உரிமையினைக் கொண்டுள்ளார்களென்ற கருத்தில் இது நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது. விபரல் சிந்தனை ஜனநாயகத்தின் சித்தாந்த வேரென்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். விபரல் ஜனநாயகம் சகலருக்கும் சம உரிமைகளும் சம சந்தர்ப்பங்களும் வழங்கும் சமுதாயமொன்றிற்காகப் பணியாற்றுகிறது. ஆனால், இது, கம்யூனிஸ்டுகள் செய்துவருவதைப்போன்று வர்க்க வேறுபாடுகளை அகற்றுவதையோ அல்லது வர்க்கங்களை இல்லாதொழிப்பதையோ நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. சகல மாண்புடிகளும் காரணார்த்த பகுத்தறிவுச் செயற்பாடுகளை ஆற்றுவதற்கான திறமைகளைக் கொண்டுள்ளார்களென்பதையும், தமது ஆற்றல்களை விருத்திசெய்ய விரும்பும் பிரஜைகளுக்கு மட்டுமே உதவிவழங்க அரசாங்கம் கட்டுப்பாடுடையதென்பதையும் நியோ-லிபரல் வாதிகள் உண்மையான ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள். எவ்வாறிருந்தபோதிலும், அரசாங்க ஆதரவைப்பெற விரும்பாத விடத்து, அதனைப் பயன்படுத்தியே தீர வேண்டுமென்று அது எவரையும் வலியுறுத்த முடியாது. உதவியினைக்

கேட்காத பிரஜை ஒருவருக்கு உதவி செய்ய வேற்கொள்ளப்படும் எந்தவொரு முயற்சியும் தனிமனிதனின் உரிமையை, விடுதலையை, சுதந்திரத்தை மீறும் செயற்பாடாகவே இருக்கும். தனிமனித சுதந்திரம் புனிதமானதொரு விழுமிய மென்றும், அது, அரசினால் கட்டாயமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு, பேணப்பட வேண்டுமென்றும் விபரல்வாதிகள் நம்புகின்றார்கள்.

அரசியல் மாற்றங்கள், சமாதானபூர்வமான, பாராளுமன்றத்தியான, வன்முறையற்ற ஏதுக்களினூடாகவே நிகழ்த்தப்பட வேண்டுமென்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள். சாதகமான சமுதாயச் செயற்பாட்டினூடாகவே வரலாற்று முன்னேற்றத்தை அடையமுடியுமென்ற நம்பிக்கையுடன் சீர்திருத்தங்கள் பிணைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதில் விபரல்வாதிகள் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளார்கள். விபரல் ஜனநாயகம் குறித்துரைக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை மனக்குவிக்கின்றது. இவற்றின் கட்டுமொத்த விளைவு, நவீன நலனொம்புகை அரசிற்குச் சமமானதாக உள்ளது. உண்மையில், சாதகமான சுதந்திரம், அரசினதும் அரசாங்கத்தினதும் சமுதாயச் செயற்பாடு, பாராளுமன்றவாதம், சந்தர்ப்பத்தின் சமத்துவம், சீர்திருத்தவாதம் என்பன, விபரல் சித்தாந்தத்தின் கட்டமைப்பிற்குள் நலனொம்புகை அரசொன்றிற்கான எண்ணத்தையே உள்ளடக்கியுள்ளன.

இறுதியாக, விபரல் ஜனநாயகவாதிகள் தேவாலயத்தையும், அரசையும், வழிபாட்டுச் சுதந்திரத்தையும் பிரிப்பதற்கு ஆதரவளித்து வருகிறார்கள். இவர்களின் திருச்சுபை விரோதத் தோற்றப்பாடு இவர்களின் தனிமனிதவாதத்தின் புறவளர்ச்சியாகவேயுள்ளது. மதமென்பது "தனிப்பட்ட", "சொந்த" விவகாரமாகவே ஆக்கப்பட வேண்டுமென்று கோரப்படுகிறது. சாஸ்திரீய விபரல்வாதத்திற்கும் நவீன விபரல்வாதத்திற்குமிடையில் உள்ள பல்வேறு வேறுபாடுகளுக்கும் அப்பால், பின்னையது, முன்னையதின் பலதோற்றப்பாடுகளைப் பாதுகாத்து வருகிறது; தனிமனிதத்துவம், பாராளுமன்றவாதம், சீர்திருத்தவாதம், அரசையும் தேவாலயத்தையும் பிரித்தல் என்பவை குறிப்பிடத்

(46 ம் பக்கம் பார்க்க)

கடந்த 500 ஆண்டுகாலம்: வணிகச் சரக்கினை வழிபடும் மதமொன்றாக முதலாளித்துவம்?

ஜெரிட் ஹூய்ஸ்

உலகம் இப்பொழுது சிறிந்துவுக்குப் பிற்பட்ட சகாப்தத்தின் மூன்றாவது ஆயிரம் ஆண்டின் தொடக்கத்தை அண்மித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. எனவே, இந்தச் சூழ்நிலையில், குறிப்பாக 1992ல், உலகளாவிய ரீதியில் காணப்படும் மறுமலர்ச்சி கொண்டாட்ட இயக்கங்கள் மற்றும் அது தொடர்பான உணர்வுகள் என்பன குறித்து நோக்குவது மிகவும் பொருத்தமானதாக இருக்க முடியும். அது, ஐரோப்பிய நாடுகள், மனிதகுல வரலாற்றின் மிக நாசகமான போர்களில் ஒன்றுடனொன்று மோதிக் கொண்டு, இப்பொழுது ஒரு சம்மேளனமாக இணைவதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொண்டுவரும் ஒரு நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஒரு வருடமாக மட்டும் இருக்கவில்லை; உலகெங்கிலும் வாழ்ந்த கோடிக்கணக்கான மக்கள், சர்வவியாபகமான நவீன தொடர்புசாதன ஊடகங்கள் மூலம், ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் இடம்பெற்ற 500 ஆண்டு நிறைவு கொண்டாட்டங்களைக் கண்டுகளித்த ஆண்டாகவும் இருந்தது. அதாவது, 1492ம் ஆண்டில், மேலைத் தேசப்பாணியிலான வணிகச் சரக்குகளை வழிபடும் மதநம்பிக்கையொன்றாக (Cargo-cult) துவக்கிவைக்கப்பட்ட சாகச முயற்சியின் 500வது ஆண்டு நிறைவினை ஐரோப்பாவும் அமெரிக்காவும் கொண்டாடி மகிழ்ந்தன. இதனை, 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நிகழ்ந்த தமது 'கலாச்சார சந்திப்பு' என அவை வருணித்துக் கொண்டன. இதேவேளையில், இவர்களின் இந்த முதலாவது சந்திப்புக்கு இரையாக்கப்பட்ட உள்நாட்டிப் பழங்குடி மக்கள், கறுப்பர்கள் மற்றும் மகளிர் ஆகியோரின் வழித்தோன்றல்களின் இன்றைய நிலைமை குறித்தும், உலகம் தழுவிய இந்த வெகுசன தொடர்பு ஊடகங்கள் ஓரளவுக் கேளும் தமது கவனத்தை செலுத்தியிருக்க முடியும்.

ஐ.நா. அமைப்பின் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் அபிவிருத்தி என்பவற்றுக்கான மன்றம், மனித இனத்துக்கும் புவிக்கோளுக்கும் இடையிலான எதிர்கால உறவுகள் குறித்துக் கலந்துரையாடும் பொருட்டு, 1992ல் அமெரிக்கக் கண்டத்தில் முதலாவது புவி மாநாட்டினை நடாத்தியது ஒரு தற்செயல் நிகழ்வாகுமா? சமீபத்தில் மீள்பிரகரிக்கப்பட்ட கே.பரிடீஜ் என்பவரின் "புதிய சொர்க்கம், புதிய பூமி: புத்தெழுச்சி நடவடிக்கைகள் குறித்து ஒரு பகுப்பாய்வு" என்ற நூலில் "பிரச்சினையை திறந்துவிடுதல்" என்ற பகுதியில் அது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

"ஒரு கனவு காண்பதும் அதை நனவாக்கிக் கொள்வதும், மனக்கண்ணினால் மட்டும் காணக்கூடியதன் வடிவத்தை அறிந்து கொள்வது: எந்த வகையிலும் சாத்தியமற்றது என்று கருதப்படுவதனை எடுத்து வருவதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்படும் உணர்வு, அதுவே மனிதனின் சிறப்புரிமைகளாக இருந்து வருகின்றன."

"மோசடிக்காரராக இருந்தாலும் சரி, பொய்காரராக இருந்தாலும் சரி, ஞானியாக இருந்தாலும் சரி, மரியாதைக்குரிய பூர்ஷ்வாவாக, விவசாயியாக, கோமல் வரனாக இருந்தாலும் சரியே புத்தெழுச்சிக்கான வேதனை மனிதனுக்கு மட்டுமே சொந்தமானதாக உள்ளது. அதனால் தான் அவன் மனிதனாக இருந்து வருகின்றான். அதனால் தான், உரிய நேரம் வரும்பொழுது, அவன் ஒரு புதிய மனிதனை உருவாக்க வேண்டியவனாக உள்ளான்."

குறிப்பாக, வந்தனா சிவா (1988) போன்றோர் உயரினவியல் சூழல் மற்றும் அபிவிருத்தி என்பன குறித்த தமது அக்கறைகளை மிகுந்த முனைப்புடன் முன்வைத்து வந்திருப்பதனால், இந்தக் கூற்றில், மகளிர் வெளிப்படையாக அல்லது மறைமுகமாக உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தல் வேண்டும். வந்தனா சிவா, முக்கியமாக மனிதனால் - குறிப்பாக

பூர்ஷ்வாக்களாலும் கோமல் வரர்களாலும் - முன்னெடுத்தச் செல்லப்பட்ட அபிவிருத்தி முறை காரணமாக மிகக் கடுமையான திரிபுகள் தோன்றியிருப்பதாகச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

ஜனாதிபதி கார்ட்டரிடம் 1980ல் "Global 2000" என்ற விரிவான ஓர் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இந்த அறிக்கையில், மூன்றாவது ஆயிரம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் - அதாவது கி.பி. 2000 வது ஆண்டில் - காணப்படக்கூடிய உலக நிலைமை குறித்த மதிப்பீடுகளும், எறியக் கணிப்புக்களும் இடம்பெற்றிருந்தன. இந்த அறிக்கையின்படி, செல்வந்த மேலைத்தேச முதலாளித்துவ நாடுகளில் வாழும் 10 சதவீதமான மக்கள், உலக உற்பத்தியில் 80% க்கும் மேற்பட்ட பாகத்தினை நுகர்ந்து வருவார்கள்; அதேவேளையில், 'மூன்றாவது மண்டலம்' என்றழைக்கப்படும் நாடுகளில் வாழ்ந்துவரும் உலக குடித்தொகையில் 80 சதவீதமாக இருக்கும் மக்கள் நுகர்வதற்கென 20 சதவீதமான பொருட்களும் சேவைகளும் எஞ்சியிருக்கும். எனவே, இந்த வகையில், 2000 வது ஆண்டளவில் மேற்கு ஐரோப்பாவிலும், ஐக்கிய அமெரிக்காவிலும் வாழும் சிறு அளவு (10%) மக்கள் பிரிவினரின் ஆளொருவருக்கான நுகர்வு, மூன்றாவது மண்டல நாடுகளில் வாழும் பெரும்பான்மையான மக்களின் ஆளொருவருக்கான நுகர்வின் 24 மடங்குக்கும் அதிகமானதாக இருந்து வரும். இந்த முரண்பாடு வரவர மேலும் மோசமடைந்துகொண்டு செல்லும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மேலைத்தேச நுகர்வுவாத ஆக்கிரமிப்பினை சந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் உலகின் பெரும்பான்மையான மக்கள், இந்த முரண்பாடுகளையும் அநீதிகளையும் தொடர்ந்தும் - அதாவது இன்னும் ஓரிரு அபிவிருத்தி தசாப்த காலத்துக்காவது - தீவிரமான எதிர்ப்பு இயக்கங்களில் ஈடுபடாது, வெறுமனே சகித்துக்

கொண்டிருப்பார்கள் என்று நாம் எண்ண முடியுமா?

இங்கு, நாம் சிந்திக்க வேண்டிய முக்கியமான ஒரு பிரச்சினையுள்ளது. அதாவது, ஏற்கனவே வளர்ச்சியென்பது ஒரு பூச்சிய இலக்கம் கொண்ட விளையாட்டாக மாற்றமடைந்துபோயுள்ள உலகளாவிய இயற்கைச் சுற்றுச்சூழல் ஒன்றின் பின்னணியில், அடுத்த 1000 வது ஆண்டில் எந்த வகையைச் சேர்ந்த இயக்கம் அல்லது வணிகச் சரக்கினை வழிபடும் நம்பிக்கை ஆக்கடிய சக்தி வாழ்ந்ததாக இருக்க முடியும்? ஐ.நா. வின் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் அபிவிருத்தி என்பவற்றுக்கான 1992ன் மாநாட்டுக் காசுத் தயாரிக்கப்பட்ட பிராண்ட் லாண்ட் அறிக்கையும் (1987) ஏனைய பல ஆவணங்களும் கட்டிக்காட்டுவது போல, இந்தப் புவிக்கோளில் வாழும் குடிமக்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்வது தொடர்பாக புவிக்கோள் தன்வசம் கொண்டுள்ள மூலவளங்கள் வரையறுக்கப்பட்டவையாகவே இருந்து வருகின்றன என்பதனை காணமுடிகின்றது. மேலும், மூன்றாவது மண்டல நாடுகளில் வாழும் 80 சதவீதமான உலகக் குடித்தொகையினரின் செலவில், உலகின் 10 சதவீதம் மக்கள் மேலும் மேலும் வளர்ச்சி கண்டு வருவார்கள் என்றும் இந்த ஆவணங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

அதிகளவு சமத்துவம் மற்றும் பகிர்ந்து கொள்ளல் என்பவற்றுக்கு கூடிய முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்திய சோஷலிஸ்ட் அபிவிருத்தி அணுகுமுறை, கிழக்கேசுரோப்பாவில் பாரிய தோல்வியொன்றினை சந்தித்துள்ளதுடன், சீனாவில் பகிர்ந்துகொள்ளுக்கு எதிரானவற்றையே போட்டியையும் ஒன்றிணைப்பதற்கு வேதனை மிகுந்த போராட்ட மொன்றில் ஈடுபட்டுக்கொண்டு வருகின்றது. சர்வதேச நாணய நிதியம் மற்றும் உலக வங்கி என்பவற்றின் அனுசரணையுடனான முதலாளித்துவ அணுகுமுறை—அதாவது, சுதந்திரமான உலகச் சந்தையில் போட்டியிடும் ஆற்றலைப் பெற்றுக் கொள்ளும்பொருட்டு, ஏற்றத்தாழ்வினையும் சிக்கனத்தையும் எடுத்துவரும் அணுகுமுறை—பின்பற்றப்படும் நாடுகளில் வாழும் ஆற்றல்களைக் கொண்டுள்ள மக்கள், செல்வச் செழிப்பு காணப்படும் 'டிஸ்னிலாண்டுகள்' என்றழைக்கப்படும்

களவு உலகங்களை நோக்கிக் குடிபெயர்ந்து செல்லும் தீராத வேட்கையை கொண்டுள்ளனர். இந்த வகையில், 1992ன் 500 வது ஆண்டுக் கொண்டாட்டம் தொடர்பாக ஸ்பெயினில் கலந்துரையாடப்பட்ட தடுமாற்றத்துக்குரிய ஒரு விடயம், அன்றைய ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் இன்றைய இலத்தீன் அமெரிக்க வழித்தோன்றல்களுக்கு, 20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஸ்பெயினை கண்டறிந்துகொள்வதற்கு விசா அனுமதிப்பத்திரங்கள் வழங்கப்படுவதில்லை என்பதாகும். அவர்கள், மீண்டும் தமது நாடுகளுக்குத் திரும்பிச் செல்லாது ஸ்பெயினிலேயே தங்கிவிடக்கூடும் என்ற அச்சத்தினாலேயே இவ்விதம் விசா மறுக்கப்பட்டு வருகின்றது.

உள்நாட்டில் வாழ்ந்த பழங்குடி மக்களுக்கும் மேலைத்தேச மக்களுக்கும் கலாச்சாரங்களுக்குமிடையிலான எதிர் கொள்ளல் மிகப்பேரளவில், அதிர்ச்சியூட்டும்விதத்தில், உள்ளூர் மக்கள் தொடர்பாக அழிவுகரமான முறையில் இடம்பெற்று வந்துள்ள பிராந்தியங்களிலேயே பெரும்பாலான புத்தெழுச்சி இயக்கங்களும், நியாயமான மீள்பகிர்வுக்கான நம்பிக்கைகளுக்கும் தோன்றியுள்ளன. இவை 16ம் நூற்றாண்டில் ஸ்பானியர்களால் தென்அமெரிக்காவும், மத்திய அமெரிக்காவும் கைப்பற்றப்பட்டமை, 18ம் 19ம் நூற்றாண்டுகளில் வட அமெரிக்க பழங்குடிமக்கள் வெள்ளையர்களால் சாந்தப்படுத்தப்பட்டமை, தென் ஆபிரிக்காவின் பாண்டு இன மக்களின் சரணாகதி, 19ம் 20ம் நூற்றாண்டுகளில் இடம்பெற்ற மலனேசிய மக்களின் சரணாகதி என்பவற்றை உள்ளடக்குகின்றன.

வொர்ஸ்லி என்பார், மலனேசிய வணிகச் சரக்குகளை வழிபடும் நம்பிக்கைகளின் தோற்றம் குறித்த பல்வேறு எடுகோள்களையும் கந்துரையாடியதன் பின்னர், தனது நூலில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்: "வரலாற்று ரீதியில் முக்கியத்துவம் பெறும் புத்தெழுச்சி இயக்கங்கள், உரிமை இழந்த மக்களின் இயக்கங்களாக இருந்து வருகின்றன. இயக்கங்கள் பொதுவாக முக்கியமானவையாகும்; ஏனெனில், அவை பொது மக்களை ஒன்று திரட்டுகின்றன." வெகு சன புத்தெழுச்சி இயக்கங்களுக்கும் ஒரு சிலரின் நம்பிக்கையாக இருந்துவரும் ஆயிரமாண்டுக்கு ஒருமுறை ஒரு புதிய

யுகம் தோன்றுகின்றது என்ற வாதத்துக்கு மிடையில் மிகத் தெளிவான ஒரு வேறுபாட்டினை அவர் எடுத்துக்காட்டுகிறார். பிரயன் வில்சன் (1975) பெருமளவுக்கு மேலைத்தேச வகையைச் சேர்ந்த புத்தெழுச்சி இயக்கங்கள் குறித்த தனது ஒப்பீட்டு ஆய்வில், இந்த இயக்கங்கள், உலகத்துக்குக் காட்டும் எதிர்விளைவு குறித்த குணாம்சமொன்றைச் கொண்டிருப்பதாகக் கட்டிக்காட்டுகிறார்:

"ஆனால், எல்லா இடங்களிலும் தீங்கு குறித்த ஒரு பிரச்சினை உள்ளது; எல்லா இடங்களிலும் மக்கள் தீங்கிலிருந்து தம்மைக் காத்துக்கொள்ள முயல்கின்றனர். இந்த மீட்சி என்பது, அவ்வப்போதைக்கான உடனடி நிவாரணத்திலிருந்து, உலகை மீள ஒழுங்குபடுத்தவதற்கான நிகழ்ச்சித் திட்டம் வரையில் வேறுபட்டுச் செல்கின்றது."

அவர், அதனையடுத்து, ஏழு வகையான எதிர்விளைவுகளை வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறார்: (1) உரிமை மாற்றம்; (2) அழிவுப்புரட்சியும்; (3) வாபஸ்பெறலும் உள்முகமாக கருங்கிக் கொள்வதும்; (4) திறமையாக கையாளலும் நிலைமாற்றமும்; (5) நிவாரணம் (உ+ம், ககமளித்தல்); (6) சீர்திருத்தவாதம்; (7) கற்பனா உலகம். இவை சமூகவியல் வேறுபாடுகளாகும். வரலாற்று மற்றும் அரசியல் யதார்த்தத்தில் ஓர் எதிர்விளைவு, எதிர் கொள்ளப்படும் வெற்றி அல்லது எதிர்ப்பு என்பவற்றின் அளவுக்கேற்ப ஒரு வகையில் இருந்து, இன்னொரு வகையை நோக்கி நகர்ந்து செல்ல முடியும். புத்தெழுச்சி இயக்கங்கள் களில் பெரும்பாலானவை, ஏதோ ஒரு வகையான ஆதிக்கத்துக்கு எதிர்விளைவு காட்டுவன வாகவே இருந்து வருகின்றன என்பதனை வில்சன் கட்டிக்காட்டுகிறார், பெரும்பாலான புத்தெழுச்சி இயக்கங்களும் வணிகச் சரக்கினை வழிபடும் நம்பிக்கைகளும் காலனித்துவ எதிர்ப்பு இயக்கங்களின் ஒரு வகையைச் சேர்ந்தவையாக சித்தரித்துக்காட்டப்படுகின்றன என்பதனை ட்ரொம்ப் (1990) என்பார் அண்மையில் எடுத்துக் காட்டியிருந்தார். வெள்ளைக்காரர் ஒருவர் அல்லது ஒரு வெளிநாட்டவர் வைத்திருக்கும் பொருள், மிகத்தாழ்ந்த மட்டத்தில் வாழ்ந்துவரும் கிராமவாசிகளைப் பொறுத்தவரையில் அது மிக விசேஷமான ஒரு பொருளாக இருந்து வருவதுடன், அது அவர்களுக்கு ஒரு வகையான அற்புதத்தை அர்த்தப்படுத்துவதாகவும்

உள்ளது. இந்த வகையில், ட்ரொம்ப் தனது ஆய்வில் 'வணிகச்சரக்கு' என்ற பதத்துக்கு அதிக அழுத்தத்தை கொடுக்கின்றார்.

1492ம் ஆண்டின் வரலாற்று நிகழ்வுகள் குறித்த அண்மைய ஆய்வுகள், அக்காலத்தைச் சேர்ந்த வெள்ளை மனிதனுக்கு, வெளிநாட்டு மக்களிடமிருந்த பொக்கிஷங்கள் இதே மாதிரியாக அற்புதமானவிதத்தில் கவர்ச்சி யூட்டும் பொருட்களாக இருந்திருக்க முடியும் என்பதனை சுட்டிக்காட்டுகின்றன. வணிகச்சரக்கினை வழிபடும் நம்பிக்கை குறித்த ட்ரொம்பின் கருத்துரைகளை நோக்கும்பொழுது, காலனித்துவமும் நவகாலனித்துவமும் வணிகச்சரக்கினை வழிபடும் ஒருவகையான நம்பிக்கையாக நம்மை ஸ்தாபித்துக் கொண்டுள்ளமையையும் காணமுடிகின்றது. இங்கு மிக முக்கியமான ஒரு கேள்வி எழுகிறது: வசீகரமான ஆளுமைகளைக் கொண்டிருந்த அக்காலத் தலைவர்களை, இந்தக் கண்டுபிடிப்பினையும், தொலைதூர பழங்குடிச் சமூகங்கள் மற்றும் உயர்நாகரிகங்களை கொண்டிருந்த அஸ்டெக், இன்சா, மாயா போன்ற சமூகங்கள் என்பவற்றின்மீது பாரிய ஒரு முற்றுக்கையையும், கொள்ளையையும் மேற்கொள்வதற்குத் தூண்டிய காரணி எது? எந்த வகையான வணிகச்சரக்கினை அவர்கள் தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள்? தற்காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட, 1492ன் நிகழ்வுகள் குறித்த இலக்கிய ஆக்கங்கள், ஸ்பானிய கண்டுபிடிப்பாளர்களின் முக்கிய நோக்கம் அபரிமிதமாக தங்கம் கொட்டிக்கிடக்கும் 'எஸ்டொராடோ' என்ற பொன் விளையும் பூமியை கண்டுபிடிப்பதேயாகுமென கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும், இத்தகைய கண்டுபிடிப்பாளர்களை வெளியூலுக்கு அனுப்பிவைத்த பெரும்பாலான சுத்தோலிக்க மன்னர்களைப் பொறுத்தவரையில், மக்களை கிறிஸ்தவ மதத்தின்பால் மதமாற்றம் செய்வதும் ஒரு நோக்கமாக இருந்து வந்துள்ளது. கொலம்பஸ் தனது குறிப்புப் புத்தகத்தில் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார். "தங்கமே கிடைக்கக்கூடிய மிகச்சிறந்த பொக்கிஷமாகும்: அதனை தன்வசம் வைத்திருப்பவர் இந்த உலகில் எதனை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். மனிதர்களை கவர்ச்சுத்துக்குக்கூட அனுப்பிவிட முடியும்." கொலம்பஸின் அபிலாஷைகளை 1500 ஆம் ஆண்டில்

அவர் எழுதிய கடிதமொன்றின் மூலம் கண்டுகொள்ள முடியும்: "கடவுள் என்னை புதிய பூமியினதும் புதிய கவர்ச்சுத்தினதும் தூதுவராக ஆக்கினார். அதனை கண்டுகொள்ளக்கூடிய இடத்தை யும் அவர் எனக்குக் காட்டினார்"

கொலம்பஸின் இந்தக் குறிப்புகளிலிருந்து, நாடுகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக அவரை உந்திச்சென்ற உணர்வுகளில் வணிகச்சரக்கு அம்சம் ஒரு முக்கியமான கூறாக இருந்து வந்துள்ளது என்பதனைக் காணமுடிகிறது. மேலும், இத்தகைய இயக்கங்களில் அல்லது நம்பிக்கைகளில் வசீகரமான தலைவர்களிடம் காணப்படும் குறிப்பிட்ட சில குணாம்சங்களை கொலம்பஸ் பிரதிபலித்தார். ஒரு நாற்றாண்டுக்கு முன்னர் ஜேர்மனியில் மானிடவியலை ஸ்தாபித்தவர்களில் ஒருவரான அடல்ப் பெஸ்டியன், கட்டுரை ஒன்றில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்:

"கொலம்பஸின் சிந்தனை முறை, அவருடைய காலத்தைச் சேர்ந்த கருத்துக்களுடன் இணங்கிச் செல்லக்கூடிய ஒரு சிந்தனை முறையாக இருக்கவில்லை. அதனால், அவர் ஒரு மதவெறியர் என்றும், கிறிபுக்கர் என்றும், பைத்தியக்காரர் என்றும் கூட கருதப்பட்டார். அவர் மனநோயாளியாக இருக்கவில்லை: ஆனால், காலப்போக்கில் அவர் அவ்விதம் ஆகியிருக்க முடியும். பழங்கால புவியியல் வல்லுனர்களின் ஆய்வுகளுக்கூடாக தொடர்ச்சியாக சிந்தித்து, அவர் ஒரு கருத்து முறையை கட்டியெழுப்பினார் என்ற உண்மையில் அவருடைய வெறித்தனமும், கிறிபுக்குத்தனமும் காணப்படுகின்றன. இந்தச் சிந்தனை முறையை அவர் முழு அளவில் நம்பினார். அந்தப் புவியியல் வல்லுனர்களின் கருத்துக்களை அக்காலத்தின் பாரம்பரிய அறிவு வட்டாரங்கள் தெரிந்து வைத்திருந்த போதிலும், பெரும்பாலான மக்கள் அவற்றின் சரிபிழை தன்மையை கண்டறிவதில் எவ்வித அக்கறையையும் காட்டாது, ஏனைய கருத்துக்களுக்கு இணையான விதத்தில் அவற்றையும் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தனர். தனது சிந்தனையில் புதுமையான பாய்ச்சல்களை மேற்கொண்ட ஒரு மனிதராக கொலம்பஸ் கருதப்பட்டதுடன், இந்தக் கிறிபு நபரைப் பார்த்து மக்கள் சிரித்தனர்."

இந்த விடயம் தொடர்பான பல முக்கியமான இலக்கிய ஆக்கங்களில் இத்தகைய பயணங்களை வழிநடாத்திய

தனித்துவமான தலைவர்களின் பெயர்ப்பட்டியலில் கொலம்பஸின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கவில்லை என்பதும் ஒரு கவராஷ்யமான விஷயமாகும். கிறிஸ்தவ மதத்தின் மறுமலர்ச்சி இத்தகைய தலைவர்களின் வசீகரமான தன்மையினால் ஏற்பட்டதென்று கூறப்படுகின்றது. முதலாளித்துவ உலக அமைப்பின் தொடக்க எழுச்சியையும் இதே விதத்தில் நோக்கினால், 1492 அளவில் ஸ்பெயின் மிகப்பொருத்தமான ஒரு சூழ்நிலை நிலவி வந்ததனை ஒருவர் காணமுடியும். அதே ஆண்டில் (ஜனவரி 2, 1492), 800 வருடங்களுக்கும் கூடுதலாக இஸ்லாமிய நாகரிகத்தின் மேலைத்தேச மையமாக இருந்த கிரனாடாவி இருந்து முஸ்லிம்கள் துரத்தியடிக்கப்பட்டனர். கனிதவியல், வானசாஸ்திரம், தத்துவம் என்பவற்றைக் கொண்ட ஆயிரக்கணக்கான நூல்கள் கொளுத்தப்பட்டன. அந்த ஆண்டில், 30 இலட்சம் முஸ்லிம்கள் மட்டுமன்றி, 5 இலட்சம் யூதர்களும் ஸ்பெயினிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர். பலர் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மதமாற்றம் செய்யப்பட்டனர். முஸ்லிம்களிடம் திரண்டிருந்த விஞ்ஞான அறிவும் யூதர்களிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்ட செல்வமும், கொலம்பஸ் திறைவு செய்வதற்கு விருப்பம் கொண்டிருந்த சாகச பயணத்துக்காகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளப்பட்டிருக்க முடியும்.

எழுச்சி கண்டுவரும் ஒரு சிறிய நாடு, உலகெங்கிலும், கைப்பற்றுதல்களுக்கு கூடாகவும், முற்றுக்கைக்கூடாகவும் தனது செல்வாக்கைப் பரவச் செய்வதற்கு உடனடியாக ஏற்பட்ட தேவை என்ன? தெற்கில் நவீனமான சக்திவாய்ந்த இஸ்லாமிய நாகரிகத்தை எதிர்கொண்டிருந்த வட ஸ்பெயினின் தாழ்வான நிலை, வணிகச் சரக்கை வழிபடும் நம்பிக்கைக்கும், கண்டுபிடிப்புக்கும், முற்றுக்கைக்குமான அவசியத்தை உருவாக்கியதா? இந்தவிதத்தில் தூண்டப்பட்டு இந்த உலக முறைமையை பரப்புவதற்கு டச்சுக்காரர்களும் முன்வந்தார்களா? காலனித்துவ நாடுகளிலான டச்சுக்காரர்களின் வணிகச்சரக்கு வேட்டை 17ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து இடம்பெற்று வந்ததுடன், ஒரு போட்டி முயற்சியில் அவர்கள் பிரிட்டிஷ்காரர்களையும் தாண்டிச் சென்றனர். அதனை அடுத்துவந்த காலகட்டத்தில், எழுச்சி கண்டுவந்த இந்த ஐரோப்பிய நாடுகளின்

முதலாளித்துவமும், காலனித்துவமும் நிறுவனமயமாகி, ஸ்தாபிதமாகிவிட்டன.

முல்மான் தனது ஒப்பீட்டு ஆய்வில், தேசியவாதம் குறித்துப் பேசும்பொழுது, ஆபிரிக்காவில் அல்லது கிழக்குத் தேச உலகில் காணப்படும் நவீன தேசியவாத வடிவங்கள் குறித்தே பேசுகிறார். ஆனால், கடந்த 500 ஆண்டு காலமாக ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக இடம்பெற்று வந்த தேசியவாதங்கள் குறித்து அவர் குறிப்பிடவில்லை. மேலும், தேசியவாத அபிவிருத்திகளை கடந்து செல்வதற்கு முயன்ற மிக முக்கியமான இயக்கமொன்று என்ற வகையில் அவர் முதலாளித்துவத்தைப் பகுப்பாய்வு செய்யவில்லை. புத்தெழுச்சி இயக்கங்களுக்கிடையிலான இயங்கியல்ரீதியான வரலாற்றுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்த ஒருசில மானிடவியலாளர்களில் முல்மான் ஒருவராவார். ஆனால், ஒல்லாந்து. இங்கிலாந்து, ஐக்கிய அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் முதலாளித்துவத்தின் எழுச்சிக்கு வசதி செய்து கொடுத்த புரட்டிஸ்தாந்து அறவியல் வடிவிலான இயக்கங்களுக்கு அவர் அதிக முன்னுரிமை கொடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பிற்காலத்தில்—இரண்டு உலகப் போர்களுக்கும் பொருளாதார மந்தத்துக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில்—முதலாளித்துவம் முழுமையான ஒரு நுகர்வுவாத சமுதாயத்தை உருவாக்கியது. 'அமெரிக்கக் கனவு', உலகின் எல்லா மூலைமுடுக்குகளிலிருந்தும் வந்து குடியேறும் ஆயிரக்கணக்கான மக்களைக் கவர்ந்திழுத்துக் கொண்டது.

கெரி டொம் வணிகச்சரக்கு மற்றும் புத்தெழுச்சி இயக்கங்கள் என்பன தொடர்பான வரைவிலக்கணங்களை முன்வைத்தபொழுது, வணிகச்சரக்கினை வழிபடும் மத நம்பிக்கை ஒன்று என்ற முறையில் நுகர்வுவாத முதலாளித்துவத்தை சுட்டிக்காட்டினார்:

கார்ல் மார்க்ஸ், பிரிடெரிக் எங்கல்ஸ் ஆகியோர் "கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் அறிக்கை" (1948) என்ற ஆவணத்தில், அனைத்துவிதமான பாரம்பரிய சமூக ஒழுங்குகளையும் செயலிழக்கச் செய்வதில் முதலாளித்துவம் தன்வசம் கொண்டுள்ள பாரிய உள்ளார்ந்த ஆற்றல்களை மிகச் சரியாகவே கண்டுணர்ந்திருந்தனர்; அவர்கள் எதிர்பார்த்த வேகத்தில், ஆனால், அவர்கள்,

இருவருமே முன் உணர்ந்திராத மிகவும் வியப்புக்கும் அளவிலான தொழில்துட்ப சாதனங்களுக்கிடாக உலகின் எல்லா மூலைமுடுக்குகளிலும் நுகர்வுவாதம் குறித்த எண்ணற்ற உறுதியான கூற்றுக்கள் முன்வைக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. டெலிவிஷன் (1975 தொடக்கம்), அநேகமாக அனைத்து செவ்விர்தியக் கிராமங்களிலும் கிடைக்கக்கூடிய ஒன்றாக பரவியுள்ளது. நியூசிலாந்தின் மலை சார்ந்த பகுதிகளில் அமைந்துள்ள தொலைதூரக் கிராமங்களிலெல்லாம் டிரான்ஸ்மிட்டர் வானொலி பெட்டிகளும் ஒலிப்பதிவு நாடாப் பெட்டிகளும் பரவலாக காணப்படுகின்றன. எஸ்கிமோவர்கள், கொக்கோகோலா வாங்குவதற்காகவும், அமேசன் பிராந்தியத்தின் செவ்விர்தியர்கள் தகரத்தில் அடைத்த மீனை வாங்குவதற்காகவும் சங்கிலித் தொடர் அமைப்பைக்கொண்ட கடைகளை நோக்கி வருகிறார்கள். புதிய புதிய வித்தியாசமான பொருட்கள் கொட்டிக் கிடக்கும் புதியதோர் உலகம் உள்ளது. இப்பொழுது, உலகெங்கிலும் செல்வ வளம் மிக்க பிராந்தியங்களில் அமைந்துள்ள இலட்சோபலட்சம் வீடுகளில் இலட்சோபலட்சம் நவீன உபகரணங்கள், வீட்டு உபயோகப் பொருட்கள், நேரத்தை சேமிக்கும் உபகரணங்கள், மின்சார உபகரணங்கள் போன்றவை காணப்படுகின்றன. இது, கடந்த ஒரு நூற்றாண்டு காலமாக உருவாகி வந்துள்ள, அதிக அளவுக்கு அவதானிப்பாத புரட்சி வொன்றாக உள்ளது. மேலும், அதே வேளையில், உலகின் சலுகைகள் குறைந்த பிராந்தியங்களில் வாழும் கோடிக்கணக்கான மக்கள், அபரிமிதமாகக் கொட்டிக் கிடக்கும் இந்த நவீன உபகரணங்களில் தாமும் பங்கேற்க விரும்புகிறார்கள்.

எனவே, இந்த வகையில், சுமார் 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மார்க்ஸும் ஏங்கெல்ஸும் பூர்ஷ்வாக்கள் குறித்து எழுதியுள்ளதை இங்கு மேற்கோள் காட்டுவது பொருத்தமானதாக இருக்கும்:

"பூர்ஷ்வாக்களின் சகாப்தத்தை ஏனைய அனைத்து சகாப்தங்களிலிருந்தும் வேறுபடுத்திக்காட்டும் குணம்சம், உற்பத்தியில் இடையறாது ஏற்பட்டுவரும் நிலை மாற்றமும், சமூக நிலைமைகளில் நிரந்தரமாக நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் குழப்பங்களும் நிலையான பாதுகாப்பற்ற உணர்வும், அசைவுமேயாகும். தமது புராதன, புனிதமான மனப்பாங்குகள் மற்றும் அபிப்பிராயங்கள் என்பவற்றுடன் இந்த வர்க்கம் கொண்டிருந்த உறுதியற்றவர்கள் இப்பொழுது அடித்து—செல்லப் பட்டுள்ளன; புதிதாக ஏற்படுத்திக்

கொள்ளப்படும் உறவுகள், அவை காலூன்றிக் கொள்வதற்கு முன்னரேயே காலத்துக்கு ஒவ்வாதவையாகின்றன. புனிதமாகக் கருதப்பட்ட அனைத்துமே களங்கமுள்ளவையாகிவிட்டன. இறுதியாக, மக்கள், வாழ்க்கையிலான தமது நிலை குறித்தும், தமது சமூக உறவுகள் குறித்தும் வியப்புடன் கண்களை அகலத்திறந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டிய ஒரு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்."

புத்தெழுச்சி இயக்கங்களுக்கும் மற்றும் எதிர்ப்பு இயக்கங்களுக்கும் இவை எதிர்விளைவு காட்டும் சக்திக்கும் இடையிலான இயங்கியல் ரீதியான உறவு குறித்து சொல்லப்பட வேண்டியவை இவை மட்டுமல்ல. புத்தெழுச்சி இயக்கங்களின் மத விடயங்கள் தொடர்பான தாக்கங்கள் குறித்து வொர்ஸ்லி குறைவாக மதிப்பிட்டுள்ளார் என்று ட்றொம் கூறுகிறார். புத்தெழுச்சி இயக்கங்கள் குறித்த மார்க்ஸிஸ்ட் விளக்கம் சம்பந்தமான மற்றொரு அவதானிப்பினை பரிட்டு (1989) முன்வைத்தார்:

"மார்க்ஸிஸ்ட் இயக்கம் அது தானேயொரு புத்தெழுச்சி இயக்கமாக இருப்பதனால், ஆரம்பகால கிறிஸ்தவ மதத்தைப் போலவே, அதன் சொந்த நிலைப்பாடுகளிலும் அனுபவத்திலும் இருந்து இந்த இயக்கங்களுக்கு விளக்கம் தரமுடியும். மறுபுறத்தில், தெய்வம்சத்தினை அல்லது தெய்வீகத் தலைவர்களை மறுத்து மார்க்ஸிஸ்டுகள் தீர்க்கதரிசியையும், அவருடைய உந்துசக்தியையும் விளக்க முடியாது. மார்க்ஸிஸ்ட் சாதகமானதாகவும், பொருள்முதல்வாதத் தன்மை கொண்டதாகவும் இருந்து வருவதனால், தீர்க்கதரிசி, சம்பந்தமற்ற வராகவும், தற்செயலானவராகவும் அல்லது சமூக ரீதியில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு பங்கினைவகித்து வருபவராகவும் இருந்து வருகிறார் என்று கருதவிரும்புகிறது. அவர் இல்லாத நிலையிலேயே அபிவிருத்தி நிகழ்வுப் போக்கினை விலகமான முறையில் சாதித்துக்கொள்ள முடியும் என்று அது கருதுகிறது. சமூக உறவுகளில் நிலவிவரும் முரண்பாடுகள் மீது அதிகளவுக்கு கவனம் செலுத்தும் மார்க்ஸிஸ்ட், மூலவளங்களுக்கான தொடர்ச்சியான போட்டி நிகழ்வுப்போக்கொன்றினை எடுத்துக் காட்டுவதன் மூலம், மனிதர்களுக்கிடையேயே அல்லது வர்க்கங்களுக்கிடையே நிலவிலவரும் முரண்பாட்டினை விளக்குவதற்கு விரும்புகின்றது இந்தப் போட்டியை, அது பொருள்

முதல்வாத வரலாற்றுரீதியான இயங்கியல் என்று குறிப்பிடுகிறது.”

பரிட்டு புத்தெழுச்சி இயக்க நடவடிக்கைகளை மதம்சார்ந்த நடவடிக்கைகளாக நோக்குகிறார். மனிதர்களின் அக அல்லது புற ஒடுக்குமுறை வடிவங்களிலிருந்து மீட்சியைத்தேடும் ஒரு நிகழ்வுப் போக்காக அது இருந்து வருகின்றது என அவர் கூறுகிறார். அதேவேளையில், மறுமலர்ச்சி இயக்கங்கள் மற்றும் வணிகச் சரக்கினை வழிபடும் நம்பிக்கைகள் என்பன குறித்த பெரும்பாலான மானிடவியல் ஆய்வாளர்கள் உள்ளூர் அம்சத்துக்கு, குறித்துரைக்கப்பட்ட மக்கள் பிரிவினரின் தனித்துவமான குணம்சங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளனர். ஒருசில ஆய்வறிஞர்களே, இந்த இயக்கங்கள் தொடர்பாக ஜூடாவோ-சிறிஸ்தவ அம்சத்துக்கு முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளார்கள். மானிடவியல் அறிஞர்களும் ஏனைய சமூகவியல் விஞ்ஞானிகளும், ஐரோப்பாவின் ஜூடாவோ - சிறிஸ்தவ மற்றும் முதலாளித்துவ, காலனித்துவ பாரம்பரியங்களின் ஒரு பாகமாக இருந்துவருகிறார்கள் என்பதனை நோக்கும்பொழுது இது ஒரு வியப்பூட்டும் விடயமாக இருக்கவில்லை. சுயஅறிவு மற்றும் தன்னைத்தானே உணர்ந்துகொள்ளல் என்பன மேலைத்தேச விஞ்ஞானம் மற்றும் மதம் என்பவற்றின் மிகப்பெரிய சக்தியாக இருந்து வருவதுபோல தெரியவில்லை.

சமீப காலத்திலேயே, சிறிஸ்தவ வட்டாரங்களில், விமர்சனபூர்வமான அணுகுமுறை பழக்கத்துக்கு வந்துள்ளது. இந்த வகையில், முதலாளித்துவ உலக அமைப்பு மற்றும் தேவாலயம் என்பன தொடர்பான ஒரு விமர்சனரீதியான அணுகுமுறை இலத்தீன் அமெரிக்காவின் முன்னணி இயக்கங்கள் ஒன்றின் பிரதிநிதி ஒருவரிடமிருந்து அண்மையில் வந்தது. பிரேசில் நாடெங்கிலும் பரவிவாழும் ஆயிரக்கணக்கான சிறிஸ்தவ மத அடிப்படையிலான சமூகங்கள், இப்பொழுது, நிலச்சீர்திருத்தத்துக்காகவும், ஏனைய தீர்க்கப்படாத பிரச்சினைகளுக்காகவும் போராடி வருகின்றன. அந்த இயக்கத்தின் முக்கிய பேச்சாளர்களில் ஒருவராக இருந்துவரும் திருச்சபையின் இறையியல்வாதியான வியனாடோ ஸாப் அண்மையில் கிழக்கு ஐரோப்பா சம்பந்தமாக மார்ச்சிலி கோட்பாடுகள் குறித்த ஒரு விமர்சனத்தை

முன்வைத்தபொழுது, பிரேசிலினதும் அதேபோல மூன்றாவது மண்டலத்தின் பெரும்பாலான பகுதிகளினதும் பூர்வீக சமூகத்தின் செல்வாக்கினை அறிந்து கொள்வதற்கு மார்ச்சிலின் மூலப்பகுப்பாய்வு பயனுள்ளதாக இருந்து வருகின்றதென வலியுறுத்திக் கூறினார். தேவாலயத்தின் பின்னணியில் அவருடைய நடவடிக்கைகள் அநேகமாக சாத்தியமற்ற ஒரு நிலைக்கு தள்ளப்பட்டமையால், 1992ல் மதகுரு நிலையிலிருந்து அவர் ராஜினாமா செய்தார்.

20ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஹென்றி போர்ட் 'T' மாதிரியைச் சேர்ந்த மோட்டார் காரினை கண்டுபிடித்தார். இந்தக்கார், ஒவ்வொரு பாகமும் ஒவ்வொரு இடத்தில் தயாரிக்கப்படும் உற்பத்தி முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டு தயாரிக்கப்படுவதாக இருந்தது. இந்த வகையில், அவர், முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையை புரட்சிகரமாக மாற்றியமைத்த உத்தியோன்றினை ஊக்குவித்தார். மோட்டார் கார் என்பதனை, ஆடம்பர பாவனைப்பொருள் ஒன்று என்ற நிலையிலிருந்து வெகுசனங்களின் ஒரு நுகர்வுப்பொருள் என்ற நிலைக்கு நிலைமாற்றம் செய்த பெருமை ஹென்றி போர்ட்டிடையே சாகுமென ஹன்சன் (1992) சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். இந்தச் சந்தை நிறைவு செய்யப்பட்டபொழுது, சில தசாப்தங்களின் பின்னர், அப்பொழுது ஒரு தொழிற்றுறை சர்வாதிகாரியாக இருந்த ஹென்றி போர்ட், புதிதாக எழுச்சியடைந்துவரும் போட்டிச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப அணுசரித்துச்செல்லத் தவறினார். எனினும், பின்னர், அவர் தனது மகனின் மரணத்தையடுத்து, மாற்றத்தை எடுத்துவருவதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். ஜேர்மனியில் ஹிட்லரின் எழுச்சிக்குப் போர்ட் ஆதரவளித்து வந்தார் என்பது, ஒருவேளை, அவரது எதேச்சாதிகாரத்துடன் சம்பந்தப்படாத ஒரு விடயமாக இருந்திருக்க முடியாது.

“கைத்தொழில் யுகத்துக்குப் பிற்பட்ட காலகட்டம்” என்று ஹன்சன் வருணிக்கும் காலகட்டத்துக்கு, ஐ.பி.எம். நிறுவனத்தின் ஸ்தாபகரான தோமஸ் வட்சன், அயகோகோ, டொனால்ட் ட்ரம்ப் போன்ற முன்னணி உலக வணிகத் தலைவர்களின் முயற்சிகளும், கருத்துக்களும் பங்களிப்புச் செய்தன. ஐக்கிய அமெரிக்காவில் - குறிப்பாக இரண்டா

வது உலக மகாயுத்தத்துக்குப் பின்னர் - எழுச்சியடைந்த நுகர்வுவாத சமுதாயத்தின் பொருட்கள் அபரிமிதமாகக் கொட்டிக் கிடக்கும் தன்மைக்கு இணைந்த வகையில், புதிய தலைமைத்துவப் பாணிகளை அவர்கள் அறிமுகம் செய்து வைத்தார்கள். அவர்களுடைய காலகட்டத்தில், விற்பனைத்திறன், உற்பத்தித்திறனிலும் பார்க்க முக்கியமானதொன்றாகக் கருதப்படத் தொடங்கியது. வட்சன் இந்தத்துறையில் ஒரு மேதையாக இருந்தார். “விற்பனையாளர் படைவினர்” மற்றும் “பொதுசன உறவுகள்” என்பன முக்கியமான அம்சங்களாக உருவெடுத்தன. ‘தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக உற்பத்தி செய்வது’ (போர்டின் ஆற்றலில் இது ஒரு பாகமாக இருந்தது) என்பதிலிருந்து, முக்கியத்துவம், ‘புதிய தேவைகளை உருவாக்குவது’ என்ற நிலைக்கு நகர்த்தப்பட்டது.

அல்லிஸ் டொப்லர் போன்ற எதிர்கால நிகழ்வுகளை முன்னுரைக்கக்கூடிய வல்லுனர்களின் கருத்துப்படி, விஞ்ஞானத்திலும் தொழில்நுட்பத்திலும் ஏற்படும் அதிநவீன அபிவிருத்திகள், கைத்தொழில் யுகத்துக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள சூழ்ப்ப நிலையிலிருந்து, புதிய மூன்றாவது அலைப் போக்கொன்று தோன்றக்கூடிய அதி உயர் போராட்டமொன்றுக்கு உசிதமான சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொடுக்கும். இந்த அதி உயர் போராட்டம் இப்பொழுது செல்வாக்குப்பெற்று வருவது போல் தோன்றுகிறது. பூர்வீகங்களும் அவர்களுடைய பாரிய கம்பனிகளின் பெரும் புள்ளிகளும் தனிநபர் வாழ்க்கையை நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய சக்தியை இப்பொழுது பெற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள். விஞ்ஞானம் இப்பொழுது ஒரு வணிகப் பண்டமாக உள்ளதென்றும், அதை உற்பத்தி செய்பவர்களின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து நழுவிச் சென்றுள்ளதென்றும் வயோடார்ட் குறிப்பிடுகிறார்.

தகவல் கைத்தொழிலின் பின்னணியில் இருந்துவரும் வங்கிகள் மற்றும் ஏனைய நிதி; மூலதன அக்கறைகள் என்பவற்றின் வளர்ந்துவரும் செல்வாக்கினையும்கூட ஆய்வாளர்கள் சமீபகாலத்தில் வலியுறுத்தியுள்ளனர். மேலும், இப்பொழுது, ‘மனங்களைக் கவருவதற்கான போராட்டம்’ சர்வதேச போராட்டங்களுக்கான ஒரு புதிய களமாக உருவாகியுள்ளதென்றும் சுட்டிக்காட்டி

பட்டுள்ளது. 'புனிதமாகக் கருதப்பட்ட அனைத்துமே களங்கப்படுத்தப்பட்ட விட்டன்' என்பதனை எடுத்துக்காட்டும் நிகழ்வுப்போக்கு தொடர்ந்தும் இடையூறு எதுவுமின்றி முன்னோக்கிச் செல்கின்றது. பல்தேசிய கம்பனி வட்டாரங்களைச் சேர்ந்த சில பிரதிநிதிகள், 1992ன் ஐரோப்பிய சந்தை ஒருமைப் பாட்டின் விளைவாக பல்தேசிய கம்பனிகளின் அரைவாசிப் பகுதி மறைந்துவிட முடியும் என்று கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர். அதாவது, மற்றைய பாதி இந்தப் பாதியை விழுங்கிவிடும் என்று கூறப்படுகிறது. இது அல்லவின் டொப்லர் முன்னுணர்ந்து கூறிய அதிஉயர் போராட்டத்தின் ஒரு பாகமாக உள்ளதா? டொப்லர் சமீபத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தார்:

முகாமைத்துவ தரத்தில் இருக்கும் எமது உயர்குடி ஆற்றல், இப்பொழுது கடுமையான வேலைப்பளுவினால் திணறிக் கொண்டிருக்கின்றது. தீர்மானங்களை எடுப்பது தொடர்பான வேலைப்பளு பெருமளவுக்குப் பெருகியுள்ளது. இந்த வகையில், தீர்மானங்களை எடுக்கும் வேலையை பகிர்ந்துகொள்வதில், அதிக அளவிலான மக்கள் பங்கேற்புக்கு இடமளிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இந்த மேட்டுக்குடியினருக்கு ஏற்படும்: அதனாலேயேதான், இப்பொழுது நாம், அதிகளவுக்கு "பங்கேற்பு முகாமை" என்ற வார்த்தை பிரயோகத்தை செவிமடுக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

இந்த அனைத்துமே, முரண்பாடுகள் எதுவுமின்றி ஏற்பட்டுவிடும் என்று தான் கருதவில்லை என்றும் அவர் கட்டிக் காட்டுகிறார். உண்மையிலேயே பங்கேற்பதற்கான உரிமை குறித்து பாரிய அளவில் முரண்பாடுகளைத் தாம் எதிர் பார்ப்பதாகவும் அவர் கூறுகிறார். இது, ஐக்கிய அமெரிக்காவின் பூர்வீக வர்க்கத்தினால் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட வணிகச்சரக்குகளை வழிபடும் நம்பிக்கை இப்பொழுது அதன் வரையறைகளை உணரத்தொடங்கியுள்ளது என்பதனை குறித்துக் காட்டுகிறதா? குறிப்பாக, 1970 களின் ஆரம்பம் தொடக்கம் இடம் பெற்ற பல்வேறு சிக்கலான, சர்ச்சைக்குரிய நிகழ்வுகளின் பின்னணியில், மிக முக்கியமான, ஆனால் முரண்பட்ட ஐக்கிய அமெரிக்க அரசியல் மற்றும் பொருளாதார அக்கறைகள் இருந்து வந்துள்ளன என்பதனை கொல்கோ (1988) உத்தியோகபூர்வ ஆவணக்

களின் ஆதாரத்துடன் எடுத்துக்காட்டுகிறார். "தங்கியிருக்கும் முதலாளித்துவம்" என்ற குணாம்சத்தைக் கொண்டிருக்கும் மூன்றாவது மண்டல நாடுகளின் ஏற்றுமதி நோக்கிலான அபிவிருத்தியின் வணிகச் சரக்குமீது இந்த அக்கறைகள் நம்பிக்கை வைத்துள்ளன. இந்த வகையைச் சேர்ந்த மூன்றாவது மண்டல நாடுகள் உலக வங்கியினாலும், சர்வதேச நாணய நிதியத்தினாலும் உலகளாவிய ரீதியில் கண்காணிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஐக்கிய அமெரிக்க அரசாங்கமும் அது பெருமளவுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் பல்தேசிய கம்பனிகளைச் சார்ந்த அக்கறைகளும் மூன்றாவது மண்டல நாடுகளின் பொருளாதாரங்களைக் கண்காணிக்கும் வேலையில் தாம் நேரடியாக ஈடுபடாது, அதற்கென, இந்த முகவரகங்களைப் பயன்படுத்தி வருவதாக கொல்கோ (1988) மற்றும் ஹன்கொக் (1989) ஆகியோர் எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர். பல்வேறு மேலைத்தேய அரசுகளில் காணப்படும் (G-7 போன்ற) பல அமைப்புக்களும் இதேவழியிலேயே சென்று கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு நீண்ட கால நோக்கில் கண்ணோட்டமிடும் பொழுது, சுதந்திர சந்தைக் கொள்கைகள் எந்த அளவுக்கு தளக்குத்தானே தோல்வியை எடுத்துவர வல்லவையாக இருந்து வருகின்றன என்பதைக் காண முடிகின்றது. மிகத் தீவிரமான சமூக எதிர்ப்பு இயக்கங்கள் எழுச்சியடைவதற்குச் சாதகமான நிலைமைகளை உருவாக்கும் பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற நாடுகள் மீது, சர்வதேச நாணய நிதியம் மற்றும் உலக வங்கி என்பவற்றினால் இந்த வகையான தங்கியிருக்கும் அபிவிருத்தி மாதிரியும் சுதந்திரச் சந்தைக் கொள்கைகளும் திணிக்கப்படுவது விதிவசமானதென்று கொல்கோ கூறுகிறார்.

பெரும்பாலான உள்ளூர் இயக்கங்களின் கருத்துக்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் வகையில், கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களுக்கான உலக கவுன்ஸிலின் வெளியீடான "புனித ஆன்மாவின் அரசியல் பொருளாதாரம்" என்ற பிரகரத்தில் இந்த நம்பிக்கையின் சில அம்சங்கள் எடுத்தக்காட்டப்பட்டுள்ளன:

சந்தை மக்கள்மீது தோற்றுவிக்கும் கவர்ச்சியினை எவரும் மறுத்துவிட முடியாது; நுகர்வு மாதிரிகள் மக்களை மயக்குகின்றன. மக்கள் சந்தையில் பங்கேற்பதற்கு விரும்புகிறார்கள். ஆனால், அவர்கள்

அதிவிருந்து நீக்கப்பட்டுள்ளனர், வறிய மக்களின் பரிதாப நிலை, செல்வந்தரின் செல்வச் செழிப்புடன் நெருக்கமாகப் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது.

வரலாற்றை உருவாக்குவதில் தனிநபர் ஆளுமைகள் வகித்துவந்துள்ள பங்கினை வரலாற்றாசிரியர்கள் சில சந்தர்ப்பங்களில் மிதமிஞ்சிய அளவில் வலியுறுத்திக் கூறிவந்துள்ள அதேவேளையில், சமூக விஞ்ஞானிகள், சமூகச் சக்திகளுக்குள் இந்த ஆளுமைகள் வகித்துவந்த செல்வாக்கினைக் குறைவாக மதிப்பிட்டுள்ளனர். இந்த வகையில், வெப்பின் பதப்பிரயோகமான 'வசீகரம்' என்பது பல சந்தர்ப்பங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. பெரும்பாலான புதிய இயக்கங்கள், இத்தகைய வசீகரத்தன்மையை தம்மகத்தே கொண்டிருந்த தலைவர்களினால் வழிநடாத்தப்பட்டிருந்தன என்பதனை இங்கு குறிப்பிட முடியும். இத்தகைய தலைவர்கள், ஒன்றில், தம்மைப் பின்பற்றுபவர்கள் தமது சொந்தத் தலைவிதியை தம் கைகளிலேயே எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய ஆற்றலை பெற்றுக் கொடுக்கக்கூடிய வர்களாக உள்ளார்கள்; அல்லது எதேச் சாதிகார அதிகாரத்தை தம்வசம் வைத்திருக்கும் (அதாவது அவர்களுடைய அசல் எதிரிகளிலும் பார்க்க அதிக அளவுக்கு வேறுபடாத) தலைவர்களாக உருவாக முடியும். உழவர் இயக்கங்கள் அல்லது புத்தெழுச்சி இயக்கங்கள் என்பவற்றில் இந்த இரு இலட்சிய மாதிரிகளினதும் சேர்க்கைகளையோ அல்லது அவை இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட நிலைமைகளையோ பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் அவதானிக்கக்கூடியதாகவுள்ளது.

"வசீகரிக்கும் ஆற்றல்" என்ற கருதுகோள் மேலைத்தேச சமூகவியலிலும் இறையியலிலும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ள கருதுகோள் ஒன்றாக உள்ளது. மக்ஸ் வெபர் இது குறித்த மிகச்சிறந்த விளக்கமொன்றை அளித்துள்ளார். அவர் இந்தப் பத்ததை தானாகவே கண்டு பிடிக்கவில்லை என்றும், இறையியல் சிந்தனையிலிருந்து அதனைப் பெற்றுக் கொண்டார் என்றும் பேப்பியன் கட்டிக் காட்டினார். "வசீகரம்" என்ற தலைப்பை மிகத் தெளிவாக வெபர் எடுத்து விளக்கவில்லை என்று அவர் மீது விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

பிரயன் வில்சன் (1975) வசீகர ஆளுமை குறித்த தன்னுடைய கட்டுரை

யில், அனைத்துவகையான சமூக நிலைமைகளும் குறிப்பிட்ட ஆளுமைகளைக் கொண்ட நடபர்களினாலேயே தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன என்ற எளிமையான கருத்துக் குறித்து எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டுமென்று மிகச் சரியாகவே கூறுகிறார். மறுபுறத்தில், வசீகர ஆளுமை என்பது, சமூக மாற்றத்துக்கான ஒரு காரணமாக அல்லது சமூக இன்னலுக்கு அல்லது நெருக்கடிக்கான ஒரு எதிர்விளைவாக இருக்க முடியும் என்று அவர் கட்டிக்காட்டுகிறார். வெபர் அதிகாரம் மற்றும் சக்தி என்பவற்றினை குறிப்பிடும்பொழுது, வசீகர தலைமைத்துவத்துக்கும், எதேச்சாதிகார எதிர்த்திசையொன்றில் வசீகர ஆளுமையை நிலைமாற்றம் செய்வதற்கும் இடையில் ஒரு வேறுபாட்டினை எடுத்துக் காட்டினார். பின்னையில், வசீகர ஆளுமையின் அதிகாரம், அதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிப்பவர்களின் அங்கீகாரத்திலேயே தங்கியுள்ளது.

வசீகரத் தலைமை மற்றும் அதிகாரவர்க்கத் தலைமை என்பவற்றை கலந்துரையாடுவதில் உள்ள பிரச்சினைகளிலொன்று, இந்தக் காட்சி உண்மைகள் எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் தெளிவாக வேறுபட்டவையாகவோ அல்லது முரண்பட்டவையாகவோ இருப்பதில்லை என்பதாகும். இந்த வகையில், வசீகர ஆளுமை வழமையாகிவிடும் ஒரு நிகழ்வுப்போக்கு உருவாகின்றது. இந்த நிகழ்வுப்போக்கில், வெபர் குறிப்பிட்டதுபோல, ஒரு வகையைச் சேர்ந்த அதிகாரம், படிப்படியாக பிறிதொரு வகையைச் சேர்ந்த அதிகாரமாக மாற்றமடைகின்றது. அதாவது, வசீகர ஆளுமைக்கும் அதிகாரவர்க்கத்துக்கும் இடையில் கட்டங்கள் இருந்து வருகின்றன என்பதனையே இது காட்டுகிறது. வசீகர ஆளுமை வழமையாகிவிடுவது தொடர்பான கவாரஸ்யமான ஓர் ஆய்வு இலங்கையின் சமூக இயக்கமொன்றான சர்வோதய சிரமதான இயக்கம் தொடர்பாக (வைஸ் மேயர், 1986) மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்த இயக்கம் ஆரியரத்ன என்ற வசீகர ஆளுமை கொண்ட தலைவரினால் துவக்கிவைக்கப்பட்டு, பின்னர், வழிநடாத்தப்பட்டது. வகை மாற்றிகளை பிரயோகிப்பது தொடர்பான கஷ்டம் இந்த ஆய்வில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. யதார்த்தத்தில், பெரும்பாலான சமூக இயக்கங்கள், தலைமைத்துவத்தின்

அணுகுமுறைகளின் வசீகர ஆளுமை தொடர்பான கூறுகளையும், அதிகாரவர்க்கக் கூறுகளையும் காட்டிவருகின்றன.

வெபர் தனது கருத்தாக்கத்தை உருவாக்குவதற்கு உந்துதல்பெற்ற வசீகர ஆளுமை கொண்ட தலைவர்கள், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் தலைவர்களாக இருக்கவில்லை என்பதனையும், மாறாக, அதிக செல்வாக்கினைக் கொண்ட சமூகப் பிரிவுகளின் தலைவர்களாக (உதாரணம் பிஸ்மார்க்) அவர்கள் இருந்தார்கள் என்றும், பொருளாதாரத் தளத்தில் அவர்கள் பூர்ஷ்வா முதலாளித்துவ தொழில் முயற்சியாளர்களாக இருந்தார்கள் என்றும் மேயர் (1979) கட்டிக்காட்டுகிறார். பூர்ஷ்வா அமைப்பு அதன் வசீகர ஆளுமை கொண்ட தலைவர்களைக் கொண்டுள்ளதுடன், இந்தத் தலைவர்கள் பொதுவாக எதேச்சாதிகார அதிகார வரிசைக் கட்டமைப்பு வகையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்து வருவதுடன், சில சந்தர்ப்பங்களில் தமது குறிக்கோள்களை வென்றெடுப்பதற்காகப் பயங்கரவாதத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கும்கூட தயங்குவதில்லை. வணிக முகாமைத்துறை தவிர்ந்த ஏனைய துறைகளில், இத்தகைய ஆளுமைகளின் மனநிலை குறித்து அதிக அளவுக்கு ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. மிகவும் வெற்றிகரமான கம்பனிகளில் உயர் முகாமைப் பதவியில் இருப்பவர்கள் சுமார் 75 சதவீதமானோர் தனித்துவமான குணாம்சங்களைக் கொண்டவர்களாக இருந்து வருகின்றார்கள் என அண்மைய ஆய்வொன்று எடுத்துக் காட்டியுள்ளது.

எனது அனுபவத்தை பொறுத்தவரையில், பெரும்பாலான வெகுசன இயக்கங்களின் தலைவர்கள் இந்தக் குணாம்சத்தைக் கொண்டவர்களாக இருந்து வருகிறார்கள். மக்களின் சமூக இயக்கங்களை வழிநடாத்திச் செல்பவர்களை ஊக்குவிப்பது எது? மறுபுறத்தில், பூர்ஷ்வாக்களை தலைமை தாங்கி நடாத்திச் செல்பவர்களை ஊக்குவிப்பது எது என்பது மிகவும் புதிரான ஒரு கேள்வியாக உள்ளது. பூர்ஷ்வா வர்க்கம், உற்பத்தி உபகரணங்களை இடையறாது புரட்சிகரமான முறையில் மாற்றியமைக்காமல் உயிர்வாழ முடியாது. குறுங்கால மற்றும் நீண்டகால உத்திகள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்படும், ஐப்பானிய மற்றும் ஐக்கிய

அமெரிக்க பல்தேசிய கம்பனிகளின் உயர் குடியினரிடையே காணப்படும் வேறுபாடுகள் என்ன என்பதும் ஒரு முக்கியமான கேள்வியாக உள்ளது. முக்கியமான வேறுபாடுகள் இருப்பதாக ரூஸ் கட்டிக்காட்டியுள்ளார். ஐக்கிய அமெரிக்க முகாமைவாளர்களின் அணுகுமுறைக்கான மிகச்சிறந்த உதாரணத்தை ஐ.ரி.ரி. கம்பனியின் பொது முகாமைவாளர் ஹரல்ட் ஜிளின் (சிலியின் ஆட்சியிலிருந்த அலெண்டே அரசாங்கத்தை கவிழ்ப்பதற்காக இவரே சி.ஐ.ஏ. அமைப்புக்கு 1,000,000 அமெரிக்க டொலர்களை வழங்கியவராவார்) கூற்று ஒன்றில் காணமுடிகிறது.

“ஐ.ரி.ரி. கம்பனிக்குள் அந்தவகையான தூண்டுணைகளைக் அறையவைக்கவேண்டாம். கூடிய ஆக்கபூர்வத்தன்மையுடைய தழுவிலை ஒன்றை உருவாக்குவதற்கு நான் விரும்பினேன். தமது சக்திக்கு அப்பாற்பட்டவை என்று அங்கு பணிபுரிந்தவர்கள் திணைத்திருக்கக்கூடிய குறிக்கோள்களை அடையச் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு உதவ விரும்பினேன். அவர்கள், எந்த அளவிற்குச் சாத்தியம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தார்களோ அதைவிட அதிகமானதை அவர்கள் சாதிக்க வேண்டுமென விரும்பினேன். அதனை, தனது கம்பனிக்காகவும் தனது தொழில்வாழ்க்கைக்காகவும் மட்டுமன்றி, மகிழ்ச்சிக்காகவும் அவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென நான் விரும்பினேன்.”

இந்த முகாமை முயற்சியின் பிரதான குறிக்கோள், “ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் பங்கு ஒன்றுக்கான சம்பாத்தியத்தில் 10 தொக்கம் 15 வீதம் வரையிலான உறுதியான நிலையான வளர்ச்சியை எடுத்து வருவதாகும். இந்தவகையில், நாங்கள் 5 வருடகாலத்தில் எங்கள் சம்பாத்தியங்களை இரட்டிப்பாக்கிக் கொண்டோம்” (ஜிளின், 1984). இந்தக் தூண்டுதல் உணர்வு, சிலியில் ஆயிரக்கணக்கான அப்பாவி மக்களை கொலை செய்து, ஜனநாயக ரீதியில் தெரிவு செய்யப்பட்ட அரசாங்கமொன்றைக் கவிழ்த்தது தொடர்பான மனச்சாட்சியின் உறுத்தலை வெல்வதற்குப் போதுமானதாகும். இந்த நம்பிக்கை முறையை, “இதயமற்ற தத்துவம்” என மக்ளின் என்பார் வருணித்துள்ளார். தமது தொழில் வாழ்க்கையில் உச்சக்கட்டத்தை எட்டும் பெரும்பாலான முகாமைவாளர்களிடையே இந்த மனநிலை காணப்படுவதாக ஆய்வாளர்களால் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

வியட்நாமில் இடம்பெற்றது போல உழவர் கிளர்ச்சி குறித்த சமூக இயக்கங்களுடனான எதிர்கொள்ளல் நிலைமைகள் பெருகிவரும் நிலையை சந்திக்கும் பொழுது, இந்த சவிரக்கமற்ற முகாமை அணுகுமுறை பேரழிவுக்கு வழிகோல முடியும்.

“வியட்நாமில் பிணங்களைக் கணக்கிடுவதில் நாம் காட்டிவந்த அதீத அடுபாடும், கிழக்குவளைச் சேர்ந்த மனிதமனத்தின் இடைவிடாத முயற்சியையும், நீண்டகால நோக்கினையும் புரிந்துகொள்வதற்கு நாம் தவறியமையும், அவற்றின் இறுதி விளைவாக, அமெரிக்காவில் அழிவுசுரமான முறையில் மனித அறநெறி மற்றும் பொருள்சார் மூலவளங்கள் ஒதுக்கப்படும் நிலையை எடுத்து வந்தது.”

(லோடர்ஸ் மற்றும் பீட்டர்மேன் 1982)

கைத்தொழிலியுகத்துக்குப் பிற்பட்ட காலகட்டத்தில் (இது முதலில் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் தோன்றி, பின்னர் மேற்கு ஐரோப்பாவுக்குப் பரவியது) இந்த வணிகச்சரக்கினை வழிபடும் நம்பிக்கையைப் பரப்புவதற்கான ‘உள முகாமையாளர்களின்’ வளர்ந்துவரும் செல்வாக்கு நிர்ணயகரமானதாக இருந்து வந்துள்ளதென ஹெபர்’ ஷில்லர் (1973) அறிவித்துள்ளார்.

“விடயங்களை தந்திரமாக, தனக்கு அணுகலமான விதத்தில் கையாள்வது என்பது சமூக கட்டுப்பாடு தொடர்பான முக்கியமான ஒரு வழிமுறையாக இருந்து வரும் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் எனைய அறிவுசார் நடவடிக்கைகளிலும் பார்க்க தந்திரோபாயங்களை சீராக்கிக் கொள்வதற்கே கூடிய முதன்மை அளிக்கப்படுகின்றது. சந்தைக் கோட்பாடுகளின் பிரகாரம் இந்த வகையில், தந்திரோபாயமான வேலை ஆக்கக்கூடிய திறமைசாலிகளை தன்பால் கவர்ந்திழுத்துக் கொள்கிறது. ஏனெனில், அதுவே இந்த அமைப்பு வழங்கக்கூடிய ஆக்கக்கூடிய உணர்வுலிப்புக்களை வழங்கக்கூடியதாக இருந்து வருகிறது. ஆங்கில இலக்கியத்தில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றுள்ள திறமைசாலிகள் விளம்பரப் பிரதிகளை எழுதுபவர்களாக மாற்றமடைகிறார்கள். கல்யாணிகளின் ஆங்கில மொழித் திணைக்களங்கள் அளிக்கும் சம்பளத்திலும் பார்க்கக் கூடிய சம்பளத்தை வணிகத்துறை வழங்கி வருகின்றது.”

இந்த அமைப்புமுறை தொடர்பான சில மாயைகளை ஷில்லர் எடுத்துக் காட்டுகிறார். தனித்துவம் குறித்த மாயை, தனிப்பட்ட நபரின் தெரியு

தொடர்பான மாயை, சித்தாந்தத்தின் முடிவு தொடர்பான மாயை, மனித இயல்பு ஒருபோதுமே மாற்றமடைவதில்லை என்பது குறித்த மாயை என்பன இவற்றில் சிலவாகும். விழிப்புணர்வை உருவாக்கி எடுப்பதற்காக பயன்படுத்தப்பட்டுவரும் உபாயங்களில், தகவல் மற்றும் கேளிக்கை என்பவற்றின் உருச் சிதைவு மற்றும் உடனடியாக வழங்குதல் என்பன முக்கியமான சிலவாகும். ஷில்லர், வால்ட் டிஸ்னி நிறுவனத்தின் கேளிக்கை தயாரிப்புக்களை இதற்கான வெற்றிகரமான உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டுகிறார். இந்த வகையில், லோல்ட் டிஸ்னி, அமெரிக்க வணிகத்துறை உருவாக்கிய மிகப்பெரிய பத்துப் புள்ளிகளில் ஒருவராக கருதப்படுகிறார்.

டொம் பீட்டர்ஸ் முகாமையின் அதி உன்னத நிலை குறித்த தமது மிகச் சரிபத்திய நூலில் (1988) “புரட்சிக் கான தேவையை சந்தித்தல்” மற்றும் “பெரும் குழப்ப நிலைமையில் செழிப்படைதல்” என்பன குறித்து பேசுகிறார்:

கம்பனிகள் இணைவதும் பிரிவதும் இந்த பைத்திய வெறியாட்டத்தின் ஒரு பாகம் மட்டுமேயாகும். உத்திகளும் கம்பனிகளின் பெயர்களும் நாளாந்தம் மாற்றமடைந்துகொண்டு வருகின்றன. இது அவற்றுடன் சேர்ந்து நாமும் மாற வேண்டும் என்ற உத்திசார் நோக்கின் தெளிவான எடுத்துக்காட்டாகும்.

முகாமைத்துவம் குறித்த அண்மைய நூல்கள் ஆக்கபூர்வமான மற்றும் புரட்சிகரமான தலைமைத்துவம் குறித்து குறிப்பிட்டுவந்துள்ளன. டொப்லர் கட்டிக் காட்டிய அதி உயர் போராட்டம் பூர்ஷ் வாக்களிடையே இப்பொழுது எழுச்சி அடைவதுபோல் தெரிகிறது. புதுயுக இயக்கம் (New Age Movement) என்று அறியப்படும் புத்தெழுச்சி இயக்கங்களுக்காக இது புதிய நோக்குகளைத் திறந்து விடுகின்றது. ட்ரொம் தனது சரிபத்திய ஒப்பீட்டு ஆய்வில் மேற்கு ஐரோப்பா மற்றும் கிழக்கு அவுஸ்திரேலியா என்பவற்றிலிருந்தான கருத்துக்களை எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

புதுயுக இயக்கத்தின் பிரதான பேச்சாளர்களில் ஒருவரான மர்லின் பேர்கியுஸன், இந்த இயக்கத்தின் நடவடிக்கைகளுக்கு லொக் ஹீட், ஷெல், ஐ.பி.எம்., ஜெனரல் மோட்டர்ஸ், போர்ட் பவுன் டேசன் போன்ற நிறுவனங்கள் எவ்வாறு

ஆதரவளித்துவருகின்றன என்பதனை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். அடிமட்ட சமூக இயக்கங்கள் எந்தக் கம்பனிகளுக்கு தெரிதாக தமது நடவடிக்கைகளை நெறிப்படுத்தி வருகின்றனவோ, அக்கம்பனிகளின் உயர்மட்ட முகாமையாளர்கள் சிலர் புதுயுக இயக்கத்தின் நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்று வருகின்றனர். 21ம் நூற்றாண்டை அண்மித்துச் செல்வதில் வணிகவட்டாரங்களும் தேசிய அரசியலும் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும் அறைகவல்களைச் சந்திப்பதில் புதுயுக இயக்கத்தின் உபயோகம் குறித்து ‘லோல்ட் டிஸ்னி ஜர்னல்’ பத்திரிகையில் வெளியான செய்திக் குறிப்பொன்றினை ஷில்லர் மேற்கோள் காட்டுகிறார்:

“தொழிலாளர்களின் மனப்பாங்குகளையும் விழுமியங்களையும் மாற்றியமைப்பதற்கான மிகப்பெரிய முயற்சி ஒன்றினை அமெரிக்க வணிகத்துறை வட்டாரங்கள் ஆரம்பித்து வைத்துள்ளன. பெருந்தொகையான அமெரிக்க கம்பனிகள் “நியூ ஏஜ்” என்றழைக்கப்படும் செயல் அமர்வுகள் மீது இப்பொழுது பல இலட்சக்கணக்கான டொலர்களை செலவிட்டு வருகின்றன. கட்டாக வேலை செய்தல், கம்பனிக்கு விகிதவாசமாக இருத்தல், சுயமரியாதை போன்ற உணர்வுகளை போதிக்கும் நோக்கில் இந்தப் பயிற்சி வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. பெரும்பாலான பயிற்சித் திட்டங்கள் ஒரு பொதுவான, எளிமையான குறிக்கோளைக் கொண்டுள்ளன. தொழிலாளர்களின் சேர்வினை கம்பனிக்கான விகிதவாசமாக மாற்றியமைப்பதன் மூலம் உற்பத்தித் திறனை உயர்த்துவதே இந்தக் குறிக்கோளாகும்.”

புதுயுக இயக்கத்துக்கான பெருமளவுக் கான தரண்டதல் முன்றாவது மண்டலத்திலிருந்து குறிப்பாக துபி இஸ்லாம், இந்துமதம் மற்றும் பௌத்தமதம் போன்றவற்றின் சிந்தனை அலைகளிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது என்பது ஒரு கவராயமான விஷயமாகும். புதுயுக இயக்கத்தில் முக்கியமாக எடுத்துக் காட்டப்படும் கிழக்கத்திய உதாரணம் மகாத்மா காந்தி தொடர்பானதாகும். பேர்கியுஸன் இது குறித்து பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்:

எந்த ஒரு பங்குபற்றுவரதும் சுதந்திரத்தினையும் சுயகௌரவத்தினையும் சமரசம் செய்துகொள்ளும் தீர்வுகளை மறுப்பவர்களின் உத்தியாகவே சத்தியாக் கிரகம் இருந்து வருகின்றது. இது பலம்

வாய்ந்தவர்களின் ஒரு ஆயுதம் என்றும், மன்னிப்பதற்கு வீரம் செறிந்த மனிதனையும், தைரியமும் அவசியமாக உள்ளது என்றும் காந்தி எப்பொழுதும் கூறிவந்துள்ளார். அதிகாரம் குறித்த முழுக்கருத்தினையும் அவர் தலைகீழாக மாற்றியமைத்தார்”.

காங்கிரஸ் இயக்கம் 1930ல் மேற்கொண்ட ஒத்துழையாமை இயக்கமும் உப்புச்சத்தியாக்கிரகமும் இந்நூலில் ஓர் உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. புதுயுக இயக்கத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ள காந்தியின் மற்றொரு முக்கியமான உபாயம் வலைப்பின்னல் அமைப்பு முறையாகும். காந்தி இதனை “அவசூகளை ஒரு குழுவாக இணைத்தல்” என்று குறிப்பிட்டார். காந்தி, மத்திய வர்க்கத்தினருக்கும் வறிய மக்களுக்கு மின்பே தேசிய விழிப்புணர்வுக்கான ஒரு அடிப்படியாக, பாலயொன்றை அமைத்துக்கொள்வதற்கு இந்த உத்திகளைப் பயன்படுத்தினார் என ரஜினி கோதாரி சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். அவர் இந்த உத்திகளின்போது, தியாகம், ஆக்கபூர்வமான பணி, மக்களுக்குச் சேவை செய்தல் போன்றவற்றுக்குக் கூடிய முக்கியத்துவம் அளித்தார். பெரும் பாலான புதுயுக இயக்கங்களிடையே இத்தகைய கூறுகள் அதிகளவுக்குக் காணப்படவில்லை.

புதுயுக இயக்கம் உலகம் தழுவிய பிரச்சினைகளை கையாண்டு வருகின்றது என அதன் நூலாசிரியர்கள் விளக்கியுள்ளனர். ஆனால், உண்மையிலேயே இந்த இயக்கம், கலிபோர்னியாவுக்கு அல்லது ஒரு சில மேலைத்தேச நாடுகளுக்கு மட்டுமே தனது நடவடிக்கைகளை வரையறுத்துக் கொண்டுள்ளது. இது மொத்த உலக குடித்தொகையின் 10 சதவீதமானோரை மட்டுமே உள்ளடக்குகிறது. இந்த இயக்கங்கள் அமைப்பு முறைக்கு எதிரானவையாகவும் இருக்கவில்லை. மனிதகுலத்தின் இன்றைய உண்மையான பிரச்சினைகள், செல்வந்தருக்கும் வறியோருக்குமிடையே உலகம் தழுவிய ரீதியில் வலுவடைந்துவரும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் போன்றவைகள் எந்த வகையிலும் இந்த இயக்கங்களினால் கவனத்தில் எடுக்கப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. இப்பிரச்சினைகளை இவ்வியக்கங்கள் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ கவனத்தில் எடுக்கவில்லை.

உலகின் செல்வந்தர்களுக்கும் வறியவர்கள் மற்றும் அதிகாரமற்றவர்கள் என்போருக்கிடையிலான முரண்பாடுகள் நுரிதமாக அதிகரித்துவரும் அதேவேளையில், செல்வந்தர்கள் - குறிப்பாக செல்வச்செழிப்பில் திளைத்திருக்கும் சீமான்கள் - இந்தப் போக்கு நிரந்தரமாக தொடர்ந்து செல்வது சாத்தியமில்லை என்பதனை உணரத் தலைப்பட்டிருக்கிறார்கள் போல் தெரிகிறது. அழிவுநாள் அண்மித்து வருகின்றது என்ற வகையில் பல எதிர்வுகூறல்கள், ‘வரலாற்றின் முடிவு’ குறித்த கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒருபுறத்தில், வணிகத்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் உலகெங்கிலும் நெருக்கடியையும் நிச்சயமற்ற நிலையையும் கண்டுவரும் அதேவேளையில், அரசியல்வாதிகளும் அவர்களுடைய பேச்சாளர்களும் புதிய உலக ஒழுங்கு ஒன்று குறித்துப் பேசுவது கவரவியமானதாகும்.

வரலாற்றின் முடிவு குறித்த கருத்துக்கள், பல்வேறு மக்கள் பிரிவினரிடையேயும் நாகரிகங்கள் இடையேயும் புத்தெழுச்சிப் போக்குகளின் ஒரு பாகமாக மீண்டும் மீண்டும் தோன்றுகின்றன என்பதனை மூல்மான் (1981) எடுத்து விளக்குகிறார். மேலும், அதிதீவிரமான விதத்தில், புதுமையான அதிக திருப்தி தரக்கூடிய சகாப்தமொன்றின் அல்லது ஆயிரம் ஆண்டொன்றின் தொடக்கத்தின் போது காணப்படும் நம்பிக்கைகளுடன் ‘வரலாற்றின் முடிவு’ போன்ற கருத்துக்கள் இணைந்து வருகின்றன என்பதனையும் அவர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். ஆனால், பகுயாமாவினதும் அவருடைய வட்டாரத்தினதும் கருத்து இதுவாக இருக்கவில்லை. தற்போதைய பொருளாதார நெருக்கடி குறித்த பாட்ராவின் (1988) கருத்துக்கள் அந்நேர குந்தர் பிராங்கின் கருத்துக்களுக்கு இணையானவையாக இருந்து வருகின்றன. அதாவது, செல்வம் ஒருசிலரின் கைகளில் பெருமளவுக்கு ஒன்று திரண்டு இருக்கும்பொழுது, இத்தகைய பொருளாதார மந்தங்கள் தோன்றுகின்றன என்று அவர் கூறுகின்றார். ரொனால்ட் ரீகனின் காலத்தில் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் இத்தகைய ஒரு போக்கு மிகத்தெளிவாக அவதானிக்கப்பட்டது. கடந்த 500 ஆண்டு காலத்தில் உலகளாவிய ரீதியில் தாக்கத்தை எடுத்துவந்துள்ள, பூர்வீகவாக்களினால் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட வணிகச் சரக்கு

களை வழிபடும் இந்த நம்பிக்கை பொருட்குவிப்பினை ஒரே குறிக்கோளாக அதீத விருப்படன் அடியொற்றிச் சென்றுள்ளது. அதன் வசீகர ஆளுமை கொண்ட தலைவர்களும் இவ்விதமே இருந்துள்ளனர். இது இறுதியில், புலிக்கோளினால் விதிக்கப்படும் வரையறைகள் மூலமாகவும், உயிர்வாழ்க்கைக்காக உலகின் மக்கள் இயக்கங்கள் நடத்திவரும் போராட்டங்கள் காரணமாகவும் மந்தமடைந்து அல்லது ஸ்தம்பிதம் அடைந்து போய்விட முடியுமா?

(30 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மனிதனாக இருந்தபோதிலும் சர்வியாபகமான மனிதனாக மட்டும் அவன் இருக்கவில்லை என்பதனை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அவருடைய சித்தாந்தமும் பிரக்ஞையும் மாயாஜாலம் காட்டும் தாயத்தொன்றாக இருக்கவில்லை. புதிய சோஷலிஸ்ட் மனிதன் ஏனைய மனிதர்களைப் போலவே மரணிக்கக்கூடியவன் ஆவான். ஆனால், அவன் வித்தியாசமானவன். இந்த மனித ஆளுமை குறித்த இயங்கியலையே அவருடைய இறுதிக் குறிப்புக்களில் நாம் காண்கின்றோம். ஆஸ்த்மாவினால் துன்பப்பட்டு, துரதிர்ஷ்டங்கள், பிழையான கணிப்புக்கள், துரோகங்கள், விரக்திகள் என்பவற்றினால் அலைக்கழிக்கப்பட்டு, இந்தப் பயணம் எந்தத்திசையை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருக்கிறது என்பதனை நன்கு உணர்ந்த நிலையில், யூரோபள்ளத்தாக்கின் ஓரிடத்தில் ஒரு கணத்தில், தமக்கு எதிரிலுள்ள சாய்வில் தமக்கு முன்னால் சோஷலிஸ்ட் மனிதனின் தரிசனத்தை சேருவோராக கண்டுகொண்டிருக்க முடியும்.

(37 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தக்கவையாகும். எவ்வாறிருந்தபோதிலும், ஒரு முக்கிய வேறுபாடு இருக்கவே செய்கிறது: லிபரல் ஜனநாயகம், லிபரல் வாத்தையும் ஜனநாயகத்தையும் பிரிக்க முடியாதவாறு ஆக்கியுள்ளது. சாஸ்திரீய லிபரல்வாதிகளினால் அழிக்கப்பட்ட, “பெரும்பான்மையினரின் கொடுங்கோன்மையை” காலங்கடந்ததாக்கி விட்டது.

(64 ம் பக்கம் பார்க்க)

நிதியின் சர்வதேசமயப்படுத்துகையும் நைஜீரியாவின் பொருளாதார அபிவிருத்தியும்

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

அடல்பஸ் ஜே. டோயி

1970 களின் நடுப்பகுதியிலும், 1980 களின் ஆரம்பத்திலும் உலக வர்த்தகத்தில் ஏற்பட்ட தற்காலிக மந்தமானது, சர்வதேச கடன்வழங்கவை வளர்முக நாடுகள் பக்கம் திசை திருப்பியது. மேலும், போதிய கவர்ச்சியுள்ள முதலீடுகள் குறைவாக இருந்ததன் காரணமாக, சர்வதேசரீதியில் அசையும் பணம் கூட்டிணைக்கப்பட்ட யூரோ - நாணயச் சந்தையினை நாடிச் சென்றது. இதனால் யூரோ-வங்கித் துறையின் நோக்கெல்லை, பரிமாணம் ஆகியன துரித வளர்ச்சியடைந்ததோடு, யூரோ-வங்கித் துறையானது, வெளிவாரி நிதி வழங்கல் தொடர்பான பிரதான மூல மொன்றாக மாறியது.

நைஜீரியாவிற்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட பெரிய தொகையிலான நிதி வளத்திலிருந்து, கடல்கடந்த வங்கிகளின் அனுசரணமிக்க பங்கினை அறிந்து கொள்ளலாம். 1980 தொடக்கம் நைஜீரியாவிற்கு வழங்கப்பட்ட வெளிவாரி நிதியானது அதிகரித்துக்கொண்டே வந்திருக்கின்றது என்பதை அட்டவணை 5 தெரிவிக்கிறது. உண்மையில், 1979 இலிருந்து 1983 வரை இருந்த சமஷ்டி அரசாங்கங்களினதும் மாநில அரசாங்கங்களினதும் சிவிலியன் நிர்வாக ஆட்சியில், இந்த அரசாங்கங்கள் பாரிய செலவுகள்பற்றியும், எதிர்கால படுகடன் சேவைப் பிரச்சினைகள்பற்றியும் முன்னெச்சரிக்கை உணர்வு எதுவுமின்றி இத்தகைய பொருத்தமற்ற வெளிவாரி நிதிமூலத்திடமிருந்து கண்மூடித்தனமான முறையில் பாரிய கடன்களைப்பெறும் முயற்சியில் இறங்கின. இது முக்கியமாக நாட்டின் படுகடன் முகாமைத்துவத்தையும், வெளிவாரி நிதிப் பிரச்சினைகளையும் சிக்கலாக்கியது. சர்வதேச நாணய நிதியம், இருதரப்பு பலதரப்பு உத்தியோகபூர்வ மூலங்கள் என்பவற்றினை விட, கடல்கடந்த நிதிச்சந்தைகள் தமது கடன்களை தாராள ரீதியில் வழங்கியதுடன், வளர்முக நாடுகளின் சென்மதி நிலுவைப் பற்றாக்குறைகளை நிதிப்

படுத்தும் ஒரு பிரதான மூலமாக இச் சந்தைகள் செயற்பட்டுவருவது பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும் என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். இத்தகைய தாராள அம்சம் இருந்தபோதும்கூட, அரசாங்கம் தேசிய வள முகாமைத்துவத்தில் தொடர்ந்தும் மிகவும் குறைவான முன்னுரிமையையே காட்டிவந்தது. உதாரணமாக, புறூரியின் தலைமைத்துவத்தின் கீழுள்ள இராணுவ நிர்வாகம், 1984ம் ஆண்டு அதன் திருத்திய வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், மேலதிக வெளிவாரிக் கடன் பெறுகைகளில் பாரிய குறைப்பினை அறிவித்தது. எனினும், ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாக குறைந்த உற்பத்தித்திறன் கொண்ட அபுஜாவில் (சமஷ்டி தலைநகர்ப் பிரதேசம்) இத்தகைய குறைப்பு இருக்கவில்லை. அபுஜாவின் செயற்றிட்டங்கள் சர்வதேச நிதியினைப்பெற்று செயற்படுத்தப்பட வேண்டிய முதலீட்டு வகைகளைச் சார்ந்தவையல்லவென செயற்றிட்ட வல்லுநர்கள் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்கள். ஆய்வுக்குட்பட்ட காலப்பகுதியில், நைஜீரியாவிற்கு வழங்கப்பட்ட சர்வதேசக் கடன்களின் அளவானது, மொத்த உலகளாவிய வழங்கலின் அளவோடு ஒப்பிடுகையில் மிகவும் சிறிய பங்கினையே கொண்டிருந்தது. 1980 களின் உலகளாவிய பங்குச் சந்தையில், மூன்றாம் உலக நாடுகள், கடன் மீள இறுக்குத்தன்மையின் பல்விளம் காரணமாக ஆதரவற்ற வழிப்போக்கர்களாக விடப்பட்டுள்ளன என யூசோர் (1990) என்பவர் தெரிவித்துள்ளார். சர்வதேச வங்கித்தொழில் சந்தையில் கூட, அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் நாடுகள் தங்களின் நிலையை இழந்துள்ளன. 1982ம் ஆண்டில் படுகடன் பிரச்சினைகளைத் தொடர்ந்து, மொத்த வங்கிக் கடன்பாடுகளில் அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் நாடுகளின் பங்கு வீழ்ச்சி அடைந்துள்ளது. 1980 களில் அபிவிருத்தி மூலதனத்தைப் பெறுவதற்கான மார்க்கத்தினை வளர்முக நாடுகள் படிப்படியாக இழந்துவிட்டன.

வெளிவாரிப் படுகடன் அதிகரித்துக் கொண்டுவந்தபோதிலும், மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியானது (மொ.உ.உ.) வெளிவாரிப் படுகடன் அதிகரித்த அதேயளவு தொகையைப்போலவோ அல்லது அதேயளவு விகிதத்திலோ அதிகரிக்காது, ஒரு சராசரி விகிதத்திலேயே அதிகரித்துள்ளது. வெளிவாரிப் படுகடனில் ஏற்பட்ட மாற்றம் மிகப் பெரிதானதாகவும், துரிதமாகவும் இருந்தது. உண்மையில், 1980 ற்றும் 1988 ற்குமிடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் நைஜீரியாவின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியானது, ஆபிரிக்காவின் உப-சஹாராப் பகுதியினது சராசரியினை விடக் குறைவாக இருந்தது. அத்தோடு, ஆய்வுக்குட்பட்ட காலப்பகுதியில், தலா நபர் வருமானம் மிக எல்லையளவாகவே அதிகரித்துடன், ஆபிரிக்காவின் உப-சஹாரா பகுதியானது சராசரியினைவிட மிகவும் தாழ்வாக இருந்தது. இங்கு, குறிப்பாக கவனிக்கப்பட வேண்டிய விடயம் யாதெனில், சென்மதி நிலுவைப் பற்றாக்குறைகள் மிகக் குறிப்பிடத்தக்கவையாக இருந்ததோடு, அலை சென்மதி நிலுவை மிகைகளை மிஞ்க பவையாகவும் இருந்தன. எனவே, நைஜீரியாவின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில், கடல்கடந்த நிதியின் அதிகரித்துவரும் பங்கு எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதற்கான பொறுப்பினை யார் ஏற்க வேண்டும்? சர்வதேச பணச் சந்தைகளா அல்லது நைஜீரியப் பொருளாதாரத்தின் முகாமையாளர்களா? பொருளாதார அபிவிருத்தி என்பது பணத்தோடு மட்டும் தொடர்புகொண்ட விடயமல்ல, உற்பத்தித்திறன் கொண்டவற்றில் பணத்தினை முதலீடு செய்வதை உறுதிப்படுத்துகின்ற திடமான கொள்கைகளை அமைத்துக் கொள்வதுதான் முக்கியமான விடயமாகும். சர்வதேச கடன்வழங்கலின் ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் இலாப நோக்குள்ள ஒரு வியாபாரமாகும் என்ற உண்மையை வளர்முக நாடுகள் புரிந்து கொள்ளவேண்டியது அவசியமாகும்.

அடிப்படை சுட்டெண்கள்

1992

சுட்டெண் (அடிப்படை எண்)	அளவு (1000 ரூ.) (கி. மீ.)	தரணி மொ. ரூ. -		சராசரி வருமானம் (ரூ. மீ.)		பெரிய கூடுதல்			
		1988	1989	1965-80	1980-90	1990	1990	1990	
குறைவான பொருளாதாரங்கள்	3,058.3 t	37,780 t	350 w	2.9 w	8.0 w	9.6 w	62 w	52 w	40 w
சீரான இத்தியாவும்	1,983.2 t	12,849 t	360 w	3.7 w	3.2 w	6.8 w	65 w	50 w	37 w
ஏனைய குறைவான நாடுகள்	1,075.1 t	24,931 t	320 w	1.7 w	17.3 w	15.1 w	55 w	56 w	45 w
1 மொனாம்பிசி	15.7	802	80			36.6	47	79	67
2 டென்சானியா	24.5	945	110	-0.2	9.6	25.8	48		
3 எதியோப்பியா	51.2	1,222	120	-0.2	3.4	2.1	48		
4 சோமாலியா	7.8	658	120	-0.1	10.2	49.7	48	86	76
5 நேபாளம்	18.9	141	170	0.5	7.8	9.1	52	87	74
6 சாட்	5.7	1,284	190	-1.1	6.2	1.2	47	82	70
7 யூட்டான்	1.4	47	190			8.4	49	75	62
8 மாலாவா	4.1	237	200				49		
9 மாலாவி	8.5	118	200	0.9	7.4	14.7	46		
10 பங்க்லாதேஷ்	106.7	144	210	0.7	15.9	9.6	52	78	65
11 பூரூண்டி	5.4	28	210	3.4	5.0	4.2	47	60	50
12 பெரோ	37.3	2,345	220	-2.2	24.7	60.9	52	39	28
13 உகாண்டா	16.3	236	220	-2.4	21.4	107.0	47	65	52
14 மடகாஸ்கார்	11.7	587	230	-1.9	7.7	17.1	51	27	20
15 சியாட் ரியோஸ்	4.1	72	240	0.0	7.9	56.1	42	89	79
16 மாலி	8.5	1,240	270	1.7	9.0	3.0	48	76	68
17 எதீரியா	115.5	924	290	0.1	14.6	17.7	52	61	49
18 எதன்	7.7	1,267	310	-2.4	7.5	2.9	45	83	72
19 குவாண்டா	7.1	26	310	1.0	12.5	3.8	48	67	50
20 யூகிண்டா	9.0	274	330	1.3	6.3	4.5	48	91	82
21 இந்தியா	849.5	3,288	350	1.9	7.5	7.9	59	66	52
22 பெலிஸ்	4.7	113	360	-0.1	7.4	1.9	50	84	77
23 சீனா	1,133.7	9,561	370	5.8	-0.3	5.8	70	38	27
24 ஜாப்பான்	6.5	28	370	0.2	7.3	7.2	64	53	47
25 தென் கொரியா	24.2	580	370	1.9	7.2	9.2	59	42	31
26 பாபுவூவா	112.4	796	380	2.5	10.3	6.7	56	79	65
27 கானா	14.9	239	390	-1.4	22.9	42.5	55	49	40
28 மத்திய ஆசிரியக் குடியரசு	3.0	623	390	-0.5	8.2	5.4	49	75	62
29 டொகோ	3.6	57	410	-0.1	7.1	4.8	54	69	57
30 கம்பூடியா	8.1	753	420	-1.9	6.3	42.2	50	35	27
31 கிளிங்கா	5.7	246	440				43	87	76
32 இலங்கை	17.0	66	470	2.9	9.4	11.1	71	17	12
33 மொரிசியஸ்	2.0	1,026	500	-0.6	7.6	9.0	47	79	66
34 நெதர்லாந்து	1.8	30	530	4.9	6.7	12.7	56		
35 இந்தோனேசியா	178.2	1,905	570	4.5	35.5	8.4	62	32	23
36 நொர்வே	5.1	112	590	0.5	5.7	5.4	65	29	27
37 சிங்கப்பூர்	52.1	1,001	600	4.1	6.4	11.8	60	66	52
38 ஆஸ்திரேலியா		652					42	86	71
39 கம்போடியா	8.5	181					50	78	65
40 ஸுவிட்சர்லாந்து	2.6	111			6.3		54	71	61
41 மியான்மார்	41.6	677					61	28	19
42 தாய்லாந்து	25.1	2,506			11.5		56	88	73
43 வியட்நாம்	66.3	330					67	16	12
சராசரி வருமானம் பொருளாதாரங்கள்	1,087.5 t	41,139 t	2,220 w	2.2 w	21.1 w	85.6 w	66 w	27 w	22 w
சராசரி வருமானம் சீரான இத்தியாவும்	629.1 t	22,432 t	1,530 w	1.5 w	23.6 w	64.8 w	65 w	32 w	25 w
சராசரி வருமானம் ஏனைய குறைவான நாடுகள்	458.4 t	18,706 t	3,410 w	2.8 w	19.3 w	102.1 w	68 w	19 w	16 w
சராசரி வருமானம் உயர்ந்த வருமான நாடுகள்	4,145.8 t	78,919 t	840 w	2.5 w	16.7 w	61.8 w	63 w	46 w	36 w
உயர்ந்த வருமான நாடுகள்	495.2 t	23,066 t	340 w	0.2 w	11.4 w	20.0 w	51 w	62 w	50 w
சுவிட்சர்லாந்து	1,577.2 t	15,572 t	600 w	5.3 w	9.3 w	6.0 w	68 w	34 w	24 w
நெதர்லாந்து	1,147.7 t	5,158 t	330 w	1.9 w	8.3 w	8.0 w	58 w	67 w	53 w
சுவிட்சர்லாந்து	200.3 t	2,171 t	2,400 w		13.9 w	38.8 w	70 w	22 w	15 w
இலங்கை	256.4 t	11,334 t	1,790 w	1.8 w	13.6 w	7.5 w	61 w	60 w	47 w
இந்தோனேசியா	433.1 t	20,397 t	2,180 w	1.8 w	31.4 w	192.1 w	68 w	18 w	16 w
சராசரி வருமானம் உயர்ந்த நாடுகள்	320.9 t	22,634 t					71 w	7 w	6 w
பொருளாதாரம்	455.2 t	21,048 t	2,140 w	2.1 w	27.4 w	173.5 w	67 w	24 w	21 w
சீனா	5,283.9 t	133,342 t	4,200 w	1.5 w	9.2 w	14.7 w	66 w	45 w	35 w
சுவிட்சர்லாந்து	272.9 t	12,387 t		1.1 w	14.5 w	8.4 w	58 w	54 w	44 w

குதாரம்: உலக வங்கி அறிவிக்கப்பட்ட அறிக்கை

(53 ம் பக்கம் பார்க்க)

கமத்தொழில் புரட்சியை நோக்கி

கயில் ஒம்வெட்

1992 ஜனவரி 12-13 ஆம் திகதிகளில் தமிழ்நாடு திருச்சிராப்பள்ளியில், "1980ன் தொடர்பான கொள்கைகளில் அரசியலும் பொருளாதாரமும்" என்னும் பொருள்பற்றி நடைபெற்ற கருத்தரங்கில் நிகழ்த்தப்பட்ட பிரிவுபகார உரை

1990 ஆம் ஆண்டுத் தொடரில் நாம் பிரவேசித்தபொழுது, முன்னொரு போதும் இடம்பெறாத மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டும், அதனால் குழப்ப நிலை உருவாகிக் கொண்டிருந்தது. முறையாகத் தாபிக்கப்பட்ட இடதுசாரி அமைப்புகளில் பெரும்பாலானவற்றில் இருள் தழை ஆட்குறைப்பு நடைபெற்று வந்தது. இதற்கு மாறாக, தோழன் (கொம்ரேட்) போன்ற சமீபகால தலித்-தாழ்த்தப்பட்டோர் இயக்கங்களிலிருந்து வெளிவரும் கவிதைகள் தன்னைபிக்கை உணர்வையும் ("நான் இப்பொழுது விழித்துக் கொண்டுவிட்டேன்! நான் இப்பொழுது எறிக்கும் வெயிலில் நடமாடுகிறேன்") புரட்சியின் அர்த்தத்தைப் பரம்பும் வழிவகையையும் (யதார்த்தத்தின் பல வண்ணங்களுக்கு மேலால் வெறுமனே கொடியை ஆட்டி அசைப்பதில் என்ன நிகழ்ந்துவிடப்போகிறது") வெளிப்படுத்துகின்றன.

"காலமாற்றத்தினது இக்கட்டத்தின்" சிறப்பியல்பினை நாம் எவ்வாறு குறிப்பிடலாம்? "காலத்தை நழுவவிடாமல் பற்றிக்கொள்" என்பது அமெரிக்கக் கரும்புள்ளிப் புலிகளின் கலெக்டம். காலத்தை அறிந்து கொண்டாட்தான் தலைவியிட முடியும். காலத்தை அறிவ தெப்படி? அதன் சிறப்பியல்பினை நான் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறேன்: "பாட்டாளி அரசு வீழ்ச்சியடைந்துவிட்டது; கமநலப் புரட்சி தீர்த்துவிட்டது." ஆனால், இதற்கு "கமநலப் புரட்சியின்" அர்த்தத்தை மிக விரிவாக விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

சோவியத் மாதிரி/நேரு மாதிரி

உண்மையாகவே "வீழ்ந்திருப்ப தென்ன?" சோவியத் முன்மாதிரியானது. முதலாளித்துவ உற்பத்திச் சக்திகளை அடிப்படையில் கொண்டு சோஷலிஸ சமுதாயம் ஒன்றைக் கட்டியெழுப்ப மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு முயற்சியாகும்.

அதாவது, விவசாயிகளிடமிருந்து பிழிந்தெடுத்த மிகைகள் மீதும், விலை துறைந்த இயற்கை வளங்கள் மீதும், ஒரு முனைப்படுத்திய, புதைபடிவ எரிபொருளை அடிப்படையாகக் கொண்ட கைத் தொழில் பொருளாதாரத்தைக் கட்டி எழுப்புவதாகும். அது கரண்டும் அரச முகாமைத்துவ வகுப்பொன்றை சந்தரெடுத்தது; ஆணையிட்டுப் பணிய வைக்கும் பொருளாதார முறையையும் தோற்றுவித்தது. இம்முறையானது, முதலில் மூலவளங்களை அபகரிப்பதற்கும், அபிவிருத்திக்காக உழைக்கும் தொழிலாளர்களைப் பிரமாண்டமான அளவில் திரட்டுவதற்கும் சக்திபெற்றிருந்தது. ஆனால், இறுதியில், செயல்திறமை குன்றிய தொழிலாளரின் உழைப்பையும், சக்தியையும் துறையாடும் ஓர் அமைப்பாக மாறியது. சோவியத் முன்மாதிரியானது, உச்சக்கட்டத்தில், உழைப் மலிந்ததாக உருப்பெற்ற சிறப்புரிமை முறையொன்றையும் பெற்றெடுத்தது. இம்முறையானது, பாரிய அளவில் துழைக்க கொள்ளையிடும் அளவுகூட்டு ஒரு முனைப்படுத்தப்பட்ட, கரண்டல் மலிந்த, இயற்கைச் சூழலை அழித்தொழிக்கும் முறையாகும். அதன் மரணம் குறித்து நாம் வருந்த வேண்டிய தில்லை.

ஆனால், இந்தியாவில் அதற்கு நிகரான, வெளிறிய "நேரு மாதிரி" யும் விழுந்துவிட்டதே! அதைப்பற்றி என்ன சொல்லலாம்? ஏகாதிபத்திய வாதத்துக்குத் தாரைவார்த்துக் கொடுத்ததை எதிர்க்கும் இடதுசாரிகள் அதற்காகத் துக்கம் அனுஷ்டிப்பது துரதிர்ஷ்ட வசமானதாகும். ஏனெனில், (பல்வேறு கட்டுரைகளில் பிரயோகிக்கப்பட்ட வார்த்தைகளிற் கூறுவதானால்) இம் முறையானது, "கீழ்த்தரமான உப்பிய, உழைப் நிரம்பிய, கொடுமையான கரண்டி வாழும், கொள்ளைக்காரர்

மலிந்த, புனிதத் தோற்றமுடைய" ஒரு முறை என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வர். அதேவேளை, இம்முறையின் தொடக்கம் மிகவும் வேறுபட்டது என்றும், தொடக்கத்தில் முற்போக்குடையதாக இருந்த இம்முறை காலப்போக்கில் சிறப்புரிமை பெற்ற ஒரு வர்க்கத்தினால் அபகரித்துக் கொள்ளப்பட்டது என்றும் பெரும்பாலான இடதுசாரி, காந்திய புத்திஜீவிகள் சிந்திப்பதாகத் தோன்றுகிறது. இடதுசாரி அமைப்புகளே இன்று நேரு மாதிரியை பெருமளவுக்கு ஆதரிக்கின்றவையாக மாறிவருகின்றன. அவை, அரசாங்கத்துறை வேலைவாய்ப்புகளை காப்பதற்கு முயன்றாலும், பாரதிய ஜனதா கட்சிக்கு எதிராக மதச்சார்பற்ற கொள்கை மிக்க வீரத்தோடு காப்பற்ற முயன்றாலும், தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்குக் குரலெழுப்பினாலும் அணைத்தும் முக்கியமாகத் தற்காப்பு நோக்குடையன வாகவே காணப்படுகின்றன.

புதிய சமூக இயக்கங்கள் (தலித், சாதி எதிர்ப்பு இயக்கம், மகளிர் இயக்கம், சுற்றுச்சூழல் இயக்கம், விவசாயிகள் இயக்கம் போன்றவை) தற்காப்பு நோக்குடையவையல்ல. அவை, எப்பொழுதும், "பிராமணிய, குடும்ப ஆட்சிசார்ந்த, இயற்கைச் சூழலை அழித்தொழிக்கும், விவசாயிகளுக்கு எதிரான" என்பன போன்ற பாரம்பரிய மார்க்ஸிய சொற்பிரயோகங்களைப் பயன்படுத்தா விடினும், இந்திய முறை, அடிப்படையில் கரண்டுத்தன்மை கொண்டது என்பதையும், அடக்கியொடுக்கும் போக்குடையது என்பதையும் தொடக்கத்திலிருந்தே கண்டுகொண்டன. இவ்வியக்கங்கள் இன்று கொதித்தெழுந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவ்வியக்கங்கள், அவற்றின் புதிய துணிச்சலுக்கு எதிரான தாக்குதல்களை கிராம மட்டத்தில் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருப்பினும், மண்டல் ஆணைக்குழு ஒதுக்கியுள்ள வேலை வாய்ப்புக்கள் தொடர்பாக தடைகளை எதிர்த்துக்கொண்டு முன்செல்வதோடு, காணி, நீர் மற்றும் வளங்கள் என்பன மீது விரிவான உரிமைக்கோரிக்கைகளை விடுப்பதற்குத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கின்றன. விவசாயிகள் இயக்கங்கள், தானிய விலைகளைக் கீழ்மட்டத்தில் வைத்து, குறைந்த உள்ளிடுகை கொண்ட பன்முகப்படுத்திய விவசாய உற்பத்தி முறைகளை நோக்கிச் செல்லும் அரசு பலவீனமடைவதை வரவேற்கின்றன.

மகளிர் இயக்கம், துண்டாடப்பட்டுக் குழப்பமடைந்திருந்தாலும், பெண்கள் காணிகளுக்கு உரிமை கோருதல், தூழல், வரட்சி, நீர் போன்ற சர்ச்சைக்குரிய விடயங்களில் ஈடுபட்டுள்ளது. சுற்றுச் சூழல் தொடர்பான இயக்கங்கள் தேவ்ரி அணை, சர்தார் சரோவர் போன்ற இராட்சத திட்டங்களை நிறுத்துவதற்கு முயன்று கொண்டிருக்கின்றன. அவை உள்ளூர் சுயாட்சிக்கான கோரிக்கைகளுடன் கூடிய புதிய அபிவிருத்தி முன்மாதிரிகளை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இதனை ('ஹமாரா காவொன்', "ஹமாரா ராஜ்") "எங்கள் கிராமம்", "எங்கள் ஆட்சி" போன்ற கலோகங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

கூறுபட்ட, ஆனால், ஒன்றுகூடும் வழிகளில், நாம் ஒன்றிணைந்து ஒரு புதிய புரிந்துணர்வையும், கமநலப் புரட்சித் தாக்கத்தையும் நோக்கி நகர்ந்து வருகிறோம்.

தலித், சாதி எதிர்ப்பு இயக்கம்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஜோதிபா புளேயினால் ஊக்கமூட்டப்பட்ட தொடக்க காலத்திலிருந்து சாதி எதிர்ப்பு இயக்கம் நான்கு பாரிய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தி வந்துள்ளது: (1) பிராமணியத்துக்கு எதிரான தாழ்த்தப்பட்டோர், சூத்திரர்களின் ஐக்கியத்தி ஹூடாக சாதிபேத, வர்ண்பேதங்களைக் கொண்ட சாதி முறையை முற்றாக ஒழித்தல்; (2) பிராமணிய அதிகார வர்க்கம் விவசாய சமுதாயத்தைச் சுரண்டுவதற்கு எதிரான தற்காப்பு (இதனை புள்ளே "பாதஷாஹி" என்றழைத்தார்); (3) பெண் விடுதலைக்கு உறுதிபூணல்; (4) பிராமணிய, உயர் சாதிச் சின்னங்களின் அடிப்படையில் 'தேசிய ஐக்கியம்' ஏற்பட முடியாது என்பதை வலியுறுத்தி சமூகம்/தேசியம் என்பதற்கு மீண்டும் விளக்கம் அளிப்பதற்கான முயற்சி.

பாபா சாஹிப் அம்பேத்கார் இவ் வியக்கத்தை மிக ஒடுக்கப்பட்டவர்களான தீண்டப்படாதோர் நிலையிலிருந்து முன்னெடுத்தும் சென்றார். விவசாயிகள் பிரச்சினையுடன், அவர் தீண்டப்படாதவர்களுக்கு கிராம வளங்களில் ஒரு பெரும்பங்கு வழங்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தையும் சேர்த்துக் கொண்டார். சில சந்தர்ப்பங்களில் பயிர்ச்செய்கைக்குக் காட்டு நிலங்கள்

ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்ப போராடினார்; ஒரு கட்டத்தில் காணிகள் தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வேண்டுமென வாதாடினார். இவை அனைத்தையும் விட முக்கியமானது யாதெனில், தீண்டப்படாதவர்களுக்கும்-சூத்திரர்களுக்கும், தீண்டப்படாதவர்களுக்கும்-பிராமணர் அல்லாதோருக்குமிடையில் ஏற்பட வேண்டிய ஐக்கியமே அவரது அரசியலின் அடிப்படையாக அமைந்தது என்பதாகும். இது சாத்தியப்படுமா எனும் சந்தேகம் அவருக்குக் காலத்துக்குக்காலம் ஏற்படவே செய்தது. அவரைப் பொறுத்தவரை காங்கிரஸ், முதலாளித்துவத்தையும் பிராமணியத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய கட்சியாகும். அக்கட்சிக்கு எதிராக விவசாயிகளையும் தொழிலாளர்களையும் கொண்ட ஓர் அரசியல் முன்னணியை உருவாக்குவதற்கு அவர் நாடினார்.

கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் தீண்டப்படாதோர் இயக்கத்தில் தோன்றியுள்ள புத்தெழுச்சி பின்வருவனவற்றில் காணப்படுகிறது: (அ) கொடுமைகளுக்கு எதிரான போராட்டம்; (ஆ) எல்லா வகையான பிராமணிய கலாசாரத்துக்கும் தொடர்ந்து விடுக்கப்படும் அறைகூவல்; (இ) தீண்டப்படாதோர் - சூத்திரர் ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்த உழைத்தல்; அத்தகைய ஐக்கியத்துக்கு மண்டல் ஆணைக் குழு ஒரு தளத்தை அமைத்துத் தந்திருக்கிறது. எல்லாறாயினும், ஒழுங்குற அமைக்கப்பட்ட துறைகளில் வேலைவாய்ப்புக்களை ஒதுக்குவது உயர் ஆணைக்குழு ஒரு தளத்தை அமைத்துத் தந்திருக்கிறது. எல்லாறாயினும், ஒழுங்குற அமைக்கப்பட்ட துறைகளில் வேலைவாய்ப்புக்களை ஒதுக்குவது உயர் சாதி ஏகபோக உரிமையை தளர்த்த உதவும் என்பது தெளிவாகி வருகிறது. எனினும், இது, இவ்வியக்கத்தின் அடிப்படைச் சமத்துவ இலட்சியங்களை அடைவதற்குப் போதியதன்று. "நாம் ஓர் ஆளும் சமூகமாக வேண்டும்" என்பது அம்பேத்கார் அடிக்கடி தெரிவித்த கொள்கையாகும். தீண்டப்படாதோருக்கு அரசியல் அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். இது அடித்தளத்திலிருந்து-கிராம மட்டத்திலிருந்து- வரவேண்டும் என்ற கருத்து வலுவடைந்து வருகிறது. காணியுரிமை, நீருக்கான உரிமை, வளங்கலுக்கான உரிமை என்பன சமூகத்தின் முன்னேற்றத்துக்குரிய அடிப்படையாக வேண்டும்.

மகளிர் இயக்கம்

இந்திய மகளிர் இயக்கம் 1970-ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் மூன்று முக்கிய பங்களிப்புகளை செய்துள்ளது; 'குடும்பத் தலைவன் ஆதிக்கம்' திட்டவட்டமான சுரண்டல் முறை என்பதைக் கட்டிக் காட்டல்; அமைப்புக்களுக்குக் கயாதிக்கம் வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தல்; உழைப்பையும் சுரண்டலையும்பற்றிய பாரிய விரிவான பொருள் விளக்கம்; உழைப்பு என்பது வெறுமனே "கூலிக்காக உழைப்பது" மட்டுமல்ல; முதலாளித்துவத்தின் கீழ் உழைப்பு என்பது கூலியற்ற உழைப்பையும், கூலியில்லாத வீட்டு வேலையையும் உற்பத்திப் பொருட்களை விற்றுக்கூலி கொடுக்கப்படும் சிறு வியாபாரப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யப் பயன்படுத்தப்படும் உழைப்பு என்பவற்றையும் உள்ளடக்கியதாகும். அதேவேளை, தலைமை, கொள்கை விளக்க மட்டத்தில் இவ்வியக்கத்தின் மீது நகர்ப்புற பெண்ணுரிமை அணியினரையும் அரசியற் கட்சி மகளிர் அங்கங்களையும் கொண்ட இருபாரிய, வலைப்பின்னல் அமைப்புகள் செலுத்தும் ஆதிக்கம் அதன் வளர்ச்சியைத் தடுத்துள்ளது.

இன்று இந்திய மகளிர் இயக்கம் கிராமப்புறங்களில் வேரூன்றி வருகிறது. அத்துடன் காணி, அரசியல் அதிகாரம் ஆகிய அடிப்படை விடயங்களுக்குக் கோரிக்கை விடுப்பதுடன், நாடு செல்லும் அபிவிருத்திப் பாதை சரியானதா என்ற புதுப் பிரச்சினையையும் அது கிளப்பியுள்ளது. சிதைந்து கிடக்கும் கிராமங்களில் பெண்கள் அநேகமாகத் தாமாதவே கிராமத் தேர்தலுக்கான பெண்களை மட்டும் கொண்ட ஆயங்களை அமைத்துள்ளனர். மகாராஷ்டிராவில் பத்துக் கிராமங்களில் அப்படியான ஆயங்கள் தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. அதே போன்று 1982 இல் பீஹாரில் சாத்ராயுவ சங்கர்ஷ் வாஹினியுடன் தொடங்கி 1990-1991 இல் செத்காரி மஹில அகாதியின் "லட்கமி முக்தி" (பெண்கள் பெயரில் காணியுரிமை வழங்கல்) இயக்கமாக முன்சென்று, கிராமப் பெண்கள் காணிகளுக்குக் கோரிக்கை விடுக்கின்றனர். விவசாயக் குடும்பப் பெண்களின் உரிமைகளுக்கான இப்பாரிய இயக்கத்துடன் பெண்கள் இளம் நிலங்களில் தமக்கும் பங்குபோடுவதையும், மகில மண்டல்கள் (கிராம மாதர்

குழுக்கள்) உயிரினத் தொகுதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் குத்தகை உரிமை கோருவதையும் காணமுடிகிறது.

இதனோடு கூடவே கலாசார விடயங்களை பற்றியதொரு விவாதம் நடைபெறுகிறது. சுதந்திரத்திரத்துக்கு முன், மகளிர் இயக்கம் சீதையோடும் பதிவிரதா தர்மம் எனும் இலட்சியத்துடனும் அதனை இனங்காட்டிக் கொண்டிருந்தது. 1975 க்கு பின் இந்த இந்துச் சின்னங்கள் உறதியாக நிராகரிக்கப்பட்டன, ஆனால், ஆதிக்கம் செலுத்தும் நகர்ப்புறங்களில் பெண்ணுரிமைக்காகப் போராடும் அமைப்புகளுடன் கட்சிப் பெண்களும் சமயங்களை எதிர்க்கும் சமயப்பற்றற்ற நிலைக்கு ஆதரவளிக்கத் தொடங்கினர். (எல்லா மதங்களும் இன ஆதிக்கப்போக்குடையவை). எவ்வாறாயினும், இன்று மனுஷி குழு இதனை அந்நியப்பட்ட மேற்கத்தியமயமாக்கல் எனக்கூறிச் சவால்விட்டு, "எங்கள் தர்மம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்" எனக் கோருகிறது. அத்துடன், இராமனுக்குப் புது விளக்கம் தரவேண்டுமென்றும் கூறுகிறது. (ஒருவேளை அவர்கள் டெல்லியில் இருப்பதால் இராமனைக் காப்பதற்குக் கூடிய தேவையாகயிருப்பதாக உணர்கிறார்கள் போலும்). அதேவேளை தெற்கிலும் கிராமப்புறங்களிலும் பெண் தெய்வ உருவகத்தை உபயோகிக்கத் தொடங்கியுள்ளனர். உதாரணமாக, சரத்பட்டில் சீதைக்கு இராவணன் அடிமைப்படுத்திய பூமிகன்யா (பூமகள்) என விளக்கந்தர, செத்காரி சங்கதானா "லக்ஷ்மி முக்தி" யின் பெயரை உபயோகித்து, சங்கதானாவுக்கு வழங்கப்பட்ட காணிகளில் இயற்கையான, செலவில்லாத, உணவுக்குப் பயன்படுத்தும் நோக்கங்கொண்ட முறைகளைக் கையாண்டு பயிர் செய்யும் முறையை "சீதை வயல்கள்" என வர்ணிக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

சுற்றுச்சூழல் இயக்கங்களும் விவசாயிகள் இயக்கங்களும்

சுற்றுச்சூழல் இயக்கங்களும் விவசாயிகள் இயக்கங்களும், அரசியல் கருத்தில் தோன்றிய புதைவடிவ எரிபொருளை அடிப்படையாகக் கொண்ட கைத்தொழில் நோக்குடைய அபிவிருத்தியை எதிர்க்கும் விவசாயிகள் இயக்கங்களாகும். இவற்றில் ஒன்று இதை அபிவிருத்திக்கு

உடனடியாகப் பவியானவர்களின் இயக்கம். இவ்விவசாயிகளின் காணிகள் அபிவிருத்திக்கு இழக்கப்படுகின்றன; அல்லது அவர்கள் வறுமையினால், வறட்சியினால் இடம்பெயர்க்கப்படுவதனாலும் வாடிவதங்குகின்றனர். மற்றையது இந்த அபிவிருத்தியினால் பயனடைபவர்கள் என்று கருதப்படுபவர்களை கொண்டது. இவர்கள் சந்தைக்கு அனுப்புவதற்காக உற்பத்தியை அதிகரித்துக்கொண்டே வருகின்றனர். ஆனால், "பசுமைப் புரட்சி" யின் மும்மூர்த்திகளான அதிக விளைச்சல் தரும் இனத்தானியங்கள், உரவுகைகள், பூச்சி கொல்லிகள் ஆகியவற்றின் வலையில் சிக்கி கரண்டப்படுவதையும், உள்ளீடுகளின் விலை ஏற்றத்தாலும், உழைப்பைக் கொண்டு உற்பத்தி செய்யும் பயிர்களுக்குப் போதிய விலை கிடைக்காதனாலும் கடன்படுவதையும் காண்கின்றனர்.

துரதிர்ஷ்டவசமாக, இடதுசாரிகள், இவற்றை "விவசாயிகள் இயக்கங்களாக" ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. உண்மையான சிந்தனை யாதெனில், உயர்வகுப்பு நகர்ப்புற இடதுசாரிகளால் "கமநலப் புரட்சியை" எளிதில் புரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை என்பதாகும். அவர்கள் இதனை, "மின் பங்கீடு" பற்றி மட்டும் சிந்தித்து, ஒரு வறட்டுக் கொள்கை என்று கருதிவிடுகின்றனர். காணிப் பிரச்சினை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்போது, காணியில் என்ன, எப்படி பயிரிடப்படுகிறது? காணிக்கு நீர் கிடைக்கிறதா? என்னென்ன திட்டவட்டமான சமூக உறவுகள் (சாதி, இனவாதிக்கம் உட்பட) கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டும்? நிலம், பயிர் என்பவற்றுக்கும், காடு, மேய்ச்சல்தரை என்பவற்றுக்கும் இடையிலுள்ள தொடர்புகள், கிராமத்துக்கும் கைத்தொழில், அரசுக்கும் இடையிலான தொடர்பு என்பவற்றையெல்லாம் மறந்துவிடுகின்றனர். உற்பத்தி தொடர்பான முக்கிய பிரச்சினைகளை அவர்கள் அசட்டை செய்து விட்டனர். உற்பத்தி சம்பந்தப்பட்ட கரண்டல் தொடர்பினை கிராமங்களுக்கு கிடையிலான உறவுகளிலும் விவசாயிகள்-காணிச்சுவாந்தார்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்-செல்வந்த விவசாயிகளுக்கு கிடையிலான உறவுகளிலும் காணப்படுவதாகக் கொள்கின்றனர். இவ்வாறாக, விவசாயிகள் இயக்கம் ஒரு "குலக்" இயக்கமாகக் கருதப்படுவதுடன், "சூழல்

இயக்கங்கள்" ஆதிக்குடிகளின் இயக்கங்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. ஒன்று கழிக்கப்பட, மற்றது போற்றப்படுகிறது. ஆனால், இரண்டும் அர்த்தமற்றவையாகி விட்டன.

எரிசக்தி உபயோகமும் அபிவிருத்தியும்

எத்தகைய அபிவிருத்தி இப்புதிய இயக்கங்களைத் தோற்றுவித்துள்ளது?

அரசாங்கத் துறையையும் கனரக கைத் தொழில் துறையையும் கட்டியெழுப்புவதிலும் திட்டமிடுவதிலும் விவசாயம் மேலதிகமானதைச் சேர்த்துச் சேமித்து வைப்பதற்குரிய ஒரு முக்கிய வழி என்று கொள்ளப்பட்டுவிட்டது. ககோமொய் சக்கரவர்த்தி பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்:

"உண்மையில்: திட்டமிடுபவர்களின் உபாயமானது, கைத்தொழில்மயமாக்கும் முயற்சியின் தொடக்க கட்டங்களில் நவீன கைத்தொழில் துறையைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு மலிவான உழைப்பையும் மலிவான உணவையும் விவசாயத்துறை தந்துவ வேண்டியது அவசியம் என்ற பாரம்பரியக் கருத்தாகவே அமைந்தது."

திட்டமிடுபவர்கள், விவசாயத்துறைக்கான உபாயத்தை வகுக்கும் கட்டத்தை அடைந்தபொழுது, எதற்கு அடித்தம் கொடுத்தார்கள் என்பது தெளிவாற்றறு: விவசாயிகள்/கமக்காரர்கள் நமக்குத் தாமே எதையும் செய்துகொள்ள முடியாத பிற்போக்கான உற்பத்தியாளர்கள்; அரசே அபிவிருத்தியின் உந்துசக்தியாக விளங்க வேண்டும். இவ்வாறாக, "தாராளத்தன்மை" யுடன் திட்டமிடும் நோக்கு விவசாயத்துறைக்குக் கூடுதலாக முதலீடுசெய்ய வேண்டுமென வலியுறுத்தியது. (தேவிலாவின் காலப்பகுதியில் 50% முதலீடு). இம்முதலீடு, சுற்றுச்சூழல் இயக்கங்கள் அடிக்கடி பிரச்சினைக்குட்படுத்திய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் (பிரதானமாக பாரிய அணைகள்), இரசாயன உரவுகைகள் ஆகிய இரு விடயங்களையே மையமாகக் கொண்டிருந்தது என்ற உண்மைபற்றி ஒருவரும் எதுவும் சொல்லவில்லை. கம்யூனிஸ்டுகளோ சோஷலிஸ்டுகளோ இதனைப் பிரச்சினைப்படுத்தவுமில்லை. "பசுமைப் புரட்சி" த் தொழில்நுட்பம் பிரயோகிக்கப்படமுன் காணிச்சீர்திருத்தம் மேற்

கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று மட்டுமே அவர்கள் சொன்னார்கள்.

ஆனால், 'பகமைப் புரட்சி' தொழில் நுட்பம் எவ்வளவு பயனுள்ளது? இரசாயன உரவகைகளும் ஏனைய உள்ளீடுகளும் இடும் அளவுக்கு விளைச்சல் கிடைப்பதில்லை என்பதை நாம் அறிவோம். அதாவது, வளர்ச்சி வீதத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கு அதிகமதிகம் உரமிட வேண்டியிருக்கிறது. அதேவேளை, தொடர்ந்து மண் கெட்டுப்போகிறது என்பதை எந்த விவசாயியும் கூறுவார். பகமைப் புரட்சி விவசாயத்தின் வியக்கத்தக்கதாகச் சொல்லப்படும் உற்பத்தித்திறனே பெற்றோலியத்தை அடிப்படையாகக்கொண்ட, இரசாயன உள்ளீடுகளைக் கடுதலாக உபயோகிப்பதில் தான் தங்கியுள்ளது. இவற்றின் விளை ஏறிக் கொண்டே போகிறது. ஒரு கலோரி உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கு அமெரிக்க, ஐரோப்பிய விவசாயத் துறைக்கு 6-9 கலோரி உரச்சக்தி தேவைப்படுகிறது. உலகெங்கும் இதே தரம் பேணப்படுமானால் உலகில் உற்பத்தியாகும் எரிபொருட் சக்தி முழுவதும் உணவுப்பத்திக்குமட்டுமே தேவைப்படும் என்றும் பிரெஞ்சு விஞ்ஞானிகள் மதிப்பிட்டுள்ளனர்.

கே. ஆர். டாற்யே (பம்பாயைச் சேர்ந்த பொறியியலாளர்) இயற்கைச் சூழல் முறைமைகளின் துணைகொண்டு மேற்கொள்ளப்படும் பாரம்பரிய விவசாய முறைகள் நீர் உபயோகத்தைப் பொறுத்த வரை, பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைக்கொண்டு பயிர் செய்யப்படும் நிலப்பரப்புக்களைவிடக் கூடிய உற்பத்தித் திறனைக்கொண்டவை என்பதை நிரூபிப்பதற்கு "முதலிலை உற்பத்தித்திறன்" என்னும் மூலக்கருத்தை பயன்படுத்தியுள்ளார். (முதலிலை உற்பத்தித்திறன் என்பது விறகினால் கிடைக்கும் உயிரியல் எரிசக்தியின் கூறுகளைக் கொண்டு அளக்கப்படும் உயிரியல் எரிசக்தி உற்பத்தி அளவைக் கொண்டு பெறுமான மதிப்பீடு செய்யப்படும் தாவரப் பதனீட்டு முறைகளின் பிரதான உற்பத்திப் பொருளான குளுகோஸ் உற்பத்தியைக் குறிக்கிறது). "பகமைப் புரட்சி" விவசாயம் என்பது "அதிக உற்பத்தியைத்" தருவதல்ல; அது இந்தியாவுக்குக் கட்டுப்படியாகாத வகையில் கூடுதலான எரிபொருட் சக்தியைப் பிரயோகிக்கிறது.

அடிப்படையில் இருவகைத் தொழில் நுட்பமுறைகளுண்டு. உபயோகிப்பதற்கு அதிகமதிகம் எரிசக்தியைப் பிரித்தெடுக்கும் தொழில்நுட்ப முறை ஒருவகை; எரிபொருட் சக்தி உபயோகத்தைத் திறமையாகப் பயன்படுத்தி எரிபொருட் சக்தியைச் சேமிக்க உதவும் தொழில்நுட்ப முறை. அநேகமாக மனித வரலாற்றின் பெரும் பகுதியில், எமது புவிக்கோள் முறையின் இயல்பான பரிணாம வளர்ச்சி முறைக்கு முரண்படாத வகையில், விவசாய உற்பத்தி அபிவிருத்தியடைவதற்கு சக்தியைச் சேகரிக்கத்தக்க தொழில்நுட்ப முறைகள் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஏகாதிபத்தியலாதைகத்தொழில்மயமாக்கல் முறைகள், புதைபடிவ எரிபொருள் மூலவளங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட (முதலில் நிலக்கரி, அதனையடுத்து பெற்றோலியம்) அபிவிருத்தியை எடுத்து வந்தன. மனித சமுதாயத்தின் உபமுறை ஒன்றில் "வளர்ச்சி"யை ஏற்படுத்துவதற்காக இவ்வாறு செய்யப்பட்டது. கொலம்பஸ் காலத்திலிருந்து, உலகெங்கிலுமிருந்து புதைபடிவ பொருட்களிலுமிருந்தும் உயிரியல் சக்தியிலிருந்தும் பிளந்தெடுக்கப்பட்ட சக்தியைப் பயன்படுத்திய இவ்வளர்ச்சி, மூன்றாம் உலக மனித உழைப்பைப் பெருமளவில் சுரண்டியது மட்டுமன்றி, புவிக்கோள் முறை சேமித்து வைக்கும் சக்தியையும் பயன்படுத்தியது. இது இயற்கையை அழிக்கும் வகையில் செய்யப்பட்டது. இது, "முதலாளித்துவத்தின் இரண்டாவது முரண்பாடு" என சூழலியல் மார்க்ஸியவாதிகள் குறிப்பிடத் தொடங்கியுள்ள நிலையைத் தோற்றுவித்துள்ளது (உற்பத்தி முறைக்கும் உற்பத்திக்குரிய நிலைமைகளுக்கும் இடையில் காரணப்படும் முரண்பாடு).

இன்று அமெரிக்காவில் தலைக்கு 700-800 கிலோகிராமுக்குச் சமமான எரிபொருட் சக்தியும், ஐரோப்பாவில் அதைவிடச் சிறிய குறைந்த அளவிலும் இந்தியாவில் ஒருவருக்கு 400 கிலோகிராம் எரிபொருட் சக்தியும் கிடைக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. சக்தியைப் பிரித்தெடுக்கும் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி, புதைபடிவ பொருள் சக்தியைப் பெருக்குவது கொண்டு இந்தியாவை அபிவிருத்தி செய்யலாம் என எண்ணுவது மாயையாகும். எரிபொருள் சக்தியைக் கூடியளவு திறமையாகப் பயன்படுத்துவதன் மூலமே அபிவிருத்தி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

மகாராஷ்டிராவின் தீவிரப்போக்குள்ள பொறியியலாளர்களும் இத்துறையில் ஈடுபாடுடையவர்களும் மிகக் குறைந்தளவில் நீரையும் வேறு உள்ளீடுகளையும் பயன்படுத்தி 3 ஏக்கர் நிலத்தில் ஒரு குடும்பத்துக்குத் தேவையான பணத்தேவைகள் உட்பட்ட உணவுப் பொருட்கள் அனைத்தையும் உற்பத்தி செய்யலாமென விவாதிக்கின்றனர். வேறு விதமாகச் சொன்னால், குடும்பம் ஒன்றுக்குக் கிடைக்கத்தக்கதாகவுள்ள 2 தொன் (400 கி x 5) புதைபடிவ எரிபொருளுடன் அடிப்படையாக தேவைகளை நிறைவுசெய்வதற்காக மேலும் 18 தொன் உயிர்ப் பொருள் மையை உற்பத்தி செய்யலாம் என்பதாகும்.

ஆனால், எரிசக்தித் திறமை செறிந்த, தேவைநோக்குடைய அபிவிருத்தி, தொழில்நுட்பரீதியாகச் சாத்தியமான தெளிவும், செயலாற்றல் குறைந்த எரிசக்திக்கு இரசாயன உரம் அல்லது பாரிய அணைகளின் உருவில் முட்டுக்கொடுக்கும் அதிகாரவர்க்கம் இதனைச் செய்ய முடியாது. விவசாயிகளின் பாரம்பரிய அறிவையும் ஏனைய உற்பத்தியாளரின் அறிவையும் பெற்று, நவீன தொழில் நுட்பத்தின் உதவியுடன் மட்டுமே இது சாத்தியமாகும். விவசாயிகளுக்கு சந்தர்ப்பரோவார், தேவ்ரி திட்டங்களிலிருந்து பாசன நீரும், மானிய உரமும் அளித்து பயனடையச் செய்வதாகக் கோரும் அரசு உண்மையான அபிவிருத்திக்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறது.

வேறு வார்த்தைகளிற் சொன்னால், இறுதியில், உற்பத்தி உறவுகள் தீர்மானிக்கும் இயல்புடைய என்ற முக்கியமான மார்க்ஸிய சித்தாந்தத்துக்கே திரும்பி வந்துள்ளோம். எரிசக்தியைப் பிரித்தெடுக்கும், சூழலை அழிக்கத்தக்க தொழில் நுட்பமுறைகள் ஒருமைப்படுத்தல் மூலமும் சுரண்டலுக்கு உதவும் உற்பத்தி உறவுகளாலும் மக்கள்மீது திணிக்கப்பட்டுள்ளன. காலனியாட்சி, அடிமைத்துவம், முதலாளித்துவம், ஏகாதிபத்தியவாதம் என்பவற்றை நிலைநிறுத்துந் நடவடிக்கைகள் மூலம் இவை திணிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை தனியுடைமையை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டவையல்ல. அரசுகளின் வன்செயலும் இதற்கு உறுதுணையாக இருந்தது. பெண்ணடிமை, விவசாயிகள் உடைமை நீக்கம், ஆதிவாசிகளின் படுகொலை, மூன்றாம்

உலகவளங்களை சுரண்டல் என்பவற்றையும் இவை நிறைவேற்றின. மாற்றுத் தொழில்நுட்ப முறைகள், பன்முகப் படுத்திய, நன்னோக்குடைய, சாதிப்பாகுபாடற்ற, இனவாதிக்கமற்ற மனித ஒழுக்கமைப்பு முறைகளுடன் இணைக்கப்பட வேண்டும். இவ்வளங்களை எல்லாக்குடிமக்களும் பகிர்ந்து கொள்வதற்கான உரிமையுடன் கூடியதாக இவை உள்ளூர் மக்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் அவர்களுக்குச் சொந்தமாதல் வேண்டும். கல்வி கற்பதற்கும், விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்பம் என்பவற்றை அடைவதற்கும் எல்லோருக்கும் வாய்ப்பு, உள்ளூர் மட்டத்தில் மனித உழைப்பினால் உருவான மிகையான உற்பத்தியை வைத்திருத்தல் என்பன சமத்துவத்தை அடைவதற்கு மட்டுமன்றி உண்மையான அபிவிருத்திக்கும் இன்றியமையாதனவாகும். "அபிவிருத்தி" எனும் பதத்தை "உள்ளார்ந்த ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தல்" என்ற கருத்தில் பிரயோகிக்கத்தால் இவை அத்தியாவசியமாகும். இந்த அபிவிருத்திக்கான தொழில்நுட்பம் பம்பாயில் அல்லது டில்லியில் அமர்ந்திருக்கும் பொறியியலாளர்கள் அல்லது நிபுணர்களால் உருவாக்கப்படமாட்டாது; ஆனால், உண்மையான உற்பத்தியாளர்களின் உயர்தரத் தேர்ச்சியையும் அறிவையும் துணையாகக் கொண்டு வயல்களில் உழைக்கும் ஆண்களாலும் பெண்களாலும் உருவாக்கப்படும். இதற்கு கையால் உழைப்பதை ஒதுத்து, "பாடப்புத்தகத்தில் காணும் நிபுணர்களை" உருவாக்கும் பிராமணியமும் விஞ்ஞானத்தையும் திட்டமிடலையும், மேல்மட்டத்திலிருந்து திணிக்கப்படும் விறைப்பான ஒரு சட்டகத்துக்குட்படுத்தும் முகவாய அரசு பாரம்பரியமும் தோற்கடிக்கப்பட வேண்டும். விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும் வெறுமனே அடிப்படை உற்பத்தியாளர்கள், ஒதுக்கப்பட்டோர், பெண்கள், விவசாயிகள், ஆதிக்குடிகள் என்பவர்களுக்காகவன்றி, அவர்களின் கைகளில் இருக்க வேண்டும். அவர்களிடையே எத்தகைய முரண்பாடுகள் இருந்தாலும் சனநாயகத்துக்கும் மாற்று அபிவிருத்திக்கு மிடையில் ஓர் இணைப்பு ஏற்பட வேண்டிய தேவை முன்னெப்பொழுதும் இல்லாதவாறு இன்று தோன்றியுள்ளது.

இன்றைக்குரிய கமநலப் புரட்சி

** "உழுவனுக்குக் காணி" - வளங்களுக்கான உரிமை எல்லோருக்கும்

விசேடமாக வரலாற்றுரீதியாக உரிமையிழந்தவர்களுக்கு (பெண்கள், தாழ்த்தப்பட்டோர், வேறு உழுவில் ஈடுபடாத சூத்திரச் சாதிகள்) - விஸ்தரிக்கப்படல்.

** புலிக்கோள் முறைமையுடன் இணங்கிச் செல்லத்தக்க, எரிசக்தியைச் சேமிக்கும் தொழில்நுட்பங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு புதிய அபிவிருத்தி முறை.

** உயிர்ப்பொருண்மையை மையமாகக் கொண்ட விவசாய-கைத்தொழில் அபிவிருத்தி முறையும், இயற்கைச் சூழலில் நிலைக்கத்தக்கதும் சமநிலையானதுமான இயற்கையை மையமாகக் கொண்ட விவசாயமுறையும்.

** தனிப்பட்டவர்களின் (அனைவர்க்கும் பொதுவாக்கப்பட்ட) உண்மையுரிமையும் கட்டு உடைமையுரிமையும் கலந்த உற்பத்தி உறவுகள். இவற்றில் பின்னயதை "பொதுச்சொத்து வளங்கள்" இயற்கைச் சூழலியல் சொற்றொடரில் காணலாம். இவற்றிற் சில முதனிலையில் கிராமமட்டத்தில் சொந்தமாகக் கட்டுப்படுத்தப்பட, சில மாவட்ட, மாநில அல்லது அதைவிட உயர்மட்டத்தில் கட்டுப்படுத்தப்படும்.

** "சமூகம்" என்பது இயற்கைப் பிராந்திய அடிப்படையிலும் அதில் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள மக்களின் வாழ்க்கையின் அடிப்படையிலும் பொருள்வரை செய்யப்பட்டு அவ்வப் பிராந்தியத்துக்குரியதாக ஆக்கப்படுதல்.

"கமநலப் புரட்சி" என்றால் என்ன? "பேரழிவுகளைத் தள்ளிவிடுங்கள்" என்ற தலைப்பில், கறுப்பினக்கவிஞரான பெண்ணுரிமை ஆதரவாளர் ஜேயின் கோற்றல் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்:

ஏவாயுதங்கள், நீர்மூழ்கிகள் போதும்
போர்விமானந்தாங்கிகள்
கிருமிக் கணைகள் போதும்
நோய்கள் வேண்டாம்
துன்பம், வறுமை இனியும் வேண்டாம்
சுரண்டல் உறுதிக்குலைவு
எழுத்தறியாமை, குண்டுவிசு
வேண்டாம்
சமாதானம் நோக்கி நகர்வோம்
சமத்துவம் நீதி நோக்கிச் செல்வோம்
அது எனக்கு வேண்டும்
கவாசிக்கத் தூயகாற்று
அருந்த தூய்மையான நீர்
புதுப் பயிர்கள் நடவேண்டும்

துர்நாற்றம் போக்க மழையில்
நளைய வேண்டும்
இவ்வுடலும் உயிரும் அமைதியில்
இணைய வேண்டும். அவ்வளவு
தான் பேரழிவுகளைத் தள்ளி
விடுங்கள்.

சமத்துவத்தையும் நீதியையும்
இயற்கைச் சூழலில் நிலைக்கத்தக்க,
தேவை நோக்குடைய உற்பத்தியோடு
இணைப்பதே "கமநலப் புரட்சி".

(48 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

உற்பத்தித் திறனற்ற நோக்கங்களுக்கு சர்வதேசக் கடன்களைத் திசைதிருப்புவதை அவை தவிர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். னைஜீரியா போன்ற வளர்முக நாடுகள் சர்வதேசக் கடன்களை எச்சரிக்கையோடும், தொழில்முயற்சியுடனும் பிரயோகப்படுத்துமாயின், அவற்றின் பொருளாதார துரதிர்ஷ்டங்களில் அநேகமானவற்றை ஒழித்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்புக் கி்டும்.

குறைவிருத்தி நாடுகளுக்கு வெளிவாரி நிதிவளமாக சர்வதேச வங்கிக் கடன் வழங்கலின் அதிகரித்து வரும் நிலைமையானது, நற்கூறுகள் அறவே அற்ற ஒரு நடவடிக்கையாக இருக்கவில்லை. இந்த நாடுகளின் சில நிதி இடைவெளிகளை நிரப்புவதற்கு இந்திதிகள் உதவியிருக்கக்கூடும்; எனினும், அநேகமான சந்தர்ப்பங்களில், இந்நாடுகளின் வெளிவாரிப்படுகடனான நிதியீட்டம் செய்யவேண்டிய சுமையினை இந்நிதிகள் இன்னும் அதிகரிக்கவே செய்தன. கடன்படும் நாடுகளின் சென்மதிநிலுவை பற்றாக்குறையினை மேலும் மோசமாக்கும் கடன்வழங்கல் கொள்கைகளை வங்கிகள் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டியதற்கான தேவை யுள்ளது. சர்வதேச நாணய நிதியம் வழங்குகின்றதும், அதனை வழங்கியதற்காக குற்றஞ்சாட்டப்படுகிறதான நிபந்தனைக்குட்பட்ட கடன்களைப் போன்று, வேறு கடன்களை வழங்குவது இவ்வங்கிகளின் வேலை அல்ல. ஆனால், சர்வதேச தீர்ப்பளவுகளுக்கான வங்கியின் அறிக்கையின்படி, வெளிப்படையாகவே நின்றுபிடிக்க முடியாத கொடுப்பனவுப் பற்றாக்குறைகளைக் கொண்டுள்ள சில குறிப்பிட்ட நாடுகளுக்கு இவ்வங்கிகள்

(57 ம் பக்கம் பார்க்க)

இலங்கையில் மீன் வளங்களின் உச்சமட்டப் பயன்பாடு

ரீ. ஏ. தர்மரத்ன

(கமநல ஆய்வு பயிற்சி நிறுவகம்)

அறிமுகம்

இலங்கைக் கடற்கரைப் பிரதேசத்தின் நீளம் ஏறக்குறைய 1800 கி.மீ. ஆகும்; இதிலிருந்து 200 கி.மீ. தூரம் வரையிலான பகுதியை உள்ளடக்கிய பிரதேசம், பிரத்தியேகப் பொருளாதார வலயமாக (Exclusive Economic Zone - EEZ) 1979ம் ஆண்டில் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இந்த வலயத்தின் பரப்பளவு அண்ணளவாக 233,000 சதுர கி.மீ. ஆகும். இது இலங்கையினது மொத்த நிலப்பரப்பின் மூன்றரை மடங்கானதாகும்.

இலங்கையின் கடல் மீன்வளப் பிரதேசங்கள் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன:

1. கரையோரப் பகுதியிலிருந்து 40 கி.மீ. தூரம் வரையிலான கரைக்கு அடுத்துள்ள வலயம்.
2. கரையோரப் பகுதியிலிருந்து 40 கி.மீ. க்கும் 100 கி.மீ. க்கும் இடையிலான பிரத்தியேகப் பொருளாதார வலயம் (கரைகடந்த பகுதி).
3. கரையோரப் பகுதியிலிருந்து 100 கி.மீ. க்கு அப்பாற்பட்ட மாகத்தடுப்பு வலயம் (ஆழ்கடல் பகுதி).

நாட்டின் கடல் மீன்பிடித் துறையானது முக்கியமாக கண்டத்திட்டுப் பகுதிக்கே மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருந்தது. இப்பகுதி ஒடுக்கமானதும், ஏறக்குறைய 40 கி.மீ. வரையிலான பகுதியை உள்ளடக்கியதாகவும் இருக்கிறது. இதன் ஈராசரி அகலம் ஏறக்குறைய 25 கி.மீ. ஆகும். இப்பகுதியின் பரப்பளவு அண்ணளவாக 26,000 சதுர கி.மீ. ஆகும். பிரத்தியேகப் பொருளாதார வலயத்தின் ஏறக்குறைய பத்திலொரு பகுதியையே இது உள்ளடக்குகிறது.

கடல் மீன்பிடி வளங்கள் புதுப்பிக்கக் கூடியன என்றும், அவை ஒரு தனி நபருக்கோ அல்லது ஒரு நாட்டிற்கோ சொந்தமானவையல்ல என்றும் சிலரால் தெரிவிக்கப்படுகிறது. கடல் மீன்பிடி வளங்கள், மனித சமுதாயத்திற்கு ஒரு

“கட்டுப்படுத்தப்படாத திறந்த வழியாக” இருப்பதால், அங்கு எவருமே மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட முடியாமென்று மேலும் கூறப்படுகிறது. கனிப்பொருட்கள், நிலத்தடி எண்ணெய்கள் போன்ற ஏனைய இயற்கை வளங்களோடு ஒப்பிடுகையில், மீன்பிடி வளங்கள் தனித்துவம் வாய்ந்தவையென மேலும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. கடல்வாழ் உயிர்வளங்கள் எல்லோருக்கும் பொதுவானவையாக அல்லது அவற்றுக்கு உரிமையாளர் எவரும் இல்லாத வளங்களாக கணிக்கப்படுகின்றதென ஆசிய உற்பத்தித்திறன் திறுவனத்தினால் வெளியிடப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்தகைய கருத்துக்கள், ஏனைய நாடுகளின் மீன்பிடி வளங்களை ஆக்கிரமிப்பவர்களினால் முன்வைக்கப்படுகிறது.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில், எமது கடல் மீன்பிடி வளங்களை நிர்வகிப்பதற்கான பொறுப்பினை யார் ஏற்க வேண்டுமென்ற வினா இங்கெழுகின்றது. அதனை மத்திய அரசு பொறுப்பேற்க வேண்டுமா? அல்லது மாகாண சபை பொறுப்பேற்க வேண்டுமா? அல்லது உள்நாட்டு மீன்பிடிச் சங்கங்கள் பொறுப்பேற்க வேண்டுமா? அல்லது இதோடு தொடர்புள்ள ஒரு அதிகாரசபை பொறுப்பேற்க வேண்டுமா?

அட்டவணை I

மீன் உற்பத்தி 1976-1990 (அலகு: 1000 மெட். தொன்)

வருடம்	கரையோர	ஆழ் கடல்	மொத்தம்	மொத்த மீன் அறுவடையில் % மாற்றம்	கரையோர மீன் அறுவடையில் % மாற்றம்
1976	122.3	0.6	135.9	-	-
1977	125.4	0.3	138.8	2.1	2.1
1978	136.9	3.0	156.6	9.2	12.8
1979	148.9	2.1	168.4	8.8	7.5
1980	165.3	2.1	187.7	11.0	11.5
1981	175.1	2.2	206.8	5.9	10.2
1982	182.5	1.1	216.9	4.2	4.9
1983	184.1	0.7	220.8	0.9	1.8
1984	136.6	0.8	169.3	-25.8	-23.3
1985	140.4	2.4	175.4	2.7	3.6
1986	144.3	3.4	183.1	2.9	4.4
1987	149.3	4.3	190.0	3.5	3.8
1988	155.1	4.4	197.5	3.9	3.9
1989	157.4	8.2	205.3	1.5	3.9
1990	134.1	11.7	145.8	-14.8	-29.0
1991	159.1	15.1	198.1	18.6	35.9

ஆதாரம்: கடற்றொழில் அமைச்சு

தேசிய மீன்பிடி வளங்களை விருத்தி செய்ய வேண்டிய பிரதான பொறுப்பு மத்திய அரசைச் சார்ந்ததாக இருந்த போதிலும், இந்த இயற்கை வளத்தினை நிர்வகிப்பதற்கு இதுவரை போதிய கவனம் எடுக்கப்படவில்லை. இந்த தீவு நாட்டில் இந்நோக்கத்திற்காக இதுவரை பொறுப்பு வாய்ந்த ஒரு நிறுவனமோ அல்லது ஒரு நிறுவனமோ இல்லையென்பதும், இற்றைவரை ஒரு தகுதியான முகாமைத்துவ முறைமை அமைக்கப்படவில்லை என்பதும் ஒரு எதிர்முரண் அம்சமாக இருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட பல்வேறு அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித்திட்டங்களில், எமது மீன்பிடி வளங்களின் அபிவிருத்தி தொடர்பாக தகுந்த முறையிலும், பயன்படத்தக்க வகையிலும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படவில்லை? இக்கூற்று, மூன்றாம் உலக நாடுகள் பலவற்றுக்குப் பொருந்துவதாக உள்ளதென ஒரு விஞ்ஞானியால் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இலங்கை மீன்பிடித்துறையில் அபிவிருத்தி முயற்சிகள்

இலங்கை, மீன்பிடித்துறை அபிவிருத்திக்கு வேண்டிய நல்ல வாய்ப்பினைக் கொண்டுள்ளது. நோர்வே நாட்டு ஆராய்ச்சிக் கப்பலொன்று அண்மையில் நடாத்திய ஆய்வில், இலங்கையில் உள்ள மொத்த உயிரியல் திணிவு 750,000 மெ.தொ. என்றும், இவ்வளங்களிலிருந்து வருடமொன்றுக்கு ஏறக்குறைய 250,000 மெ.தொ. மீன் தொடர்ச்சியாக கிடைக்கிறது என்றும் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. நற்போதைய உற்பத்தி, இம்மதிப்பீட்டினை விட மிகவும் குறைவானதாக இருக்கிறது. நற்போதுள்ள புள்ளிவிபரங்களின்படி, பிடிக்கப்பட்ட மீன்களின் மொத்தத் தொகையானது, கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களில் கணிசமானளவு அதிகரிக்கவில்லை. பிடிக்கப்பட்ட மீன்களின் மொத்தத் தொகையில் அதிக ஏற்ற இறக்கம் இருந்ததை அட்டவணை 1 காட்டுகிறது.

கடந்த சில வருடங்களில், பிடிக்கப்பட்ட மீன்களின் தொகை நிலையாக இருந்ததுடன், உள்ளூர் நுகர்ச்சிக்கு வேண்டிய மீனின் நிரம்பலானது குறைந்து கொண்டே வந்துள்ளது. இலங்கை மத்திய

வங்கியின் சுற்றுப்படி, 1989ல் மீன் உற்பத்தியின் பெறுமதி ரூபா 237 கோடி ஆகும். 1990ல் இது ரூபா 225.2 கோடிக்கு வீழ்ச்சியடைந்து, பின்பு 1991ல் மீண்டும் பழைய நிலைக்கு வந்தது. மேலும், மொத்த தேசிய உற்பத்திக்கு, மீன் உற்பத்தியின் பங்களிப்பானது 1989ல் 2 சதவீதத்திலிருந்து 1990ல் 1.8 சதவீதத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்தது.

இலங்கை மீன்பிடித்துறை தொடர்பாக கடந்தகால பல்வேறு அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித்திட்டங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முக்கியமான உபாயங்களில், "சிறிய அளவிலான மீன்பிடித்துறையை

நவீனமயப்படுத்துதலும், விருத்தி செய்தலும்" என்பதும் ஒன்றாகும். இத்துறையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் யாவும் மீன் வளங்களை நிர்வகிப்பதிலும் பார்க்க, உற்பத்தியினை அதிகரிப்பதிலும், மீன்பிடி வளங்களை இயந்திரமயமாக்குதலிலுமே கவனம் செலுத்தின. இதன் விளைவாக, மீன்பிடி வளங்களின் தொகை கடந்த இரு தசாப்தங்களில் கணிசமானளவு அதிகரித்துள்ளது. அரசாங்கம், அரசு வங்கிகள், ஏனைய நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு கடன் திட்டங்களும், மானிய திட்டங்களுமே இதற்கு காரணமாகும். கடந்த மூன்று தசாப்த

அட்டவணை II

மீன்பிடி வளங்களின் எண்ணிக்கை 1972, 1982, 1985

வகை	1972	1982	1985
கரைக்கு அப்பாற்பட்ட மற்றும் ஆழ்கடல் மீன்பிடி (இயந்திரமயப்படுத்தப்பட்டது)			
38' இழுவலை/நீண்ட வளங்கள்	-	15	30
34' இழுவலை/நீண்ட வளங்கள்	-	20	30
108' (83 மீ.) இழுவலைப்பட்டுகள்	5	01	-
11 தொன் வளங்கள் (11.5)	27	-	-
தூண வளங்கள்	2	-	-
கரையோர மீன்பிடி (மோட்டார்)			
28' - 32' வளங்கள்	1861	3347	2727
17' - 23' வளங்கள்	874	5911	11513
பாரம்பரிய வளங்கள்	2246	3834	-
பாரம்பரிய வளங்கள் (மோட்டார் இல்லாதது)	14453	13939	13519

ஆதாரம்: கடற்றொழில் அமைச்சு

அட்டவணை III

வழங்கப் பகுதிகள்	உற்பத்தி (தொன்)	சதவீத பகிர்வு
யாழ்ப்பாணம், முல்லைத்தீவு மன்னார்	69,900	35.6
புத்தளம், சிலாபம், நீர்கொழும்பு	48,000	27.2
நிருமலை, மட்டக்களப்பு, கல்முனை	32,000	17.9
காலி, மாத்தறை, அம்பாந்தோட்டை	26,300	14.7
ஏனையன	8,200	4.9

நங்களில் மீன்பிடி வள்ளல்களின் தொகையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை அட்டவணை II காட்டுகிறது.

பயங்கரவாதம் காரணமாக யாழ்ப்பாணம், முல்லைத்தீவு, மன்னார், திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, கல்முனை ஆகிய இடங்களிலிருந்து கிடைக்கும் மீனின் தொகை கணிசமானவது வீழ்ச்சி அடைந்துள்ளது. உள்நாட்டு நுகர்ச்சிக்கு இப்பகுதிகளிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற பங்களிப்பு 50% க்கும் அதிகமாக இருந்ததுடன், உற்பத்தியானது கடந்த தசாப்தத்தில் தொடர்ச்சியாகக் குறைந்து கொண்டே வந்துள்ளது. எனினும், மீன் உற்பத்திக் குறைவுக்கு வடக்கு, கிழக்கு கரையோரப் பகுதிகளில் இடம்பெற்ற வளச்செயல்கள் மாத்திரம் காரணமல்ல; போதிய உதிரிப்பாக்கங்களின்மை, மீன்பிடிக்குவிகள் கிடைக்காமை, நவீன முறைகளில் பயிற்சி இன்மை, அதிகரித்துவரும் எரிபொருள் விலைகள் ஆகிய காரணங்களும் இவ்வீழ்ச்சிக்குக் காரணமாயின.

குறிப்பாக, பொருள் இறக்கும் நிலையங்கள், மீன்பிடித் துறைமுகங்கள் ஆகியவற்றின் உள்ளகக் கட்டமைப்பு அபிவிருத்தி, சந்தைப்படுத்தும் வசதிகள், போக்குவரத்து வசதிகள் போன்ற பல அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் இத்துறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பது இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டும். இதற்கு மேலாக, மீன்பிடிச் சமூகத்திற்கு வேண்டிய வீடமைப்பு, சுகாதாரம், ஏனைய சமூக அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றுக்கும் அதிக தொகைப் பணம் முதலீடு செய்யப்பட்டது. 1987-1991 காலப்பகுதியில் அமுல்படுத்தப்பட்ட விருத்த மீன்பிடி அபிவிருத்திக்கான இரண்டாவது பெருந்திட்டம் பின்வரும் அம்சங்களை வலியுறுத்தியது:

1. உள்நாட்டு மீன் உற்பத்தியினை அதிகரித்தல்.
2. உற்பத்தித் திறனை விருத்தி செய்வதன் மூலமாக மீனவர்களின் வருமானத்தினை அதிகரித்தல்.
3. சிறிய அளவிலான மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபடும் மீனவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தினை உயர்த்துதல்.
4. உயர் பெறுமதிவாய்ந்த மீன்களை ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலமாக வெளிநாட்டுச் செலாவணி வருமானத்தினை அதிகரித்தல்.

இத்திட்டத்தில், மீன்பிடித் துறையின் மீள்வள முகாமைத்துவத்திற்குக்கூட முன்னுரிமை அளிக்கப்படவில்லை என்பது இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டும். மீன்பிடித் துறையின் அபிவிருத்திக்கான முதலாவது பெருந்திட்டத்தில் கூட (1979-1983) மீள்வள முகாமைத்துவத்துக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படவில்லை. மீன் உற்பத்தியினை அதிகரிப்பதும், மீனவர்களின் வருமானத்தினை அதிகரிப்பதும், வேலைவாய்ப்பு வசதிகளை அதிகரிக்கச் செய்வதுமே இத்திட்டத்தின் பிரதான குறிக்கோள்களாக இருந்தன.

சமீபகாலமாக, இலங்கைக் கடற் பிரதேசத்தில் வெளிநாட்டுக் கம்பெனிகளுக்குச் சொந்தமான மீன்பிடிக் கப்பல்கள், வர்த்தக நோக்கங்களுக்காக பாரிய அளவில் செயற்படுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய ஏற்பாட்டினை மிகவும் கவனமாக அவதானித்தல் வேண்டும். இக்கப்பல்கள் கடற்கரையிலிருந்து 35 மைல்களுக்குப்பாற்பட்ட பகுதியில் செயற்பாட்டையுடையவாறு மீன்பிடிச் சட்டத்தின்கீழ் ஒழுங்குவழிதிகள் இயற்றப்படுதல் வேண்டும். இதுதவிர, உள்நாட்டுக் கம்பெனிகள், சில வெளிநாட்டுக் கம்பெனிகளும் இணைந்து கூட்டுமுயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளன. இக்கம்பெனிகளும், உள்ளூர் மீனவர்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட பகுதிக்கு அப்பாற்பட்ட பிரதேசத்திலேயே - அதாவது கடற்கரையிலிருந்து 25 மைல்களுக்குப்பாற்பட்ட பிரதேசத்திலேயே - செயற்பட்டவேண்டும். செயற்பட்டத்திற்கு வேண்டிய நிதிவசதிகள், ஏற்றுமதிக்கான சந்தைப்படுத்தும் வசதிகள், மீன்பிடித் தொழிலை இயந்திரமயமாக்கல் போன்றவற்றிற்கு அரசாங்கத்தினால் ஊக்குவிப்புக்களும், குறிப்பிட்ட சில வசதிகளும் வெளிநாட்டு மீனவர்களுக்கும் அளிக்கப்படுவதால், இவர்கள் உத்தரவுப்பத்திரத்தினைப் பெற்றதன் பின்னரே செயற்பட அனுமதிக்கப்பட வேண்டும்.

உட்பொருத்தப்பட்ட இயந்திரங்களைக் கொண்ட பாரிய மீன்பிடி வள்ளல்களினாலும், வெளியில் இயந்திரங்கள் பொருத்தப்பட்டு பொறிமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ள வள்ளல்களினாலும் மீன்பிடிப் பிரதேசங்களில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற ஆக்கிரமிப்பின் நிமித்தம் ஏற்பட்டுள்ள தாக்கம் பற்றி, இலங்கையில் வெளியிடப்பட்டுள்ள

கருவாடு இறக்குமதி

வகுடம்	பெறுமதி	அளவு
	(1987-88 இலட்சம் ரூப. 000)	(1987-88 000)
1982	163	7
1983	222	105
1984	378	34
1985	510	25
1986	631	24
1987	767	30
1988	945	31
1989	1003	35
1990	1313	38

ஆதாரம்: இலங்கை மத்திய வங்கி

சமீபத்திய ஆய்வு அறிக்கையொன்று தனது கவனத்தினை ஈர்த்துள்ளது. (பெர்னான்டோ, S., 1987, ப. 30)

இலங்கையின் மீன்பிடித்துறையின் அபிவிருத்திப்பற்றி நோக்குகையில், மீன்பிடிவள அழிச்சப் பயன்பாடு தொடர்பாக சில சிக்கல்கள் இருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. சிறிய அளவிலான ரீதியில் செயற்படுகின்ற சிறியதும், மரபு ரீதியானதுமான வள்ளல்கள் ஒரு நாள் பயணத்தினையே மேற்கொள்வதுடன், நீண்ட தூரத்திற்குச் செல்லவில்லை. இவற்றில் குளிர்நீரும் வசதிகளும் இல்லை. ஒரு பயணத்தின்போது இவை 200-300 கி.கி. மீன்களைப் பிடிக்கின்றன. சிறிய அளவிலான மீன்பிடிக்கப்பல்கள் கரையிலிருந்து 25 மைல்களுக்குப் பட்ட பகுதியில் செயற்பட முடியும். மொத்த மீன் உற்பத்தியினைவில் அநேகமாக 90% இவை தருகின்றன. பெரிய அளவிலான தனியார் மீனவர்களும், வெளிநாட்டு மீனவர்களும் பாரிய, பொறிமுறைப்படுத்தப்பட்ட கப்பல்களில் ஒரு சில நாட்களுக்கு அல்லது ஒருசில கிழமைகளுக்கு பயணங்களை மேற்கொள்கின்றனர். இவற்றில் குளிர்நீரும் வசதிகள் உள்ளன. 25-60 மைல்களுக்குப்பட்ட பகுதியில் கரைகடந்த மீன்பிடித்தல் நடைபெறுகின்றது. இவர்களினால் பிடிக்கப்படும் மீனின் அளவு 3000 கி.கி. இருந்து 5000 கி.கி. வரை காணப்படுகிறது.

பாரிய அளவிலான மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபடுபவர்களுக்கும், சிறிய அளவினான, திறமைவாய்ந்த மீன்பிடித் துறையினருக்குமிடையே எமது மீன்பிடி வளங்களுக்காக கரும்போட்டி காணப்

படுகிறது. இத்தகைய நிலைமை இலங்கையில் மாத்திரமல்லாது ஆசியாவின் ஏனைய நாடுகளிலும் காணப்படுகிறது. தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் மீன்பிடிவள முகாமை தொடர்பாக 'பணயத்தூரா' (Panayotoura) என்ற ஜப்பானிய நிபுணர் பின்வரும் விடயங்களை எழுப்பியுள்ளார்:

1. சிறிய அளவிலான மீன்பிடிச் சமூகங்களின் சமூக-பொருளாதார நிலைமைகளில் ஒரு உறுதியான முன்னேற்றத்தினை எவ்வாறு ஏற்படுத்தலாம்?
2. மீன்பிடி வளங்களின் உற்பத்தித்திறனை பேணக்கூடிய வகையில் (இன்னும் பொருந்தக் கூறுவதாயின், இந்த வளங்களிலிருந்து நிகர பொருளாதார அல்லது நிகர சமூக நன்மையினை பெறக்கூடிய வகையில்) அவற்றை எவ்வாறு நிர்வகித்தல் வேண்டும்?
3. சிறிய அளவிலான மீன்பிடிச் சமூகங்களுக்கும், கைத்தொழில் ரீதியான மீன்பிடித் துறையினருக்கும் இடையேயுள்ள முரண்பாட்டினை குறைக்கக்கூடியவகையில் நாட்டின் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட கடல் மீன்பிடி வளங்களை எவ்வாறு இவ்விரு பகுதியினரிடையே ஒதுக்கீடு செய்யலாம்? அதாவது மீனவரின் உள்நாட்டு வேறுபாடுகளை குறைக்கக்கூடியவாறும், வறுமையினை ஒழிக்கக்கூடிய வகையிலும் மீன்பிடி வளங்களை எவ்வாறு நிர்வகிக்கலாம்?

முடிவுரை

எமது மீன்பிடி வளங்களில் கைத்தொழில் ரீதியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆக்கிரமிப்புக்களின் நிமித்தம் உண்டான இரு நேரடி விளைவுகளாக மீன் உற்பத்தியில் உண்டான வீழ்ச்சியும், தலா நபரொன்றுக்கு கிடைக்கக்கூடிய மீனின் அளவில் ஏற்பட்ட குறைவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. இது உள்ளூர்ச் சந்தையில் மீனுக்கு அதிகூடிய விலையினை உருவாக்குகிறது. சந்தைத் தகவலின்படி, கடந்த 5 வருடங்களில் (1987-1991) மீனின்று (தெரிவு செய்யப்பட்ட வகைகள்) விலைகள் 100% னால் அதிகரித்திருக்கின்றன. மீனின் விலைகள் அதிகரிப்பதற்கு சமீபவயற்ற நிரம்பலும் கேள்வியுமே பிரதான காரணங்களாக உள்ளன. நாட்டில் போதிய மீன் உற்பத்தி இல்லாமையே இதற்கு முக்கிய காரணமாகும்.

மக்களின் போஷாக்கு மட்டத்திலும் கூட, இதுவொரு பாதகமான தாக்கத்தினைக் கொண்டிருக்கிறது. மீனின் அதிக விலை காரணமாக நுகர்ச்சி குறைந்தமையால் போஷாக்கில் இதன் தாக்கம் எதிர்மறையானதாக இருந்தது. வருடாந்த தலா நபர் மீன் நுகர்ச்சி 1970ம் ஆண்டில் 14.3 கி.கி. இலிருந்து 1977ம் ஆண்டில் 10.4 கி.கி. க்கு வீழ்ச்சி அடைந்துள்ளது. 1980/81 ம் ஆண்டின் உழியர் படை சமூக, பொருளாதார ஆய்வின்படி, தலா வீத மீன் நுகர்ச்சியானது எல்லாத் துறைகளைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் 7.07 கி.கி. ஆக இருந்தது. ஆனால், 1986/87 ல் மேற்கொள்ளப்பட்ட சமூக, பொருளாதார ஆய்வின்படி, வருடாந்த தலாவீத மீன் நுகர்ச்சி 5.05 கி.கி. க்கு வீழ்ச்சி அடைந்துள்ளதென தெரிவிக்கப்படுகிறது. இலங்கையில் கடுமையான போஷாக்கின்மை அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறதென "வேலைவாய்ப்பும், வறுமை ஒழிப்பும்" என்ற விடயத் தைப்பற்றிய உலக வங்கியின் சமீபத்திய அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

மிதமிஞ்சிய ஆக்கிரமிப்பு, உயிர்வாழ் மீன் வளங்களுக்கு போதிய பாதுகாப்பு மற்றும் போதிய முகாமைத்துவம் இன்மை ஆகிய காரணங்களின் நிமித்தம் மீன்பிடிப் பிரதேசங்களில் போதிய மீன்வளங்கள் இல்லாமற்போனதே இந்நிலைமைக்குக் காரணமாகும். மிதமிஞ்சிய ஆக்கிரமிப்பு பின்வரும் விதத்தில் இடம்பெறுகிறது:

1. எல்லா வகையான மீன்பிடிக்கப்பல்களும் அதே மீன்பிடிப் பிரதேசத்திலேயே மீன்பிடிப்பதில் ஈடுபடுகின்றன.
2. பாரிய அளவிலான மீன்பிடிக்கப்பல்கள் ஆழ்கடலுக்குச் செல்வதில்லை. அதற்குப் பதிலாக, அவை கரையோடு அண்டிய மீன்பிடிப் பிரதேசங்களிலேயே மீன்பிடிப்பதில் ஈடுபடுகின்றன.
3. இலங்கை மீன்பிடிச் சமூகத்தினரிடமிருந்து பெற்ற தகவலின்படி வெளிநாட்டு மீன்பிடிக்கப்பல்கள் இலங்கையின் மீன்பிடிப் பிரதேசங்களில் சட்டவிரோதமாகவே செயற்படுகின்றன. இவற்றில் அநேகமானவை தாய்லாந்து, ஜப்பான், இந்தியா, தாய்வான், கொரியா ஆகிய நாடுகளின்

லிருந்து வருகின்றன. இவை இலங்கையின் மீன் வளங்களை மிதமிஞ்சிய ஆக்கிரமிக்கின்றன.

வெளிநாட்டுக் கப்பல்களின் இச்சட்டவிரோத அத்துமீறல்களை நிறுத்துவதற்கோ அல்லது தடுப்பதற்கோ சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். எமது மக்களின் நுகர்ச்சிக்குப் பயன்பட்டிருக்கக்கூடிய மீன்களின் பெரும் பகுதியினை வெளிநாட்டுக் கப்பல்கள் எடுத்துச் செல்வதன் மூலம், இலங்கைக்குச் சொந்தமான இம்மூலவளத்தினை ஆக்கிரமிப்பது மாத்திரமல்லாது, இவ்வளங்களில் முழுதளந்த பாதிப்பினை ஏற்படுத்திய குற்றத்திற்கும் இவை ஆளாகின்றன. எமது மீன்பிடி வளங்களில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற இத்தகைய குற்றவியல் ஆக்கிரமிப்பின் தாக்கமானது, இடைப்பட்ட பிரதேசங்கள் பாழடைவதையும், உயிரினச் சூழல் பாதிப்படைவதையும் உள்ளடக்குகிறது. அவ்வளங்கள் இப்பாதிப்பிலிருந்து மீண்டும் பழைய நிலைக்கு வருவதற்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு நூற்றாண்டு காலம் செல்லக்கூடும். இதற்கிடையே மீன் உற்பத்தி தொடர்ந்து வீழ்ச்சி அடையும் என்பதோடு, மீன் இறக்குமதிக்காக வருடாந்தம் செலவழிக்கப்படும் அந்நியச் செலாவணியும் அதிகமாக இருக்கும். அத்தோடு மக்களிடையே போஷாக்கின்மை கூட உயர்வடையும்.

(53 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மிதமிஞ்சிய கடன்களை வழங்கியுள்ள சந்தர்ப்பங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனைய வளர்முக நாடுகளிலுள்ளதுபோல, கடல் கடந்த வங்கிகள் சாதகமற்ற நிபந்தனைகளின் கீழ் நைஜீரியாவிற்கு அதிகரித்த கடன்களை வழங்கி, அதன் வெளிவாரிகடன்களையை உயர்த்துவதில் மட்டுமன்றி, வெளிநாட்டு நூணயக் கசிவுகளின் ஏனைய வடிவங்களுடாக மோசமான விளைவுகளை எடுத்து வருவதில் மிக முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றன. முதலீடு, உற்பத்தி, விநியோகம் ஆகிய செயல்முறைகளில் கடல்கடந்த வங்கிகளின் அறிமுகக்கிய பங்கானது,

(64 ம் பக்கம் பார்க்க)

பங்குச் சந்தையில் கிட்டும் வாய்ப்புக்களை நிர்ணயம் செய்தல்

எச். எச். ஈ. செரீப்

(பார்ட்லீட் மெலரி ஸ்டொக் புரோக்கர்ஸ் நிறுவனம்)

பங்குச் சந்தையில் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் பற்றி ஒருவர் குறிப்பிடுகையில், அபாய ஏதுவுக்கும் ஆதாயத்துக்கும் இடையிலான வர்த்தகக் கழிவினையே அவர் கருதுகிறார். கம்பெனிகளின் பங்குகள் விற்பனைக்காகப் பகிரங்கப்படுத்தப்படும்போது, அவை கொழும்பு பங்குப் பரிவர்த்தனை நிலையத்தில் நிரற்படுத்தப்படுகின்றன, கொழும்பு பங்குப் பரிவர்த்தனை நிலையமானது, முன்னர் கொள்வனவு செய்த பங்குகளை வேறு ஆட்களுக்கு மாற்றக்கூடிய இரண்டாம் நிலைச் சந்தையாகத் தொழிற்படுகின்றது. கொழும்பு பங்குப் பரிவர்த்தனை நிலையத்தின் வியாபாரத் தளத்தில் பங்குகளின் விலைகளுக்கான இணக்கம் காணப்பட்ட பின்னர், பங்குகளைக் கொள்வனவு செய்ய விரும்புவோர், அவற்றை விற்பனை செய்ய விரும்புவோரிடம் இருந்து கொள்வனவு செய்வார்கள். கேள்வி, நிரம்பல் போன்ற சந்தை விசைகளினால் பங்குப் பரிவர்த்தனையில் விலைகள் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன, உதாரணமாக, ஒரு பங்கு அதிக திரவத் தன்மை கொண்டதாகவும், ஒரு குறிப்பிட்ட விலைமட்டத்தில் கணிசமான அளவில் கிடைக்கக்கூடியதாகவும் இருப்பின் அதற்கு சாதகமான விலை யினைப் பெறமுடியாது, அதே தரத்தையுடையதும், கிடைப்பதற்கு அரிதான, மிகவும் குறைந்த மட்டங்களிலுள்ளதுமான பங்குகளோடு இதனை ஒப்பிடு மிடத்து, இரண்டாவதாகக் கூறப்பட்டுள்ள பங்கிற்கே கூடிய விலையைப் பெறக்கூடியதாக இருக்கிறது.

தரத்தைப் பற்றிய குறிப்பு

ஒரு பங்கின் தரத்தினைத் தீர்மானிப்பது என்ன? விலை ஏற்றத்திற்கு அல்லது விலை வீழ்ச்சிக்குப் பல்வேறு காரணங்கள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. ஒரு பங்கின் தரமானது, பிரதானமாக எதிர்கால வருமானங்கள், பங்கிலாபக் கொடுப்பனவுகள், பங்கின் நிகரச் சொத்துப்

பெறுமதி, குறிப்பிட்ட கம்பெனியின் முகாமைத்துவம் ஆகியவற்றில் தங்கியிருக்கிறது. பங்குகளின் மதிப்பீடு தொடர்பாக விவேகபூர்வமான தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதற்கு, கீழ்க்குறிப்பிடப்படும் பகுதிகளில் பல எதிர்வு கூறல்களை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

- (அ) பொருளாதாரம்
- (ஆ) பங்குச் சந்தையும், ஏனைய முதலீட்டு வகைகளும்
- (இ) பங்குச் சந்தைக்குள் உள்ள துறைகள்
- (ஈ) பலதரப்பட்ட கைத்தொழில்கள்: அவற்றின் பலமும், பலவீனங்களும்
- (உ) இறுதியாக, குறிப்பிட்ட கம்பெனி.

இப்பகுப்பாய்வினுடாக ஒருவர் கீழ்க்குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அம்சங்களைப்பற்றி மதிப்பீடு செய்யவோ அல்லது மேலும் முன்னாய்வுகளை மேற்கொள்ளவோ முடியும்:

- (அ) வருமானங்கள்
- (ஆ) பங்கிலாபம்
- (இ) வளர்ச்சி
- (ஈ) உறுதித்தன்மை

ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட நிறுவனம் தொடர்பாக

இதற்குப் பின்னர் பாரிய அளவில் விற்பனையைத் தூண்டுகின்ற காரணி

கள் யாவை என்ற வினா கேட்கப்பட வேண்டும்.

- அ. மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியின் வளர்ச்சி.
- ஆ. தொழிலின்மை மட்டங்கள்.
- இ. நுகர்வோரின் சேரிப்புகளினதும், கடன்படுகைகளினதும் போக்குகள்.
- ஈ. நுகர்வோரின் நம்பிக்கை மட்டங்களும், கொள்வனவுத் திட்டங்களும்.
- உ. நுகர்வோரின் உறுதியான செலவரிடப் போக்குகள்.
- ஊ. செலவிடக்கூடிய வருமானத்தில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தும் வரி மாற்றங்கள்.
- எ. நுகர்வோர் கடன்வட்டி வீதங்களும், அவை கிடைக்கக்கூடிய தன்மையும்.

கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பினை மதிப்பீடு செய்வதற்கான உமது கம்பெனிப் பகுப்பாய்வினை கருக்கக் கூறுவதாயின், அதனைக் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடலாம்:

இவ்வாறு, பங்குகளின் பெறுமதி யானது முதலீட்டாளர்களினது எதிர் பார்க்கையின் அடிப்படையில் தங்கியுள்ளது. கம்பெனியின் பதிவு, எதிர்கால நடவடிக்கைக்கு ஒரு நியாயமான, நம்பத்தகுந்த வழிகாட்டியாக பிரதிபலிக்கின்ற போது, இந்தப் பெறுமதி எதிர் பார்க்கைகள் நம்பத்தகுந்தவையாக இருக்கின்றன.

அளவறி பகுப்பு	பண்பறி பகுப்பு
1. இலாப நட்டக் கணக்கு	1. வியாபாரத்தின் தன்மை
2. ஐந்தொகை	2. முகாமைத்துவத்தின் பண்பு
3. நிதிப்பாய்ச்சல் கூற்று	3. எதிர்கால வருமானங்களின் போக்கு
4. மூலதனவாக்கம்	4. கைத்தொழில் அமைப்பிற்குள் கம்பெனியின் நிலை
5. வருமானங்கள்	5. தீவிரமான போட்டி
6. பங்கிலாபங்கள்	6. பெளதிக, பூகோள, இயங்குதல் குணவியல்புகள்
7. சொத்தும், பொறுப்புக்களும்	7. நீண்டகால எதிர் பார்க்கை

எனினும், ஒரு காப்பு எல்லை இங்கிருப்பது உண்மையான முதலீட்டினை பிரித்துக் காட்டுகின்ற குணாதிசயமாக இருக்கிறது. இங்கு உண்மையான முதலீடு என்பது பங்குகளின் பகுப்பாய்வின் ஒரு அடிப்படைக் கணிய எண்ணக்கருவாகும்.

இரண்டு அல்லது மூன்று அல்லது அதற்குமேற்புறமான பங்குகளைப் பற்றிய நியாயமான மதிப்பீட்டினைச் செய்ததன் பிற்பாடு பங்கொன்றுக்கான சம்பாத்திய விகிதங்கள், விலைக்கும் புத்தகப் பெறுமதிக்கும் இடைப்பட்ட விகிதங்கள் (PBR) பங்கிலாப அளவு போன்ற ஏனைய பிரமான அளவைகளைப்பற்றி கவனத்தில் எடுக்கலாம். பங்கொன்றிற்கான சம்பாத்திய விகிதம் பொதுவாக ஒரு சிறந்த காட்டியாகக் கருதப்படுகிறது. இந்த விகிதம் ஒரு பங்கானது, ஏனைய பங்குகள் தொடர்பிலும் அல்லது அவற்றின் வரலாற்றுப் பெறுமதிகள் தொடர்பிலும் அதிகமாக விலையிடப்பட்டுள்ளதா அல்லது குறைத்து விலையிடப்பட்டுள்ளதா என்பதை தெரிவிக்கிறது. அதேபோன்று புத்தகப் பெறுமதி விகிதங்கள் தொடர்பான விலைகூட ஏனைய பங்குகளோடு ஒப்பிடக்கூடிய ஒப்பீட்டினைத் தருகிறது. மறுபுறத்தில், பங்கிலாப வருமானம் உமக்கு தேவையானதாக இருக்கலாம். இதன் கருத்து யாதெனில், அதிக பங்கிலாபத்தினைத் தரக்கூடியதும், மிகையூதிய வாய்ப்புக்களுடன் கூடிய அதிகபட்ச ஒதுக்கங்களை கொண்டுள்ளதமான பங்குகளை நீர் நாடிச் செல்லலாம் என்பதாகும். ஒரு கம்பெனியினது ஒதுக்கங்களின் விபரங்கள் ஐந்தொகையில் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. பங்கிலாபக் கொடுப்படுவினையும், பங்கொன்றுக்கான சம்பாத்திய விகிதங்களையும் கணிப்பிடுவதற்காக பிரயோகிக்கப்படும் சூத்திரம் பின் வருமாறு:

முதலீட்டுக்கான பங்குகளைத் தெரிவு செய்ததன் பின்பு, கொள்வனவுகளைச் செய்ய முனைவதற்கு அவசியமென நீர் கருதுகின்ற காரணிகள் யாவை? நீர் இப்போது உரிய காலம் குறித்த அம்சங்களை கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும்.

- அ. விலை வீழ்ச்சிகளைவிட விலை அதிகரிப்புகள் அதிக எண்ணிக்கையாக இருத்தல் வேண்டும்.
- ஆ. கொழும்பு பங்குப் பரிவர்த்தனையின் அனைத்துப் பங்கு விலைச் சுட்டெண்

$$\text{அ. பங்கிலாபம்} = \frac{\text{பங்கொன்றுக்கான பங்கிலாபம்} \times 100}{\text{விலைகள்}}$$

$$\text{ஆ. ப. ச. விகிதம்} = \frac{\text{விலை}}{\text{ப. ஒ. ச.}}$$

$$\text{இ. ப. ஒ. ச.} = \frac{\text{வரி சுழிக்கப்பட்டபின்பு இலாபம்}}{\text{பங்குகளின் எண்ணிக்கை}}$$

$$\text{இ. புத்தகப் பெறுமதி} = \frac{\text{விலை}}{\text{நிகர சொத்துப் பெறுமதி (நி. சொ. பெ.)}}$$

$$\text{இங்கு நி. சொ. பெ.} = \frac{\text{பங்குதாரர்களின் நிதிகள்}}{\text{பங்குகளின் எண்ணிக்கை}}$$

- ஊ. நூர் பலிலைச் சுட்டெண்ணும் அதிகரிக்கின்ற போக்கினைச் காட்டுதல் வேண்டும்.
- இ. வரலாற்று உயர்வுகளைவிட பங்குகளின் பெறுமதி குறைவாக இருக்க வேண்டும்.
- ஈ. சந்தையிலுள்ள பங்குகளின் தொகையானது சாதகமான ஒன்றாக இருத்தல் வேண்டும்.
- உ. முதலீட்டிற்குத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட பங்கின் விலைமாதிரி, ஒரு சாதகமான போக்கினைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.
- ஊ. கொள்வனவையும், விற்பனையையும் இலகுவாக மேற்கொள்ளக்கூடிய வகையில் பங்குகள் ஓரளவு திரவத்தன்மை கொண்டவையாக இருத்தல் வேண்டும்.

எனவே, பங்குச் சந்தையில் உமது வெற்றி பின்வரும் அளவைப் பிரமாணத்தில் தங்கியிருக்கும்:

- அ. புத்திநுட்பமுள்ள பங்குத் தெரிவு;
- ஆ. உரிய காலத்தை நிர்ணயம் செய்தல்;
- இ. சாதூர்யமான முறையில் அபாய ஏதுக்களைத் தவிர்த்தல்;
- ஈ. அபாய ஏது - ஆதாயம் திரும்பல் தொடர்பினை விளங்கக்கூடிய ஆற்றல்;
- உ. சந்தையின் அடிப்படைத் தத்துவங்கள், நுட்பங்கள், நிதிப் பாய்ச்சல்கள், கொள்கை விடயங்களும், சந்தையில் அவற்றின் தாக்கமும் ஆகியவைபற்றி ஒரு விளக்கம்.

பங்கினை கொள்வனவு செய்வதற்கு முன்பாக முதலீடு தொடர்பான ஒரு கவனமான ஆய்வு செய்யப்படுவது போல, இலாபங்களையும் கவனத்தில் எடுக்க

வேண்டும். (சந்தையில் மேலதிகமாகத் தங்கிநிற்பதன் மூலம்) பேராசையின் நிமித்தம் எழுகின்ற வாய்ப்புகளைத் தவறவிடக்கூடாது. மேலும், பங்குகள் முழுவதும் விற்பனை செய்யப்பட்டவுடனேயே, இதைப்போன்ற குணவியல்புகளைக் கொண்டதும், குறைந்த விலை இடப்பட்டதுமான பங்கிலோ அல்லது, உயர்ந்த அடிப்படைத் தத்துவங்களைக் கொண்ட பங்கிலோ நாட்டத்தினைச் செலுத்த வேண்டும். ஒரு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட முதலீட்டு அமைப்பினை அமைப்பதற்கு இன்னொரு பொதுவான முறையாதெனில், ஒரு சல்லடை போடுகின்ற உபாயத்தினைக் கடைப்பிடித்தலாகும். இதில் விற்பனைக்காக ஒரு தத்திர முறை பிரயோகிக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக, நன்கு தெரிவு செய்யப்பட்ட 5 பங்குகளை நீர் வாங்குவதாகக் கொள்வோம். இப்போது, கொள்விலையில் 5% குறைவடைந்தால் பங்குகளை விற்பனை செய்துவிடும்படியும், கொள்விலையில் 10% அதிகரித்தால் மேலும் பங்குகளின் தொகையைக் கூட்டும்படியும், செலுத்தப்பட்ட ஆரம்பவிலையிலும் 25% அதிகரிப்பு ஏற்பட்டால் எல்லாப் பங்குகளையும் விற்கும்படியும் நீர் உமது தரகருக்கோ அல்லது முதலீட்டு ஆலோசகருக்கோ பணிப்புகரை வழங்கலாம். நீண்ட காலத்தில், நிலையான வைப்புக்கள், திறைசேரி உண்டியல்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து கிடைக்கும் வருமான விதத்தினைவிட, பங்கின் மூலம் கிடைக்கின்ற வருமானம் அதிகமானதாக இருக்கும் என்பதோடு, இன்னும் முதலீடுகளைச் செய்வதற்கும் பணமும் கைவசம் இருக்கும்.

புவியியல் தகவல் தொகுப்பு தரவு அடிப்படைகளை அபிவிருத்தி செய்வது குறித்த சில குறிப்புகள்

— கலாநிதி சுமித் பத்திரன் —

(விரிவுரையாளர், கரையோர வலய முகாமை நிலையம், நில் இங்கிலாந்து பல்கலைக்கழகம்)

அறிமுகம்

புவியியல் தகவல் முறைமைகள் பிரதான கைத்தொழில் நாடுகளில் உருவாகி விருத்தி அடைந்துள்ளன. சமூக, பொருளாதார நிலைமைகள், அரசியல் நிர்வாக கட்டமைப்புகள் என்பன நிலப்பரப்புத் தரவு அடிப்படைகளின் அபிவிருத்தியையும், புவியியல் தகவல் முறைமைகளின் வெற்றிகரமான அமுல்படுத்தலையும் ஆதரிக்கின்றன. இப்புதிய போக்கின் அபிவிருத்திக்கு வழிகோலும் தகவல் புரட்சி, வளர்முக நாடுகளில் உருவாகிவரும் அதேவேளையில், தொழில்நுட்பத்தினை இடமாற்றம் செய்யும்போது, கவனிக்கப்பட வேண்டிய காரணிகள் பலவுள்ளன. தொழில்நுட்பம் முதன்முதலில் விருத்தியடைந்த வட அமெரிக்கா, ஐரோப்பா ஆகிய தேசங்களில்கூட புவியியல் தகவல் முறைமைகள் தற்போதைய நிலைக்கு வளர்ச்சி அடைவதற்கு ஏறக்குறைய 30 வருடங்கள் எடுத்திருக்கின்றன. வளர்ச்சி கண்ட நாடுகளிலும் பார்க்க கலாச்சார, சமூக, பொருளாதார, அரசியல் ரீதிகளில் வேறுபட்ட நிலைமைகளைக் கொண்டிருக்கும் வளர்முக நாடுகளில் புவியியல் தரவு முறைமைகளின் அல்லது தரவு அடிப்படைகளின் எண்ணக் கருத்துக்களை அறிமுகப்படுத்தும்போது மிகவும் கவனமாகச் செயற்பட வேண்டும். அப்படி இல்லையாயின், மிகவும் செலவு அதிகமான அல்லது விரக்தியினைத் தரக்கூடிய ஒரு செயன்முறையாக இது அமையக்கூடும்.

வளர்முக நாடுகளின் சமூக, பொருளாதார நிலைமைகள், மற்றும் முன்னுரிமைகள் ஆகியன கைத்தொழில்மயமாக்கப்பட்ட நாடுகளின் சமூக, பொருளாதார நிலைமைகள், முன்னுரிமைகள் என்பவற்றிலிருந்தும் வேறுபட்டவையாக இருந்து வருகின்றன. புவியியல் தகவல் முறைமை

நிலப்பரப்பு பற்றிய தரவு அடிப்படையினை வடிவமைத்து விருத்தி செய்வதற்கு, தரவுகளின் தேவைகள், தரவுகளைப் பயன்படுத்தக்கூடிய தன்மை, தொழில்நுட்ப, நிர்வாகக் கட்டமைப்பு போன்ற பல்வேறு காரணிகள் தேவை யாக உள்ளன. வளர்முக நாடுகளில் மூலவள முகாமைத்துவத்திற்கு இந்தத் தொழில்நுட்பங்கள் பிரயோகிக்கப்பட்டுவந்தபோதிலும், இக்குறிப்பிட்ட காரணிகள் தொடர்பாக ஒரு அனுகூலமற்ற நிலைமையே காணப்படுகிறது. தொழில்நுட்பமானது இடமாற்றம் செய்யப்படலாம்; ஆனால், அத்தகைய தொழில்நுட்பத்தின் இருப்பினை ஆதரிக்கின்ற கட்டுக்கோப்பு அச்சமூகத்திற்குள்ளேயே விருத்தியாக்கப்பட வேண்டும். வளர்முக நாடுகள் புவியியல் தகவல் முறைமைகளின் தரவு அடிப்படைகளை வடிவமைத்து, அமுல்படுத்துவதில் எதிர்கொள்ளும் இது போன்ற விடயங்கள்பற்றி இக் கட்டுரை ஆராய்ந்து, அவற்றுக்கான சாத்தியமான தீர்வுகளையும் தெரிவிக்கிறது.

களும், தரவு அடிப்படை அபிவிருத்தியும் இத்தகைய நிலைமைகளுக்கும், முன்னுரிமைகளுக்கும் ஈடுகொடுக்க வேண்டுமென டேய்லர் (1991) குறிப்பிடுகிறார். புவியியல் தகவல் முறைமைகளையும், தரவு அடிப்படை அபிவிருத்தியினையும் செயற்படுத்துவது செலவு கூடியதாக இருப்பதுடன், கம்ப்யூட்டர் மென்சலங்கள், வன்சலங்கள் ஆகியவற்றைப் பராமரிப்பது பூரணமான அமுலாக்கலுக்கு தடைகளாகவும் அமையக்கூடும். எனவே, ஒரு ஆரம்ப அறிமுகத்தின் பிற்பாடு, புவியியல் தகவல் முறைமையும், தரவு அடிப்படை அபிவிருத்தியும் ஓர் உறுதியான கட்டமைப்பின் கீழ் தொடர்ந்து இயங்க வேண்டும். இத்தொழில்நுட்பத்தினை வளர்முக நாடுகளுக்கு இடமாற்றம் செய்வதில் சர்வதேச நிறுவனங்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கக்கூடிய அதேசமயத்தில், உள்ளூர் நிபுணர்கள், தரவுகளைப் பயன்படுத்தக்கூடிய தன்மை, பாலிப்போரின் இடைநிலை அபிவிருத்தி போன்ற விடயங்களில் கவனம் செலுத்தி, இவ்வறிவினை பாலவனயாளர்களுக்கு கிடைக்க ஆவன செய்யவேண்டும்.

ஒரு திட்டமிடல் முகவரகம் அல்லது

ஆராய்ச்சி நிறுவனம் இப்புவியியல் தகவல் முறைமைத் தொழில்நுட்பத்தினை ஏற்றுக்கொள்வது இப்பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு தீர்வாகக் கருதப்படமாட்டாது. இயற்கை அமைப்பில் மிகவும் பரந்ததாக இருக்கின்ற பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கின்ற ஒரு கருவியாகவே இப்புவியியல் தகவல் முறைமை நோக்கப்பட வேண்டும். நாடுகளுக்குப் பொருத்தமான புவியியல் தகவல் முறைமைபற்றி வேறு சந்தர்ப்பங்களில் தெரிவிக்கப்பட்டிருப்பதால் இக் கட்டுரை தரவு அடிப்படை அபிவிருத்தியோடு சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களை மாத்திரமே ஆராய்கிறது.

நிரப்பரப்புத் தரவு அடிப்படைகளின் அபிவிருத்தி

புவியின் மேற்பரப்பிலுள்ள அமைவிடங்களை விபரிக்கின்ற தரவுகளை உள்வாங்கி தன்னகத்தே வைத்திருந்து, அவற்றைக் கையாளக்கூடியதான கம்ப்யூட்டர் முறைமைகளை புவியியல் தகவல் முறைமைகளென அழைக்கப்படுகின்றன. இவை சிக்கல் வாய்ந்த திட்டமிடல், முகாமைத்துவ பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு உதவலாம். இவை மூலவளங்களின் முகாமைத்துவத்தினதும்,

அவற்றின் பாதுகாப்பினதும் ஒரு முழு அங்கமாக அமையலாம். எந்தவொரு புவியியல் தகவல் முறைமையினதும் வெற்றியைத் தீர்மானிக்கின்ற பிரதான மூலகங்களில் புவியியல் தகவல் முறைமையின் தரவு அடிப்படை அபிவிருத்தியும் ஒரு பிரதான மூலகமாகும். நிலப்பரப்புத் தரவு அடிப்படை எண்ணக்கருக்கள், புவியியல் தகவல் முறைமைக்கு மையமாக இருப்பதோடு, கம்ப்யூட்டர் மூலம் வரைபடம் வரைகின்ற வேறு தொகுதிகளிடமிருந்தும் அவை வேறு பட்டவையாகவும் உள்ளன.

அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளா யினும் சரி அல்லது வளர்முக நாடுகளா யினும் சரி நிலப்பரப்புத் தரவு அடிப்படையினை வடிவமைக்கும் செயற்பாடு பல படிமுறைகளைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. குறிக்கோள்கள் தீர்மானிக்கப்பட்ட பின்னர், நிலப்பரப்புத் தகவல்களும், அதன் காரணித் தரவுகளும் சேகரிக்கப்பட்டு, எண்வடிவ உருவிற்கு மாற்றப்பட்டு, நிலப்பரப்புத் தகவலுக்கும், காரணித் தரவுக்குமிடையே ஒரு தொடர்பு ஏற்படுத்தப்படுகிறது. தொழில் நுட்ப, நிர்வாகச் செலவுப் பரிமாணங்களைப் பொறுத்தவரையில் இத்தரவு அடிப்படை முகாமைப்படுத்தக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். பயன்படுத்துவோரின் பொதுவான தேவைகளைத் திருப்திப்படுத்தக்கூடிய தரவுகளை இது கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதோடு, அதன் பயன்பாட்டினை உச்சப்படுத்தக்கூடிய வகையில் தரவு அடிப்படை அமைக்கப்பட்டிருக்கவும் வேண்டும். தரவு அடிப்படையினை வடிவமைக்கும்போது, கீழ்க் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 8 படிமுறைகளை, ஜோன்சன் இனங்கண்டுள்ளார்:

1. பயன்படுத்தும் சமூகத்தனரின் தற்போதைய எதிர்காலத் தேவைகளை மதிப்பீடு செய்தல்.
2. எண்வடிவ உருவிலுள்ள தற்போதைய தரவு விபரங்களை பட்டியல்படுத்தல்.
3. எண்வடிவ உருவிலுள்ள தரவு விபரங்களில் பண்பறி மதிப்பீட்டினை மேற்கொள்ளல்.
4. எதிர்காலப் பிரயோக தேவைகளைக் கவனத்தில் எடுத்தல்.
5. களஞ்சியப்படுத்தப்பட வேண்டிய மிகவும் நுட்பமான தரவினை இனம் காணலும், மீதமாகவுள்ள தரவுகளை களஞ்சியப்படுத்துவதற்காக அவற்றின்

6. தரவுக் கட்டமைப்பு உபாயத்தினை விருத்தியாக்கல்.
7. அமுலாக்கல் திட்டம்.
8. தரவு அடிப்படை அமுலாக்கத்தினைச் செயற்படுத்தல்.

தரவு அடிப்படையின் வெற்றிகரமான அமுலாக்கத்திற்கு ஒரு தகுந்த அமைப்பு முறை இன்றியமையாததாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட பிரயோகத்தினை மேற்கொள்வதற்காக மாத்திரம் தரவு அடிப்படைகள் விருத்தி செய்யப்படக்கூடாது. இவை ஏனைய தரவு அடிப்படைகளுடனும், ஏனைய புவியியல் தரவு முறைமைகளுடனும் ஒருங்கிணைக்கக்கூடியதாக, பரந்த குறிக்கோள்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். நிரப்பரப்புத் தரவுகளின் பாரிய தொகையளவுகளைப் பேணுவது அதிக செலவானதும், கடினமானதுமான படியால் தேவைப்படும் தரவு மாத்திரமே கம்ப்யூட்டர் மயப்படுத்தப்படல் வேண்டும். அபிவிருத்தி செய்யக்கூடிய பிரயோகங்களை ஆதரிக்கத் தேவையான தற்போதைய தரவுகளின் கிடைக்கக்கூடிய தன்மை, அற்றின் உருவமைப்பு, இக்காலத்திற்கேற்றவாறு நடைமுறைகளைப் பேணுதல், வள்கலத்தின் மேடை/வடிவ அமைப்பு, பயன்படுத்துவோரின் நிறுவக் கட்டமைப்பு, கிடைக்கக்கூடிய வசதிகள், வரவு-செலவுத் திட்டம், முகாமைத்துவ ஆதரவு போன்ற காரணிகள் புவியியல் தகவல் முறைமையின் தரவு அடிப்படை வடிவமைப்பில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன என சேம்பர்ஸ் (1989) குறிப்பிட்டுள்ளார். இது குறிப்பிடுவது யாதெனில், ஒரு புவியியல் தகவல் முறைமையின் வெற்றிகரமான அமுலாக்கத்திற்கு தரவு அடிப்படை வடிவமைப்பே ஒரு பூரண அங்கமாக இருக்கிறது என்பதாகும்.

வளர்முக நாடுகளில், நிலப்பரப்புத் தரவு அடிப்படையின் அபிவிருத்தியிலுள்ள பிரச்சினைகள்

வளர்முக நாடுகளில், புவியியல் தகவல் முறைமையினது தரவு அடிப்படை அபிவிருத்தியானது ஒரு பிரச்சினையாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. 1989ல் "நகர, பிரதேசத் திட்டமிடலுக்கான புவியியல் தகவல் முறைமையின் பிரச்சினைகள்" என்ற தலைப்பில் இடம்பெற்ற

சர்வதேச மாநாட்டின் போது, வளர்முக நாடுகளில் புவியியல் தகவல் முறைமைகள் அமுலாக்கப்படும் விதம்பற்றி கவலை தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது தற்போதைய நிலைமையின் பிரதிபலிப்பே என எட்ராலின் (1991) குறிப்பிட்டுள்ளார். தரவு அடிப்படை அபிவிருத்தி தொடர்பான பிரச்சினைகளுக்கு, பயன்படுத்தப்படவுள்ள தரவுகளில் காணப்படும் பிரச்சினைகள், அல்லது தொழில்நுட்ப, பொருளாதார, நிர்வாக, முகாமைத்துவப் பிரச்சினைகள் ஆகியன காரணமாக அமையலாம்.

குறிப்பிட்ட பொருட்கள் பற்றிய ஒரு நிலப்பரப்புத் தரவு அடிப்படையில், காரணித் தரவும், நிலப்பரப்புத் தகவலும் சில தரவு அடிப்படைக் கட்டமைப்பிற்குமைய குறியீட்டு முறையில் சேகரிக்கப்பட்டு, வெவ்வேறு விடயங்களுக்கிடையே தொடர்பும் ஏற்படுத்தப்படுகின்றது. இதைச் செய்வதற்கு, தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டு, ஒரு நோக்கத்தினை அடிப்படையில் குறியீடு இடப்பட வேண்டும். பொதுவாக, அரசாங்க நிறுவனங்கள் வைத்திருக்கின்ற 80% ற்குமதிமகமான எல்லாத் தகவல்களும் நிலப்பரப்போடு தொடர்புபட்டவையாகும். ஆனால், இத்தரவுகளில் அநேகமானவை இன்னும் கடதாசி வரைபட அமைப்பிலேயே இருக்கின்றன. அநேகமான சந்தர்ப்பங்களில், இத்தரவுகள் ஒரு நோக்கத்தோடு சேகரிக்கப்படவில்லை. அத்துடன் பொருளாதார, சமூக தரவுகளையும், நிலப்பரப்புத் தரவோடு தொடர்பான ஏனைய தரவுகளையும் இவை கொண்டிருக்கவில்லை. ஆகவே, இவற்றைப் பேணுவதோ அல்லது இக்காலத்துக்கேற்றவாறு அமைத்துக் கொள்வதோ கடினமாகும். வெவ்வேறு நிறுவனங்களினால் தயாரிக்கப்பட்ட வரைபடங்களின் தரவுகளைப் பயன்படுத்த முடியாத காரணத்தினால் இத்தரவுகளை மிகவும் அரிதாகவே ஒருங்கிணைக்க அல்லது ஒருங்கிணைக்க முடியும். அநேகமான சந்தர்ப்பங்களில் இவ்வரைபடங்கள் பூரணப்படுத்தப்படாத அல்லது செம்மையற்ற, காலங்கடந்த தகவல்களைக் கொண்டவையாக இருக்கின்றன.

அநேகமான புவியியல் தகவல் முறைமை நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள், சார்பு ரீதியான தரவு அடிப்படை முகாமைத்துவ அம்சங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஆசியாவில் எழுச்சி கண்டுவரும் வர்த்தக கூட்டுக்களும் சர்க்கர் நாடுகளுக்கிடையே காணப்படும் வியாபார, வங்கித்தொழில் வாய்ப்புக்களும்

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

ஆரிய அபேசிங்க

இது பெருமளவுக்கு அந்நாட்டில் நிலவிவந்த அரசியல் கொந்தளிப்பு காரணமாகவே நேரிட்டுள்ளது. வெளிநோக்கிய வர்த்தகக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றிவந்த நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில், கைத்தொழில் துறையின் வளர்ச்சி விகிதமும் கைத்தொழிற் துறைக்குள் பொருள் உற்பத்தித் துறையின் வளர்ச்சி விகிதமும் (ஓரிரு விதிவிலக்குகள்) தவிர மிக உயர்ந்த மட்டத்திலேயே காணப்பட்டன.

1965-1980 காலகட்டத்தின் போது, வெளிநோக்கிய வர்த்தகக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றிவந்த நாடுகளின் ஏற்றுமதிகளின் வளர்ச்சி விகிதம், மிதமான கொள்கைகளைப் பின்பற்றிவந்த நாடுகளின் வளர்ச்சி விகிதத்திலும் பார்க்க சராசரியாக உயர்வாக இருந்தது. உள்நோக்கிய கொள்கைகளைப் பின்பற்றிவந்த நாடுகள் மிதங்கிய நிலையிலேயே இருந்தன. ஏற்றுமதியின் ஆகக்கூடிய வளர்ச்சி விகிதமான 4.3 விகிதம் பாகிஸ்தானில் காணப்பட்டது. ஓரளவுக்கு வெளிநோக்கிய கொள்கைகளைப் பின்பற்றிவந்த நாடுகளில் வர்த்தகச் சீர்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டமையினால் ஏற்றுமதி வளர்ச்சி விகிதங்கள் அதிகரிக்கத் தொடங்கின. உள்நோக்கிய கொள்கைகளைப் பின்பற்றிவந்த நாடுகளில் குறிப்பாக இந்தியா, பாகிஸ்தான் போன்ற நாடுகளில் வர்த்தகம் தொடர்பான கட்டுப்பாடுகள் ஓரளவுக்குத் தளர்த்தப்பட்டன.

பொருள் உற்பத்தித்துறையின் ஏற்றுமதிகள் தொடர்பாகவும் இதேமாதிரியான ஒரு தோற்றமே தென்படுகிறது. வெளிநோக்கிய கொள்கைகளைப் பின்பற்றிவந்த இரு நாடுகளின் மொத்த ஏற்றுமதிகளில் சுமார் 92 சதவிகிதம்

பொருளுற்பத்தித்துறை ஏற்றுமதிகளாக இருந்தன. இது தாய்வாணப் பொறுத்தவரையில் உண்மையாகும். ஓரளவுக்கு வெளிநோக்கிய கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்த நாடுகள், 1980 களின் போது மேலும் அதிகளவிற்கு வெளிநோக்கிய கொள்கைகளை பின்பற்றும் நாடுகளாக நகர்ந்து சென்றன. இந்த நாடுகளின் ஏற்றுமதிப் பொருட்களின் உள்ளடக்கத்தில் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டுவந்துள்ளது. மக்கள் சீனக்குடியரசின் மொத்த ஏற்றுமதிகளில் பொருளுற்பத்தித் துறையின் பங்கு 1965 ஆம் ஆண்டுக்கும் 1987 ஆம் ஆண்டுக்குமிடையில் 46 சதவிகிதத்திலிருந்து 70 சதவிகிதமாக அதிகரித்திருந்தது; இது இந்தோனேசியாவில் 4 சதவிகிதத்திலிருந்து 27 சதவிகிதமாகவும், மலேசியாவில் 9 சதவிகிதத்தில் இருந்து 40 சதவிகிதமாகவும் இதே காலப்பிரிவில் அதிகரித்துக் காணப்பட்டது. இதற்கு மாறாக உள்நோக்கிய கொள்கைகளைப் பின்பற்றிவந்த நாடுகளின் ஏற்றுமதித் தொகுப்பில் ஓரளவுக்கே மாற்றம் காணப்பட்டது.

இந்த மூன்று பிரிவுகளையும் சேர்ந்த நாடுகளின் இறக்குமதிகள் வெவ்வேறு மாதிரிகளை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகின்றன. வெளிநோக்கிய கொள்கைகளைப் பின்பற்றிவந்த நாடுகளிலும், ஓரளவுக்கு வெளிநோக்கிய கொள்கைகள் பின்பற்றிவந்த நாடுகளிலும் இறக்குமதி வளர்ச்சிகள், உள்நோக்கிய கொள்கைகளைப் பின்பற்றிவந்த நாடுகளின் இறக்குமதி விகிதங்களிலும் உயர்வாக இருந்துள்ளன. அதேவேளையில், இந்நாடுகளின் வர்த்தக நிலுவைகள் சீர்குலைவடைதற்குப் பதிலாக விருத்திகண்டு வந்துள்ளன. வெளிநோக்கிய வர்த்தகக் கொள்கைகளுடன் இணைந்தவகையில், சென்மதி நிலுவை நிலைமை

சீர்குலைந்து செல்லும் போக்கினைக் காட்டமுடியும் என்ற வகையில் நிலவிவரும் பொதுவான கருத்துக்கு இது முரணானதாக உள்ளது. நாடுகளின் நடைமுறைக்கணக்கு நிலுவைகளை நிர்ணயம் செய்யும் ஒரே காரணியாக வர்த்தகக் கொள்கை இருந்துவருகின்றது என்பதனை இது எந்தவகையிலும் குறிக்கவில்லை. ஒரு நாடு பின்பற்றும் பேரண்டப் பொருளியல் கொள்கைகளிலும் அது தங்கியுள்ளது. வெளிநோக்கிய கொள்கைகளைப் பின்பற்றிவந்த நாடுகளும் ஓரளவுக்கு வெளிநோக்கிய கொள்கைகளைப் பின்பற்றிவந்த நாடுகளும் சாதகமான பேரண்டப் பொருளியல் நிலுவைகளைப் பேணக் கூடியதாக இருந்தது.

வெளிநோக்கிய கொள்கைகளைப் பின்பற்றிவந்த நாடுகளும், ஓரளவுக்கு வெளிநோக்கிய கொள்கைகளைப் பின்பற்றிவந்த நாடுகளும் அனைத்து வளர்முக நாடுகளினதும் ஏற்றுமதி வர்த்தகத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்திவந்துள்ளதைக் காண முடியும். 1985-1985 காலப்பிரிவில், உலகின், மொத்த உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களின் ஏற்றுமதிகளில் வளர்முக நாடுகள் அனைத்தினதும் பங்கு 7.8 சதவிகிதத்திலிருந்து 12.1 சதவிகிதமாக அதிகரித்திருந்தது. இதே காலப்பிரிவில் வெளிநோக்கிய கொள்கைகளைப் பின்பற்றிவந்த நாடுகளையும் ஓரளவுக்கு வெளிநோக்கிய கொள்கைகளைப் பின்பற்றிவந்த நாடுகளையும் உள்ளடக்கிய கிழக்காசிய மற்றும் பசுபிக் நாடுகளின் பங்கு 3 சதவிகிதத்திலிருந்து 10.8 சதவிகிதமாக அதிகரித்துள்ளது. இது, வளர்முக நாடுகளின் பொருளுற்பத்தித்துறையின் ஏற்றுமதிகளின் மூன்றில் இரண்டு

பங்குக்கு சற்றுக் குறைவான ஒரு பாகம் கிழக்கு ஆசியாவிலும் பசுபிக் பிராந்தியத்திலுமிருந்த ஒன்பது நாடுகளில் இருந்துவந்தன என்பதனையே காட்டுகின்றது. இந்த ஒன்பது நாடுகளும், அனைத்து வளர்முக நாடுகளினதும் மொத்த பொருளூற்பத்தித் துறையின் ஏற்றுமதிகளில் 7.8 சதவிகிதத்துக்குப் பொறுப்பாக இருந்தன. இந்த வகையில், வெளிநோக்கிய கொள்கைகளைப் பின்பற்றிவந்த நாடுகளும் ஓரளவுக்கு வெளிநோக்கிய கொள்கைகளைப் பின்பற்றிவந்த நாடுகளும் தொழில் வளர்ச்சி கண்ட நாடுகளுக்கும் வளர்முக நாடுகளுக்குமான ஏற்றுமதிகளில் ஒரு முன்னணி ஸ்தானத்தை கைப்பற்றிக் கொண்டுள்ளன. இந்நாடுகள் பின்பற்றி வந்த வெளிநோக்கிய வர்த்தக உத்திகள் காரணமாகவே இது சாத்தியமாயிற்று. ஏற்றுமதிகள், பொருளாதார வளர்ச்சி, ஏனைய கொள்கை வழிமுறைகள் மற்றும் மாறிகள் என்பவற்றுக்கிடையிலான தொடர்பு சிக்கலானதொன்றாக இருந்து வந்தபோதிலும் ஒரு சில பொதுமைப் படுத்தல்களை இங்கு எடுத்துக்காட்ட முடியும்.

1. வெளிநோக்கிய கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்த நாடுகளும் ஓரளவுக்கு வெளிநோக்கிய கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்த நாடுகளும் உறுதியான நிதிசார் மற்றும் நாணயக் கொள்கைகளுடன் இணைந்த வகையில், யதார்த்தநீதியான மெய் செலாவணி விகிதங்களைப் பின்பற்றி வந்தன. 1990 களில் கொரியா, இந்தோனேஷியா, மலேசியா மற்றும் தாய்லாந்து போன்ற நாடுகள் தமது செலாவணி விகிதங்களை கணிசமான அளவில் பெறுமதி இறக்கம் செய்து கொண்டன.

2. இப்பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்த நாடுகள் வெளிநாட்டு முதலீட்டுக்கும், தொழில் நுட்ப இடமாற்றத்துக்கும் சாதகமான கொள்கைகளைப் பின்பற்றி வந்ததன் மூலம் உள்நாட்டு முதலீட்டினை அடக்கி வைத்திருந்தன. ஆசியாவின் புதிதாக தொழில் வளர்ச்சி கண்ட நாடுகள், மின்சார மற்றும் இலத்திரனியல் பொருட்கள் ஏற்றுமதிகளில் உலகின் முன்னணி நாடுகளாக எழுச்சி கண்டு வந்தமைக்கு வெளிநாட்டு முதலீடுகள் மிக முக்கியமான ஒரு பங்கினை வகித்து வந்துள்ளன. மேலும், இந்நாடுகள் உள்நாட்டு விஞ்ஞானத்தையும், தொழில்நுட்பத்தையும் மேம்படுத்துவதற்கு முனைப்பு மிகுந்த

அட்டவணை VII
பொருளாதார குறிகாட்டிகள் - சாரக் மற்றும் கிழக்காசிய நாடுகள்

சாரக் குறிகள்	வளர்ச்சி விகிதம்					
	சுதந்திரம் (பத்தாண்டுகள்) 1987	தாய்லாந்து 1987	சாரக் 1987	மலேசியா 1980-81	சுதந்திரம் 1980-88	பொருளாதாரம் 1980-87
வெளிநோக்கிய நாடுகள்						
தென்கொரியா	42	2690	6.4	4.4	10.8	10.6
தாய்லாந்து	18.2	2729	7.5	13.2	13.2	14.1
இலாங்காவும்	5.6	8070	6.2	-	6.8	6.3
சிங்கப்பூர்	2.6	7940	7.2	-3.9	4.0	3.3
ஓரளவுக்கு வெளிநோக்கிய நாடுகள்						
மக்கள் சீனக்						
குடியரசு	1068.5	290	5.2	7.4	13.2	12.6
இந்தோனேஷியா	171.4	450	4.5	3.0	2.1	7.8
மலேசியா	16.5	1810	4.1	3.4	5.8	6.3
பிலிப்பைன்ஸ்	58.4	590	1.7	1.8	-2.8	-1.1
தாய்லாந்து	53.6	850	3.9	-	-	-
உள்நோக்கிய கொள்கைகளைக் கொண்ட நாடுகள்						
பங்களாதேஷ்						
நேபாளம்	106.1	160	0.3	2.4	4.7	2.4
இந்தியா	17.6	160	0.5	4.2	-	-
பாகிஸ்தான்	797.5	300	1.8	0.8	7.2	8.3
இலங்கை	102.5	350	2.5	3.4	9.1	8.9
	16.4	450	3.0	3.1	4.2	6.2

ஆதாரம்: உலக அபிவிருத்தி அறிக்கை

கொள்கைகளையும் பின்பற்றி வந்துள்ளன. இது மிகத்திறமையான முறையில் முதலீடுகள் மேற்கொள்ளப்படுவதற்கும் அதே-அளவுக்கு திறமையான விதத்தில் உற்பத்தி மேற்கொள்ளப்படுவதற்கும் உசிதமான தழ்நிலைகளை எடுத்து வந்தது.

புதிதாக தொழில் வளர்ச்சி கண்ட கிழக்காசிய நாடுகளின் மாதிரிகளை மதிப்பீடு செய்வதில் தென்னாசிய நாடுகள் தோல்வி கண்டு வந்துள்ளமைக்கு பல்வேறு காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. சாரக் நாடுகளின் மிக மோசமான ஏற்றுமதி செயற்பாட்டுக்கு, கைத் தொழில்மய நாடுகளில் பின்பற்றப்பட்டு வரும் பாதுகாப்பு வாதமே பொறுப்பாக உள்ளதென்று கூறப்படுகிறது. வளர்முக நாடுகளில் இருந்துவரும் இறக்குமதிகளுக்கு எதிராக கைத்தொழில் நாடுகளில் தீர்வை மற்றும் தீர்வையல்லாத வகையைச் சேர்ந்த தடங்கல்கள் இருந்து வருகின்றன என்பது உண்மையாகும். ஆனால், இந்தத் தடங்கல்களை சாரக் நாடுகள் மட்டுமன்றி, கிழக்காசிய நாடுகளை உள்ளிட்ட அனைத்து நாடுகளுமே எதிர்கொண்டு வருகின்றன. உலக வங்கியின் கலந்துரையாடல் அறிக்கையொன்றில் இந்த

விடயம் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. (அ) ஏனைய குறைவிருத்தி நாடுகளைப் போலவே கிழக்காசிய நாடுகள், கைத் தொழில் நாடுகளிலும் பார்க்க அதிகளவுக்கு தீர்வையல்லாத தடங்கல்களை எதிர்கொண்டு வருகின்றன; (ஆ) இப்பிராந்தியத்தில் இருந்து செல்லும் வேளாண்மைத் துறையின் உற்பத்தி ஏற்றுமதிகள், தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்களின் ஏற்றுமதிகளிலும் பார்க்கக் கூடியளவுக்கு வர்த்தக வரையறைகளை சந்தித்து வருகின்றன.

எவ்வாறெனினும், இந்த வரையறைகளுக்கு மத்தியிலும், புதிதாக தொழில் வளர்ச்சி கண்ட நாடுகளை உள்ளிட்ட கிழக்காசிய நாடுகளும் பசுபிக் நாடுகளும் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளுக்கு அதிக அளவிலான ஏற்றுமதிகளை மேற்கொண்டன. பாதுகாப்பு வாத வேலிகளை ஊடறுத்துக் கொண்டு கிழக்காசிய மற்றும் பசுபிக் நாடுகள் கைத்தொழில்மய, நாடுகளின் சந்தைகளில் வெற்றிகரமான முறையில் ஊடுருவிச் சென்றுள்ளன. புதிதாக தொழில் வளர்ச்சி கண்ட நாடுகள் மற்றும் சீனா என்பவற்றின் ஏற்றுமதிச் செயற்பாடு, தென்னாசிய

நாடுகள் அல்லது ஏனைய வளர்முக நாடுகள் என்பவற்றின் ஏற்றுமதிச் செயற்பாட்டிலும் பார்க்க மிகச்சிறந்ததாக இருந்து வந்துள்ளது. எனவே, இந்த வகையில் நோக்கும்பொழுது, சர்க் நாடுகளும் ஏனைய வளர்முக நாடுகளும் ஏற்றுமதித்துறையில் சிறப்பான சாதனைகளை பெறத் தவறியமைக்கு, கைத் தொழில் வளர்ச்சி கண்ட நாடுகளில் பின்பற்றப்பட்டுவரும் பாதுகாப்புவாதக் கொள்கைகளே காரணமாக இருந்து வருகின்றன என்று கூற முடியாதுள்ளது. இந்தப் பாதுகாப்பு அரண்கள் அநேகமாக அனைத்து நாடுகளையுமே பாதித்து வருகின்றன. எனவே, இந்த நிலையில், குறிப்பிட்ட சில நாடுகள் ஏனைய நாடுகளிலும் பார்க்க சிறந்த செயற்றிறனை காட்டி வருவதாகது. மோசமான செயற்றிறனை காட்டிவரும் நாடுகள் அதற்கான காரணத்தை வேறு எங்கோ தேட வேண்டியுள்ளது என்பதனையே குறிக்கிறது.

சர்க் நாடுகள் பெருமளவுக்கு ஏற்றுமதிப் பிரதியீட்டுக் கொள்கையையே அல்லது உள்நோக்கிய கொள்கையையே பின்பற்றி வந்தன. பெரும்பாலான நாடுகள் தமது செலாவணி விகிதங்களை மிதமிக்சிய அளவில் பெறுமதி ஏற்றம் செய்ததுடன், இறக்குமதிகள் மற்றும் ஏற்றுமதிகளுக்கான மானியங்கள் என்பவற்றில் கடுமையான வரையறைகளை உருவாக்கியதற்குடாக, சென்மதி நிலுவை கொள்கைகளுக்கு ஆதரவளித்து வந்தன. இது மிகத் தெளிவாகவே வர்த்தகத்துக்கு எதிரான பாரபட்சமொன்றினைக் கொண்டிருந்தது. அத்தகைய கொள்கைகள் 1970 களின் நடுப்பகுதி வரையிலும், இறுதிப்பகுதிவரையிலும், பின்பற்றப்பட்டு வந்தன. அநேகமாக அனைத்து சர்க் நாடுகளும் 1980 களில் ஏற்றுமதி தாராளமயமாக்கலை நோக்கிய மிக முக்கியமான அடிகளை எடுத்து வைத்துள்ளன. இந்த வழிமுறைகளுக்கு மத்தியிலும் கூட, இலங்கை தவிர்ந்த ஏனைய அனைத்து சர்க் நாடுகளிலும் இறக்குமதிக்கட்டுப்பாடுகள் நிலவிவருகின்றன.

ஒவ்வொரு சர்க் நாடும் மிதக்கும் செலாவணி விகிதக் கொள்கையொன்றை நிர்வகித்து வந்துள்ளது. அதாவது, செலாவணி விகிதத்தை சமநிலை செலாவணி விகிதத்துக்கு அருகில் வைத்துக் கொண்டுள்ளது. சென்மதி

நிலுவையில் சமநிலையை எடுத்துவரும் விடயத்தில் தீர்வை மற்றும் செலாவணி விகித சீராக்கங்கள் மீது தங்கியிருக்கும் ஒரு நிலை காணப்படுகின்றது. சர்க் நாடுகளிடையே தாராளமயமாக்கல் மட்டம் வெவ்வேறு அளவுகளில் நிலவி வருகின்றது. சர்க் நாடுகளில், இலங்கையே பெருமளவுக்கு தாராளமயமாக்கலை மேற்கொண்டு வந்திருக்கும் நாடாக உள்ளது. இலங்கை மிகக்குறைந்த தீர்வை விகிதங்களைக் கொண்டதாக இருந்து வருகின்றது. இலங்கை, பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ் ஆகிய நாடுகள், தடைசெய்யப்பட்டுள்ள அல்லது வரையறைகளை கொண்டுள்ள பொருட்களைத் தவிர, ஏனைய அனைத்துப் பொருட்களையும் தாராளமான முறையில் இறக்குமதி செய்வதற்கு இடமளிக்கும் ஒரு கொள்கையை பின்பற்றி வருகின்றன. நேபாளம், திறந்த பொது லைஸன்ஸ் முறைசார்ந்த கொள்கையொன்றை பின்பற்றி வருகிறது. இந்தியாவில், இப்பொழுது பிரதமர் நரசிம்மராவின் அரசாங்கம், பொருளாதார தாராளமயமாக்கல் குறித்த கொள்கைகளை செயற்படுத்தி வருகின்றது.

சர்க் நாடுகளின் இறக்குமதிக்கொள்கைகள் நாட்டுக்கு நாடு வேறுபட்டவையாக இருந்துவருகின்றன. விகிதக்கப்பட்டுவரும் தீர்வை விகிதங்களிலும் பாரிய வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இறக்குமதித் தீர்வைகள் குறித்த சராசரி விகிதம் நேபாளத்திலும் இலங்கையிலும் 20% ஆகவும், பாகிஸ்தானில் 30% ஆகவும் இந்தியாவில் 70% ஆகவும், பங்களாதேஷில் 100% ஆகவும் இருந்து வருகின்றது.

சர்க் பிராந்தியத்தின் வர்த்தகம் அவற்றின் மொத்த உற்பத்தியில் நான்கில் ஒரு பங்குக்குப் பொறுப்பாக இருந்து வருகின்றது. சர்க் நாடுகளுக்கிடையிலான வர்த்தகம் வரையறுக்கப்பட்ட அளவிலேயே இடம்பெற்று வருகின்றது. சர்க் நாடுகளின் மொத்த வர்த்தகத்தில் பிராந்தியத்துக்கிடையேயான வர்த்தகம் 2.4% ஆக மட்டுமே இருந்து வருகின்றது. பிராந்தியத்துக்கிடையேயான இறக்குமதிகளின் விகிதம் 1.8% ஆகவும், ஏற்றுமதிகளின் விகிதம் 3.1% ஆகவும் இருந்து வருகின்றது. சர்க் நாடுகளுக்கிடையேயான வர்த்தகம் குறைந்தமட்டத்தில் இடம்பெற்று வருவதற்கான காரணம், இந்நாடு

கள், சர்க் பிராந்தியத்தை சேர்ந்த ஏனைய நாடுகள் இறக்குமதி செய்யக் கூடிய பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் நாடுகளாக இல்லாதிருப்பதாகும்.

சர்க் நாடுகளுக்கிடையேயான வர்த்தக போக்குகளை அவதானிக்கும் பொழுது, இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில், பிராந்தியத்துக்கிடையிலான வர்த்தகம் மிகச்சிறிய பங்கொன்றை மட்டுமே வகித்துவருவதைக் காண முடிகிறது. நேபாளம் நான்குபுறத்தினாலும் திவத்தினாற் சூழப்பட்ட ஒரு நாடாக இருந்து வருவதனால், இந்தியாவில் இருந்துவரும் வர்த்தகத்திடையே பெருமளவுக்குத் தங்கியிருக்கின்றது. இலங்கை, பங்களாதேஷ், மாலேஷிய போன்ற நாடுகள் பிராந்தியத்துக்கிடையேயான வர்த்தகத்தில் கணிசமான அளவில் தங்கியுள்ளன.

(57 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நாட்டின் வெளிவாரி நிதி நிலைமையில் ஒரு நிகர செலவினை எடுத்து வந்துள்ளது. கடந்த பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாக நைஜீரிய நாட்டவர்களும், வெளி நாட்டவர்களும் நாட்டில் பல கோடிக்கணக்கான பெறுமதி கொண்ட வெளி நாட்டுச் செலாவணி மூலவளங்களை வங்கிகளுடாக ஏனைய நாடுகளுக்கு மாற்றுவதில் கையாண்ட பல்வேறு அந்தரங்க வழிமுறைகளின் நிமித்தமும், சந்தேகமான பலமுறைகளின் நிமித்தமும் நைஜீரியாவின் சர்வதேசக் கொடுப்பனவுகளை மாற்றம் செய்வதில் வங்கிகள் ஆற்றிய முக்கிய பங்கானது, குறிப்பாக நைஜீரியாவின் வெளிவாரி நிதி நிலைமைக்கு பெரும்பாதகமாகவே இருந்தது.

(46 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பிலிப்பைன்சில், 17 ம் நூற்றாண்டின் ஆங்கிலோ-ஸாக்ஸன் லிபரல் பாரம்பரியத்துடன் ஏற்படுத்தப்பட்ட முதலாவது நேரடித்தொடர்பு 19 ம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரை எதுவித பின்னடைவையும் ஏற்படுத்தாதிருந்து வந்துள்ளது.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

விதியின் சிறப்பம்சங்களையும் தேவையப்பாடுகளையும் பின்வரும் முறையில் மேலோட்டமாக வகுத்துக்கொள்ள முடியும்: உயர்ந்த துட்பங்களில் அடிப்படையில் சோஷலிஸ உற்பத்தியை தொடர்ச்சியாக விஸ்தரித்துச் செல்வதன் மூலமும், பரிபூரணப்படுத்திக்கொள்வதன் மூலமும் முழுச்சமூகத்தினதும் நிரந்தரமாகப் பெருகிவரும் பொருள்சார் மற்றும் கலாச்சாரத் தேவைகளை உச்சமட்டத்தில் திருப்தியடையச் செய்தல்" (சோவியத் யூனியனில் சோஷலிஸத்தின் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள்).

வெற்றிகரமான கியூபாவின் புரட்சியின் அனுபவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, சேருவோர இதே கருத்தினை மிக உறுதியான ஒரு வடிவில் முன்வைத்தார்: "நியாயமாக நடத்தப்பட்டுவரும் ஒரு நாட்டில், சோஷலிஸ அபிவிருத்தியும் சமூக அபிவிருத்தியும் மனிதர்களின் பொருட்டே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. எங்கோ உள்ள பரிசுத்த ஆவிகளின் பொருட்டு அவை மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை. மனிதனின் மகிழ்ச்சியை உத்தரவாதப்படுத்தும் ஒரே நோக்கத்துக்காகவே அவை மேற்கொள்ளப்படுகின்றன....."

(கியூபாவின் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை கையாள்வது தொடர்பாக) அதனை மாற்றியமைக்கக்கூடிய சக்தியைப் பெற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு, நாம் யதார்த்தத்தை புரிந்து கொள்ள வேண்டியுள்ளது. உண்மையில் நிலவி வரும் சோஷலிஸத்தின் வீழ்ச்சியிலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும் மிக முக்கியமான படிப்பினைகளில் ஒன்று, வலுமையின் சோஷலிஸம் பெரும்பான்மையினரான மக்கள் பிரிவினரால் நிராகரிக்கப்படுவது மட்டுமன்றி, நவீன முதலாளித்துவத்திலும் பார்க்க குறைவிருத்தி கண்ட உற்பத்தி மாதிரியொன்றாகவும் அது உள்ளது என்பதாகும். சோஷலிஸம் என்பது, உழைப்பாளிகளின் வியர்வையிலும், உச்சமட்ட உற்பத்தியிலும், ஆகக்கூடிய உற்பத்தித்திறனிலும் கட்டியெழுப்பப்படுகிறது. நாம் எமது உற்பத்தியை அதிகரிக்காதிருந்தால், எமது மக்களிடையே பகிர்தளிப்பதற்குப் போதியளவு பொருட்களை வைத்துக்கொள்ளாதிருந்தால் உச்சமட்டம் குறித்த எமது விழிப்புணர்வினை ஆழப்படுத்திக்கொள்வது பயனற்ற ஒரு செயலாகவே இருக்கும். சோஷலிஸம் என்பது, சமூகத்தின் செல்வத்தை சமமாகப் பகிர்தளிப்பதனை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு சமூக அமைப்பாகும். ஆனால், இதற்கு, பகிர்தளிப்பதற்கென சமூகம் செல்வத்தைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்; மக்கள் வேலை செய்வதற்கு இயந்திரங்கள் இருத்தல் வேண்டும்; எமது மக்களின் நுகர்வுக்குத் தேவையான பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு இந்த இயந்திரங்களுக்கு மூலப்பொருட்கள் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். முழு மக்கள் பிரிவினருக்கும் வழங்கப்படக்கூடியதாக கவிருக்கும் பொருட்களின் எண்ணிக்கையை நாங்கள் எந்த அளவுக்கு அதிகரிக்கின்றோமோ, அந்த அளவுக்கு, சோஷலிஸத்தைக் கட்டியெழுப்பும் பணியில் நாம் முன்னோக்கிச் செல்வ முடியும்" என்று சேருவோர கட்டிக் காட்டினார்.

உண்மையில் நிலவிவரும் சோஷலிஸத்தின் தோல்விக்கான காரணங்களில் ஒன்று, ஒருவேளை நாங்கள் எமது சொந்த வரலாறு குறித்து அறிவற்றவர்களாக இருந்து வந்திருப்பதாக இருக்கக்கூடும். இதன் காரணமாக, வரலாற்றிலிருந்து எம்மால் சரியான படிப்பினைகளை பெற்றுக்கொள்ள முடியாது போய்விட்டது. வெளியின் புதிய பொருளாதாரக்

கொள்கை சோஷலிஸத்தின் ஒரு பின்னடைவாக இருந்த தென்றும், இளம் சோவியத் யூனியனை தீர்முலம்செய்து கொண்டிருந்த உள்நாட்டுப்போருக்கான எதிர்வினை வொன்றாகவே இந்தப் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை முன்வைக்கப்பட்டது என்றும் பொதுவாக நிலவிவரும் ஒரு தப்பியிராபத்தையே இங்கு நான் குறிப்பிடுகின்றேன். உண்மை இதற்கு நேர்மாறானதாகும். புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் கோட்பாடுகள் 1918 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் வெளின் வெளியிட்ட சிறு பிரகாசமொன்றில் அடங்கியிருந்தன. "சோவியத் அதிகாரத்தின் உடனடிப் பணிகள்" என்பது இப்பிரகாரத்தின் தலைப்பாக இருந்தது. இந்தக் கொள்கைகள் 1918ம் ஆண்டில் அமுல் செய்யப்படுவதனை உள்நாட்டுப்போரே தடுத்தது. புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் 1918 ஆம் ஆண்டிலேயே வகுக்கப்பட்டிருந்தன. இந்தக் கொள்கை, சோவியத் ரஷ்யாவின் பொருளாதார மூலவளங்களின் மிகச் சரியான மதிப்பீடு ஒன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. இந்தக் கொள்கையின் அமுலாக்கம், ரஷ்ய நிலப் பிரபுக்கள், பூர்ஷ்வாக்கள் போன்ற எதிர்ப்புரட்சிச் சக்திகள் மற்றும் ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்தியவாதம் என்பவற்றின் கூட்டுத்தாக்குதல் தொழிலாளர், உழவர் அரசின்மீது தொடுக்கப்பட்ட வேளையில் தடங்கலுக்குள்ளாகியது. 1921 இன் தொடக்கத்தில், எதிர்ப்புரட்சி முயற்சிகள் ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டத்தின் மூலம் ஒடுக்கப்பட்டதன் பின்னரே இந்தக் கொள்கைகளை அமுல்செய்வதற்கு முடியுமாயிற்று" (சோவியத்துக்களின் ஒன்பதாவது அனைத்து ரஷ்ய காங்கிரஸ் தீர்மானங்கள்).

உண்மையில் நிலவும் சோஷலிஸம், 1930 களில் நிலவி வந்த அரச சோஷலிஸ பாணியிலிருந்து, தொடர்ந்து முன்னேற்றப் பாதையில் செல்வதற்குத் தவறிவிட்டது. அதே வேளையில், முதலாளித்துவம் பலமுறை தன்னைப் புரட்சி கரமான முறையில் மாற்றியமைத்துக்கொண்டு வந்துள்ளது. அடுத்ததாக, நவீனமயமாக்கல்/மாற்றம் என்பவற்றை ஸ்டாலின் எதிர்நடவடிக்கைகளுடன் இணையானவையாக நோக்கிய சிலரும் இருந்தார்கள். இது ஒரு மிகப் பெருத் தவறாகும். ஏனெனில், சில சோஷலிஸ முறைகளின் கீழ், உற்பத்திச் சக்திகள் தேக்கமடைந்து, சோஷலிஸம் ஒரு நெருக்கடியை எதிர்நோக்க முடியும் என்பதனை புரிந்து கொண்டிருந்தவர் ஸ்டாலினேயாவார். இத்தகைய அறியாமை மற்றும் சோர்வு என்பவற்றுக்கு மத்தியில், முதலாளித்துவம் எம்மைத் தாண்டி எவ்வளவோ தூரம் சென்றுவிட்டது.

சோஷலிஸத்துக்கு துரோகம் செய்த கொர்ப்ச்சேவ் 'புதிய சிந்தனை' என்ற கருதுகோளுக்கு ஒரு மோசமான பெயரைக் கொடுத்திருக்க முடியும். ஆனால், சோஷலிஸத்தின் உயிர் வாழ்க்கை குறித்த இன்றைய நெருக்கடியை நாம் வெற்றி கொள்ள வேண்டுமானால், எமக்கு இந்தப் புதிய சிந்தனையே தேவையாக உள்ளது. மார்க்ஸிய பாரம்பரியத்தை கைவிட்டு விட வேண்டுமென்பது இதன் பொருளல்ல; மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ், வெனின், ஸ்டாலின், மாவோ போன்றோரின் கருத்துக்களை நாம் மிக ஆழமாக ஆய்வுசெய்ய வேண்டியுள்ளது. அதேவேளையில், அவர்களுடைய கருத்துக்களை இன்றைய யதார்த்தத்துக்கு உகந்த விதத்தில், புதுமைப்புனைவுடன் நாம் பிரயோகிக்க வேண்டிய முயுள்ளது.

“ புரட்சிகர இயக்கமொன்று மிக மோசமான சர்வதேச பொருளாதார மற்றும் பூகோள - அரவியல் சூழ்நிலைகளில் செய்யக்கூடிய மிகச் சிறந்த காரியம், ஆகக் குறைந்தது சிறந்த உலகளாவிய அதிகார சமநிலையொன்று, ஆட்சியில் இருக்கும் புரட்சிகர அரசொன்றுக்கு உயிர் வாழ்வதற்கான வாய்ப்பினை அளிக்கும் வரையில், ஆட்சி செய்வதை தவிர்த்துக் கொள்வதற்கும். ”

— அலஜன்டாரோ பென்டானா —

மக்கள் வங்கியின்

ஆராய்ச்சிப்பிரிவு வெளியீடு

பிரதி விலை: ரூ. 20/-

வருட சந்தா: ரூ. 120/-

உரிய முறையில் 'பொருளியல் நோக்கின்' பெயரை குறிப்பிட்டு, அதில் இடம்பெறும் கட்டுரைகளை மேற்கோள் காட்டவோ மீளப் பிரசுரிக்கவோ முடியும்.